

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 145

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:
Λαϊκοί θρύλοι
για την
ΠΑΝΑΓΙΑ!

*Μπικιόλα
αγνή ούο*

Πάντοτε
κρατούν τα σμήνη
ΤΑ ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ

ΝΕΛΣΟΝ

ΔΙΟΤΙ:
Η ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΟΤΙ ΕΞΑΦΑΝΙ-
ΖΕΙ ΤΑ ΜΗΙΜΠΙΚΙΑ, ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΑΔΕΣ, ΛΕΙΧΗΝΕΣ κ.ά. με άλλον
ΕΡΕΘΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ και
την διατηρεί ΜΑΛΑΚΗΝ, ΝΕΑΝΙΚΗΝ

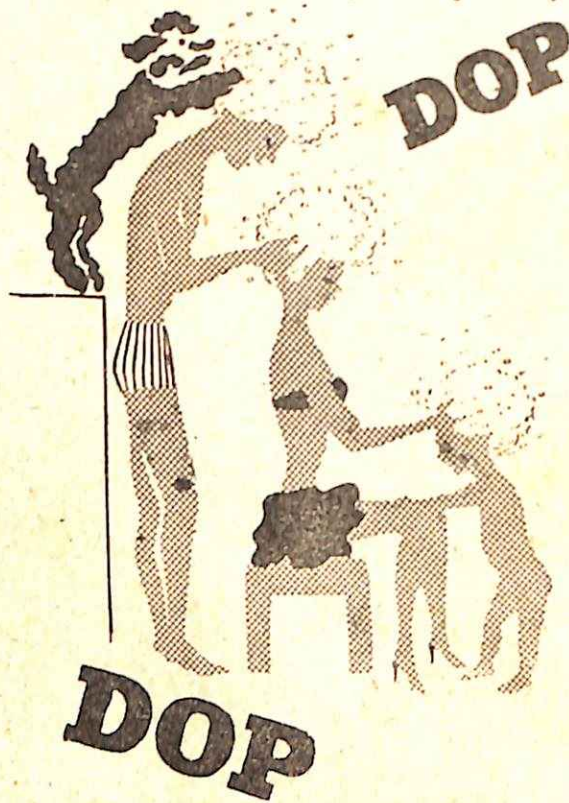
Η ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ πωλείται και εις ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ
ΚΑΙ: ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ είναι ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ΟΤΙ
μισή ώρα μετά την τοποθέτησίν του ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ κα-
τόπιν από τα χείλη και δεν αφήνει ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Γεν. Άντιπρ. Βορ. Έλλάδος Ίωακ. ΚΕΦΑΛΑΣ

Βαλαωρίτου 31, Θεσ/νίκη

Όλη η οικογένεια

...λούζεται με

...κάνει ώρα και γερὰ μαλλιά σαν
μετάξι, εξαφανίζει την πιτυρίδα.

ΨΥΓΕΙΑ ΕΞΤΡΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Οικιακά, Έπαγγελματικά

ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ. Άπλά και μετατρεπόμενα εις Ήλε-
κτρικά. Άρίστης ποιότητος και πολυτελούς εμφα-
νίσεως.

ΕΥΛΙΝΑ. Εις μεγάλην ποικιλίαν τύπων και ποι-
οτήτων.

ΜΟΝΩΣΙΣ ΦΕΛΛΟΥ: Έγγυημένα. Πώλησις χον-
δρική — λιανική.

Εύκολία πληρωμής:

ΕΚΘΕΣΙΣ: Γαμβέττα 12 Τηλέφωνον 28.138

ΑΘΗΝΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιαστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΔΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ είχε άναψει. Και, μάλιστα, για τα κα-
λά. Ξαναμμένη ήταν η νε-
αρή «πρωταγωνίστρια», κατα-
κόκκινο το κοκκίστικο μουντά-
κι της, κρατήρες ώρισιμένων
Βεζουβίων τα μάτια της, λάβα
και μύδροι τα επιχειρήματα που
εξακόντιζε γύρω της.

— Είκοστος αιώνας, σου λέει
ο άλλος. Και πολιτισμός. Και
πρόεδρος. Και «χειροαφέτης»
της γυναίκας. Και «αναγνώρι-
σις» των δικαιωμάτων της. Πού
τα είδατε όλ' αυτά, παρακαλώ;
Πομφόλυγες κι' άγιος ο Θεός.
Σαπουνόφουσες και ιδέα. Μπα
λένια πολύχρωμα, που κάνουν
όλα όμοι' επάφ, μόλις άρπά-
ξη την κουμπούρα ο τάδε πα-
τέρας και τη μπουμπουνίσση κα-
τάστηθα στην κόρη του, ένεκα
τού... «φιλότιμου»!

Χείμαρρος καφής λάβας εί-
ναι η ρητορική έξαρσι του κο-
ριτσιού. Κάπως έτσι. Θα έπρε-
πε ν' αστράφτη και να θρονά-
ζε ο μέγας Ζεύς στον Όλυμπο,
στις στιγμές των μεγάλων συ-
ζυγικών καυγάδων του με την
Ήρα. Και ο στόχος της; Φυ-
σικά, όλοι οι άρρενες της πα-
ρέας. Και, περισσότερο από
τους άλλους, ένας: εκείνος, που
έκτός από την ανδρική του υ-
πόστασι, είχε και τα κατάσπρα
μαλλιά, — άψευδες κριτήριο πως
άποτελούσε υπόλοιπο της πε-
ρασμένης γενιάς και, συνεπώς,
πως ήταν «φορέας των πεπαι-
ωμένων ιδεών», που κυριαρχού-
σαν εδώ και πενήντα χρόνια.
Στόχος, λοιπόν, όλη η ανδρική
ομήγυρις. Έπικεντρον, όμως,
τα λευκά μαλλιά. Και γίνεται
παγερός σαρκασμός ή κοχλά-
ζουσα λάβα, όταν στρέφεται σ'
αυτό το «επικεντρον»:

— Δεν θα με κατηγορήσετε,
βέβαια, για «ουθάση», ούτε για
«άσεβη προς τους γονείς», —
ούτε για «αναρχική», — εξ αιτίας
των όσων είπα. Έλπίζω, πως
μέσα στις άποσκευές της σο-
φής πείρας σας, δεν θα κουβα-
λάτε και την περιφημ άποψι,
ότι η γυναίκα είναι όν κατώτε-
ρο και ότι ο άντρας έχει άπά-
νω, περίπου, το δικαίωμα της
ζωής ή του θανάτου.

Άπαραχη έμεινε η λευκότης
των άσπρων μαλλιών και ψυχρή
σαν τη λευκότητα των πάγων.

— Για τ' όνομα του Θεού!
Ποιος θα μπορούσε να ίσχυρι-
σθή τέτοιο πράγμα, σε μιαν έ-
ποχή, που η γυναίκα ακολουθεί
καταπόδι τον άνδρα, — και χω-
ρίς να στερή σε τίποτα; Με το
άνεξίτητο πέφτει από τ' έ-
-

ροπλάνο, έξερευνήτρια των πο-
λικών περιοχών γίνεται και, στο
τέλος, σου ξεπετιέται από τη
φωτιά και το χαλασμό του Ντι-
έν-Μπιέν-Φού, μ' ένα παρά-
σημο... άνδρείας!

— Κι' ύστερ' απ' όλ' αυτά,
θα της άμφισβητήσουμε τα δι-
καιώμα να ρυθμίση έλεύθερα κι'
όπως θέλει τη ζωή της;

— Κάθε άλλο... Την έλευθε-
ρία αυτή της τη δώσαμε... "Η,
μάλλον, μέρα με την ημέρα, την
παίρνει η ίδια, με την άξια της,
με το χέρι της, με το σπαθί
της. Όμως η έλευθερία είναι
ένα αγαθό, που πρέπει να το
δεχόσαι με το συναίσθημα της
βαθείας ευθύνης, — είτε είσαι
άντρας, είτε είσαι γυναίκα, εί-
τε είσαι κράτος όλόκληρο. Μα-
κριά από μένα η ύποψια, πως
θα μπορούσε, σ' οποιαδήποτε
περίπτωσι, να... έγκρίνω την
«μάχαιραν» του άδελφού και το
περίστροφο του πατέρα ή του
συζύγου. Όπως πιστεύω, πως
κι' εσύ, θα είσαι άμελλικτη,
μπροστά στο νέο και μοντέρνο κο-
ρίτσι που παίρνει στα χέρια του
αυτό το πολύτιμο αγαθό, που
τούδωσε η εποχή μας — μάλλον,
η εποχή σας! την έλευθερία και
την στραπατσάρει, με περισσή
επιπολαιότητα, την τσαλακώνει,
την άνακατεύει με το θούρκο
των έφήμερων έρωτικών άκολα-
σιών και σου την παρουσιάζει,
στο τέλος, σε τέτοιο χάλι, που
θα την συχαινόταν κι' ο καλύτε-
ρος ύμνητής της, — ο... Διο-
νύσιος Σολωμός, άς πούμε!

— Ωστε... βρίσκετε ένοχη και
στο θύμα;

— Και βέβαια βρίσκω... Και,
μάλιστα, ένοχη πλατύτερη, ένο-
χη που δυσφημίζει, γενικά, όλο
το κίνημα κι' όλη τη σωστή προ-
σπάθεια για την εξίσωσι των
φύλων. Βλέπεις αυτή η έλευθε-
ρία είναι για την κοπέλλα, κά-
τι καινούργιο, και πρέπει να
«φορεθί» με πολλή προσοχή και
με πολλή σύνεσι. Χρειάζεται με
γάλη φροντίδα να μην «τσαλα-
κωθί». Να μη «σκιστή», να μη
«λερωθί». Διαφορετικά, θυμάτι
κανείς την όργη της υπέρρας,
όταν το παιδί της βρωμίζει το
καινούργιο μεταξωτό του φορέ-
μα, την ημέρα που το πρώτο
φοράει. «Έλα να στο δώλω,
παλιόπαιδο, δεν είσαι συ για
τέτοια!»

Σα να κόπασαν οι φλόγες
των Βεζουβίων. Ή παγερό λο-
γική των άσπρων μαλλιών, σαν
νάγινε άφορμή να κρουστή το ή-
φαίστειο...

ΔΕΞΟΥΡΑ

1 Πικεδένιο μπόρ, έργασμένο
με γαζιά. Πίσω κουμπώμα που
εμφανίζει το μπόρ πιο κλειστό,
άν κουμπωθεί. "Αν θέλετε τον
τεπε κλειστό, μπορείτε να δέ-
σετε από μέσα ένα μαντήλι κι'
από πάνω να φορέσετε το μπόρ.
Έτσι θα συγκρατούνται και το
μαλλιά με περισσότερη χάρη.

2 Πορτοφόλι της μέσης
που μεταχειρίζεσθε όταν
θέλετε ν' αποφύγετε το
κράτημα και το βάρος
της τσάντας. Κατάλληλο
για ντυσίματα της πλάς.

3 Το μαντήλι - τσάντα
έχει ραμμένο έναν κρίκο
και στις δύο συγχρόνως
άκρες. Ή μιά περνάει έ-
λεύθερα μέσα από τον
κρίκο. Ο κρίκος πρέπει
άπαραιτήτως να είναι
πολύ σφιχτός. Καπελάκι
λίγο ή πικεδένιο, όπως
και η τσάντα. Το τούγ-
νο κομμάτι ξεκουμπώνει
και δγαίνει αν θέλετε.

4 Μαντήλι τριγωνικό.
Μαζεύεται σε ντραπέ
στα πλάγια και ράβεται
πάνω σε λουρίδα από το
ίδιο το ύφασμα. Ή λου-
ρίδα αυτή δένει κάτω
απ' τα μαλλιά άντικαθι-
στώντας τις 2 άκρες του
μαντηλιού. Τσάντα άσφα-
τί. Πανεράκι σε φυσικό
χάωμα ή βαμμένο. Γύρω-
γύρω ράβεται το κομμά-
τι του ύφασματος. Στο
ύψος που θέλετε θα ρά-
ψετε κρίκκια μέσα από
τα όποια θα περάσουν οι
λουρίδες που σχηματίζουν
τα χέρια της τσάντας.

Χαρούμενες φούστες

1 Φούστα από εμπριμέ πουαντιγιέ. Φεβράρειται ολόκληρη με σκέτο ύφασμα στο χρώμα του φόντου ή των πουά. Η φούστα είναι ανοιχτή και διπλώνει εμπρός - πλάι, κουμπώνοντας στο σημείο αυτό με ένα κουμπι που έχει 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

2 Φούστα λοξή φαρδιά. Όλο το κάτω τμήμα μαζεύεται σε πιάτες που αποτελούν χαριτωμένα γαρνιτούρα και φουντώνουν ωραία τη φούστα.

3 Σχέδιο για ριγέ φούστα. Οι τσέπες (με τις ρίγες προς την αντίθετη κατεύθυνση), κουμπώνουν με δύο κουμπιά στα πλάγια. Η φούστα ανεβαίνει λίγο στο εμπρός μέρος, μοιάζοντας πολύ με μικρό κορσέ.

4 Χοντρή κοτονάντ με αρμονικό κλόσ. Προχωρεί στη μέση σε ψηλό κορσέ. Έμπρός της ένα κούμπωτο, σε γραμμή ρεντιγκότας.

5 Η κατ' έσοχον μοντέρνα φούστα. Γραμμή «σπανιόλικη». Άλλεπάλληλα συρρωτά βολάν. Το τελειώμά τους είναι τρέσα (ή και άλλου τύπου ρέλι), στο χρώμα της φούστας ή σε ζωηρή χρωματική αντίθεση.

6 Μοντέλο για ριγέ. Οι τσέπες γαρνίζονται με μυτερὰ γλωσσάκια ή ακόμη και επί το απλούστερο, με τρέσα κατά προτίμηση ζιγκζάγκ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

στο στίβο της ζωής

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

● Το θέμα, «αν μια γυναίκα πρέπει να εργάζεται ή όχι», ανύπαρκτο στην ουσία του όταν πρόκειται για μια κοπέλλα ανύπαντρη, παίρνει μια ιδιαίτερη σοβαρότητα, όταν η εργαζόμενη είναι σύζυγος και — πολύ περισσότερο — μητέρα. Πολλά ερωτηματικά και πολλές αμφιβολίες δημιουργούνται, τότε, γύρω σ' αυτό το ζήτημα. Στη δημοσιογραφική έρευνα που αρχίζουμε από σήμερα, θα μας πουν, πώς βλέπουν τα πράγματα — καθεμιά από τη σκοπιά της — διάφορες σύγχρονες έξιχουσες Έλληνίδες.

1. ΑΠΑΝΤΑ Η κ. ΑΛ. Δ. ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ
Πρόεδρος του Συνδέσμου Έλληνίδων Επιστημόνων

Ερώτηση:

Πότε μας, κ. Μαντζουλίνο, ποιά γνώμη έχετε για την εργαζόμενη γυναίκα, είτε επιστήμων είναι, είτε απλή υπάλληλος;

Απάντηση:

Πιστεύω ότι η Έλληνίδα μπορεί άδιστακτα να σταθεί δίπλα στην εργαζόμενη γυναίκα των πιο προσδεμένων κρατών, όχι μόνο σαν επιστήμων, αλλά και σαν επαγγελματίας με αξιώσε — από την απόδοσι της εργασίας της.

Ερώτηση:

Νομίζετε απαραίτητη την εργασία για τη γυναίκα, στη σημερινή δύσκολη εποχή;

Απάντηση:

Τό απαραίτητα της επαγγελματικής απασχόλησής, κρίνεται θεαίως από τις σημερινές οικονομικές συνθήκες, όπως έχουν διαμορφωθεί ιδίως μετά το δεύτερο πόλεμο. Ακόμη όμως κρίνεται, και από τις βιοτικές ανάγκες. Πάντως η Έλληνίδα σήμερα και αν δεν εργάζεται επαγγελματικά, προσφέρει με την εθελοντική της εργασία τόσα πολλά στις κοινωνικές και εθνικές ανάγκες του τόπου μας, ώστε μπορούμε να πούμε πως εξισώνονται, με την άσκηση επαγγελματίας. Με λίγα λόγια η γυναίκα πρέπει και όταν ακόμη δεν ασκή επαγγελμα, να χρησιμοποιη τον καιρό που της περισσεύει, στις αμετρήτες κοινωνικές εργασίες που της προσφέρονται.

Ερώτηση:

Η μεγάλη επίδοσι της σημερινής νέας, οτις επιστήμες, προέρχεται από κάποια κλίσι προς μάθησιν ή από την προσπάθειά της ν' αποκτήσιν ένα επαγγελμα πίο σταθερό, από το επαγγελμα της υπαλλήλου, της δακτυλογράφου κλπ.;

Απάντηση:

Εκείνες που επιδίδονται στις επιστήμες και οτις τέχνες, έχουν μια έμφυτη κλίσι, ή οποία φυσικό είναι να συνδυάζεται με το επαγγελμα.

Ερώτηση:

Μία γυναίκα που παντρεύεται, ένα εξακολουθεί να σπουδάζει, πρέπει να εγκαταλείπει μισοτελειωμένη την επιστήμη της, μετά το γάμο;

Απάντηση:

Αυτό και στην Ελλάδα όπως και στο εξωτερικό, εξαρτάται από δύο παρώγοντες: Από τις

νέες οικογενειακές συνθήκες που δημιουργεί ο γάμος, ιδίως τις οικονομικές, και από το βαθμό του ενδιαφέροντος που έχει για τον επιστημονικό τομέα στον οποίον επεδόθη.

Ερώτηση:

Όταν μια γυναίκα εργάζεται και παντρεύεται, πρέπει ν' αφήνι την εργασία της;

Απάντηση:

Νομίζω δεσποινίς μου, ότι εάν οι οικονομικές συνθήκες της έγγαμης ζωής της της επιτρέπουν να μην εργάζεται, δεν θα πρέπει ν' αναζητήσιν τη συνέχιση της επαγγελματικής απασχόλησής. Η οικογένεια και η ανατροφή των παιδιών είναι μια τόσο σοβαρή και υπεύθυνη εργασία, που μόνον σε απόλυτη ανάγκη πρέπει να παραβλέψη. Ανάγκη είτε οικονομική, είτε ανάγκη που πηγάζει από τον εσωτερικό κόσμο της νέας γυναίκας, από το ενδιαφέρον της να συνεχίσι κάτι αξιόλογο — πνευματικό, επιστημονικό ή καλλιτεχνικό — που είχε αρχίσι πριν από το γάμο της. Αυτό άλλωστε γίνεται και σε όλα τα κράτη και στην Αμερική, που η γυναίκα εργασία προβάλεται σά μεγάλη γυναίκα κατ' άκρην. Εκεί εργάζονται όλες οι κοπέλλες και οι εύπορες ακόμη, από ανάγκη και ενισχύουν την προσωπικότητά τους με κάποια οικονομική αυτοτέλεια, αλλά όλες αποδέχονται στο γάμο και στην οικογένεια, σάν το φυσικό τους προορισμό. Γιατί το νοικοκυριό και η ανατροφή των παιδιών και γενικά τα οικιακά δεν πρέπει να υποτιμώνται, αφού για όλες τις γυναίκες και ιδίως για τη γυναίκα των μετρίων οικονομικών μέσων, είναι επαγγελμα και μάλιστα επαγγελμα σκληρό. Ός παντρεμένες λοιπόν οι γυναίκες, μπορούν να συνεχίσουν την εργασία τους με τις δύο προϋποθέσεις που ανέφερα. Αλλιώς ας απασχοληθούν ειδικά, με το όμορφο και ανεκτίμητο επαγγελμα της νοικοκυράς και της μητέρας.

Ερώτηση:

Μήπως η αγάπη της γυναίκας για την επιστήμη της είναι επιβλαβής για τη συζυγική της ευτυχία;

Απάντηση:

Πιστεύω, πως όταν υπάρχει κατανόηση από τον άνδρα της, δεν μπορεί η συζυγική μετά το γάμο επίδοσι της στην επιστήμη, στην τέχνη και την καλλιτεχνία.

Ερώτηση:

Πρέπει να εργάζεται η γυναίκα μετά τον γάμο; ● Η εργαζόμενη μητέρα, μπορεί να δώσι στα παιδιά της την ανατροφή που πρέπει; ● Η εργασία της γυναίκας γίνεται εμπόδιο στη συζυγική ευτυχία; ● Η γυναίκα έχει τα απαιτούμενα εφόδια, για να «επιτύχη» στο στίβο της ζωής; Σ' αυτά και σ' άλλα αγωνιάδη ερωτήματα, που βαρύνουν σήμερα άπανι στη ζωή της εργαζόμενης γυναίκας, θα δώσουν την υπεύθυνη γνώμη τους, σε μια σειρά από ρεπορτάζ, στα οποία δεν θα τηρηθι καμμία «αξιολογική» σειρά, οι κυρίες:

ΣΚΟΥΡΑ

βουλευτής Θεσσαλονίκης

ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

πρόεδρος του Έθνικού

Συνδουλίου Έλληνίδων

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

έκπρόσωπος του Κέντρου

κοινωνικής μορφώσεως

Έλληνίδος

ΔΑΡΑΚΗ

δημοτική σύμβουλος Αθηνών

ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ

πρόεδρος συνδέσμου Έλληνίδων Επιστημόνων

ΜΑΝΤΖΑΡΗ

διευθύντρια του Κέντρου

εργαζομένων κοριτσιών.

λιτεχνία, ν' αποβή εις βάρος της ευτυχίας τους. Πάντως το θέμα εξαρτάται κατά πολύ, από το είδος της κλίσεως κάθε γυναίκας και δεν θα ήταν λογικό να διατυπώσι κανείς γενικό κανόνα.

Ερώτηση:

Μία επιστήμων, από ψυχολογικής απόψεως, πρέπει να πάρι συζυγο όμοια μορφωμένο με αυτή την ίδια;

Απάντηση:

Κατ' άρχην ναί, για να υπάρχει η βάσις της ομοιότητος, της ταυτότητος μάλλον των αντιλήψεων για τη ζωή, για την αξία της και του ενδιαφέροντος της, αν και πολλές φορές τις συμπτώσεις αυτές τις βρίσκουμε και μεταξύ συζυγων, που έχουν όχι μόνο διάφορες επαγγελματικές συνθήκες αλλά και διαφορά μορφώσεως ύπερ της γυναίκας. Αλλωστε στο γάμο, η έκτιμησι και η αγάπη για το συζυγο, δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το βαθμό της πνευματικής ανάπτυξής του, αλλά από τον τρόπο που την αξιοποιεί για την κοινή ευτυχία.

Ερώτηση:

Η επιστήμη της (δαν την χρησιμοποιή και στην έλα-

σία) αποτελεί εμπόδιο για την ήθική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών της, αφού ο περισσότερος καιρός της θα είναι δοσμένος σ' αυτήν;

Απάντηση:

Ασφαλώς όχι! Γιατί ιδιαίτερος ή μορφωμένη μητέρα, όπως είναι η επιστήμων, έχει πλήρη επίγνωση της αποστολής της ως μητέρας, όχι μόνον από ένστικτο ή οικογενειακή παράδοσι, όπως κάθε μητέρα, αλλά και συνεδητά, και ακριβώς αυτό είναι που την κατευθύνει στην καλύτερη διαπαιδαγώγησι των παιδιών της.

Ερώτηση:

Μία επιστήμων, μπορεί ν' αποδώσι με τις γνώσεις της περισσότερα στο στίβο της εργασίας, από μιαν απόφοιτο γυναικίου;

Απάντηση:

Η ερώτησι αυτή κατ' ανάγκη θέτει ως βάσι την αξιολόγησι της γυναικείας εργασίας, γιατί κατ' άρχην σε άλλο τομέα εα κατευθύνι την επαγγελματική της εκδήλωσι η επιστήμων και σε άλλον ή απόφοιτος γυναικίου. Και σε κάθε τομέα οι σύγχρονες αντιλήψεις προς τις δυνατότητες και τα ειδικά προσόντα της εργαζόμενης. Γι' αυτό και στις δύο περιπτώσεις η απόδοσις εξαρτάται από υποκειμενικά στοιχεία, από την επιμέλεια, τις ικανότητες και την επαγγελματική συνέλθισι της γυναίκας.

Ερώτηση:

Και μια ακόμη διευκρίνησι κ. Μαντζουλίνο, πάνω στη σκέψι που κρατά σιχμάλωτες όλες τις εργαζόμενες γυναίκες: Πιστεύετε πως η γυναίκα με τις σημερινές προβλέψεις, θα μπορέσι αύριο ν' αντιμετωπίσι σ' οποιοδήποτε στάδιο εργασίας τον άνδρα, και ίσως — ίσως — τον ξεπεράσι;

Απάντηση:

Και αυτό εξαρτάται από τον υποκειμενικό συντελεστή δηλ. την κατάρτισι και την απόδοσι των εργαζομένων. Κάθε καινούργια εργασία που εμφανίζεται στο γυναικείο επαγγελματικό ορίζοντα, είναι και μια άγνωστη σελίδα διαγωνισμού. Συνήθως οι γυναίκες είναι πολύ λιγώτερες από τους άντρες, τους λείπει η πείρα, η παράδοσι και το προηγούμενο. Έχουν όμως ένα όπλο με το οποίον συναγωνίζονται και μπορούν να διαπρέψουν και να ξεπεράσουν την ανδρική απόδοσι. Το όπλο αυτό, είναι η μεγάλη τους επιμέλεια, ο ζήλος, να εργασθούν για να αποδώσουν, να φτάσουν και να διακριθούν.

Ερώτηση:

Με λίγα λόγια παραδέχεσθε πως η γυναίκα πρέπει να εργάζεται και μάλιστα, όταν έχει δυνατότητες κρυμμένες, που θα μπορούν ν' αποφέρουν κάτι το ωραίο, κάτι το ζωντανό, μέσα στον κύκλο της εργασίας;

Απάντηση:

Ανεπιφύλακτα το παραδέχομαι!

✱

Η κ. Μαντζουλίνο, έδωσι τη γνώμη της στα ερωτήματα που της θέσαμε, πολιτισμένα και θετικά, όπως άλλωστε άρμοζει και στην πνευματική της κατάρτισι.

Αλλά στο επόμενο τεύχος θα συνεχίσουμε με τις γνώμες άλλων Έλληνίδων.

ΤΑΣΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

● Δεξιά, η Ναντίν Κόννερ της Μετροπόλιταν Όπερας της Νέας Υόρκης. Στο κέντρο ο σύζυγός της δρ Λώρενς Χήκοκ και αριστερά η συνεργάτις μας δις Άγγελα Κατσαμάδου.

Η ΝΑΝΤΙΝ ΚΟΝΝΕΡ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Συνέντευξις με τη συνεργάτιδά μας δις ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΣΑΜΑΔΟΥ

ΣΤΙΣ 23 'Ιουλίου έφθασε καλεσμένη από την Κρατική Όρχηστρα των Αθηνών, η υπέροχη σολίστα της Μετροπόλιταν Όπερας της Νέας Υόρκης, κ. Ναντίν Κόννερ για να λάβει μέρος στο πρόγραμμα της συναυλίας που δόθηκε στο θέατρο "Ηρώδου του Αττικού". Η χαριτωμένη Κόννερ είναι ίσως από τις λίγες εκείνες γυναίκες που ή δόξα και η φήμη δεν την επηρέασαν.

«Θα είμαστε υπερήφανοι, αν κάποτε κατορθώσας να διαπρέψης και να διακριθής. Αλλά αν πρόκειται να αλλάξας, ως άνθρωπος, καλύτερα να μην πας πουμεν!».

Αυτά τα λόγια του αδελφού μου τα θυμάμαι πάντα, μου έζηγεί η κ. Κόννερ, κατά το διάστημα της συνεντεύξεως που με χαρά δέχθηκε να δώση για τις αναγκώτριες του περιοδικού μας.

Από πότε αρχίσατε να μελετάτε τη μουσική, κ. Κόννερ;

—Δύσκολα θα μπορούσα να σας απαντήσω. Γεννήθηκα στην Καλλιφόρνια από μουσικούς γονείς. Δεν ήμασταν πλούσιοι, αλλά από τότε που μπορού να θυμηθώ, θυμάμαι, πώς και τα έξη παιδιά της οικογενείας μας, είχαμε κλίση στη μουσική και πάντα μαζευόμασταν γύρω από το πιάνο και προσπαθούσαμε να παίξωμε ή να τραγουδήσωμε. Κάποτε, μάλιστα, όταν μεγάλες πλημμύρες κατέστρεψαν τελείως το σπίτικό μας, το μόνο που μπορούσαμε να δώσασωμε ήταν το παλιό οικογενειακό πιάνο, γύρω από το οποίο έξακολουθούσαν οι γονείς μας να μάς συγκεντρώνουν και να μάς μαθαίνουν να τραγουδάμε. Νομίζω, μάλιστα, πώς τα άλλα α-

δέλφια μου ήταν από τη φύση προικισμένα με καλύτερες φωνές από μένα.

Και πώς δεν αναδείχθηκε κανείς από αυτούς;

—Απλώς δεν έδωσαν ποτέ έρεκτη σημασία. Και όπως ξέρετε δεν αρκεί μόνο να σε «προικίσω» ο Θεός. Χρειάζεται πολύ δουλειά για να μπορέση να αναδείχθῃ κανείς.

Μέχρι το 1939 η κ. Κόννερ αποτελούσε μέλος του Μελοδραματικού θιάσου του Λος Άντζελες και τραγουδούσε από τον ραδιοφωνικό σταθμό της ίδιας πολιτείας.

Είναί σκληρή ή δουλειά, μου λέει χαμογελώντας και δεν άο κεί μόνο να εργασθής και να αναδείχθής. Όταν το κατορθώσας αυτό, τότε χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια, για να μπορέσας να σταθής εκεί που βρίσκεσαι!

Πώς τα καταφέρνετε και ανταποκρίνεσθε στα επαγγελματικά κ' οικογενειακά σας καθήκοντα συγχρόνως;

Είμαι πολύ τυχερή που για σύζυγο έχω τον χειρουργό Λώρενς Χήκοκ. Αυτός με ενεθάρρυνε και με έδωθησε να αναδείχθώ. Πιστεύει πώς ένα φυσικό ταλέντο δεν ανήκει μόνο σ' εκείνον που το έχει, αλλά περισσότερο στους άλλους. Γνωρίζω πώς τώρα είμαι διάσημη αλλά θα πάω να κάποιτε να είμαι. Τότε λοιπόν θα ήθελα να μπορώ να ζήσω όπως θέλω, να μην έχω να ανηκώμεν στην οικογένειά μου και στη ζεστασία του σπιτιού, που θα έχω δημιουργήσει. Γι' αυτό έχωμε υιοθετήσει δύο παιδάκια και παρ' όλο που τον περισσότερο καιρό δεν βρίσκομαι κοντά τους, δεν παραλείπω μόλις

έχω την ευκαιρία να πραγματοποιώ την επιθυμία μου αυτή.

Πώς βρήκατε την 'Ελλάδα κ. Κόννερ;

—Λυπάμαι που δεν έχω στη διάθεσί μου περισσότερο καιρό να τη γνωρίσω καλύτερα και να μπορέσω να δω τα υπέροχα μνημεία και τις ομορφιές της.

Ο σύζυγός σας συμμερίζεται αυτόν τον ένθουσιασμό σας;

—Ό, αυτός είχε την ευκαιρία να δείξη ευπρόσδεκτος τα φιλήληνικά του αισθήματα, μου λέει με ένα αινιγματικό χαμόγελο η χαριτωμένη κοκκινομάλλουσα.

Πώς αυτό;

Είχαμε μόλις ξεκινήσει με το υπερωκεανικό από την Νέα Υόρκη, όταν την τρίτη μέρα του ταξιδιού μας πήραμε ειδοποίηση από ένα ελληνικό φορτηγό, πώς ένας νέος μέχρι 20 ετών έπεσε από ύψος 15 μέτρων, την ώρα της δουλειάς και χρειαζόταν άμεσως χειρουργική επέμβαση. Πράγματι ο νεαρός ναυτικός μετεφέρθη από το φορτηγό στο υπερωκεανείο. Όμως ο χειρουργός του υπερωκεανείου έλειπε με άδεια και από τους έξη γιατρούς επιβάρυν του πλοίου, μόνο ο σύζυγός μου ήταν χειρουργός. Η σχετική έγχειρησις έγινε και όταν φθάσαμε στο Άμστερνταμ ο νεαρός Έλλην ναυτικός ήταν έκτος κινδύνου, και μήτε σ' ένα ναυτικό νοσοκομείο.

Η κ. Κόννερ έχει αποκτήσει φίλην στην Αμερική ότι είναι η κομική και καλοντυμένη γυναίκα της Όπερας.

Μετά την 'Ελλάδα η «σολίστ» της Μετροπόλιταν Όπερας, θα επισκεφθῃ ὅλη την Ευρώπη, όπου θα δώση συναυλίες πριν επιστρέψω πίσω στην Νέα Υόρκη για την έναρξη της Όπερας.

Με τον ίδιο ένθουσιασμό μιλούσε κι' η γυναίκα του, μια πολύ νόστιμη γυναίκα, μεγάλη καλλιτέχνις κι' αυτή. Τους άφησα να κατέβουν στο φάληρο, ν' απολαύσουν τη θάλασσα με φεγγάρι...

5 ΛΕΠΤΑ ΜΕ ΤΟΝ ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΑΡΣ

Ο μεγάλος μας φίλος ξανάβη πάλι να περάση για λίγο τις διακοπές του στην 'Ελλάδα, την αγαπημένη του χώρα, που αγαπά σά δεύτερη πατρίδα του. Οι αναγνώστριες μας τον ξέρουν πολύ καλά από τις διάφορες ταινίες του, άλλωστε γράψαμε γι' αυτόν όταν είχε έρθει ξανά πριν δυο χρόνια.

Αυτή τη φορά ο Φρέντερικ Μάρς (ή, πιο σωστά, Μάρτε) ταξιδεύει με αούτηρο «εγκόγνιτο» και δεν θέλει να κάνει καμιά επαγγελματική επαφή. Χάρη στη μεσολάβησι όμως της κ. Ντόρας Στράτον, μπόρεσα να τον δω για λίγο στο υπάρ του ξενοδοχείου της Μ. Βρετανίας.

Ψηλός όπως τον ξέρουμε, οδοκόκκινος, με πολύ ανοιχτό δέμα και μαλλιά που αρχίζουν να γίνονται γκρίζα, είναι πολύ πιο ώριος απ' ότi είναι στην οθόνη και πολύ πιο νέος. Το πρόσωπό του έχει μια γλυκεία, έξυπνη κι' εύγενική έκφρασι, που σε συναρπάζει. Είναι περίεργο, και το έχω γράψει και άλλοτε, πώς οι 'Αμερικανοί ηθοποιοί είναι πλύ πιο καλύτεροι στο φυσικό, απ' ότi οθόνη. Αντίθετα οι 'Ευρωπαίοι, σχεδόν πάντα σ' απογοητεύουν όταν τους γνωρίσης από κοντά.

—Θα μείνετε πολύ στην 'Ελλάδα;

—Δυό - τρείς εβδομάδες. Μετά θα πάμε στη Φλωρεντία γιατί η κόρη μου πρόκειται ν' αποκτήσῃ μωρό και πρέπει νάμσσε κοντά της. Λυπάμαι πολύ που δεν μπορώ να μείνω εδώ περισσότερο.

—Θα κάνετε καμιά περιοδεία στα νησιά ή στην ήπειρωτική 'Ελλάδα;

—Όχι, θα περιορισθώμε αυτή τη φορά στην 'Αθήνα και στα περίχωρά της. Την προηγούμενη φορά πήγαμε παντού. Τώρα θέλουμε να χαρούμε την 'Αθήνα και τους 'Ελληνες φίλους μας, κι' έχουμε άρεκτούς.

—Αλλά δεν θα είσθε εδώ στο Φεστιβάλ τών 'Αθηνών.

—Δυστυχώς όχι, γιατί τότε θα ταξιδεύουμε με φίλους μας στις Δαλματικές ακτές. Είναι πολύ γοηφικά τα μέρη αυτά και το ταξίδι αυτό κανονίσθηκε από καιρό. Έγκαταλείψαμε τους φίλους μας για να δούμε λίγο την 'Αθήνα γιατί θα μάς πείρασε πολύ νάβούμε στην Ευρώπη και να μη πεταχτούμε ως εδώ.

—Η αγάπη σας αυτή μάς συγκινεί κι' είμαι βεβαία πώς κι' έσεις είσθε ανάμεσα στους διαλεκτούς φίλους της 'Ελλάδος.

Του τόνισα πόσο τον θαυμάσαμε ὅλοι στην ταινία του «Ο θάνατος του Έμποράκου» που ήταν μια δημιουργία άνευ προηγουμένου. Τον ρώτησα για την ταινία του «Αλέξανδρος ο Μέγας», που μόλις τέλειωσε στην 'Ισπανία και πώς μου μίλησε η Ντανιέλ Νταρριγιέ γι' αυτήν.

—Η Ντανιέλ Νταρριγιέ είναι σπουδαία καλλιτέχνις. Η ταινία αυτή θα είναι πολύ καλή.

To
The Readers of the
Woman and Home
Magazine
Marie March

Αυτόγραφος χαιρετισμός του προς τις αναγνώστριες του περιοδικού μας.

Κάποιν μου μίλησε μ' ένθουσιασμό για την πλάξ της Γλυφάδας, που τότε άρεσε πολύ. Για τα νησιά μας, που δεν μπορεί ποτε να τα ξεχάσας.

—Είναι σκέτοι βράχοι μέσα στη θάλασσα, του είπα, αλλά δεν νομίζω πώς υπάρχουν ὅμοιά τους πουθενά.

—Είναι θαυμάσια! Μοναδικά! Και η θάλασσα, το γαλάζιο καθαίο νερό, οι άμμουδιές σας! Ο ούρανός, η άτμοσφαίρα, τα χρώματα που παίζουνε στη δύσι ή ανατολή, ὅλα αυτά μάς έχουν μαγέψει.

Με τον ίδιο ένθουσιασμό μιλούσε κι' η γυναίκα του, μια πολύ νόστιμη γυναίκα, μεγάλη καλλιτέχνις κι' αυτή. Τους άφησα να κατέβουν στο φάληρο, ν' απολαύσουν τη θάλασσα με φεγγάρι...

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΓΑΜΟΥ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Α ΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΗ νύχτα «επαγυρωμένη» από το φώς του φεγγαριού και «παρφουμαρισμένη» από τ' άρώματα του κήπου. Η δεράντα, μισοσκότεινη από τις σκιές των δέντρων, είναι πολύ διακριτική, —κατάλληλη να φιλοδέηση ένα τρυφερό τέτ-α-τέτ. Μόλις ανοίγει η αυλαία, δεν υπάρχει ψυχή, —ακούγονται όμως από μέσα γέλια, φωνές χαρούμενες, μουσική... Καί, ξαφνικά, θγαίνει έξω το ζευγάρι, —πρώτα ο 'Αντρας κι' από κοντά η Γυναίκα. Γρήγορα - γρήγορα, πριν μπουν στο μισοσκόταδο, το μάτι του θεατή αρπάζει ένα «ένσταντανέ» από τη μορφή τους. Ο 'Αντρας είναι νέος, μάλλον φηλός, λεπτός, συγγενής με τη σεληνή στη χλωμάδα. Όχι παραπάνω από 25 χρονών. Η Γυναίκα «τραμπαλίζεται», χωρίς άλλο, γύρω στα 42. Είναι, όμως, έκτακτη. Κάτι περισσότερο: επικίνδυνα ωραία, ὅπως γίνονται μερικές γυναίκες σ' αυτή την ηλικία, όταν στη φυσική τους ομορφιά, προστίθεται κι' η γοητεία της πείρας κι' οι χυμοί της ώριμότητας, χωρίς να πειραχτή η νεανική φρεσκάδα και το σφιχτό δέσιμο του καλοσχηματισμένου κορμιού. Θά την στοιχημάτιζες για 28 χρονών.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (καμουφλάροντας μ' ένα χαμόγελο κάποια δαυτερή «ένόχλησι»). —Νά, που σουκανα το χατήρι και σ' ακολουθήσα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πιο χλωμός απ' ότi ήταν). —Ημουν ικανός να δημιουργήσω ὁλόκληρο έπαισόδο, αν έπείμενες στην άρνησί σου...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά). —Τό πιστεύω... (με κάποια ειρωνεία). Είσαι νέος με... άρχες! Ξέρεις να επιμένης!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με την «εξαψ» της νεότητος). —Τώρα αρχίζεις να με κοροϊδεύεις!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σοβαρά). —Μάλλον αρχίζω να μετανωώ, γιατί σουδωσα το δικαίωμα να μιλάς και να φέρεσαι μ' αυτόν τον τρόπο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με σφιγμένα δόντια). —Α, έτσι; «Ώστε...σ' ενοχλώ; Πές το, λοιπόν! (επιθετικά). Γιατί δεν τολμάς να τό πής;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Μά, νομίζω, ὅτι τό... είπα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (θαυμάσια! Κι' ὅλα αυτά, γιατί; (με συνεχώς αυξανόμενο νεύρο). Γιατί δε μπορώ να βλέπω τη φιλαρέσκεία σου! Γιατί μ' εγγυρίζεις ή ελαφρότητα με την οποία δέχεσαι το φλέρτ των διαφόρων ανωήτων! Γιατί επιμένεις, σώνεις και καλά, να σε συγκρατήσω στο δρόμο της σοβαρότητος και της αξιοπρέπειας! (ανάβει τσιγάρο).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κάπως παγερά). —Δε νομίζεις πώς ξεφυγες από τό ὄρια; (περίφραση). Ποιός είν' εκείνος που μπορεί να με κατηγορήσῃ για άναξιοπρέπεια; (τόν κυττάζει κατάματα).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (λυγίζει). —Με συγχωρήσ... Δεν ήθελα να σε προσβάλω...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —'Αλλά... με πρόσβαλες!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —'Ισως δεν εκφράστηκα καλά. 'Ηθελα να πω, ὅτι από φυσική θέσι, είσαι εκτεθειμένη στην κακογλωσσία του κόσμου. Είσαι ὁμορφη, προκλητική και... χήρα! Δηλαδή, ὅλοι οι «κράχτες» μαζεμένοι!

«Όταν κάνης και το λάθος να δείχνεσαι, επί πλέον, και φιλάρεσκη — τότε μπορείς να τροφοδοτήσης θαυμάσια ὅλο το «κοσμικό» κουτσομπολιό της τείως διοικήσεως πρατευουσής» (καπνίζει). Γιατί, δέβαια, εγώ πιστεύω απόλυτα στην ἀρτία ήθικη σου συγκρότησι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Νομίζω, πώς δεν σουδωσα ποτέ το δικαίωμα να πιστέψης κάτι αντίθετο (τονισμένα). Ούτε ε'σσύ ὁ ίδιος δεν κέρδισες τίποτα περισσότερο από μια φίλια, από ένα πολύ γρήγορο και πολύ επιπόλαιο φλέρτ. Τό ξέρεις πολύ καλά αυτό. (πικρό χαμόγελο).

Τώρα, αν μου μιλάς, ὅπως μιλάς, σάν άνθρωπος που έχει κάποιο δικαίωμα στη ζωή μου —έ, αυτό πια ανάγεται στην πολύ νεανική σου ηλικία, στην ὁρμή της και στην κάποια της... επιπολαιότητα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ* (με ταραχή). —Όχι, μη τό λες αυτό! Δεν είναι επιπολαιότητα. Είναι αίσθημα. 'Αλίκη! Σ' αγαπώ και πρέπει να τό καταλάβης καλά. Είναι αυτή η αγάπη μου για σένα, που μ' έχει ποτίσει

ΛΥΡΙΚΕΣ ΝΟΤΕΣ

ΦΙΛΙ ΜΕ ΤΟ ΚΥΜΑ

Πάνω απ' τη λεία τη θάλασσα που απλώνονταν ως πέρα άκυμνητη κι' ὁλόκρουση στου ήλιου τα φίλια, ένα κορμί τινάχτηκε στο διάφανο άγέρα και δούτηξε και χάθηκε μεσ' στην ύψη άγκαλιά...

Σε λίγο ξαναφάνηκε. Γλυστρούσε άργα κι' αϊθέρια κάτω απ' το βλέμμα το ήρεμο των γυρω των θουνών κι' εύτυχισμένα χτύπαγε το κύμα με τα χέρια... — ...κοοίτσι που δε θάτανε δεκαεννία χρονών.

'Αναρριγούσε η θάλασσα στο κάθε της τό δῆμα... Ρυτίδωσε τριγύρω της τό διάφανο γυαλί και τό κορμί τό σφορηγλό με τό τρελλό το κύμα σ' ἤδονικό έσμίξανε γλυκαόμοιο φίλι.

«Ό! νιό κορτίσι άνέραστο, που μόνοι έραστές σοι είν' η καθαρία θάλασσα κι' ὁι άχτίδες του ήλιού! 'Ας ήταν να μην έπαιρνες άλλο φίλι ποτέ σου, άς ήταν να μην ένοιωθες τη γλύκ' άλλου φιλιού...

...τη γλύκ' αυτή που πάντοτε πικρήν άφίνει γέψη κι' άφου άνάψη γύρω της έφήμερη φωτιά, χύνει φαρμάκι στην καρδιά, φαρμάκι και στη σκέψη, με μια ζωή δαλλάζοντας λίγων στιγμών γητεία...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

ὁλόκληρο ως τό τελευταίο μου κύτταρο και με κάνει να σε βλέπω από τώρα, σά δική μου, σά γυναίκα μου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποια ὀδυνηρή έκπληξι). — Σάν... ; (ἀπότομο έξασπασμα γέλιου). Χά, χά, χά! 'Ε, δεν είμαστε καλά! 'Ωριμμένως δεν είμαστε καλά!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένος). —Γελάς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. —Τί άλλα μπορώ να κάνω;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. —Είμαι, λοιπόν, τόσο άστείος, όταν προσφέρω μια... συζυγος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ταραχή). —Όχι! (γρήγορη σέψις).

Κάθε άλλο... (νέα σέψις και μετά, με μια απρόοπτα θαυαία μελαγχολία). 'Εκείνο που θα ήπιασε άστείο, θα ήμουν εγώ... νύφη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με αληθινή κατάπληξι). —Πώς τό λες αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά). —Νά, που η συζήτήσι μάς, μ' έφερε σ'α «σοβαρά» θέματα, που τό σο προσπαθώ να τα ξεχάσω, μ' έκεινο τό επιπόλαιο φλέρτ, που μου κατηγορείς! Είναι, βλέπεις, μια συζήτησι που για να την κάνω, πρέπει να θυμηθώ την αληθινή ηλικία μου, πρέπει να θυμηθώ τα... (με κάποια μαζοχιστική μανία) σ'α ρα γ'α δύο χρόνια μου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (χωρίς να τό καταλάβῃ). —Σαρανταδύο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με θαυαία πίκρα). —Ακριδώς! Και, μια κι' άρχισαμε έτσι, μπορώ να μιλήσω πιο άνετα. Για πού θές να ξεκινήσω, δρέ παιδάκι μου, με την άποσχευή των σαρανταδύο χρονών; Τό περιόλιμα της δαλιτσας διατηρείται ακόμη καλά, — και τό ξέρω. Είναι ωραίο, είναι ευχάριστο, προκλητικό και περιζήτητο. 'Εγώ, όμως, ξέρω πώς σε λίγο θα έρθῃ ραγδαία η τριβή και η

άποσύνθεσι. Σε λίγο... (σχεδόν δραχνά). Σε λίγο... λίγο! 'Ενώ έσύ, θέλεις να πάρης τη δαλιτσα σου και να τραβήξης, κρατώντας την στο χέρι, τό ταξίδι μιας ὁλόκληρης ζωής. Πού θα πäs με ε-να; Λίγο παρακάτω θ' αρχίσουν τα ξηλώματα. Πιστεύω, πώς είσαι εύγενικός και θα κυττάξης να κάνης καμιά επιδιόρθωσι! 'Όμως τα ξηλώματα θα γίνουν τόσο συχνά, τόσο αλλεπάλληλα, ώστε στο τέλος, θα κουραστής και σύ και θα κυττάξης — με τό δικό σου — να δρής μια καινούργια δαλιτσα, για να συνεχίσης τό ταξίδι της ζωής... (ή φωνή της σχεδόν δεν ακούγεται).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σά χαμένος, με μια τραγική γκρίματσα στο πρόσωπο). —Τότε...προς τί τό φλέρτ και τα γέλια και τα ύπνουσόμενα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά). —Είναι τό παραλήρημα της κρίσιμης ηλικίας. Χαίρομαι ὅσα μπορώ, ανώδυνα όμως, τη δύναμή που έχω ν' άρέσω άκόμα! 'Όταν ήμουν είκοσιπέντε χρονών δεν θα τό έκανα αυτό γιατί ήθελα, πώς θα μπορούσα, αν ήθελα, να άρέσω και άμριο. Τώρα, όμως, ξέρω πώς μόνο σ'ή μερα έχω αυτή τη δύναμη. Και τη χαίρομαι με την άπελπισία που χαιρείται κανένας, κάτι αγαπημένο, την παραμονή της ήμέρας που θα τό χάσης για πάντα! (Πό σιγά) Δώσ' μου ένα τσιγάρο.

(Ακολουθεί μεγάλη σιγή. Οί σκιές των δέντρων πυκνώνουν και η δεράντα θυθίζεται ὁλόκληρη στο σκοτάδι. Τώρα δεν βλέπει ο θεατής παρ'ά μόνο τις φωτιές δυο τσιγάρων, που τρέμουν μέσα στην νύχτα. Καί, φυσικά, πέφτει ή...

ΑΥΛΑΙΑ

3. ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΝ «ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ»!

Έντυπώσεις του διευθυντού της «Γυναίκας» Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Σκίτσα και φωτογραφίες του ίδιου)

ΝΟΜΙΖΩ πως προτού προχωρήσω περισσότερο στην περιγραφή της αμερικανικής ζωής, θάπρεπε να σας δώσω μερικές εικόνες απ' αυτή την ίδια την Αμερική, δηλαδή τις Ηνωμένες Πολιτείες. "Αν θέλετε λοιπόν, μπορούμε να κάνουμε μαζί μια βόλτα ακολουθώντας το ίδιο δρομολόγιο που έκανα και σ' αυτή τη διαδρομή θα σας δείξω ό,τι μου έκανε περισσότερο έντυπωση. Τρεις μήνες κράτησε αυτή η βόλτα, αλλά δεν πιστεύω να σας απασχολήσω τόσο εδώ!... "Ισως θα πρέπει να ξέρετε πως ένα τριήμερο διάστημα είναι πολύ μικρό για να γυρίση κανείς αυτή τη μεγάλη χώρα και να τη γνωρίση καλά. Μ' όλα ταύτα, ότι και να δη αξίζει τον κόπο. Γνωρίζει ένα καινούριο τόπο κι' ένα κόσμο αλλοιώτικο, διαφορετικό απ' το δικό μας. Και πρό παντός ένα νέο έθνος, γεμάτο δυναμισμό και ζωτικότητα, που προχωρεί με γιγαντιαία βήματα προς τα εμπρός, πάντα προς τα εμπρός...

Ο παγωμένος Καναδάς

Πάτησα το πόδι μου, ζωηρά συγκινημένος, το έδαφος της Αμερικής, μία παγωμένη, υγρή κι' ανεμοδαρμένη νύχτα των τελευταίων ημερών του Φλεβόδρη του μ' έπεσε. Είχα ξεκινήσει πριν από δέκα ώρες από το Σάνον της Ιρλανδίας που είναι ο τελευταίος σταθμός της Ευρώπης για τα αεροπλάνα που πετούν προς τα δυτικά ακολουθώντας τη βόρεια διαδρομή του Ατλαντικού, με το τεράστιο και καλοτάξιδο αεροσκάφος της T.W.A. Είχαμε κάνει ένα τεράστιο άλμα πάνω από τον Ωκεανό και το ύψος του αλματος αυτού είχε φτάσει τις έντεκα χιλιάδες μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας!... Εκεί πάνω, σ' αυτά τα ύψη, δεν φτάνουν οι μπόρες, που δένουν τα χαμηλότερα στρώματα της ατμόσφαιρας. Έτσι, το ταξίδι ήταν τόσο ήσυχο που σούδινε την έντυπωση, πως το αεροπλάνο ήταν πλοίο που αρμένιζε πάνω σε μία γαλήνια θάλασσα. Μα όταν προσγειωθήκαμε μ'αυτή υποδέχτηκε ένας φοβερός βοριάς που λυσσομανούσε!

Αυτό που κατεβήκαμε ήταν ο Καναδάς. Από τα θαμπά τζάμια των παραθύρων του αεροπλάνου διαβάσαμε τη λέξη «Σύντνεϊ» σε μία φωτεινή επιγραφή που φάνταζε μέσα στο σκοτάδι. Το Σύντνεϊ αυτό βρίσκεται στη Νόβα Σκωτία, τη Νέα Σκωτία κι' αυτή είναι μία χερσόνησο της ανατολικής περιοχής του Καναδά. Μα γιατί τόχα κατεβήκαμε σ' αυτό το έρημο κι' απομονωμένο αεροδρόμιο; Ρώτησα και μου είπαν πως ατία ήταν η πυκνή ομίχλη στη Νέα Υόρκη που ήταν ο προορισμός μας.

Έτσι λοιπόν έκανα την είσοδό μου στον Νέο Κόσμο. Δέ μπορεί να μη νοιάθης κάποια συγκίνηση σαν πατάς το πόδι σου στο έδαφος μιας άλλης ηπείρου. "Ισως περιμένεις να δης κάτι διαφορετικό, μα τ' αεροδρόμιο σ' όλα τα πλάτη της γης είναι τα ίδια... Στη μεγάλη περιποιημένη παράγκα που ήταν η αίθουσα αναμονής, μία νυσταγμένη σερβιτόρα, 4 ή 5 ώρες νύχτα, μ'αυτή προσφέρει ζεστόν αμερικάνικο καφέ με γάλα. Μερικές χρωματιστές αφίσες στους τοίχους με χιονισμένα και πράσινα καναδέζικα τοπία, μία διτρινούλα με σουβενίρ και ένας στεγνός και ψηλός υπάλληλος που εξετάζει τις κίρες μας να δη αν έχουμε μπουλάσει τις κίρες μας να δη αν είδα απ' τον Καναδά. Πολύ κρύα γνωριμία...

Ξεκινούμε σε μιάν ώρα με δυνατόν άνεμο, που τον συνοδεύει μία ψιλή αντιπαθητική βροχή. Πετούμε κάπου δυο ώρες μέσα στα σκοτάδια όταν αρχίζει σιγά-σιγά, ανεπαίσθητα, να χαράζει προς τα άριστερά, καθώς έχουμε βάσει πλώρη για τη Νέα Υόρκη. Η αύγη πάνω από τον Ωκεανό είναι ένα θαυμάσιο θέαμα! Τα λιγοστά συννεφάκια που βρίσκονται προς το μέρος της ανατολής παίρνουν ένα χρυσό χρώμα καθώς ο ούρανός ροδίζει. Βρισκόμαστε σ' ένα χάος. Κάτω μας μία θαρραυής συννεφιά μ'αυτή απομονώνει από τη γη και τη θάλασσα και μεις ταξιδεύουμε μέσα στο άπειρο σαν ο δρόμος μας να μην έχη κατεύθυνση. Ο δρόμος των κινητήρων που ακούγεται ελαφρά είναι σά

γλυκειά υπόκρουσι αυτού του υπέροχου θεάματος. "Ας ήταν να μη τελείωνε ποτέ αυτό το ταξίδι... Πότε - πότε η συννεφιά ανοίγει και βλέπουμε τη γη του Καναδά χιονισμένη και γεμάτη παγωμένες λιμνούλες που μοιάζουν σαν τρύπες στο επίπεδο έδαφος.

Πιο ύψτερα πετάμε πάνω από τις Ηνωμένες Πολιτείες που δεν τις βλέπουμε. Μία γαλατερή ομίχλη έχει καταστρέψει το όραμα της ρόδινης αύγης. Φαίνεται όμως να φτάνουμε πια στον προορισμό μας απ' τις έτοιμασίες που γίνονται μέσα στο αεροπλάνο.

Η είσοδος

Το αεροπλάνο τσούλησε ελαφρά σαν πάπια και στάθηκε. Νά, λοιπόν, που βρίσκομαι στην Αμερική, σ' ένα αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης. Θέλω να συγχατήσω καλά τις πρώτες έντυπώσεις μου γι' αυτό κυττάω με περιέργεια όλα γύρω μου. Οι

διαδρομοί του άχανους αεροδρομίου είναι γεματοί αεροπλάνα. Κάθε λίγο και λιγάκι ένα από αυτά απογειώνεται με φασαρία ενώ άλλα κατεβαίνουν. Ζωηρή κίνηση. Μα δε μπορείς πολλή ώρα να στέκεσαι και να κάνης γούστο με τ' αεροπλάνα...

Όλοι οι επιβάτες κι' εγώ μαζί, πάμε τώρα προς τα οικήματα που χρησιμοποιούν για αίθουσες αναμονής, για τελωνείο και για έλεγχο των διαβατηρίων. Είμαι περίεργος να δω πως οι Αμερικανοί δέχονται τους ξένους που μόλις πρωτοπατούν στο έδαφός τους. Πρό παντός επιθυμώ να δω τους τελωνειακούς!... Ακόμα δεν έχω μιλήσει με Αμερικανό και θέλω πολύ να ρωτήσω που βρίσκεται ο έλεγχος των διαβατηρίων μα δε βρίσκω πως χρειάζεται...

Αυτό που λέμε στην Ελλάδα: «ρωτώντας π'αυτή στην Πόλη», στην Αμερική δεν εφαρμόζεται, γιατί δεν είναι ανάγκη να ρωτήσης κανέναν αν θέλεις να π'αυτή, ως είναι αυτό στην άλλη άκρη της χώρας. Δεν έχεις παρά να διαβάσης τις πινακίδες που είναι στημένες παντού κι' αυτές θα σε καθοδηγήσουν να π'αυτή εκεί που θέλεις...

Η αίθουσα του έλεγχου των διαβατηρίων είναι μεγάλη με ώραιους πάγκους για να κάθωνται οι ταξιδιώτες. Στη μία πλευρά της αίθουσας υπάρχουν στη σειρά ιδιαίτερα γραφεία χωρισμένα απ' την αίθουσα και σε καθένα απ' αυτά βρίσκεται και ένας υπάλληλος. Ο ταξιδιώτης θα καθίση στην πολυθρόνα και θα δείξη τα χαρτιά του στον υπάλληλο. Εκείνος θα τα ελέγξη και θα τα επιστρέψη μ' ένα ευγενέστατο «θενκ γιού». Και γρήγορα. Κι' όχι βλοσυρότητες.

Η αίθουσα του τελωνείου ήταν κι' αυτή μία εύχρηστη έκπληξη. Απέναντί ο-σο παίρνει το μάτι, ήταν γεμάτη από μπαγκκους για τις αποσκευές, οι όποιες περιμέναν τ' αφεντικά τους! Ο Αμερικανός τελωνειακός υπάλληλος είναι ευγενέστατος και δεν φαίνεται να έχη... «προηγούμενα» μαζί μου... Δεν ανοίγει τις βα-

λίτσες μου, αλλά περιορίζεται να με ρωτήσει :

— Έχετε να δηλώσετε τίποτα, σέρ;
— Νό, σέρ.
— Ό κεύ, σέρ. Μπορείτε να πάρετε τις βαλίτσες σας.
Έτσι, όπως σ'αυτά τα γράφα, ίσως να νομίζετε πως εγώ ήμουν ο μοναδικός ταξιδιώτης!... Μα δεν είναι έτσι.

Συνεννύση μ' ένα Νέγρο

Η αίθουσα είναι γεμάτη από ένα έτερο κλήτο πλήθος και οι τελωνειακοί υπάλληλοι που στέκονται άρτάδα πίσω από τους πάγκους τους τακτοποιούν γρήγορα, να φύγουν, γιατί εν τώ μεταξύ άλλοι επιβάτες έρχονται από τ' αεροπλάνα που προσγειώνονται. Ωραία έντυπωση μ'αυτή δημιουργούν οι όμορφες ξανθές κοπέλλες, υπάλληλοι των αεροπορικών εταιριών, με τις κομψές στολές τους που πηγαίνονται σ'αυτές και χαμογελαστές. Νέγροι αχθοφόροι περιμένουν με τα καρτσάκια να σου πάρουν τις βαλίτσες να σου τις δώσουν έξω. Όλα εκεί μέσα γίνονται χωρίς φασαρία...

Σ' έναν τέτοιο δίνω τις βαλίτσες μου. Έχει πρόσωπο κατάμαυρο και κάτι χειλάρες, νά!... Μασουλάει μια τσίκλα και σπρώχνει το καρότσι του περπατώντας σ'αυτή χορεύει. Φοράει ένα κόκκινο κασκέτο και μου φαίνεται χαριτωμένος έτσι που κουνάει το κεφάλι του, λες και είναι ξεδιωχμένο, όπως μιάς χαλασμένης κούκλας.

Αποθέτει τα πράγματά μου στο πεζοδρόμιο με ράθυμες κινήσεις αναμασώνοντας μαζί με την τσίκλα κι' ένα τραγούδι σε νέγρικο σκρό. Ούτε καταλαβαίνω τί λέει... Τελειώνει και στέκεται μπροστά μου χαμογελώντας. Αυτή η στάση κι' αυτό το χαμόγελο σημαίνουν πολλά... Σημαίνουν πως πρέπει να του δώσω «τίπο». Τίπο, είναι το φιλοδώρημα κι' αυτό είναι πράγμα που δε μ' άρεσε καθόλου στην Αμερική. Απορώ πως αυτό το ανατολίτικο έθιμο έχει πιάσει τόσο πολύ εκεί. Τίπο στα γκαρσόνια, τίπο στα «μπούξ» των ξενοδοχείων, τίπο στους σωφές των «τάξι κάμπος», τίπο εδώ, τίπο εκεί, παντού, για φύλλου πηδήμα... Είναι αυτό κάτι που πρέπει να το υπολογίζης σοβαρά στα καθημερινά σου έξοδα.

Γίνονται πολύ χουδαρδάς, έ, πρώτη φορά είναι, και του βάζω ένα δολλάριο στο χέρι. Μου απαντά μ' ένα θαύφωνο «θενκ γιού, σέρ» και κάνει να φύγη... Θυμήθηκα πως δεν ήξερα τ' όνομα του αεροδρομίου, δεν το είδα πουθενά γραμμένο, και τον ρωτάω:

— Χέυ φέλλα!... Πώς το λένε αυτό το αεροδρόμιο;...

Σταματάει και λέει μία λέξη που την άκουσα έτσι:

— Αϊουάι!...

— Αϊ υπέγκ γιούαρ πάντον;...

Μου επαναλαμβάνει την ίδια λέξη μιλώντας μάλλον με τη μύτη παρά με το στόμα. Δεν ξεχωρίζω κανένα σύμφωνο:

— Αϊουάι!...

Τώρα μάλιστα, μ'αυτή φωτίσεις.

Σε παρακαλώ, συλλάβισέ μου τη λέξη, γιατί δεν καταλαβαίνω τίποτα απ' ό,τι μου λές...

— Γιεσ σέρ! Αϊ—ντι—έλ—ντάμπλ γιού—άι—έλ—ντι—έλ—ντάμπλ γιού!

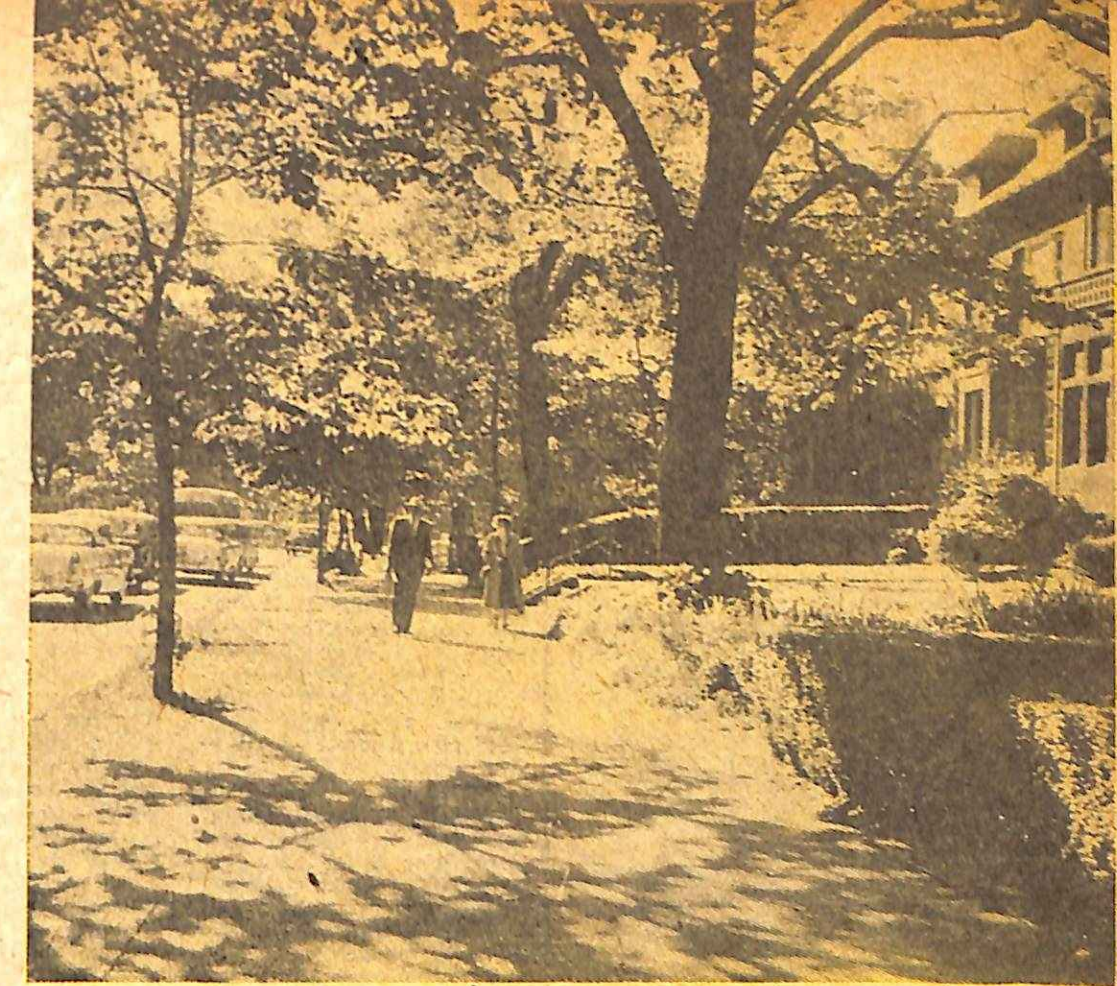
— Α, κατάλαβα. Θενκ γιού!...

Ήταν το αεροδρόμιο Αϊντλ Ουάιλντ.

Αλλά, σκέφτομαι, αν πάμε έτσι με το αμερικάνικο «σάλινγκ», την προφορά δηλαδή, σωθήκαμε. Όμως, όπως διαπίστωσα κατόπι, δεν ήμουν εγώ μόνος που δεν μπορούσα να συνεννοηθώ με τους μαύρους. Έχουν μία τέτοια φοβερή προφορά οι ευλογημένοι, που και οι Αμερικανοί οι ίδιοι δεν τους καταλαβαίνουν.

Ίδω ή Αμερική

Μα το ταξίδι μου δεν τελειώνει εδώ. Έπρεπε από δω που βρίσκονταν να πάρω ένα λεωφορείο να πάω με π'αυτή στο άλλο αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης, το Λαγκουάρντια για να συνεχίσω από εκεί προς την Ουάσιγκτον. Είχα ένα τέταρτο καιρό ως που νάρθη και χάξευα γύρω μου. Πρώτη μου φορά ήταν τώρα που έβλεπα την Αμερική. Νά την λοιπόν ή Αμερική

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

● Η πρωτεύουσα των Ηνωμένων Πολιτειών μοιάζει με κηπούπολη την άνοιξη, όταν πρασινίζουν τα δένδρα των λεωφόρων και των πάρκων. Στη φωτογραφία η πρασιά, το πεζοδρόμιο κι' ένα τμήμα του καταστρώματος της Μασσατσουσέτς Αβενιου. Σε κάθε πλευρά του δρόμου υπάρχουν από δυο σειρές θεώρατα πλατάνια, που δημιουργούν ώριμες προϋποθέσεις για περίπατο, άναυχη και ξεκούρασμα κάτω από τη σκιά τους.

που έδλεπα στον κινηματογράφο και στα περιοδικά, ή Αμερική που είχα τέτοιο πόθο να τη γνωρίσω. Από τουτό δω το πεζοδρόμιο που στέκομαι τώρα θα ξεκινήσω σε λίγο για ένα μακρύ ταξίδι και σε τούτο δω το πεζοδρόμιο θα ξαναρθώ πάλι για να φύγω στον τόπο μου. Σ' αυτή την τεράστια δόλτα που θα κάνω, τί έχω να δώ άραγε στο δρόμο μου; Θα περάσω πολιτείες και πόλεις, κάμπους και βουνά, θα φτάσω ως την άλλη άκρη που τη δρέχει ο Ειρηνικός. Θα γνωρίσω ανθρώπους και τη ζωή τους, θα πιάσω φίλες και θα τους αφήσω για ναχω ύστερα μία κάποια αλληλογραφία μαζί τους. Θα δώ έναν κόσμο καινούριο. Θα δώ τα έργα του τα θαυμάσια που μ'αυτή αφιούν μ' ανοιχτό το στόμα. Θα ζήσω για ένα διάστημα αυτή την Αμερική που έχει μία τόσο δυνατή έλξη επάνω μας, αυτή την Αμερική που ό καθένας είτε του άρεσει αυτή, είτε όχι, θέλει να τη γνωρίση από κοντά. Είμαι τυχερός, πιστεύω, που μου έλαχε να κάνω αυτό το ταξίδι. Έχω να δώ τόσα. Απ' το κρύο, απ' τη ζέστη, απ' τους γκάγκοτες κι' από το τ' αυτοκίνητα. Εδώ τίποτ' απ' αυτά δεν χωρατεύει, ιδίως τα τελευταία. Πριν φύγω από την Αθήνα, ένας φίλος μου που είχε έρθει στην Αμερική με νουθετούσε:

— Και πρόσεχε. Νά περνάς το δρόμο μόνο όταν ανάβη το πράσινο φώς. Αλλιώς χάθηκες... Θέλει λοιπόν προσοχή. Ο Ναπολέων έλεγε πως ο καλύτερος στρατιώτης είναι εκείνος που ξέρει να καλύπτεται, να μη δίνει στόχο στον έχθρό. Ο' ακολουθήσω, λοιπόν, τη συμβουλή του: να μην αρπάξω καμιά γρίπη και να μην πέσω μπροστά σε κανένα αυτοκίνητο... Μερικές ασπρίνες κι' οι εύχες των δικών μου είμαι βέβαιος πως με προφυλάξουν από κάθε κακό. Εμπρός λοιπόν...

Γνωριμία με τη συνοικία

Το λεωφορείο ήρθε ακριβώς στην ώρα του. Ήταν άδειο. Ο οδηγός, ένας σβέλτος και κομψότατος νέος με πρόσωπο σαν Έγγλέζο ευπατρίδη, πήδηξε κάτω. Ο

σοι περιμέναμε στη στάση είμαστε τέσσερις: μία κοπέλλα μ' ένα άσπρο πανωφόρι, δυο αξιωματικοί του ναυτικού κι' εγώ. Ο οδηγός άρπαξε τα μπαγκαζία μας και τα έβαλε γρήγορα - γρήγορα στο πίσω μέρος του λεωφορείου που είναι η αποθήκη του των αποσκευών και ύστερα στάθηκε στην κολώνα και άναψε τσιγάρο. Θα φύγουμε σε δέκα λεπτά. Δέ θέλησα να μπώ ακόμη μέσα κι' έκανα μία μικρή δόλτα να ξεμουδιάσω και να δώ τα γύρω μου. Ένας φαρυγγικός δρόμος ανοιγόταν μπροστά μου χωρίς αρχή και τέλος. Μία έκταση γεμάτη από αυτοκίνητα άπλωνόταν όσο έπιανε το μάτι. Τίποτε το ενδιαφέρον. Προσπαθούσα προς το βάθος ν' ανακαλύψω τη σιλουέτα κανενός ούρανοξυστη, αλλά η γκρίνια ομίχλη που σκέπαζε τα πάντα, δεν άφινε έδαφος για καμμία προσπίκτη.

Όταν γύρισα, ο σωφέρ με την κοπέλλα είχαν πιάσει ψιλή κουβέντα και τότε πότε χαχάνιζαν. Φαίνεται πως της άρεσε ο ώρας οδηγός γιατί τον κυττούσε λιγυμένη και σ' ό,τι έλεγε αυτός, εκείνη απαντούσε με χαριτωμένα γελάκια... Το κουβεντολόι τους συνεχίστηκε μέσα στο λεωφορείο, όταν σε λίγο ξεκινήσαμε...

Τώρα περνάμε από πολυσύχναστους δρόμους που είναι όλο σπιτία δεξιά κι' αριστερά. Τα σπιτία τούτα δεν είναι σαν τα δικά μας. Είναι ίδια ολλανδέζικα ή εγγλέζικα, με σκεπές που κατηφορίζουν πολύ χαμηλά, χτισμένα με κόκκινο τούβλο. Έχουν καμινάδες που εξέχουν πάνω από τη στέγη, παράθυρα μικρά, στενά, μ' ένα συμπαγές πλέγμα. Μπαλκόνια ούτε ίχνος. Αναρωτιέμαι αν βρίσκονται στην Αμερική ή σε καμιά βορεινή χώρα της Ευρώπης. Σε μερικούς δρόμους τα σπιτία είναι όλα ομοιόμορφα, απελατιστικά και μονότονα ίδια, κολλημένα το ένα δίπλα στο άλλο, σ'αυτή ταπεινότητα ο ίδιος μαστορας μ' ένα σχέδιο όλα. Σκέπτομαι πως τόχα θα μπορού κανείς να δώλη το κλειδί στην πόρτα του και δεν θα το βάλη στο διπλανό κι' αν είναι και νύχτα... Έδω πρέπει να είναι κάποια ακρινή συνοικία της Νέας Υόρκης, γιατί δε

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

● Το «ντάουν τάουν», ή «κάτω πόλις» δηλαδή του Σικάγου, είναι γεμάτη από ούρανα-ξύστες και σπιτία, που έχουν μουρίσει από την κόπνη των εργοστασίων και την υγρασία. Στο κέντρο της μεγαλόπολης αυτής η κίνηση των τροχοφόρων είναι καταπληκτική. Όπως βλέπετε στη φωτογραφία, ένα τράινο περνάει έναερίως, πάνω από τ' αυτοκίνητα και τους ανθρώπους, που κατακλύζουν τους δρόμους και τα πεζοδρόμια.

βλέπω κανένα κτίριο που να μοιάζει με ουρανόστη. Περνούμε δίπλα από εργοστάσια, κάτω από γεφύρια καθώς από πάνω μας περνούν τρέινα ή από γεφύρια καθώς κάτω μας περνούν τρέινα. Βλέπω τ' αυτοκίνητα δίπλα μας που τρέχουν σ' αδιανόητα, βλέπω τα μαγαζιά, τους ανθρώπους που περπατούν στα πεζοδρόμια και παντού επιγραφές και ρεκλάμες με εικόνες και ωραία γράμματα. Δεν είναι βέβαια το κέντρο της Νέας Υόρκης, είναι μια συνοικία. Σου δίνει όμως τη χαρακτηριστική μορφή της μεγαλοπόλεως που σφύζει από ζωή...

Κάνουμε μισή ώρα να φτάσουμε στο αεροδρόμιο Λαγκουάρντια. Έκει πήρα το αεροπλάνο της «Αμερικαν Αιρλάινς» που σε λίγο πετά μέσα στην πυκνή ομίχλη. «Ήλθον, δεν...είδον και απήλθον! Δεν αντίκρισα έστω και τη μύτη ενός ουρανόστη της Νέας Υόρκης...

Πώς πετούν οι Αμερικάνοι

Ός την Ουάσιγκτον, δεν είναι παρά πάνω από μια ώρα με το αεροπλάνο. Όλες οι θέσεις του αεροσκάφους είναι πιασμένες από κόσμο τυπικά αμερικάνικο. Μπαίνουν στο αεροπλάνο χωρίς να συνοδεύονται από θαλίτσες και ταξιδεύουν όπως εμείς έχουμε το λεωφορείο. Μπαίνουν στην ούρα και περνούν από τα εγκαίρως, τις πύλες που είναι αριθμημένες και που βρίσκονται στις δύο πλευρές ενός μακρού διαδρόμου. Κοντά σε κάθε εγκαίρως στέκεται και το αεροπλάνο που θα πάρη τους επιβάτες του. Ένας υπάλληλος στέκεται σε κάθε πύλη και παίρνει τα εισιτήρια των επιβατών, λέγοντας κάθε φορά «θέγκ γιού».

Όλοι φαίνονται να ταξιδεύουν για δουλειές. Στο αεροπλάνο μέσα, διαβάζουν εφημερίδες και περιοδικά που τ' αφήνουν όταν θα βγούν και το αεροπλάνο γεμίζει χαρτί... Η φιλόλιγη συνοδος μας περιποιείται:

- Αι κόφη, σέρ;
- Γιά, θέγκ γιού...
- Θέγκ γιού...

Δεν ξέρω γιατί στην Αμερική πρέπει να σ' ευχαριστούν όταν τους...ευχαριστής!

Η πτήσις μέσα στην ομίχλη ή τη συννεφιά είναι πάντα χωρίς ενδιαφέρον, τόσο που η διαβάσις ή παρακολούθησι τον διαπλανό σου που θα διαβάσι. Η προσοχή σου στο αεροδρόμιο «Τζόρτζ Ουάσιγκτων» που είναι λίγα μίλια απόστασι προς τα νότια της πρωτεύουσας ήταν ό να δώ από ψηλά τις δαντελέιες ακτές διαγράφονταν σαν ένα πολύπλοκο σχέδιο διαστήματος. Η γη ήταν καταπράσινη και διαστήματα. Χαριτωμένα σπιτάκια με κόκκινες στέγες ήταν σπαρμένα εδώ κι εκεί και οι δρόμοι έμοιαζαν σαν άσμενία φιδία καθώς ελίσσονταν στο έδαφος.

Το αεροδρόμιο «Τζόρτζ Ουάσιγκτων» βρίσκεται στις όχθες του ποταμού Ποτόμακ και είναι απέραντο. Δε θα ξεχάσω καταστάσεων που θεμελιώθηκαν στα 1940 αιώουσες αναμονής κι εκδόσεις εισιτηρίων, οι αιώουσες των εστιατορίων, των κρουσ επιβάτες και οι άλλοι χώροι είναι μπορείτε να φαντασθήτε. Τεράστιες τζα-αεροδρόμιο. Τα περίπτερα των αεροπορικών εταιριών, οι φωτεινές επιγραφές, οι «σέρς», τα κίσκια με τα περιδικά και τις λουν τις προσεχείς αναχωρήσεις και αφί-βος δημιουργούν μια χαρακτηριστική και ωραία εικόνα ενός πραγματικά μοντέρνου αερολιμένα.

Μέσα σ' αυτούς τους δαιδαλούς μπόρε-σα να δρώ την αίθουσα των αποσκευών χωρίς να ρωτήσω κανένα, οδηγούμενος μόνο από μια επιγραφή που είχε ένα βέλος και τη λέξι «μπάγκατζ». Η απόστασι ήταν μεγάλη και όχι ευθεία, όμως το θέ-

ΗΧΩ ΚΑΙ ΚΡΑΥΓΗ

Οι καταπληκτικές διαπιστώσεις της Έπιστήμης, για την τελειότητα του οργανισμού της νυχτερίδας

ΟΙ ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ έχουν τη φήμη πως είναι άηδη, απροσβόλια πλάσματα. Και όμως, αυτό είναι άδικο. Οι νυχτερίδες είναι, στην πραγματικότητα, συμπληρωτικά μικρά ζώακια, που εκτελούν χίλιες δυο χρήσιμες υπηρεσίες για τον άνθρωπο — ή σπουδαιότερη από τις οποίες είναι η εξόντωση πολλών βλαβερών εντόμων. Έκτός απ' αυτό όμως, οι νυχτερίδες επιτυγχάνουν και κάτι άλλο: απασχολούν πολλούς επιστήμονες στη μελέτη του οργανισμού και των παραξένων ιδιοτήτων των.

Ένα από τα σημεία που έχουν δημιουργήσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον της επιστήμης γύρω από τις νυχτερίδες, είναι το πως λειτουργεί το σύστημα του «ραντάρ» τους σε μικρή απόστασι. Όπως γνωρίζουν σήμερα οι περισσότεροι άνθρωποι, οι νυχτερίδες, καθώς πετούν, εκπέμπουν υπερηχητικές φωνές. Έτσι, μπορούν να εκτιμήσουν τη θέσι και την απόστασι στην οποία βρίσκεται ένα εμπόδιο μπροστά τους, καθώς συλλαμβάνουν τα υπερηχητικά κύματα που έχουν εκπέμψει με τη φωνή τους και τα οποία αντικατοπτρίζονται στο εμπόδιο και επιστρέφουν στη νυχτερίδα. Αν όμως το εμπόδιο βρίσκεται πολύ κοντά, η ήχω θα ξαναγυρίση στη νυχτερίδα πριν εκείνη έχη καλά - καλά τελειώσει την «έκπομπή» της υπερηχητικής κραυγής της. Πως λοιπόν ξεχωρίζει η νυχτερίδα την ήχω από την κραυγή;

Οι επιστήμονες, μελετώντας τις φωνές της νυ-

χτερίδας, εύρηκαν την απάντησι. Η νυχτερίδα χρησιμοποιεί ένα σύστημα κανονισμού της συχνότητας. Μεταβάλλει λοιπόν τη συχνότητα των παλμών της φωνής της από την άρχή της προς το τέλος. Τη στιγμή που αρχίζει να εκπέμπη τα υπερηχητικά κύματα, τα κύματα αυτά είναι δυνατό να παλλώνται με ρυθμό 100.000 παλμών το δευτερόλεπτο. Όταν όμως φθάνη στο τέλος της φωνής της, η συχνότητα των παλμών μπορεί να έχη πέσει στο ήμισυ μόλις του αριθμού αυτού. Έτσι, η ήχω την οποία δέχεται από ένα αντικείμενο που βρίσκεται σε απόστασι λίγων μόνον εκατοστών εμπρός της, θα είναι η ήχω 100.000 παλμών, ενώ τη στιγμή που θα δέχεται πίσω, η νυχτερίδα θα εκπέμπη πια το τέλος της φωνής της, με ελαττωμένη συχνότητα, 50.000 παλμών ως πουμε. Έτσι, η νυχτερίδα μπορεί να ξεχωρίση τη διαφορά μεταξύ της ήχους και της κραυγής της.

Κατάπληκτοι από την τεχνική αυτή τελειότητα της νυχτερίδας, οι επιστήμονες εξακολούθησαν να μελετούν και άλλες πλευρές της ζωής του μικρού αυτού ζώου. Και αποκάλυψαν ότι οι νυχτερίδες έχουν ένα εξ' ίσου καλομελετημένο σύστημα θερμοκρασίας. Όταν κινή πολύ κρύο, αρχίζουν να τορμουλιάζουν με όλοκληρο το σώμα τους έως ότου ζεσταθούν αρκετά, ώστε να είναι σε θέσι να πετάσουν. Αν, εξ' άλλου, ζεσταίνονται πολύ την ώρα που πετούν,

τις καλοκαιρινές νύκτες, στέλνουν το αίμα τους μέσα σε ένα πυκνότατο δίκτυο λεπτών αιμοφόρων αγγείων, που βρίσκεται απλωμένο στα μεγάλα φτερά της και μέσα από το οποίο δεν κυκλοφορεί συνήθως το αίμα της — που κυκλοφορεί μόνο στο κυρίως σώμα του ζώου. Καθώς το αίμα κυκλοφορεί μέσα στα αγγεία αυτά, ο αέρας το ψύχει — ακριβώς όπως το νερό ψύχεται μέσα στο ψυγείο του αυτοκινήτου — και έτσι πιστρέφει στο σώμα δροσερό!

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο Άλξανδρος Δουβάς υπερφανεύεται για τις μεγάλες αμοιβές που έπαινε από τις εφημερίδες για τα άρθρα του.

— Και πόση είναι η μεγαλύτερη αμοιβή; τον ρώτησε κάποιος.

— Δέκα φράγκα για κάθε γραμμή!

— Μπα, αυτό δεν είναι τίποτα, του απάντησε ο άγνωστος. Έγώ παίρνω για κάθε γραμμή, πεντακόσιες χιλιάδες φράγκα!

— Για κάθε γραμμή μισό εκατομμύριο!! Και τί είσθε, παρακαλώ;

— Είμαι εργολάβος σιδηροδρόμων!!!

★

Η Νικολός πέθανε. Η χήρα του, που πίστευε στον πνευματισμό, πηγαίνει σ' ένα μέντιουμ για να επικοινωνήσει με το νεκρό. Το μέντιουμ σβύνει το φως και ακουμπά τα χέρια στο τραπέζακι. Περνά λίγη ώρα. Τίποτε δεν φαίνεται. Περνά κι' άλλη ώρα, μα πάλι το πνεύμα δεν εμφανίζεται. — Φοβούμαι, λέγει το μέντιουμ, ότι ο άντρας σας δεν θέλει να ρηθ. — Κάνε υπομονή. Έτσι άργούσε. Ήταν βλέπεις, γκαρσόνι σ' ένα εστιατόριο!

ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΠΕΛΑ σας προστατεύουν απ' τον ήλιο

- 1 Έλαφριά φάθα με άζουρε σχέδιο φανταζι (Γκάλλια Πέτερ).
- 2 Ψάθα μαλακιά κωκική με ξεφτισμένο γύρο. Ό τύπος του καπέλου αυτού πηγαινει πολύ σε ώρισμένες φυσιολογίες.
- 3 Ψάθα με πολύ μεγάλο μπόρ. Το μαντήλι, που είναι στερεωμένο στο έσωτερικό του τεπέ, προφυλάσσει τα μαλλιά από τον αέρα, ενώ συγχρόνως συγκρατεί και το καπέλο στο κεφάλι.
- 4 Μεγάλο καπέλο, πικεδένιο, με γαζιά. Τολμηρές πτυχώσεις.
- 5 Μοντέρνο δέσιμο μαντηλιού. Σταυρώνει κάτω απ' το σαγό-νι και κατόπιν τυλίγεται με πολλή χάρι γύρω από το λαιμό.
- 6 Ύφασμάτινο πουαντιγιέ καπέλο, ανάλογο με το μοντέλο 4.
- 7 Χοντρά πλεγμένη ψάθα. Έσωτερικώς ντύνεται με πλεχτό νημα που η κατασκευή του το κάνει να μοιάζει πολύ με φιλέ

λος ανάμεσα σε τόσες άλλες επιγραφές βγήκε ένας σίγουρος οδηγός. Στην εξοδο κίτρινα «τάξι κάμπς» περιμεναν στη σειρά κι' έπαιρναν τους επιβάτες. Πιο πέρα σε ειδικούς χώρους εκατοντάδες ή και χιλιάδες αυτοκίνητα ήταν «παρκαρισμένα» με σειρά και τάξι. Όλος ο χώρος μπροστά στον αερολιμένα ήταν διαρρυθμισμένος ομορφα με τους φιδωτούς δρόμους που έφευγαν προς όλες τις διευθύνσεις και τα παρτέρια με την πράσινη χλόη.

Ένας αέρας πολιτισμού μέσα και έξω, παντού όπου γυρίζω το μάτι μου, μ' έκανε να αισθανόμαι μια απέραντη ευχαρίστησι, που τη μετρίαζε όμως η σκέψι πόσο στον τόπο μας αυτά όλα μ' αφήνουν. Θυμίζοντις απεριγραπτες «εισόδους» των ξένων στη χώρα μας, έκαινα τα ανεκδιήγητα χάλια του «Ελληνικού» και του Πειραιά, που μ' έκαναν αργότερα — όταν γύρισα στην Ελλάδα — να ντρέπομαι. Μη μου πητε πως η φτώχεια μας είναι η αιτία. Πολλά πράματα πριν από αυτή φταίνει!...

Έδωσα στο σωφέρ του ταξι τη διεύθυνσι του ξενοδοχείου που θα έμενα και έπεσα ξερός από την κούρασι στο καθίσμα του αυτοκινήτου. Ταξίδεμα με αεροπλάνο τριάντα πέντε ώρες συνεχώς! Είχα αναχωρήσει από την Αθήνα Κυριακή 7.30 το

πρωί και τώρα ήταν 11.30' μεσημέρι της Δευτέρας. Βάλε και έπτά ώρες διαφορά, στην Αθήνα θα είναι 6.30' βράδυ...

Αυτούς τους λογαριασμούς έκανα και δεν αντίληφθηκα για πότε φτάσαμε στη μεγάλη τριπλή γέφυρα του «Φορτίνθ Στρή» της Δεκάτης Τετάρτης. Όδου που περνάει πάνω από τον Ποτόμακ και οδηγεί στο έσωτερικό της πόλεως. Άριστερά ορθωνόταν επιβλητικό το περίφημο πεντάγωνο «Πένταγων», όπου έδρευουν οι επιτελικοί, περι τα στρατιωτικά, έγκεφαλοι των Ηνωμένων Πολιτειών. Μπαίνω πια στην Ουάσιγκτων καθώς έρχομαι από το αεροδρόμιο «Τζόρτζ Ουάσιγκτων». Άριστερά ύψωνεται, σ' α μολυβδοκόνδυλο, με τη μύτη προς τον ουρανό, ο πανύψηλος όβελισκος του Τζόρτζ Ουάσιγκτων, που φαντάζει κάτασπρος στο φόντο του ουρανού...

Το όνομα του Ουάσιγκτων θα το δώ παντού εδώ σ' αυτή τη χώρα. Σε πόλεις, σε χωριά, σε πολιτείες, σε γεφύρια, σε λεωφόρους, σε αεροδρόμια, σε λόφους, σε βουνά, σε κλάμπς, σε πανεπιστήμια, παντού. Οι Αμερικανοί λατρεύουν τον Τζόρτζ Ουάσιγκτων, που ήταν ο ηγέτης του έθνους στο σκληρό πόλεμο για την ανεξαρτησία των Ηνωμένων Πολιτειών. Και τον σημεία της χώρας.

νη! αναστέναζε. Αυτό δεν τ' εγγίζει! Ο καθένας εξουσιάζει τον εαυτό του. Εγώ διάλεξα πιά το δρόμο μου. Δε θα σταματήσω παρά μονάχα σαν φτάσω στο σκοπό μου. Υπάρχει κάποιος που περιφρόνησε την αγάπη μου γιατί δεν είχα χρήματα. Και όμως εγώ δε λογάρισα τίποτα όταν άφησα, χωρίς κανένα υπολογισμό, γυμνό το κορμί μου στα χέρια του.

— Πάλι ο Πανταζής λοιπόν; Έξακολουθείς να τον σκέπτεσαι; Αυτό σημαίνει πως τον αγαπάς ακόμα Τζούλια.

— Τόν μισώ! Είπε και το βλέμμα της σκοτεινιάσε.

— Νομίζεις! αναστέναζε η Άγγελα.

Κούνησε το κεφάλι και πρόσθεσε:

— Σε λυπάμαι, Τζούλια.

— Δε θέλω να με λυπάται κανείς! έκανε με πείσμα και δάγκωσε τα χείλη της. Δε θέλω να με λυπάσαι ούτε σύ!

Σ' αυτό το σημείο σταμάτησε η κουβέντα. Και από τότε δεν ξαναμίλησαν για το ζήτημα τούτο με την Άγγελα. Άλλαξαν μονάχα τυπικά μερικές λέξεις κατά τη διάρκεια των μαθημάτων της σχολής κι αυτές σε πολύ ψυχρό τόνο.

— Σου εξασφάλισα μια πρώτης τάξεως δουλειά στο «Αν Βόγκ», της όδου Πανεπιστημίου, είπε πριν δεκαπέντε μέρες η Μπέτυ στη Τζούλια. Θα είσαι το πρώτο μανεκέν σ' αυτόν τον σπουδαίο οίκο μόδας. Είσαι ευχάριστημένη;

— Ω! Σας ευχαριστώ! αποκρίθηκε αυτή.

— Αύριο θα πάμε για δοκιμές. Την άλλη μέρα πήγαν μαζί στο «Αν Βόγκ». Ο διευθυντής πρόβαρε τη Τζούλια. «Έμεινε ένθουσιασμένης».

— Σωστή Παριζιάνα! είπε. την κρατάω. Έχει ταίρι έλλανσέ!

— Έχω κι άλλες κοπέλλες, συμφώνησε η μαντάμ Μπέτυ. Μα τούτη εδώ τις ξεπερνάει όλες.

«Έκανε αυτή όλες τις συμφωνίες για λογαριασμό της Τζούλιας. Η εβδομάδα που μεσολάβησε από εκείνη τη μέρα μέχρι την επίσημη εμφάνισή της μπροστά στον καλύτερο κόσμο της Αθήνας, ήταν μια εβδομάδα γεμάτη αγώνια και τρεχάματα για τη Τζούλια. Έκανε πρόβες σε λογιλογής μοντέλα, φόρεσε ένα πλήθος από όμορφα φορέματα και καθώς κοιμήθηκε κάπως κάθε μία απ' τις τουαλέτες που φορούσε την έκανε και περισσότερο όμορφη. Μονάχα που τούτα τα φορέματα δεν ήταν δικά της. Ύστερα από τις πρόβες φορούσε πάλι τη φτηνή φούστα της και την πλεχτή μπλουζάκι κι έβγαίνει το βράδυ γεμάτη μελαγχολικές σκέψεις από τον «Αν Βόγκ». Εξω από τούτον τον μεγάλο οίκο μόδας της Αθήνας περίμεναν οι φίλοι τους τα μανεκέν. Έβλεπε τις κοπέλλες να φεύγουν άγκαζε με τους καθαλιέρους τους, κι ένιωθε κάτι σαν κέντημα στην καρδιά. Τη Τζούλια την περίμενε πάντα η μαντάμ Μπέτυ. Δεν την άφινε μόνη.

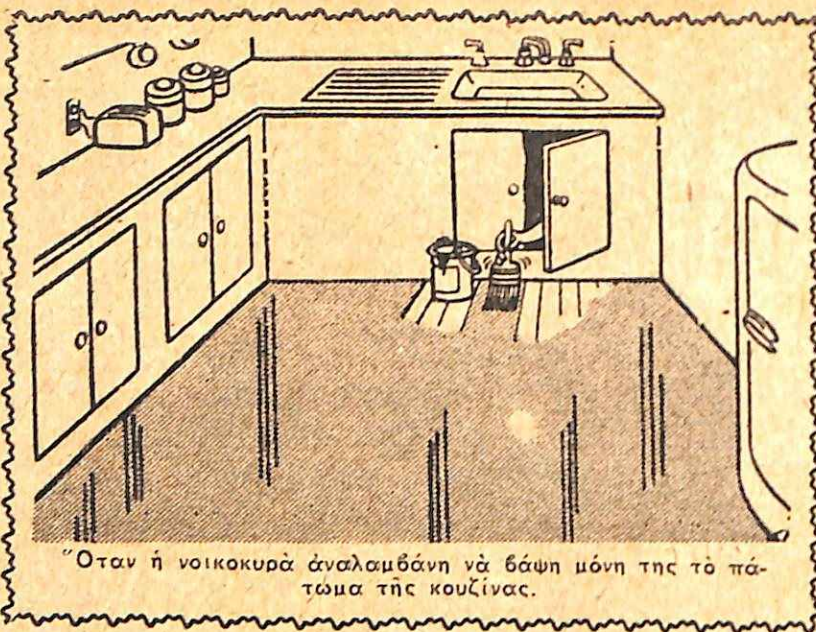
— Θα μπορούσα τάχα να φορέσω κι' εγώ κάποτε τέτοια φορέματα σαν κι' αυτά που δοκιμάζω κάθε μέρα, μα που να είναι δικά μου; ρώτησε τη Μπέτυ καθώς επέστρεφαν ένα βράδυ στην πλατεία Α-μου δίνοντάς της κά πόσο με όμορφαίνουν.

— Αυτό εξαρτάται από σένα, αποκρίθηκε σοβαρά εκείνη. Ίσως να γίνης πολύ σύντομα. Φτάνει να ακολουθής τις συμβουλές μου.

— Θα κάνω ό,τι μου πηθε! συμφώνησε η Τζούλια.

— Τότε θα πানে όλα καλά. Άλλα δεν πρέπει να διαλέγεις. Μια όμορφη κοπέλλα σαν κι' εσένα κάνει πάντα υπομονή. Μια μέρα θα έρθη η ευκαιρία.

Η πρώτη επίσημη εμφάνισή στον οίκο «Αν Βόγκ» της όδου Πανεπιστημίου έγινε

Όταν η νοικοκυρά αναλαμβάνει να δάψη μόνη της το πάτωμα της κουζίνας.

ριασμό σε κανένα. — Είπατε έτο-μη, δεσποινίς.

Η κοπέλλα με την άσπρη μπλούζα είχε τελειώσει τη δουλειά της. Η Τζούλια σηκώθηκε. Έριξε μια τελευταία ματιά στον καθρέπτη και ακολούθησε την μαντάμ Μπέτυ.

— Καί τώρα σου χρειάζεται ένα καλό θραδυνό φόρεμα, της είπε.

Σταμάτησαν ένα ταξί και μπήκαν μέσα.

— Στην όδω Έρμου, δέταξε τον σωφέρ η κυρία Μπέτυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ο Άλκης Σταματοπούλος ήταν ένας μελαγχολικός τύπος με άριστοκρατική εμφάνιση. Το καθαροσμένο σακάκι του, ένα υπέροχο σμόκιν, υπογράμμιζε τα άδρα χαρακτηριστικά του. Δεν είναι καθόλου άσχημος, σκέφτηκε η Τζούλια καθώς τον είδε. «Χριστούλη μου, πώς θυμίζει τον Ρόμπερτ Τέυλορ!» Μέσα στη μεγάλη σάλα του σπιτιού της μαντάμ Μπέτυ ήταν κάμποσοι άλλοι κύριοι και όμορφες κοπέλλες. Έγιναν οι συστάσεις. Της φίλησε το χέρι.

— Είστε μια κοκκία! της είπε και την κύτταξε λιγνέμενα. Είμαι πολύ ευτυχής.

Ένοιωσε ξαφνικά υπερήφανη που ένας από τους πλουσιώτερους ανθρώπους της Αθήνας πέρασε το μπράτσο του κάτω από το δικό της και την παρέσυρε σ' ένα τραπέζι όπου καθόταν μια συντροφιά. Κάθησε με άνεση και άδειασε μονορούφι το πρώτο ποτήρι ούζας που της προσέφεραν. Ύστερα ήρθε το άλλο. Μέσα της άναψε μια δυνατή φωτιά. «Αχ, Χριστούλη μου, πόσο μπορεί να γίνης ευτυχισμένη ενα κορίτσι μ' ένα τίποτα! Όλα ήταν άραϊα γύρω της. Κι' άλλο ένα ποτήρι ούζας. Ευχαριστώ. Είστε πολύ καλός. Τι όμορφα που χαμογελούσε, Θεέ μου! Είχε υπέροχα χείλη. Θα φιλούσε το δικό μου γυμνό μου. Είχε την αίσθηση πως πολλά γυναικεία μάτια την κύτταζαν ηλθόφθονα. Το χέρι του τολύχτηκε γύρω από τη μέση της.

— Θέλετε να χορέψουμε; — Μα φυσικά. Γιατί όχι; Σηκώθηκαν. Τα χρυσάφι μαλλιά της χάιδεσαν το πρόσωπό του κι' ένιωθε το κορμί του κολλημένο άπάνω της. Πόσο άναλάφω χορεύει.

— Τό ξέρεις ότι μ' αρέσεις πολύ, Τζούλια; τη ρώτησε.

— Για πόσο; του χαμογέλασε. Για πόσο καιρό θα σ' αρέσω;

— Για όλη μου τη ζωή, Τζούλια.

— Μη λένε μεγάλα λόγια! τον μάλωσε τίποτα δεν κρατάει αιώνια.

Σφίχτηκε περισσότερο άπάνω του και δε μίλησε. Καλύτερα δίχως λόγια. Έτσι είναι πιο καλά. Τί χρειάζονται οι μεγάλες λέξεις όταν είμαστε ευτυχισμένοι; Ας ζήσουμε όσο μπορούμε πιο έντατικά την ευτυχία τούτης της στιγμής.

— Την πρώτη φορά που σε είδα στο «Αν Βόγκ», της ψιθύρισε, νόμιζα πως άναιρεύομαι. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως ύπάρχει μ'ά τόσο όμορφη κοπέλλα στην Αθήνα. Τώρα που σε κρατάω στην αγκαλιά μου νομίζω πάλι πως άναιρεύομαι. Δεν τολμώ να το πιστέψω πως έγινε τούτο το θαύμα.

Όταν ξαναγύρισαν στο τραπέζι, μια ξανθή κοπέλλα μισομπεθυμένη διηγόταν μια χαριτωμένη ιστορία.

— Στην αρχή, λοιπόν, έλεγε, με παρουσάσε για μαντήρια η Μπέτυ. Μου φόρεσε μια μαύρη ποδιά με άσπρο γιόκα. Μου τύλιξε και δυο σπάρτα σκαρπινία. Μαλλιά κι' έγιναν φεύκτες κοτσίδες στα τέλεια μαθητρία είχε έτοιμη και μια σάκκα με τετράδια και βιβλία του γυμνασίου...

Τζούλια καθώς τον είδε. «Χριστούλη μου, πώς θυμίζει τον Ρόμπερτ Τέυλορ!» Μέσα στη μεγάλη σάλα του σπιτιού της μαντάμ Μπέτυ ήταν κάμποσοι άλλοι κύριοι και όμορφες κοπέλλες. Έγιναν οι συστάσεις. Της φίλησε το χέρι.

— Είστε μια κοκκία! της είπε και την κύτταξε λιγνέμενα. Είμαι πολύ ευτυχής.

Ένοιωσε ξαφνικά υπερήφανη που ένας από τους πλουσιώτερους ανθρώπους της Αθήνας πέρασε το μπράτσο του κάτω από το δικό της και την παρέσυρε σ' ένα τραπέζι όπου καθόταν μια συντροφιά. Κάθησε με άνεση και άδειασε μονορούφι το πρώτο ποτήρι ούζας που της προσέφεραν. Ύστερα ήρθε το άλλο. Μέσα της άναψε μια δυνατή φωτιά. «Αχ, Χριστούλη μου, πόσο μπορεί να γίνης ευτυχισμένη ενα κορίτσι μ' ένα τίποτα! Όλα ήταν άραϊα γύρω της. Κι' άλλο ένα ποτήρι ούζας. Ευχαριστώ. Είστε πολύ καλός. Τι όμορφα που χαμογελούσε, Θεέ μου! Είχε υπέροχα χείλη. Θα φιλούσε το δικό μου γυμνό μου. Είχε την αίσθηση πως πολλά γυναικεία μάτια την κύτταζαν ηλθόφθονα. Το χέρι του τολύχτηκε γύρω από τη μέση της.

— Θέλετε να χορέψουμε; — Μα φυσικά. Γιατί όχι; Σηκώθηκαν. Τα χρυσάφι μαλλιά της χάιδεσαν το πρόσωπό του κι' ένιωθε το κορμί του κολλημένο άπάνω της. Πόσο άναλάφω χορεύει.

— Τό ξέρεις ότι μ' αρέσεις πολύ, Τζούλια; τη ρώτησε.

— Για πόσο; του χαμογέλασε. Για πόσο καιρό θα σ' αρέσω;

— Για όλη μου τη ζωή, Τζούλια.

— Μη λένε μεγάλα λόγια! τον μάλωσε τίποτα δεν κρατάει αιώνια.

Σφίχτηκε περισσότερο άπάνω του και δε μίλησε. Καλύτερα δίχως λόγια. Έτσι είναι πιο καλά. Τί χρειάζονται οι μεγάλες λέξεις όταν είμαστε ευτυχισμένοι; Ας ζήσουμε όσο μπορούμε πιο έντατικά την ευτυχία τούτης της στιγμής.

— Την πρώτη φορά που σε είδα στο «Αν Βόγκ», της ψιθύρισε, νόμιζα πως άναιρεύομαι. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως ύπάρχει μ'ά τόσο όμορφη κοπέλλα στην Αθήνα. Τώρα που σε κρατάω στην αγκαλιά μου νομίζω πάλι πως άναιρεύομαι. Δεν τολμώ να το πιστέψω πως έγινε τούτο το θαύμα.

Όταν ξαναγύρισαν στο τραπέζι, μια ξανθή κοπέλλα μισομπεθυμένη διηγόταν μια χαριτωμένη ιστορία.

— Στην αρχή, λοιπόν, έλεγε, με παρουσάσε για μαντήρια η Μπέτυ. Μου φόρεσε μια μαύρη ποδιά με άσπρο γιόκα. Μου τύλιξε και δυο σπάρτα σκαρπινία. Μαλλιά κι' έγιναν φεύκτες κοτσίδες στα τέλεια μαθητρία είχε έτοιμη και μια σάκκα με τετράδια και βιβλία του γυμνασίου...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Ο ΠΑΙΔΙΩΓΟΣ ΜΙΛΕΙ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ

καί ο ψυχικός του κόσμος

Β' τό θρέφους, τη στιγμή που δά γεννηθή

ΜΕΣΑ σε κύματα ποικίλων συγκινήσεων μητέρα, πατέρας, οι άλλοι συγγενείς κι ο γιατρός μαζί τους πρωτοχαιρέτησαν τον ερχομό του τουφερού ανθρώπου στον κόσμο. Μα και τό θρέφους δεν νοιάζει μικρότερος συγκινήσεις. Ίδιότητες, δέβαια, ανάλογες με τό δικό του κόσμο και στά δικά του μέτρα, εκφράζονται συμπεριφορές με ξεφωνήτα, με τό γνώριμο κλάμα του νεογέννητου που με τη δύναμή του κυριαρχεί στη σκηνη αυτή της εξέλισης προϋπαντήσεως.

Τό θρέφους, λοιπόν, χαιρετά τη ζωή, τον ελεύθερο άτμοσφαιρικό άέρα, που τό τυλίγει άπό παντού, μ' ένα κλάμα. Είναι ή πρώτη του έκδήλωσι.

Έχουν να λένε πολλά οι άποδοί του περιμισμού για τον τρόπο που τό νεογέννητο αντίκρύζει τη ζωή τη δική μας. Δεν είναι, λένε, παρά τόπος θάρα των τούτη ή ζωή. Μ' ένα θόνη την πρωτοζή ή άθροισμα κι ή θόνησ ατόος, ή πίκρα κι ή όπνος, τον συνοδεύουν σ' όλη του τη ζωή. Μακάρι, συμπεραίνουν, να μη γεννιόταν ό άνθρωπος!

Μπορεί, δέβαια, να λένε ό,τι θέλουν οι πεσσιμιστές και τό νεογέννητο θρέφους μπορεί να κλαίη, να κλαίη... Μα για κείνους, που βλέπουν μπροστά τους να σπαρτάρει μιά νέα ύπαρξη, προσωρινή ή άναγνώση τη ζωή στη γή μας, όλα γελούν μέσα στο φως της αισιοδοξίας. Κι αυτό τό κλάμα, σαν πρώτη έκδήλωσι του θρέφους είναι ή ρομαλία έκφρασίς της θελήσεως ατόού του ζωντανού οργανισμού, που ήλθε κοντά μας, να κερδίση τη ζωή ατόούνα.

Εμπνών ως πριν λίγα λεπτά τό τωρινό θρέφους, συνδεδεμένο με τά εσωτερικά όργανα της μητέρας του και μέσα στο δικό της σώμα, έπαιρνε απ' αυτή μιά ζωή ιδιόμορφη. Είχε δικά του «όργανα διανομής» δεν είχε όμως καμμία δυνατότητα πρωτοβουλίας, ήταν άνικανο να θελήση, να ζητήση κάτι πο-ραπάνω απ' ό,τι του έδνε ή έγκυος. Μα τώρα, είτε τό θέλει είτε όχι, συνειδητά ή ασυνειδητά, είναι έτσι φκισμένο, προετοιμασμένο, κληρονομικά, ώστε να αντίδρα μ' ένα καθωρισμένο άπό πριν τρόπο στο περιβάλλον του κόσμου τούτου. Κι' άφού για τό δικό κόσμο τούτον με τά συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του, τον κόσμο που πλανήτη, που λέγεται Γή, είναι προετοιμασμένο, αρχίζει τη ζωή του αντιδρώντας στο περιβάλλον. (Ας διευκρινίσουμε πως αντίδρασις δεν σημαίνει διόλου άρνησι και ένάντιωσι, αλλά δυνατότητα ν' αμύνεται, να παίρνει μέτρα, να προσαρμόζεται). Είναι φανερό πως μιλούμε στη γλώσσα της βιολογίας ενα ή ψυχολογία είναι εκείνο που μας ενδιαφέρει. Οπότε, δά υπορεί να γίνη άλλωώς.

Αυτό, που καλούμε «ψυχή» και που είναι τό αντίκείμενο της ψυχολογίας, δεν ξεχωρίζει άπό τό ζωντανό όργανισμό. Είναι ένα ενιαίο σύολο, με διαφορετικές έκδηλώσεις. Οι έκδηλώσεις αυτές σε κάποιο σημείο ταυτίζονται κι' εκεί είναι ή ρίζα των ψυχικών έκδηλώσεων που έρευνά ή ψυχολογία.

Νά σπουδάσουμε τις πρώτες ψυχικές έκδηλώσεις του θρέφους είναι άδύνατο, αν δεν έρμηνεύσουμε τη βιολογική του συνθεσι, αν δεν δώσουμε τον όρισμό της ζωής, άπό την πλευρά, που συγγενεύει πιο πολύ με τις λειτουργίες, που θα έχη αντίκείμενο ή ψυχολογία.

Απ' όλους τους όρισμούς προτιμούμε αυτόν, που έδωσε ο Έλβετος παιδαγωγός Κλαπαρέντ και που δικαιώνεται τώρα και άπό τις σύγχρονες άποψεις της γενετικής επιστήμης. Ζωή, λοιπόν, ή, πιο συγκεκριμένα, ζωντανός οργανισμός είναι ένα υλικό σύστημα που τείνει να συντηρηθή γερό, άδικο, σε ισορροπία χωρίς να άφανισθή άπό τις επιδράσεις του περιβάλλοντος. Οι έξωτερικές επιδράσεις (π.χ. τό όξυγόνο, που προκαλεί καύσεις, έλλειψεις όπως ή πείνα και ή δίψη, καταστάσεις όπως ό πόνος κ.λ.π.) δημιουργούν διασκόως μιά διασάλευσι της ισορροπίας του ζωντανού οργανισμού. Ο οργανισμός αυτός είδοποιείται έγκαιρώς για τά κακά άποτελέσματα, που μπορεί να έχη αυτή ή έλλειψις ισορροπίας. Αυτό, που λέμε «ανάγκη», είναι ή είδησι που φθάνει για τό γεγονός ότι διασάλευθηκε ή ισορροπία και είναι άπαιτήσι του οργανισμού («είναι ανάγκη» καθώς λέμε), να γίνη επανόρθωσι κι' άποκατάστασι.

Όταν διασάσουμε κυριαρχούμε άπ' την ανάγκη να πιούμε νερό. Έχουμε συνείδησι της ανάγκης και αναζητούμε νερό στο ψυγείο του σπιτιού μας, στο πρώτο καφενείο, ή αν είμαστε στην έξοχη, πρώτο που ύπάρχει πηγή. Συμβαίνει όμως τό ίδιο με τό θρέφους; Βέβαια, όχι. Όπως θα δούμε παρακάτω, τό θρέφους δεν έχει συνείδησι των ανάγκών του, αισθάνεται όμως την παρουσία τους σαν διασάλευσι της ισορροπίας του.

Ας επανέλθουμε στην πρώτη του ψυχολογική έκδήλωσι, στο κλάμα. Για τό άνεφοδισμό του με φίλτραρισμένο σίμα δεν έχει πιά να περιμένη τίποτε ό οργανισμός του άρτιγεννητου θρέφους άπό τη μητέρα του. Τα είδικά όργανά του είναι έτοιμα να έκτελέσουν αυτό τό έργο, να πραγματοποιήσουν την όξυγόνωσι του σίματος. Μα πως θα ξεκινήση να δουλεύη τό ρολόι του οργανισμού; Η ανάγκη είναι ή μα-

μική συναι, που τό βάζει σε κίνησι, σ' αυτή την κίνησι, που θα διαρκέση σ' όλο του τό βίο. Όσοι να πάρη την πρώτη του αναπνοή τό νεογέννητο έχει ταλαντευθή επίκινδυνα, όσο ποτέ, άνάμεσα στη ζωή και στο θάνατο. Μα, να! κάνει τό άλμα. Άνοίγει τό στόμα του και παίρνει μιά, ύστερα δεύτερη, τρίτη κι' άμέτρητες κατόπι είσπνοές. Μα οι πρώτες είναι τόσο γεμάτες άγωνα, τόσο λαχταριστές και δύνατες, που γίνονται ένα ξεφωνήτο, ένα κλάμα. Τό πρώτο λοιπόν κλάμα, βιολογικό μαζί και ψυχολογικό φαινόμενο, είναι έκδήλωσι που μαρτυρεί την έντονη θέλησι του θρεφικού οργανισμού να ζήση, πράγμα, που πέτυχε κίολας, τά αναπνευστικά του όργανα λειτουργήσαν «βάλανε μπρός» και προμήθεψαν στον οργανισμό καθαρό αίμα.

Άπό δά και πέρα, για πολλές έβδομάδες και μήνες, τό κλάμα θα είναι ή έκδήλωσι του παιδιού, που μας πληροφορεί πως κάποια ανάγκη έχει σημαίσει την παρουσία της στον οργανισμό του και ατό άπάντα με τό κλάμα του, που φανερώνει τη διασάλευσι της ισορροπίας και την άδίωσι του άποκατασταθή.

Η κάθε μητέρα τό ξέρει πως για να κλαίη τό παιδί, κάτι τού φταίει. Ίσως πείνα, ίσως κρύψη, ίσως έχει λερωθεί, ίσως έχει μουδιάσει κάπου. Υπάρχουν παιδιά κλαψάρικα και παιδιά που κλαίνε πολύ λίγο. Αυτό όμως δε σημαίνει πως τά πρώτα νοιώθουν διαρκώς την πίεσι μιάς ανάγκης, ενώ τά άλλα όχι. Μιά τέτοια άποψι δεν στέκει. Τό κλάμα,

Ας τό ξέρουν οι μητέρες, πως είναι στο χέρι τους να διασάσουν ένα παιδί φρόνιμο ή πού να είναι άπαιτητικό, να κλαίη και να τις ζυπνάζη πολλές φορές τη νύχτα, να υποβάλλη σε κόπους δίχως σκοπιμότητα όλο τό σπιτί. Αν, λοιπόν, δούνε πως τό θρέφους είναι κλαψάρικο, προπάντων τη νύχτα, ας μην ένδώσουν σε θλασμό και σε περιπτώσεις για να τό κάμουν να πάψη. Αν τό έχουν καθαρίσει όπως πρέπει, αν τό θηλάσανε στην ώρα του, ας μην άνησυχήσουν τόσο κι' αν κλαψή, έφ' όσον είναι βέβαιες πως δε συμβαίνει κάτι σοβαρό, πως δεν τό πιέζει μιά πραγματική έκτακτη ανάγκη.

Ας περιμένουν την καθορισμένη ώρα για να τό ξαναθηλάσουν. Σε μία έβδομάδα, τό πολύ, θα συνήθισι όπως έμεις θέλομε. Δεν θα κλαίη χωρίς λόγο, δεν θα ζυπνάζη τη νύχτα. Δεν θα γίνη νευρικό και άπαιτητικό. Και θα είναι βέβαιες, πως κάθε φορά που κλαίει, τό κλάμα του είναι τό σήμα, ή φωνή της ανάγκης, της πραγματικής βιολογικής ανάγκης, που τό παιδί, σ' αυτή την ηλικία, δεν ξέρει να έκφράση αλλοιώτικα.

Υ.Γ.—Στό προηγούμενο άρθρο τυπώθηκαν λαθεμένα τρείς φράσεις. Η μία (στήλη 4) πρέπει να διορθωθεί έτσι: «Υστερα από τα 8 χρόνια αρχίζει ή περίοδος της έντονης άναζητήσεως κ.λ.π.» και όχι «καπομονώσεως». Η άλλη (στήλη 3) να διορθωθεί έτσι: «Μπορούμε να τό έρουμε άγούρα από πριν» δηλ. με έρωτηματικό. Και ή τρίτη (στήλη 4) «Έσπινά κι' ή θραύσις» κι' όχι έκκινά.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ: Τό να πιστεύεις ότι μιά γυναίκα θα τελειώσει τη τηλεφωνήμα που κάνει, έπειδή την άκουσες να λέει: «Λοιπόν, γειά σου».

ΕΥΓΕΝΕΙΑ: Τό να δοθής μιά γυναίκα να διασχίση τό δρόμο, έστως και αν δεν χορεύεται να τη βοηθήσης καθόλου.

ΑΝΗΛΙΚΟΣ: Πρόσωπο που ξέρει στην έντελεια όλα εκείνα τα πράγματα που δεν είναι ύποχρεωμένος να μάθη.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ: Η χαμογελαστή έκφρασις που παίρνουν όλοι εκείνοι που δεν ενδιαφέρονται άμεσα για τις έγνοιές σας.

ΤΥΧΗ: Τό να αγοράσής ένα δίσκο γραμμοφώνου και να δοής και στην πίσω όψη του ένα κομμάτι που τό ήθελες.

ΟΡΥΓΙΟ: Πάρτυ που δίνουν οι κάτοικοι του έπινω πατώματος, και που δεν ένεχε προσκληθή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Μιά ομάδα άνιάνων, που ύπεδείχθηκαν άπό τους άναποφασιστους, για να επιτύχουν τά άδύνατα.

που είναι βασικά το σήμα μιάς ανάγκης, χάνει συχνά τό χαρακτηρισμό του ατό. Η σπουδή της μητέρας να περιποιηθή τό παιδί μόλις κλαίη, τού δημιουργεί, με τις πολλές έπανάληψεις, μιά συνθεσι: «Ανάγκη—κλάμα—περιποίηση. Είναι δε γνωστό, πως καλαιότερα οι μητέρες ήταν έτοιμες, μόλις κλαίη τό παιδί, να τού δώσουν τό μαστό. Τού συμπεριφέρονταν δηλαδή σά να έκλαιγε άπό πραγματική πείνα. Συνήθιζε, έτσι τό παιδί, σταν άτακτο θηλασμό, στην παραμικρή ανάγκη έκλαιγε διαρκώς. Γινώταν άπαιτητικό, έχανε την υπομονή του, γινόταν κλαψάρικο.

Η καλή μητέρα όμως, με την καθοδήγησι του παιδιού, ξέρει σήμερα ποτέ οι ανάγκες του παιδιού είναι σοβαρές και άξίζει να επισύρουν την προσοχή μας και ποτέ πρέπει να τις παραβλέπουμε. Υποχρεώνουμε δηλαδή την ανάγκη, όταν δεν είναι έπιτακτική, να υποταχθή σε μιά έξι. Η χορηγησι τροφής λ. χ. δεν είναι άπαιτητή, μόλις άδείωσι τό στομάχι. Ο γιατρός λέει πως μπορεί να θηλάζεται τό θρέφους κάθε τρείς ώρες με θωρη άναπαύα τη νύχτα. Αναστέλλεται, λοιπόν, με την έξι ή άρρυθμη έκδήλωσι της ανάγκης και υποτάσσεται στο ρυθμό, που της βάζουμε. Είναι γνωστό με πόση ακρίβεια ξέρει τό παιδί να ζυπνά στην ώρα του για να θηλάση και όταν ακόμη κοιμάται βέβαια.

Ας τό ξέρουν οι μητέρες, πως είναι στο χέρι τους να διασάσουν ένα παιδί φρόνιμο ή πού να είναι άπαιτητικό, να κλαίη και να τις ζυπνάζη πολλές φορές τη νύχτα, να υποβάλλη σε κόπους δίχως σκοπιμότητα όλο τό σπιτί. Αν, λοιπόν, δούνε πως τό θρέφους είναι κλαψάρικο, προπάντων τη νύχτα, ας μην ένδώσουν σε θλασμό και σε περιπτώσεις για να τό κάμουν να πάψη. Αν τό έχουν καθαρίσει όπως πρέπει, αν τό θηλάσανε στην ώρα του, ας μην άνησυχήσουν τόσο κι' αν κλαψή, έφ' όσον είναι βέβαιες πως δε συμβαίνει κάτι σοβαρό, πως δεν τό πιέζει μιά πραγματική έκτακτη ανάγκη.

Ας περιμένουν την καθορισμένη ώρα για να τό ξαναθηλάσουν. Σε μία έβδομάδα, τό πολύ, θα συνήθισι όπως έμεις θέλομε. Δεν θα κλαίη χωρίς λόγο, δεν θα ζυπνάζη τη νύχτα. Δεν θα γίνη νευρικό και άπαιτητικό. Και θα είναι βέβαιες, πως κάθε φορά που κλαίει, τό κλάμα του είναι τό σήμα, ή φωνή της ανάγκης, της πραγματικής βιολογικής ανάγκης, που τό παιδί, σ' αυτή την ηλικία, δεν ξέρει να έκφράση αλλοιώτικα.

Υ.Γ.—Στό προηγούμενο άρθρο τυπώθηκαν λαθεμένα τρείς φράσεις. Η μία (στήλη 4) πρέπει να διορθωθεί έτσι: «Υστερα από τα 8 χρόνια αρχίζει ή περίοδος της έντονης άναζητήσεως κ.λ.π.» και όχι «καπομονώσεως». Η άλλη (στήλη 3) να διορθωθεί έτσι: «Μπορούμε να τό έρουμε άγούρα από πριν» δηλ. με έρωτηματικό. Και ή τρίτη (στήλη 4) «Έσπινά κι' ή θραύσις» κι' όχι έκκινά.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ: Τό να πιστεύεις ότι μιά γυναίκα θα τελειώσει τη τηλεφωνήμα που κάνει, έπειδή την άκουσες να λέει: «Λοιπόν, γειά σου».

ΕΥΓΕΝΕΙΑ: Τό να δοθής μιά γυναίκα να διασχίση τό δρόμο, έστως και αν δεν χορεύεται να τη βοηθήσης καθόλου.

ΑΝΗΛΙΚΟΣ: Πρόσωπο που ξέρει στην έντελεια όλα εκείνα τα πράγματα που δεν είναι ύποχρεωμένος να μάθη.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ: Η χαμογελαστή έκφρασις που παίρνουν όλοι εκείνοι που δεν ενδιαφέρονται άμεσα για τις έγνοιές σας.

ΤΥΧΗ: Τό να αγοράσής ένα δίσκο γραμμοφώνου και να δοής και στην πίσω όψη του ένα κομμάτι που τό ήθελες.

ΟΡΥΓΙΟ: Πάρτυ που δίνουν οι κάτοικοι του έπινω πατώματος, και που δεν ένεχε προσκληθή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Μιά ομάδα άνιάνων, που ύπεδείχθηκαν άπό τους άναποφασιστους, για να επιτύχουν τά άδύνατα.

ΦΡΟΥΤΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ

7ον

ΣΚΟΡΔΟ

(Συνέχεια)

Το σκόρδο ανοίγει την όρεξη και διευκολύνει πάρα πολύ την πέψη. Έπειτα από μεγάλη πεζοπορία ή κουραστική εργασία, είναι καλό να τρώτε σκόρδο. Απαγορεύεται το σκόρδο σε κείνους που πάσχουν από δερματικές ασθένειες και στις γυναίκες που θηλάζουν.

Το σκόρδο είναι πρώτης τάξεως αντισηπτικό και προφυλακτικό εναντίον των μεταδοτικών ασθενειών.

Για το άσθμα: θ' αφήσετε καμιά δεκαριά μέρες μία σκελίδα σκόρδο σε λίγο οινόπνευμα 90 βαθμών. Θα πιπιλίζετε έλαφρά ένα κομμάτι ζάχαρη πάνω στο οποίο θα έχετε ρίξει μερικές σταγόνες από αυτό το οινόπνευμα.

Το σκόρδο ρυθμίζει την κυκλοφορία του αίματος, προλαμβάνει την αρτηριοσκλήρωση και «κατεβάσει» την πίεση. Έπι πλέον καθαρίζει το αίμα και το πλουτίζει. Όσοι πάσχουν από κακή κυκλοφορία του αίματος πρέπει να τρώνε σκόρδο. Κάθε πρωί μία σκελίδα νηστικό.

Μπορείτε να μετριάσετε την κακή όσμη του σκόρδου, ματώντας αρκετή ώρα και καταπίνοντας το κατόπι ένα κομμάτι μήλο ή κοκκινόγυαλι, ψημένο.

Το σκόρδο είναι σπουδαίο αντιελμινθικό φάρμακο. Οι μητέρες πρέπει να δίνουν μία σκελίδα σκόρδο σε όλες τις σούπες των παιδιών.

Για την ταινία: θα καθαρίσετε ένα κεφάλι σκόρδο και θα το βράσετε 20 λεπτά σε γάλα, θα πίνετε αυτό το γάλα κάθε πρωί νηστικό και θ' αποφεύγετε ως το μεσημέρι κάθε άλλη τροφή. Συνεχίστε τη θεραπεία αυτή κάθε μέρα ώσπου να βγύ έντελώς το σκουλήκι.

Για τους κώλους, να βάλετε απάνω ένα σκόρδο πολύ ζεστό ψημένο στο φούρνο ή στη στάχτη και να το ανανεώσετε πολλές φορές την ημέρα.

Για τον πονοδόνο: βάλτε πάνω στο πονεμένο δόντι ένα κοπανισμένο σκόρδο ανακατεμένο με βρέσκο βούτυρο.

ΣΠΑΝΑΚΙ

Το σπανάκι είναι πρώτης τάξεως τροφή, ελαφριά, υγιεινή και ευκολοχώνευτη. Είναι το πιο θρεπτικό απ' όλα τα χορταρικά. Είναι επίσης το πιο πλούσιο σε βιταμίνη Γ.

Έκατο γραμμάρια σπανάκι περιέχουν 40 έως 50 χιλιοστά γραμμάριο σίδηρο, καθώς και φώσφορο, ποτάσα, μαγνήσιο, και ασβέστιο. Όπως απέδειξαν τελευταίες έρευνες, το σπανάκι έχει αντικαρκινικές ιδιότητες. Εύνοει την ανάπτυξη των ερυθρών αιμοσφαιρίων και γι' αυτό είναι η ιδανική τροφή για τους αναιμικούς, τα αδύνατα παιδιά και τα παιδιά που έχουν πρόωρη ανάπτυξη.

Η χλωροφύλλη που περιέχει το σπανάκι διεγείρει τους μύς των εντέρων. Είναι πρώτης τάξεως καθαριστικό που συνιστάται σε κείνους που πάσχουν από

πό δυσκοιλιότητα, αιμορροΐδες, τούς γέρους κι αυτούς που κάνουν καθιστική ζωή.

Λόγω του οξάλικού αλάτος που περιέχει, το σπανάκι απαγορεύεται στους ηπατικούς, ρευματικούς, αρθρικούς και στις γαστρίτιδες και εντερίτιδες. Για να αφαιρέσουν από το σπανάκι το οξάλικο άλας, πριν από το βράσιμο, το πλένουν με καυτό νερό. Προτιμώτερο είναι να του αλλάζουμε νερό στο μέσο του βρασμού. Θα βράσουμε το σπανάκι με πολύ νερό.

Πρέπει να τρώμε όσο το δυνατό συχνότερα μικρά σπανάκια όλη μέρα. Να τους αφαιρούμε τις ρίζες τους, να τα κόβουμε ψιλά - ψιλά να τα βάζουμε λαδί και ζυδι και να τα σερβίρουμε με πατάτες βραστές ή σωτές.

Να μη τρώτε σπανάκι από το μεσημέρι και προπαντός από την προηγούμενη μέρα.

ΣΠΑΡΑΓΓΙ

Το σπαράγγι είναι πλούσιο σε βιταμίνες Α και Β. Περιέχει 93% νερό και είναι χορταρικό πολύ λίγο θρεπτικό, μα είναι οροσιστικό και πολύ υγιεινό, είναι ευκολόπεπτο και επομένως μπορούν να το δεχθούν και τα πιο λεπτά στομάχια. Πλούσιο σε φώσφορο συνιστάται στους αδύνατους και τα παιδιά. Απαγορεύεται στους νεφρικούς στους οποίους προκαλεί υπερδιέγερση και άπνεια.

Το άψευγμα από ρίζες σπαράγγιού σε ποσότητα 50 γρ. σε μία λίτρα νερό, μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν διουρητικό σε όλες τις περιπτώσεις που δεν υπάρχει τραύμα των ουροποιητικών οδών (πρία φλυτζάνια την ημέρα νηστική).

ΣΤΑΦΥΛΙ

Απ' όλα τα φρούτα, το σταφύλι, το έντελως ώριμο σταφύλι, είναι το πιο πλούσιο σε βιταμίνες Α, Β και Γ. Είναι πλούσιο, εξ άλλου, σε ζάχαρη, σε λευκώματα, σε λίπη, σε τανίνη, σε μαγνήσιο, σε χλώριο, σε φώσφορο, σε ασβέστιο, σε σίδηρο, σε ποτάσα, κλπ. Κατά μία άποψη έχει και ραδιενεργές ιδιότητες. Το πρωί είναι πιο ωφέλιμο.

Είναι ευκολοχώνευτο, έχει θρεπτική αξία ίση, αν όχι ανώτερη απ' το γάλα, είναι οροσιστικό διουρητικό, καθαριστικό και συνιστάται στους αναιμικούς, στις λεχάνες, σε κείνους που πάσχουν από δυσκοιλιότητα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση πρέπει να το τρώτε το πρωί νηστική και σε μεγάλη ποσότητα, με τη φλούδα και τα κουκούτσια, μασώντας τα καλά.

Επειδή τ' αμπελίσια τα θειάζουν, πρέπει να πλένετε καλά το σταφύλι πριν να το φάτε. Πρέπει να αποφεύγετε να τρώτε ανώριμα σταφύλια, γιατί θα πάθετε εντερικές διαταραχές.

Κοπανισμένα κουκούτσια από σταφύλια, ανακατεμένα με μέλι είναι αποτελεσματικά εναντίον της δυσεντερίας και των αιμορροΐδων.

Το σταφύλι σε μεγάλη ποσότητα συνιστάται σαν διαίτα αποτοξινωτική σε προληπτικές αρρώστιες, όπως στη δυσπεψία, τις αιμορροΐδες, την αρθρίτιδα, τις εμφράξεις της σπλήνας και του σπυκίου, και τη νεφρολιθίαση. Αυτή η διαίτα κρατάει τρεις εβδομάδες περίπου και πρέπει να γίνεται κοντά στο αμπέλι, γιατί το σταφύλι χάνει όταν μείνει πολλές ώρες κομμένο από το κλήμα.

Είναι δύσκολο να καθορίσει κανείς τις δόσεις, γιατί αυτές ποικίλλουν ανάλογα με την περίπτωση. Πρέπει επομένως οι ασθενείς να συμβουλευθούν το γιατρό τους.

Σε περίπτωση παχυσαρκίας, θα πάρете κάθε μέρα και δυο ημέρες στις δέκα, 1 κιλό και 200 γραμμ. σταφύλι, χωρίς άλλη τροφή. Σε ένα μήνα, δηλαδή σε τρία δεκαήμερα αυτής της κούρας, θα αδυνατίσετε χωρίς να βλάψετε την υγεία σας, ενώ μισή ως δυο κιλά.

Το έγχυμα από ξερά κληματόφυλλα, σε δόσι 25 γραμμ. κατά λίτρο νερό, συνιστάται για τη διάρροια, τη δυσουμία και τη χυση. Σε λοιπόν θεραπεύει την όψαλμια.

Όταν, την άνοιξη, γίνεται το κλάδεμα του κλήματος, δαίνει από τα νερά κλαδιά μία άχρωμη και άοσμη ουσία. Το υγρό αυτό χρησιμοποιείται σε λοιπόν στην όψαλμια και σε κομπρέσες για το κλείσιμο των πληγών. Ένα ποτήριό του λικέρ από αυτή την ουσία διαλύει τη μέθη.

Το κρασί έχει μεγάλη θρεπτική αξία. Είναι ταυτόχρονα τροφή, διεγερτικό και τονωτικό. Πρέπει όμως να πίνεται σε μικρές δόσεις. Το κόκκινο κρασί είναι τονωτικό και στυπτικό. Το άσπρο κρασί είναι θρεπτικό και διουρητικό. Σε περίπτωση γρίπης θα πίνετε το θρόδυ ένα φλυτζάνι του σπυγίου κρασί πολύ ζεστό στο οποίο θα έχετε ρίξει μερικές φέτες λεμονιού. Κατόπι να σκεπασθήτε καλά.

Μπορείτε να διατηρήσετε το σταφύλι κατά τον εξής τρόπο: Σε μία κασάνα θα βάλετε ένα παχύ στρώμα προινιδι. Κατόπι θα βάλετε από πάνω τα σταφύλια, αφού αφαιρέσετε τις γυλασμένες ρόγες. Ύστερα θα ρίξετε από πάνω προινιδι, που πρέπει να εισχωρήσει καλά ανάμεσα στις ρόγες και να σκεπαστεί το σταμπί. Αν η κασάνα είναι μεγάλη θα βάλετε και δεύτερο και τρίτο στρώμα. Θα βάλετε την κασάνα σε μέρος ξηρό.

ΣΥΚΟ

Το σύκο, πλούσιο σε βιταμίνες Α, Β και Γ περιέχει 30 έως 40% ζάχαρη. Πλούσιο επίσης σε λιπαρές ουσίες, σε άζωτο, σε πολύ θρεπτικό. Η θρεπτική του αξία διπλασιάζεται αν είναι ξερό και έχει ξεραθεί στον ήλιο φυσιολογικά. Είναι ευκολοχώνευτο, και λίγοι είναι οι οργανισμοί που δεν το δέχονται.

Βρασιμένο κομπόστα το ξερό σύκο ωφελεί τρομερά στη δυσκοιλιότητα. Καβουρδισμένο και κοπανισμένο, το σύκο αντικαθιστά τον καφέ. Το παρασκεύασμα αυτό συνιστάται στη βρογχίτιδα, την πνευμονία και τον κοκκύτη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τό τώρος

ΕΝΤΡΕΠΟΜΑΙ να το δηλώσω. Έπεράσαν όλη κτώ μήνες από που πανδρεύτην και είμαι ακόμη ερωτευμένος με την γυναίκα μου, ενώ ο κυριώτερος λόγος δια τον οποίον την έπληρα ήτο, ότι δεν μου ήρεσκε διόλου η κατάσταση ερωτευμένου. Δεν πιστεύω να υπάρχη άλλη αρρώστια τόσο βασανιστική. Ούτε όρεξη είχα, ούτε ύπνον, ούτε διάθεσιν να εργασθώ ή να διασκεδάσω. Έκτός της Χριστίνας όλα τα άλλα να εύρισκα άνοστα, ανάστα, άνουσια και πηλικά. Ένθυμούμαι ότι μίαν ή μέραν εις το ξενοδοχείον έκαμα όλον τον κόσμον να γελάση, παραπονεθείς ότι ήτο ανάστα και ή λακέρδα. Οι συγγενείς μου δεν ήθελαν αυτόν τον γάμον, διά τον λόγον ότι εκείνη δεν είχε τίποτε, και ούτ' εγώ πολλά. Την πατρικήν μου οίκIAN, τρεις χιλιάδας δραχμάς εισόδημα από δυο αποθήκας και μίαν θέσιν έκατον εξήντα δραχμών. Πώς λοιπόν ήτο δυνατόν να ζήσωμεν με αυτά αφού ή νέα, αν και χωρίς ποίκα, ήτο μοναχοκόρη καλομαθημένη και αγαπούσε τον καλόν κόσμον, τας διασκεδάσεις, τα στολίδια και τους χορούς; Όσα μου έλεγαν τα εύρισκα όλα σωστά! Δεν ήμπορώ καν να είπω ποδ δικαιολογίαν μου ότι μ' έτύφλωσε το πάθος, ούτε πιστεύω να υπάρχη άνθρωπος θετικώτερος από έμέ. Οι άλλοι ερωτευμένοι φαντάζονται την απόλαυσιν της φιλάτης των ευτυχίων τόσο μεγάλην, ώστε δεν φοβούνται να γελασθούν αγοράζοντες αυτήν εις οποιαδήποτε τιμήν. Έγώ όμως δεν ήμην ρομαντικός. Τίποτε έκτακτον δεν ώνειρευόμην, αλλά μόνον να επανέλθουν τα πράγματα εις την τακτικήν αυτών καταστάσιν, εις την όπεϊαν εύρισκοντο πριν ερωτευθώ.

Την μακαρίαν εκείνην κατάστασιν την ένθυμούμην με τον φλογερών πόθον με τον οποίον ένθυμείται ο άρρωστος τον καιρόν όπου ήτο υγιής. Την Χριστίαν την ήθελα μόνον και μόνον δια να την απόλαυσω, να την χορτάσω, να την βαρεθώ και ν' άρχίσω έπειτα, καθώς πριν, να τρώγω, να κοιμούμαι, να πηγαίνω εις τον περίπατον και να παίζω πρέφαν και κοντινόν εις την λέσχην. Και πά λιν όμως δεν θ' απεφάσιζα να την νυμφευθώ, αν δεν συνέβαινε ν' αποθάνη κατ' εκείνας τας ημέρας, από την στέρησιν και την κακοπάθειαν, γέρων θεός μου, τον οποίον επιστεύσαμεν όλοι άπένταρον, βλέποντες αυτόν να ένδυνεται ως Διογηνής και να τρέφεται ως άσκητής.

Πάσχων πρό καιρού από το στήθος, μου είχε ζητήσει έκατον δραχμάς διά τον ιατρόν και ιατρικά. Αντί όμως να τας μεταχειρισθώ προς τοιούτον σκοπόν, είχα προτιμήσει να προσθέσω και αυτές εις άλλας πενήντα χιλιάδας, όπου είχε κρυμμένες εις το άχυρόστρωμα επί του οποίου εύρεθ ήνα πρωί νεκρός. Το πάθημα του μ' έκαμε να σκεφθώ, ότι θα ήτο άνοησία να εξακολουθώ να βασανίζομαι από την άπνειαν και την άνορεξίαν αφού είχα τά μέσα να ίατρευθώ. Την Χριστίαν την έπληρα καθώς παίρνει κανείς κινινόν διά ν' απαλαχθή από τον πυρετόν.

Αν και ήμην άνυπόμονος, ήναγκάσθην από την κοινήν πρόληψιν και τον δεσποτήν μας Λυκούργον να περιμείνω το τέλος του Μαΐου διά να στεφά-

νωθώ. Εύθες μετά τον γάμον έπήγαμεν να περάσωμεν το με λοφέγγαρον εις την Ζιάν. Ημπαρώ να είπω ότι είδα εκεί καλές ημέρας. Το νησί ήτο καταπράσινον, το έξοχικόν μας σπίτι άναπαυτικόν, τα τρώφια έξαίρετα, ο καιρός ώραιός και ακόμη ώραιότερος ή Χριστίνα. Εκείνο όπου μ' έκαμε να την προτιμήσω από άλλας, είναι ότι μόνη αυτή δεν είχε κανέν από τα συνθιγμένα παρθενακά έλαττώματα, διά τα όποια άηδίαζ έν γένει τας κορασίδας. Ούτε λιγνή, ούτε άναίμική, ούτε έντροπαλή, ούτε πολύ νέα. Πιστεύω μάλιστα ότι ήτο κατά τι μεγαλειότερα από έμέ. Είκοσιέξ έως είκοσιόκτώ έτών, μελαχροινή, με άναστημα, με ώμους, με στήθος, με φλόγα εις το δάμα και κομψότατα υποδηματάκια. Διά να φανή άπίστευτον το άδρόσιμα τόσοσν χαρισμάτων άρκει να προσθέσω ότι ήτο Συμουναία.

Εις την Κέαν έμείναμεν όλον το θέρος και ή θεραπεία μου έπροόδευε θαυμασίως. Νομίζω ότι πολύ προτιήτερα από τον Βίσαρκ έφευρήκα έγώ το «Μακάριοι οι κατέχοντες». Οι αίσθηματικοί θεωρούσιν ως έλαττώμα της τοιαύτης κατοχής και έν γένει του γάμου ότι είναι ο τάφος του έρωτος. Τοιούτον όμως παράπονον δεν ήδυνάμην να έχω έγώ, αφού ύπανδρεύθην επίτηδες διά να τον θάψω, από πόθον όχι έκτάκτων απόλαύσεων, άλλ' ήσυχίας, και κατάρθων να είμαι καθ' ήμέραν ήσυχότερος. Το πρωί έκαμναμεν θαλάσσιον λουτρόν, το άπόγευμα μακρύνον περίπατον ή έκδρομήν με την δάρκα. Έπείστρεφα κατάκοπος, έτρωγα ως λύκος και άφού έλεγα εις την Χριστίαν ότι είχα να της είπω, έκοιμώμην μονοκόμματα έως το πρωί. Όνειράτα δεν έδλεπα πλέον, πλην ενός μόνου, το όποιον ήδυνάμην κ' εκείνο να θεωρήσω ως σύμπτωμα τελείας άναρρώσεως. Η έσπέρα

(Εικονογράφηση: 'Αλ. Κοντοπούλου)

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΥΖΥΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗ

ήτο θερμή και είχαμεν εξέλθει ν' άναπνεύσωμεν εις τον έξωσιν μετά το δείπνον. Δεν ένθυμούμαι άλλην φωτεινότεραν λάμψιν πανελήνου, ούτε τοιούτον της θαλάσσης σπινθηρισμόν, ούτε ευωδιστέρας του δάσους και των κήπων αναθυμιάσεις. Χαριστάτη ήτο ή Χριστίνα με το άσπρον της φόρεμα χωρίς μέσην ή, ως το έλεγον, «πενιούρα» επί του οποίου έχυνετο έως το γόνατον ή λυτή κόμη της ως πλημμύρα μαύρου ποταμού.

Εκύτταξε την θάλασσαν ψηθυρίζουσα την τότε του σφυμού καθάτινασ «Έρσάνη Έρσάνη, κλέψε με», όταν αίνεση εσίωπησε μετριόφρονως τείνουσα τά ότα εις το άσμα άθρόνος άντηχάσιν από τον γειτονικόν κήπον. Πάντα ταύτα ήσαν δεβαίως ποιετικώτατα άλλ' εις το δείπνον είχα φάγει πολλήν παλαιά, την όποιαν έπότησα, ως βαρυστόμαχον, με δύο ή τρία ποτήρια γλυκού οίνου της Κέας. Με κατέλαβε λοιπόν ο

ύπνος και ώνειρεύθην... ούτε άσματα άθρόνος ούτε μαύρας πλεξίδας, ούτε σελήνης μοσχαρυγας, άλλ' ότι εύρισκόμην εις την Σύρον, εις την Λέσχην, και έκέρδιζα του πρωτομάστορη του πικέτου 'Αλοΐσιου Κατζήτη τρία κατότα κατά σειράν. 'Αδίκον θα ήτο μετά τοιούτον όνειρον ν' άμφιβάλλω ότι ήμην έντελώς ίαταρευμένος. Την επομένην εβδομάδα έπιστοέωσαν εις την Σύρον, μετά τετασμήνον διαμονήν εις την Ζιάν, άφού άνέκτησα την ποιν ήσυχίας μου, όλην μου την πεσότητα και δυο όκάδες περισσότερον δάρος ως έπεισθην λυγιοθείς κατά την απόδασιν εις τον σταθμό του τελωνείου.

Πολύ δεβαίως θα έγελοόσα τότε, αν εύρίσκετο κανείς να μου προείπη, ότι μετ' ολίγας ημέρας θα ήμην πάλιν πολύ περισσότερο παρ' από του γάμου ερωτευμένος και δυστυχής. Η πρώτη άφορημ του εξακυλισματος υπήρξε χορός,

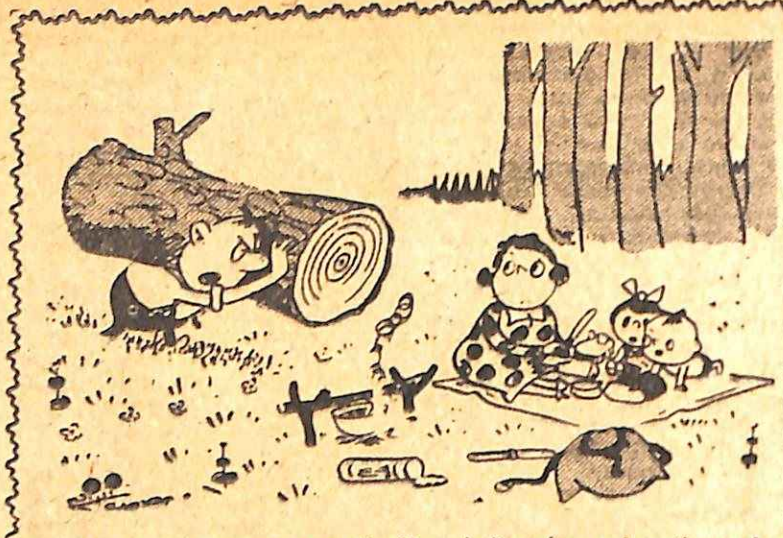
τον όποιον έδωκεν ο κ. Δήμαρχος εις τιμήν του παραιτηθιμούτσου και ύπ' αυτού φιλοξενουμένου ύπουργού των Ναυτικών. Ο χορός εκείνος έπέσκηπτε πρόωρος και άπροσδόκητος και ολίγως άπέμεινε καιρός εις τας Συριανας διά να έτοιμασθώσιν. Όλοι ήσαν άνα κάτω. 'Επί τρεις ημέρας έτρεχεν ή Χριστίνα εις τα έμπορικά την δε τετασμένη μετεβλήθη ολόκληρος ή οίκια μας εις έργαστήριον ραπτικής. Πανταχού κομμάτια ύφασμάτων, φόροι, όνκεια, στηθοδασμοι και υποδήματα προς δοκιμήν. Δεν εύρισκα πλέον που να καθήσω το δε έσπέρας έπρεπε να περιμένω έως τας έννέα, ή και άργότερα, ν' άδειάση ή ράπτρια την τρώεζαν του γεύματος, διά να δειπνήσωμεν με μίαν σαλάταν ή σμαρίδας πηλαγντάς. Η μόνη μας τότε έντι έγκυκλοπαίδι-κή ύπηρετρία είχε

...εγολόσκανα βλέπων την Χριστίαν εις του Καρόλου τας άγκάλας.

οδυνηρόν εκείνην ἀγορυπύλιν, ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ γασφείου μου κατὰ τὴν ἐνωρίτερα τὸν συν- ἄθροον, εἶδα τὴν Χριστίαν ἀλλασσούσαν διὴν καὶ σπέν- δουσάν νά κρύψῃ χαρτίον τι, τὸ ὁποῖον ἐκράτει, ὅπισθεν τοῦ καθρέπτου. Ὁ νοῦς μου ἐπὶ- γεν ἀμέσως εἰς τὸν Βιτοῦρην, καὶ τὴν ὑποψίαν μου ὅτι ἡ ἐ- πιστολή ἦτο ἰδική του μετέ- βαλεν εἰς θεβαιότητα ἡ ἀσά- νουσα τῆς γυναῖκός μου σύγ- χυσις καὶ στενοχωρία. Οὐδ' ἦτο πλέον δυνατὴ εἰς τὴν πε- ρίπτωσιν ταύτην ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματός μου ν' ἀνέχω- μαι καὶ τὰ πάντα ἐν σιωπῇ ἐκ φό- βου χειροτέρων, ἀφοῦ πιθανό- τατον ἦτο ὅτι περιείχτο εἰς τὸν φάκελλον ἐκείνην ἡ ἀπό- δεξις, ὅτι δὲν ἔμεναν ἄλλα χειρότερα νά φοβηθῶ.

Τὴν ἐπικείμενην ἐκρηγνῆ- ἐπολάθεν ἀπότομον ἀνοιγίμα τῆς θύρας, διάχυσις εὐωδίας μύσχου καὶ ὀσμῆς εἰσπύθη- σις εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς ζω- ῆρας ἡμῶν ἑμφροσίναν, ἐρχο- μένης νὰ δείξῃ εἰς τὴν γυναι- κά μου τὸ νέον αὐτῆς ἐπανω- φορίου σὲ σειρήνια ἀπὸ περὰ λοφωφόρου. Ἡ Χριστίνα ἡνα- γκάσθη θέλουσα καὶ μὴ θέ- λουσα νὰ τὴν δεξιωθῇ, ἐνῶ ἐ- γώ, ὑποκρινόμενος ὅτι θέλω ν' ἀφήσω τὰς κυρίας καὶ ἐπα- ρσι τὰ ἰδιαιτέα των, ἀπεσυρό- μιν εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτι- ον, ἀφοῦ ἔλαβα ἀναφανδὸν τὸν φάκελλον ἀπὸ τὸν καθρέπτην. Αἱ χεῖρές μου ἔτρεμαν ὅταν τὸν ἤνοιξα. Ἀντὶ ὧως ἐπιστο- λῆς τοῦ ρομαντικοῦ Καρόλου εἶδον ἐντὸς αὐτοῦ τρεῖς λογα- ρισμοὺς τῶν κυρίων Πούλου, Γιαννοπούλου καὶ Γερασιόπου- λου διὰ μεταξωτά, καπέλλα βλονδῆς, κορδέλλας καὶ ἄλλα εἶδη, τῶν ὁποίων ἀνήρχετο τὸ ἀξίωμα εἰς δραχμὰς δύο χι- λιάδας πεντακοσίας. Τὸ ποσὸν ἦτο θεβόσιμα μεγάλον ἀλλὰ πολὺ μεγαλειότερον αὐτοῦ ἡ ἀνα- κούφισις τῶν ὁποίων ἠρθάνη ἐκ τῆς ἀποδείξεως, ὅτι ἄδικον εἶχα νὰ νομίζωμαι συνάδελφος τοῦ Χαλδούπη. Ἡ χαρὰ μου ἦτο ὡς καταδίκου, τὸ ὁποῖον θὰ μετεβάλλτο ἀνεπίστως εἰς ἀπλόην πρόστιμον ἡ θανα- τικὴ ποινῇ. Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αἰσθημένου τούτου, ὅταν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπισκέψε- ως προσήλθεν ἡ Χριστίνα κά- πως δειλῇ, μαγκωμένη καὶ πι- στεύουσα ὅτι εἶχε μεγάλην ἀ- νάγκην ν' ἀπολαγθῇ καὶ νὰ μ' ἐξευμενίσῃ, ἀντὶ πάσης παρα- τήρησός ἡ παραπονοῖα ἔτρεξε νὰ τὴν ἀσπασθῶ ὀλοψύχως, λέ- γων πρὸς αὐτήν: «Μὴ σὲ μέ- λη». Ἡ ἐκπλήξις τῆς ὑπῆρξε μεγάλη. Δύσκολον τὸ ὅντι ἦτο νὰ μαντεύσῃ πῶς συνέβη νὰ θεωρηθῶ ἄξιον φιλοφρονήσεων καὶ φιλημάτων, τὸ κατόρθωμά τῆς, νὰ σπατάλησιν τὸ εἰσόδη- μά μας μίαν ἐξαμηνίαν εἰς διά- σπυσιν ὀλίγων ἡμερῶν.

Μετ' ὀλίγον ὤπνηεν νὰ ἐτοι- μασθῇ διὰ τὸν ἑσπερινὸν περί- παντον. Ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐβόλυν- σεν ἀπροσδοκήτως ἑλάνωσαν ἀ- στραπαὶ καὶ ἤρριξε νὰ βρέχῃ ποταμίδων. Ἐκλήθημεν εἰς τὸ παρόντων τῆς μικρᾶς αἰθού- ρης μας, παρατηρῶν τὸν κατα- κυλιόμενον ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Ἀ- νω Σύρου κίτρινον κατάρρα- κτην παρασύροντα εἰς τὸ βορ- βορώδες ρεῦμα τῶν φλοιοῦς πορτοκαλίων, συντριμμάτα φι- αλῶν, ἀπόμυχα ὑποδήματα καὶ πτώματα ὀνύθων καὶ ποντι- κῶν, ὅταν αἴφνης ἀντικατέστη- σε τὸ πανόραμα ἐκεῖνον βαθύ- σκότος ἀπλωθὲν καὶ ἐπὶ τῶν

—Μ' αὐτό, ἀγάπη μου, ἐλπίζω νὰ ζεστάνῃς τὸ φαί μας!

δύο μου ὀφθαλμῶν. Αἰτία τῆς ἐκλείψεως ἦσαν αἱ χεῖρες τῆς Χριστίνας, ἥτις ἀτελειπθίσαις νὰ ἐξέλθῃ, εἶχεν ἐπιστρέψει ἀ- θορόβως καὶ βλέπουσά με ἀ- φηρημένον διεσκέδασε νὰ με τυ- φλώσῃ. Τοῦτο μού ἐνθούμην περρασμένης καλὰς ἡμέρας. Χά- ρις εἰς τὴν θεοστρόλυν ἐκείνην καταιγίδα εὐρισκόμεθα τέλος πάντων ἥσυχαι καὶ μόνοι πρώ- την φοράν μετὰ τὴν ἐπιστρο- φὴν μας. Ὅταν ἡδύοκῃς ν' ἀποσύρῃ τὰς χεῖράς της, ἡ ἐκ- φρασίς τοῦ βλέμματός μου ἦτο, ὡς φαίνεται, καὶ πάλιν τάσων εὐχλωττος, ὥστε ἔδωκεν ἐλα- φρὸν ἐρύθημα τὴν παρειάν της. Ἐπειτα ἐμειδίσαμεν, ἔστρεψε διαφανέως πρὸς τὴν θύραν τὸ κλεῖθρον, ὤπνηεν νὰ καθῆται εἰς τὸν σφῶν καὶ μ' ἐνεύσε νὰ ὑ- πάγω κοντὰ της. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν, ἐνῶ ἐδυ- θίζομην εἰς πέλαιος ἡδυσθεῖας, ἐκορυφώετο τῆς καταιγι- δὸς ἡ μανία. Ἡ βροχὴ εἶχε με- ταβληθῇ εἰς κατακλυσμὸν, ὁ ἀ- νεμὸς ἀνῆλθε κεραμίδα καὶ ἀντήχων ἀλλεπάλληλοι βρον- ταί. Ἡ θύρα δὲν ἤθελα μοῦ ἐπέ- κλωθεν ἡ μοῖρα μου νὰ εἶμαι ρομαντικός. Τὸς φλογερὸς πόθος καὶ τὸς ψυκτικὸν μονολόγον διεδέχοντο μανθ- αλώματα τῆς θύρας καὶ ἐκτά- σεις ἐπὶ διδανίον ὑπὸ τοὺς συ- ριγμοὺς τῆς ἀνεμώζαλης. Μα- τὰ λοιπὸν ἐφαίνεται ἡ ἀντί- στασις μου κατὰ τοῦ πετρω- μένου καὶ πολὺ προτιμότερον νὰ στέρξω τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶχεν ὀλιγοστεύει κατὰ πολὺ εἰς διάστημα μίαν μόνης ὥρας ἡ ἀντιπάθειά μου κατὰ τοῦ ρομαντισμοῦ. Συγκρίνων τὴν ὄντι τὰς ἡσύχους καθημερι- νὰς ἀπολαύσεις τῆς Κέας πρὸς τὸ ἡδυσθεὲς ρίγος, τὸ ὁποῖον με κατέλαβεν ὅταν μετὰ δεκα- ἡμερον ἐξορίαν μου ἐνευσε πρὸ ὀλίγου ἡ Χριστίνα νὰ ὑπάγω κοντὰ της, κατήντησα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ποσὸν μα- κρότητας, τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ ἀσπασθῇ πλησίον γυναι- κός, εἶναι ἀκριβῶς ἀνάλογον τῆς ἀνησυχίας, τῆς ἡλίας, τῶν στερησεων καὶ τῶν ἄλλων βασάνων ὅσα προσηγγίσουν αὐ- τοῦ. Μόνος ὁ διελθὼν διὰ τοι- οῦτο καθαρτηρίου λαμβάνει ἔ- πειτα τὸ χάρισμα νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ ἀγιασθῆριον τῆς ὑπερ- τάτης ἡδυσθεῖας. Τὰς πύλας αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀ- νοίξῃ οὔτε σεμνὴ παρθένος, οὔτε φιλόστοργος σύζυγος, οὔ- τε ὑπεραγαπῶσα ἡμᾶς ἐρωμέ-

νη, ἀλλὰ μόνον γυνὴ φιλάρε- σκος, ἰδιότροπος καὶ ὄχι καθ' ἡμέραν καλῇ. Οἱ χοροὶ ἐξηκολούθησαν, ὅ- χι ὅμως καὶ ἡ ταράττουσα τὸν ὕπνον μου ἰδιαιτέρα πρὸς τὸν Βιτοῦρην εὐνοία τῆς Χριστί- νας, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ἤδη προ- τιμῶσα τὸν στεναγμὸν καὶ τὸν ἑαυτοῦ πλοκάμιν τοῦ αἰ- σθηματικοῦ νεανίσκου, τοὺς μαύρους μύστικας καὶ τοὺς πλατεῖς ὄρους τοῦ ἀρειμανίου ἡμῶν φρουράρχου. Μετ' ὀλί- γας ὅμως ἡμέρας εὗρεν αὐτὸν χορδράνθρωπον συγκρίνοντα τοὺς ἐλληνοτροπεῖς τρόπους τοῦ πρὸς τὴν ἑξοχὸν εὐγένειαν, τὴν χάριν καὶ τὴν εὐψίαν τοῦ νεωστὶ διορισθέντος προξένου τῆς Γαλλίας. Οὐδὲ τούτου ὅ-μως ὑπῆρξε μακρὰ ἡ βασιλεία. Τὴν κομψότητα τοῦ παρισινοῦ φρόνου τοῦ ἐπεσκέασε μετ' ὀ- λίγων ἡ λήμψις τῆς στολῆς καὶ τὴν παραστήσαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγγλικῆς μοῖρας. Ἐπειτα ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ Ἰταλοῦ αὐ- τοσχεδιαστοῦ Ρεγάλλο, περιη- γούμενον τὴν Ἀνατολὴν πρὸς συλλογὴν δαφνῶν καὶ ταλλή- ρων, καὶ μὴ ἀπαξιῶσαντος τὰ Συριανὰ. Τὸν γέροντα τούτον κύκνον τῆς Νοβόρρας διεσκέ- δασε νὰ κρατήσῃ ἐπὶ ὅλον μὴ- να εἰς τὴν Σύρον καὶ εἰς τοι- οῦτον βαθμὸν ν' ἀπομώρην, ὥστε μὴ ἀρκούμενος εἰς ὅσα ἔγραφε εἰς τὸ λεύκωμά της ἀ- κροστιχίαν, ἀπήγγειλε καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὕμνον εἰς τὴν Σει- ρῆν τοῦ Αἰγαίου, ὑπερκαν- θαλίσαντα τοὺς Συριανούς καὶ πρὸ πάντων τοὺς μὴ ἐννοῦν- τας ἰταλικά. Ἀλλ' ἐγὼ ἤμην ἡδὴ πολὺ ῥυσώτερος βλέπων τοὺς ἐννοούμενους νὰ διαδέ- χωνται ἀλλήλους ὡς φαντάσμα- τα μυθικῆς λυχνίας. Δύσκολον τὴν ὄντι ἦτο νὰ εὕρῃ καιρὸν ν' ἀγαπήσῃ κανένα ἡ ἐπιχειροῦ- σα τὸν κόσμον ὅλον νὰ κατα- κτήσῃ. Τὴν ἀμετρον φιλαρέ- σκειαν τῆς γυναικός μου ἐσυ- νήθισα βαθυνδὸν νὰ θεωρῶ ὡς ἀσφάλειαν κατὰ τῆς μεγάλης συμφορᾶς, ὡς εἶδος τι ἀλεικε- σαίνου, ἢ ὡς θὰ ἔλεγε ὁ Χαλ- δούτης, ἀλεξικεράτου. Τὸ μό- νον τὸ ὁποῖον ἐξηκολούθει νὰ με στενοχω- ῇ, ἦτο, ὅτι ὀλίγος τῆς ἐπιρρίπτει καὶ δι' ἐμὲ και- ρός. Εἶχον ἀπελπισθῇ νὰ τὴν ἴδω ἥσυχον πρὸς τὴν μυριοπο- θήτου σαλακοστής, ὅταν διέκο- πην οἱ φωναὶ τὰς διασκεδά- σεις ὁ θάνατος τοῦ γέροντος Μισέ Λιονῆ Λεγάμεν, συγγε- νεῖς μου μετ' ὅλον τὸν χορευτι- κὸν κόσμον τῆς νήσου. Οὐδ'

αὐτοί, πιστεύω, οἱ κληρονο- μέντες περὶ τὸ ἐκατομμύριον ἀνεψιοὶ τοῦ, ἠκολούθησαν τὴν κληρίαν μετ' ἐπιστολῶν τῆς ἰδικῆς μου πρὸς τὸν εὐδοκήσαν- τα νὰ ἀποθάνῃ εὐνυμωσύνην. Ὡς τὰ κακὰ, οὕτω καὶ τὰ εὐτυχήματα σπανίως ἐρχοῦντο μόνον. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπώλησιν μου ἀπὸ τὸν ἐ- φιάλτην τῶν χορῶν, παραβά- λων πρὸς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Κληρώσεων τὰς πέντε λαχείο- φόρους τοῦ Ἀιδοῦλου, τὰς ὁποίας εἶχα κληρονομήσει ἀπὸ τὸν μακαστὴν θεῖόν μου, ἐθα- βώην ὑπὸ τοῦ αἵματός 14. 517. Ἦτο ὁ τρίτος κληρωθεὶς καὶ ἐκέρδιζε πενήντα πέντε χιλιάδας φιορίνια, ὑπὲρ τὰς τριακοσίας νηλιάδας Συριανὰς δραχμὰς! Ἐτρεξε ἀσθμαίνων ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν καλὴν εἰδή- σιν εἰς τὴν Χριστίαν, ἡ ὁποία ἔλειπεν εὐτυχῶς εἰς ἐπισκέ- ψεις. Λέγω εὐτυχῶς, διότι ἡ ἀπουσία της μ' ἔδωκε καιρὸν νὰ σκεφθῶ, ὅτι πολὺ περισσό- τερον θὰ ἠρθάνετο πρὸς ἐμὲ εὐνυμωσύνην καὶ κάλλιον θὰ με ἀντιμεθεῖν ἂν, ἀντὶ νὰ με ἡξέσῃ πλοῦστον με ὑπέθετεν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μου πρὸς- τῶν νὰ τὴν εὐχαιριστήσω. Χω- ρὶς λοιπὸν νὰ εἴπω τίποτε εἰς κανένα ἀνέγνωρα μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰς Βιέννην ὑπὸ τὸ πρὸ σχημα νὰ συμβουλευθῶ εἰδικὸν ἱατρὸν διὰ τὰς ἀνυπόστατους ἐνοχλήσεις τὸ στομάχου, τὰς ὁποίας ἐπροφασίζομην πρὸς δύο μηνὸν πρὸς ἀπόκρισιν τῶν ψυ- χικῶν μου βασάνων. Ἐκ Βιέν- νης ἐξεπῆδησα εἰς Ἀμβούργον καὶ, ἀφοῦ εἰσέπραξα καὶ ἐπο- ποθέτησα τὸ κέρδος μου εἰς ἀνάμνησιν χορεύουσα, ἐπατή- θη μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας, κο- μίζων εἰς τὴν Χριστίαν διπλά- τιν ἀνὰ ἀποκρίσιν καὶ τὴν χαρὰν τῆς κατὰ τὸ ἀνοιγίμα τοῦ κι- θωτίου, ἀνελογιζομένη συγχαί- ρων ἐμαυτὸν διὰ τὴν ὑπόκρισιν μου πρὸς εὐτελεστέρα θὰ τὴν ἐφαίνετο ἡ προσφορά μου, ἂν ἐγνώριζε τὴν ἀπροσδόκητον με- γαλοδωρίαν τῆς τύχης. Ἀπα- ραιτήτως ὅρος ἀρομνικῆς συμ- βιώσεως μετὰ γυναικᾶ φιλάρε- σκου εἶναι ν' ἀποκρύπτῃς ἐπιμελῶς εἰς αὐτὴν δύο τινὰ, τὰ ἐνέα δέκατα τῆς ἀγάπης τοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς προσοχίας τοῦ.

Οὐδὲν αἰσθανόμενος δρε- εἶν νὰ θαυμάσω τοὺς Συρια- νοὺς ἐπαιτίαν πάσης ἐπινο- δειξῶς ἀθρόον καὶ καὶ σχεδὸν λοθαίαν αὐξήσιν εὐζωίας. Πα- ρήρησα τὴν θέσιν μου προτεί- νων ὅτι θὰ ἐκέρδιζα περισσοτέ- ρα ἐργαζόμενος διὰ λογαρια- σμὸν μου, καὶ ὑπὸ τὴν πρόφα- σιν ὅτι ἐστάζαν, ὅταν ἐβρεχε, δύο ταβάνια, ἀνεκρίνασα ὅλο- κληρον τὴν οἰκίαν μου. Τὰς τοιχογραφίας ἀνέθεσα εἰς ἰ- τοιχόγραφον ἀνέθεσα εἰς ὁρ- τολὸν πρόσφυγα, δυνάστη Ὀρ- σάτην, πρῶτον σκηνογράφον τοῦ θεάτρου Σκάλας. Οὕτως ἐπέτυ- χε πρὸ πάντων εἰς τὴν διακῶ- σην τοῦ κοινῶτος τῆς Χρι- στίνας, τὸν ὁποῖον μετεβάλ- εις τῆς ἀνατολικῆς ὁδῶν κατὰ μίμησιν τῆς Ζαΐρας εἰς τὸ δυνάμει μελῶδες τοῦ Βελλίν. Τὴν ὁμοιότητα συνε- πλήρωσαν βάρεα παρατετα- σματα τῆς Προύσσας, ὁδὸν ὁ- νον ἐστρωμένον με χρυ- σῶν ὕψους, προερχομένων ἐκ παλαιᾶς ἀρχαιολογικῆς ἀπο- σπασθῆναι ἀπὸ τῆς πόλεως ἡ κυανὴ κανδήλα, ὁμοίαν ἡ Χριστίνα εἶδων ἐντὸς ναοῦ. Οὐδὲ περὶ ὁρισθῆν ἐπὶ πολὺ εἰς

λυμψήρα, μετὰ δὲ ἡμεῖς εἰς μεγαλοπρεπὲς ἀνδοχέϊον. Πάντα ταῦτα εἶχε ἡ ἐμὴ εὐχὴ νὰ ὁ δικαστὴς κατὰ τινὰ ἐκδορὴν τοῦ εἰς τὴν Νά- ξον, ὅπου ἐσώζοντο ἀκούη ἰ- κανὰ λείψανα φραγκοτουρκικῆς πολυτελείας, καὶ κατάρθω- σε νὰ συναρμόσῃ πρὸς ἀλλήλα μετὰ τῶν φιλοκαλίων καὶ ἀ- κριβῆ γνώσιν τῶν κανόνων τῆς ἀντιθέσεως τῶν χρωμάτων καὶ τῆς διανοῆς τοῦ φωτός, ὥστε κατέβησαν αὐτὴ νὰ θαυμάσῃ τὸν ὀφθαλμὸν. Ὁ αὐτὸς πολύ- τιμος ἀνδραποπὸς μ' ἐδοῖσε νὰ ὑφαρπάσω διὰ πλειοδοσίας ἡ, ὡς λέγουσιν οἱ Συριανοί, νὰ «εὐχαριστήσω» τὴν Μιλανέζαν μαγειρίσαν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἀνω Σύρου, τῆς ὁποίας ἦσαν ὀνομαστὰ καθ' ὅλας τὰς Κυκλάδας τὰ ραβδιόλια, ἡ γα- ριδόσουπα καὶ τὸ νηστήσιμον καπνόν. Ἡ λύπη καὶ ἡ ἀγανά- γων καιρὸν ὥριεν ἀκριβέστα- τα διὰ τῆς ἀπαγγελίας δύο «Ἀδὲ Μαρία», καὶ πρῶτῃ ἐδι- δαξέ τὸν εἰνρούμενον αὐτῆς πα- ρὰ νὰ σκοτῶν ἅμα ἐξήγαντο τὸν δικτύου μετὰ δελφὸν τὰ ὑπαρμπούνια, πρὶν ἡ πικρά- νωσι τὴν σάσκαν των οἱ σπα- σμοὶ μακρὰς ἀγωνίας. Τὰς συναγρίδας ἐβράζε με παντός εἶδους ἀρωματικά δόματα ἐν- τὸς ζωμοῦ ἁρώων πορτοκαλί- ων, καὶ τοὺς γάλλους, ἢ, ὡς τοὺς λέγουσιν οἱ Συριανοί, «κούρκους», ἔτρεφε με μασχο- κάρυδα τρεῖς ἡμέρας πρὶν τοὺς σφάξῃ. Τὸ ἀριστοτεχνικὸν ὅ- πως αὐτῆς ἦτο τὸ ἐφευρεθῆν ὑ- πὸ τοῦ Πάπα Κλημεντὸς Γαγ- κανέλλῃ «καπὸν μαγκρό» ἡ νη- στήσιμον καπνόν, ὁμῶς ὅσον δη- λα καρικεύμενον με χάδαρα, μύ- δια, γαρίδας καὶ παντοία ἄλ- λα θαλασσινὰ. Ἀν καὶ Συρια- νός, οὔτε λ' ἡμαργος εἶμαι, οὔ- τε φαγὰς, τὰ δὲ καλὰ γεύμα-

μόνον τὸν γαλάζιον φωτισμὸν, ἀλλ' ὡς ὁ Δασιδίνος ἐπὶ τῆς δλασθήσεως τῶν φυτῶν, οὕτως ἠθέλησα καὶ ἐγὼ νὰ δοκιμάσω τὴν ἐπιδρασὴν ἐπὶ τῆς φαντα- σίας καὶ τῶν αἰσθήσεων παν- τὸς χρωματισμοῦ τοῦ φωτός. Γλυκὺ ἦτο τὸ ὁδοῖον καὶ ποι- ητικώτατον τὸ θαλασσοπρόσι- νον, ἀλλ' ἀσυγκρίτως διεγερτι- κώτερον αὐτὸν τὸ λοιπὸν διὰ τοῦ ἐξανθοῦσους ὑαλίου ἀρ- χείας ἐκκλησιαστικῆς καυδή- λας. Κατὰλλῃλος πρὸς τῆς εἰσό- δου εἰς τὸ τέμενος τοῦτο συ- σταγωγία ἦσαν δεδαίως τὰ ἀρχιερατικὰ δέπντα, τὰ ὁποία μὰς παρέβηεν ἡ Μιλανέζα. Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς εὐλαδῶς αὐτῆς προσηλώσεως εἰς τοὺς κανόνες καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ὁρθοδόξου μαγειρικῆς ἀρ- κεί νὰ εἴπω, ὅτι τὸν ἀπαιτού- μενον πρὸς δρασμὸν τῶν σύ- γων καιρὸν ὥριεν ἀκριβέστα- τα διὰ τῆς ἀπαγγελίας δύο «Ἀδὲ Μαρία», καὶ πρῶτῃ ἐδι- δαξέ τὸν εἰνρούμενον αὐτῆς πα- ρὰ νὰ σκοτῶν ἅμα ἐξήγαντο τὸν δικτύου μετὰ δελφὸν τὰ ὑπαρμπούνια, πρὶν ἡ πικρά- νωσι τὴν σάσκαν των οἱ σπα- σμοὶ μακρὰς ἀγωνίας. Τὰς συναγρίδας ἐβράζε με παντός εἶδους ἀρωματικά δόματα ἐν- τὸς ζωμοῦ ἁρώων πορτοκαλί- ων, καὶ τοὺς γάλλους, ἢ, ὡς τοὺς λέγουσιν οἱ Συριανοί, «κούρκους», ἔτρεφε με μασχο- κάρυδα τρεῖς ἡμέρας πρὶν τοὺς σφάξῃ. Τὸ ἀριστοτεχνικὸν ὅ- πως αὐτῆς ἦτο τὸ ἐφευρεθῆν ὑ- πὸ τοῦ Πάπα Κλημεντὸς Γαγ- κανέλλῃ «καπὸν μαγκρό» ἡ νη- στήσιμον καπνόν, ὁμῶς ὅσον δη- λα καρικεύμενον με χάδαρα, μύ- δια, γαρίδας καὶ παντοία ἄλ- λα θαλασσινὰ. Ἀν καὶ Συρια- νός, οὔτε λ' ἡμαργος εἶμαι, οὔ- τε φαγὰς, τὰ δὲ καλὰ γεύμα-

τα ἐξέταμην πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐπειτα ἐπερχομένην ἱλαρὰν ἐκείνην τῆς ψυχῆς διάθεσιν, ἥ- τις μὰς καμνεῖ νὰ λημονώμεν τὰ βασάνια μας καὶ νὰ βλέπω- μεν ὡς διὰ μεγεθυντικῶ φακοῦ πάσας τὰς βίου τὰς ἀπαλαύ- σεις. Τοιαύτην τινὰ εὐδασίαν φαίνονται ἐπιδιώκοντες οἱ ροηταὶ ὅτιον καὶ χάσις. Ταῦ- τα ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι πρόχειρα καὶ εὐθηνά, πολ- λὴ δὲ ἀπέχει ἡ ἐξ αὐτῶν νοσηρὰ διεγερσις ἀπὸ τὴν μα- κροτήτα ἐκείνην τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ περὶ πολυτελὴ τράπε- ζαν σύγχρονος ἱκανοποίησις ὁ- λῶν ἡμῶν τῶν αἰσθήσεων, τὸ βάλλος τῆς ἐστίας, ἡ ἐπὶ τῶν ἀγούρων καὶ κροσταλλίων σκευῶν ἀντανάκλασις τῶν φω- τῶν, αἱ ἀναθυμιάσεις τῆς ἀνθο- δόξης, τὸ θαλάσσιον ἄσωμα τῶν ὀστρειδίων, δύο ἢ τρία πο- τηρία γέροντος οἶνου καὶ ἡ πα- ρουσία νέας γυναικός, τῆς ὁ- ποίας ἀνάπτει ὁ ἄνθρωπος ἡ ὁ- ψις καὶ σπινθηροῖσι τὸ βλέμμα. Ὁ χειμὼν ἐπανάφερε τοὺς χοροὺς μετὰ ὅλας αὐτῶν τὰς ἐνο- χλάσεις καὶ ἀνησυχίας. Ταῦ- τας ὅμως ἐμετρίασε πολὺ ἡ καθ' ἡμέραν αὐξάνουσα πεποι- θήσις μου, οὐχὶ εἰς τὴν ἀγά- πην ἡ τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' εἰς τὴν φιλαρέσκην καὶ τὸν ἀγαπώ- σιμον τῆς γυναικός μου, τὸν ἰ- κανὸν νὰ τὴν ἀποτρέψῃ ἀπὸ πᾶσαν ἐπικίνδυνον τρέλλαν. Ἡ Χριστίνα δὲν ἀνῆκε δεδαίως εἰς τὸ γένος τῶν τρυφῶν καὶ τῶν περσιτέρων, ἀλλὰ πολὺ μάλλον τῶν παγωνίων. Οἱ πό- θοι τῆς ἐφαίνοντο περιοριζόμε- νον εἰς τὸ νὰ θαυμάσῃ τὰς Συ- ριανὰς διὰ τῆς πολυτελείας τῶν ἐσθῆτων τῆς καὶ νὰ ρά- πτῃ εἰς τὴν ἀκράν αὐτῶν πο- λυπληθὲς ἐπιτελεῖον, θαυμα- στῶν. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἐπι- σμηοὶ ἐγένον ἦσαν εὐτυχῶς δια-

δοτικά καὶ κάπως μαθημένα ὑπὸ τῆς ἡλικίας πινυρῆς τῆς δὲ αὐτοῦ χρόνος νεολαίας αἱ αἰσθη- ματικαὶ φάσεις εἶχαν μεγάλην ὁμοιότητα μετὰ τὰ ἐρωτικά δι- στίχα, εἰς τὰ ὁποῖα τυλιγόν οἱ ἱλαροπλάστοι τὰς καρα- μέλας. Ἐπειτα, ὅση καὶ ἂν ἦ- το ἡ μετριότητα μου, δὲν ἦ- δύναμιν νὰ μὴ ἐκφ. πεποιθῶσιν τινὰ εἰς τὰ ἰδικὰ μου ἐκτάκτα συζυγικά προσόντα, τὴν συγκα- τάβασιν, τὴν ὑποκορίαν, τὴν ὑπομονὴν μου, τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσαν ἀπαιτήσιν καὶ τὴν πεί- ρουον πληρώσιν παντὸς λογα- ρισμοῦ. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ὁ πέρ- ρας πολὺ ὅταν τὴν ἐβλεπα νὰ τριῖν τοὺς γυμνοὺς ὤμους τῆς εἰς τὰς χουρὰς ἐπωμίδας ναυτικοῦ, ἡ ν' ἀποσύρειται εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν νὰ κροταμῇ ὅπισθεν τοῦ ριπίδιου τῆς καὶ ἀκούη πε- ρισσότερον ὅταν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μας μου εἴλεγε «Καλὴν νύκτα». Ἀλλ' ἡ πέρας με εἶχε διδάξει νὰ ἐξετάζω τὰ πράγματα καὶ ὑπὸ τὰς δύο ἐ- πώψεις. Ἡ δὲ ἄλλη ἐπώψις ἦτο ὅτι, ἂν ἐφόρετο καλλίτερα μα- ζὺ μου, θὰ τὴν ἡγάπα δεδαί- ως πολὺ ὀλιγωρῶς, ἀφοῦ διὰ μόνης τῆς δυσπιστίας, τῆς ζη- λείας καὶ τῆς ἀνησυχίας δύνα- ται ὁ πόθος νὰ διατηρηθῇ ἀκ- μαίος. Ἡ πρῶν περὶ γυνῆ μου, ἡ περιορίζουσα τὴν εὐτυ- χίαν εἰς τὴν ἀπώλησιν ἀπὸ τοιαύτων βασάνων, εἶχε μετα- βληθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ἅμα ἐθα- σα νὰ ἐνοήσῃ πόσον συστα- λούσι ταῦτα πρὸς κορυφῶσιν τῆς ἡδυσθεῖας. Ἀδίκον λοι- πὸν καὶ κάπως ἄχαριστον ἐὰν ἦτο νὰ παραπονεθῶ κατὰ τῆς γυναικός μου, διότι ἐπαίτηεν ἀκριβῶς ὅσα ἐπ'— νὰ πράτ- τη διὰ νὰ καταστήσῃ γλυκύ- τετα τὰ φιλήματα τῆς. Ἀν εἶ- χα καθ' ἡμέραν σύζυγον δὲν θὰ εἶχα ἐκ διαλειμάτων ἐκτάκτου ποιοτήτος ἐρωμένην. Ταῦτα ἐσκεπτόμην χλιαρὰν τινὰ ἐσπέραν τῆς Τεσσαρακο- στῆς, κατινίζων μετὰ τὸ γεῦμα ἐπὶ τοῦ ἐσώστου, καὶ δίδων ἄ- δικον εἰς τοὺς μεσημυροὺς ἐ- κείνους, τοὺς κροῦτῶντας τὸν κόσμον κακοκαίωμενον, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ ρόδα ἔχου- σιν ἀκαθίας. Ἀντὶ νὰ δυσανα- σκετῶ διὰ ταῦτα, ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἦτο μαρὴν ἀχαριστία νὰ μὴ δαδάζω τὸν Θεόν, ἀναλογιζό- μενος ὅτι δὲν ἦμην ἀκούη τρι- ἀντα ἐτών, πρὶν εἶχα τριάντα χιλιάδας δραχμὰς εἰσόδου, τριάντα εἰς τὸ στόμα μου στε- ρεοὺς ὀδόντας, στόμαχον στρε- ψοκαμῶν, γυναικᾶ ἱκανὴν νὰ ἐνσαρκώσῃ τὰ ὄνειρα Συδαρί- του, καὶ μαγειρίσαν τὴν ὁ- ποίαν θὰ μ' ἐξήλεον ὁ Τάλλε- ὤρανδος. Τὸν βίον μου ἐβλεπα νὰ ἐκτείνεται ἔμπροσθέν μου ὡς μακρὰν παράταξιν ἀπὸ κα- λὰ δέπντα, διαφανῆ σύννεφα δαυτέλας, λυμφοκοπήματα μούρων ὀφθαλμῶν καὶ παντὸς χρώματος κανδήλας.

ΧΙΟΥΜΟΡ —Καὶ αὐτὸ, ὑποθέτω, εἶναι μὴ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπαιτήσεως κα- ρικατοῦς πού ὀνομάζεται σύγ- χρονη τέχνη. —Ὅχι δὲ, χρὴστ. ἀνέ μου, καθρέπτης εἶναι. —Ἐπὶ τέλος, ὁ διευθυντὴς ἀρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ μέ- να, λέει, ἡ δακτυλογράφος. —Μπᾶ, παρατηρῶ μὴ γυ- νάδες. Πῶς τὸ κατὰ κράτος; —Μὲ ρώτησε ἂν ἐργάζομαι ἐδῶ κ' ἀπὸ πόσον καιρὸ.

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

Εἶναι ὁ τίτλος ἐνὸς βιβλίου ποὺ σημείωσε καταπληκτικὴ ἐπιτυχία στὴν Ἀμερική καὶ στὲς ἄλλες χώρες ποὺ μετα- φράσθηκε.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου ποὺ θ' ἀρχίσῃ νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος τῆς «Γυναικᾶ». Ἡ συγγραφεὺς του, Ἀμερικανίδα Νίνα Φάρμελ, ἀναλύει κατὰ τρόπο χαριτωμένο, εὐχάριστο, διασκεδαστικό, τὸ μεγάλο πρό- βλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει

● 'Αρχόντισσα της παλιάς Ρουμελίας.

'Αρχόντισσες του παλιού καιρού

ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΣΟΥ

Του συνεργάτου μας κ. ΓΑΚΗ ΛΑΠΠΑ

ΣΤΙΣ αρχές του 1826, ύστερ' από μεγάλη κακοκαιρία, αναγκάστηκαν να ξεμπαρκάρουν στη Τζιά ο Βάσος Μαυροβουνιώτης κι' ο Κριεζώτης με τα άτακτα σώματά τους. Θά πρόσεχαν τα άτακτα σώματά τους. Θά πρόσεχαν τα άτακτα σώματά τους. Θά πρόσεχαν τα άτακτα σώματά τους.

Κοντά τρεις μήνες μένανε στη Τζιά και τους δυο καπεταναίους φιλοξενούσε στον πύργο του ο πρχόντας Μιχάλης Πάγκalos. Λίγος καιρός ήταν που είχε παντρευτή ο Πάγκalos την 'Ελένη, —τη Λέγκω όπως τη φώναζαν χαϊδευτικά, της ταν 'Ηπειρώτισσα και η οικογένειά της για να γλυτώσει απ' τον 'Αλ Πασά, έφυγε απ' την 'Ηπειρο κι' εγκαταστάθηκε στη Τζιά. Όταν φτάσανε στο νησί, 1800, Λέγκω, που είχε γεννηθή κατά το 1800, ήταν μικρή ακόμα, μα οι Τζιώτες είχαν να κάνουν με την ομορφιά της. Στα νησί τους δεν είχαν ξαναδθί τέτοια πανώρια κόρη. Γι' αυτό σαν αντίκρισε ο Βάσος τη νιόπαντρη αρχόντισσα, τόσο θαυμάθηκε, που την έρωτεύθηκε.

Το ίδιο όμως έγινε και στη Λέγκω. Γιατί ο Μαυροβουνιώτης ήταν ένας απ' τους ωραιότερους αγωνιστές του Εικοσιένα. Πρότυπο ανδρικής ομορφιάς. Κι' όσο άκουγε η Λέγκω τα βράδια, να διηγείται ο Βάσος τα ηρωικά του κατορθώματα, όλο και μέσα της γιγάντωνε ο έρωτας γι' αυτόν. Γιατί η 'Ηπειρωτοπούλα φαίνεται πως δεν ήταν πιασμένη να ζήσει τη ζωή μιας ησυχής νησιωτοπούλας αρχόντισσας.

Και κάποια νύχτα ο Βάσος με τη Λέγκω υπαρκόταν σε ένα πλεούμενο και μ' αρκετούς όπλοφόρους, άφησαν τη Τζιά και βγήκαν στην 'Ανδρο. 'Επειδή όμως ο Βάσος έπρεπε να ξεμακρύνει μαζί με τους άλλους για την έκστρατεία της Βηρυτού, θέλησε να ασφαλίσει γερά την αγαπημένη του. Φοβόταν πως όσο θα έλειπε, μπορούσε ο άνδρας της, ο Πάγκalos, να του την αρπάξει. Γι' αυτό την πήγε στην 'Αμοιόχο, στον πύργο του φίλου του Γιαννούλη Δημητρίου, προύχοντα της 'Ανδρου. Και για να την σιγουρέψει ακόμα πιο πολύ, αφού έβαλε στον πύργο αρκετές τροφές, έκλεισε μέσα τη Λέγκω με τη συντροφιά μιας μόνο γυναίκας, της 'Αιβαλιώτισσας Διαμάντης. Πρόσταζε ύστερα και έχτισαν την πόρτα του πύργου! 'Οτι άλλο θα χρειαζόταν η προσωρινά φυλακισμένη Λέγκω, θα το προμηθευόταν με σκονιά απ' το μοναδικό ψηλό παράθυρο. Κι' έξω απ' τον πύργο άφησε ο Βάσος μια δυνατή φρουρά από δικούς του εμπιστούς ανθρώπους, με αρχηγό τον υπαξιωματικό του Πτολεμαίο.

Έτσι, αφού ασφάλισε καλά ο Μαυροβουνιώτης, με μεσαιωνικό τρόπο την αγαπημένη του, ήσυχος πιά γι' αυτήν, έφυγε για τη μακρινή έκστρατεία.

...βη-
...Και στις 19 'Απριλίου του 1826 ο Βά-
...σος έκανε το γάμο του με τη Λέγκω και
...τους στεφάνωσε ο πιστός του φίλος
...Γιαννούλης. 'Ο γάμος τους έγινε φίλος
...μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής στο
...γίας, στη Γαύρη. Μα εδώ γεννήθηκε
...ποιο 'Ανδρου Πασχάλης: «'Επειδή δε
...την μονή της 'Αγίας ουδέποτε και εί-
...ουδενι λόγω επέτρεπε το είσοδος και
...κός, οι μοναχοί διά να συγκολάσωσι
...παραβίασιν του κανόνος, κατέδαψαν
...μέρος του περιβάλλοντος την μονή ύψη-
...λου τείχους, όθεν εισήλθεν η γαμήλια
...πομπή, την οποίαν παρακολουθεί ο
...άριθμος ένοπλος συνοδεία, διά να φανή
...ότι υπέκυψαν εις την βίαν».

Και στις 24 Σεπτεμβρίου 1826, στην
...'Αμοιόχο, η 'Ελένη γέννησε το πρώτο
...τους παιδί, κόρη, όπως αναφέρεται σε
...πιστοποιητικό εκείνου του καιρού.
...'Η Βάσος έμεινε ακόμα ένα χρόνο
...στην 'Ανδρο και το τέλος Μαΐου του
...1827, έφυγε ν' ανταμώσει τον άνδρα του
...που πολεμούσε στο στρατόπεδο της Πει-
...ραιάς. Βρίσκει πιά εκείνο που πάντα πο-
...θούσε: Μια ζωή γεμάτη δραστηριότητα.

Αν και μητέρα, σπάνια απομακρύνε-
...ται απ' το στρατόπεδο και μόνο κάποτε
...κάποτε, πήγαινε στην Κούλουρη να δη-
...για λίγο τη μικρή κόρη της. Δικαιολογη-
...μένα η 'Αλμπέρτη γράφει: «'Εάν δεν έ-
...κράτησεν ως άλλα ηρώιδες, το σπαθί
...και το τουφέκι, εάν δεν έπολεμεισεν εις
...τάς μάχας, έζησεν όμως την ζωή των
...στρατοπέδων, άψηφουσα κόπους και κιν-
...δύνους, συμμεριζόμενη τας κακουχίας και
...τάς στερήσεις των πολεμιστών».

'Ακούραστη, μαζί με το γιστρό Μπα-
...λή, φρόντιζε καθημερινά τους λαβωμένους
...πολεμιστές. Είναι η μοναδική τότε γυ-
...ναίκα και μπορούσε να πούμε, πως ήταν
...η πρώτη 'Ελληνίδα πολεμική νοσοκόμος.

'Αλλά και για τον πολεμιστή άνδρα
...της, όλο εκείνο το διάστημα του 'Αγώ-
...να η 'Ελένη ήταν μια πολύτιμη συνεργά-
...τις. 'Αν πιστέψουμε στα όσα γράφει κά-
...ποιο βιογράφος της, είχε προσόντα σπά-
...νια για μια γυναίκα εκείνης της επο-
...χής: «'Εκανε εντύπων η πολιτική αγ-
...χινόνα και δεξιότης της, το στρατηγικόν
...πνεύμα της, η διαυγής αντίληψις και ά-
...σφαλής κρίσις των πολεμικών πραγμά-
...των. Αυτή έκανε το γραμματέα του Βά-
...σου με την αλληλογραφία του Κιουταχή.
...Λέγεται ότι τας εκ μέρους της Διοική-
...σεως και των αρχηγών επιστολάς του
...Βάσσου, αυτή πρώτη άπεσφράγιζε και έ-
...σπεμνεί τας σκέψεις και παρατηρήσεις
...της».

Όταν τελείωσε ο 'Αγώνας, η 'Ελένη
...έμεινε στην Κούλουρη. 'Ακολουθώντας κι'
...αυτή τις φιλελεύθερες ιδέες του Βάσσου,
...στάθηκε αντίθετη στην παρεξηγημένη έ-
...σωτερική πολιτική του Καποδίστρια. Κά-
...θε τόσο έλεγχε:

—Δέ απέκτησαμεν την ελευθερίαν μας
...διά τσών θυσιών και αιμάτων, δεν έ-
...θυσιάσαμεν πλούτη και ζώην, διά να πε-
...ριπέσωμεν εις άλλην τινα τυραννίαν.

Και το άρχοντικό της στην Κούλουρη
...έγινε το κέντρο σ' όλους τους αντικαπο-
...διστιακούς.

Όταν η 'Αθήνα έγινε πρωτεύουσα, ά-
...φησαν την Κούλουρη κι' εγκαταστάθηκαν
...πιά μόνιμα σ' αυτή.

Στο μεγάλο άρχοντικό τους, στην
...όδον 'Αγγέλου 28, συχνάζαν οι πιο έ-
...κλεκτοί, τότε, της 'Αθήνας κι' ήταν ένα
...απ' τα πιο κοσμικά. 'Αρκετές φορές σε
...δεξιώσεις και χορούς τίμησαν το άρχον-
...τικό του Βάσσου ο 'Οθωνας κι' η 'Αυ-
...λία, που ξεχωριστά αγαπούσαν την 'Ε-
...λένη.

'Η αρχόντισσα όμως εκείνη, ύστερ' απ'
...το θάνατο του Βάσσου, το 1847, άποτρα-
...δήχτηκε απ' την κοινωνία κι' άφοσιώ-
...θηκε στην ανατροφή των παιδιών της.

Στις 8 του Γενάρη του 1890, οι 'Α-
...θηναίοι διάβαζαν στις έφημερίδες τους
...την είδηση: «Περί το έωθινόν της χθες
...άπεβίωσε μια γυνή έξοχος, η σύζυγος
...του στρατηγού Βάσσου».

ΕΙΚΟΝΕΣ

απ' όλον τον κόσμο

● Οι αναγνώστριες ενός ξένου περιο-
...δικού, από όλον τον κόσμο, στέλλουν
...κάποτε - κάποτε τις παραξένες ιστο-
...ρίες που τους συμβαίνουν. Διαβάστε
...μερικές απ' αυτές. Είναι χαριτωμένες:

Μιά μικρή παρεξήγησις

«'Ενα πρωί, καθώς πήγαινα στη δου-
...λειά μου, στο Λονδίνο, παρατήρησα έ-
...να νέο άνδρα με σκούρα γυαλιά στα
...μάτια, που περίμενε υπομονετικά στην
...άκρη του πεζοδρομίου, στο σημειόν ο-
...που υπήρχε διάδοσις πεζών. 'Εκεί κοι-
...τά υπήρχε ένας οίκος τυφλών, και συ-
...χνά έχουσε την ευκαιρία να προσφέρου-
...με μικρές υπηρεσίες στους άτυχούς
...τασίμους του, βοηθώντας τους να πε-
...ράσουν το δρόμο κλπ. 'Επίσης λοιπόν
...το νέο με τα γυαλιά από το μπρόστο
...και, κάνοντας ένα κεφάλτο σχόλιο για
...την ώραία μέρα, τον παρέσυρα και πε-
...ράσαμε μαζί στο άλλο πεζοδρόμιο.

Ο νέος έβγαλε τότε τα γυαλιά του,
...άποκαλύπτοντας δυο έκπληκτα γαλανά
...μάτια και μου είπε, με χαρακτηριστική
...αμερικάνικη προφορά: «Και μου έλεγαν
...στην 'Αμερική, πως οι 'Εγγλέζοι δεν
...είναι έκδηλωτικες και δεν πλησιάζουν
...ποτέ πρώτες τους άντρες! Τί θα λέγα-
...τε να φάμε μαζί άπώγε!»

ΑΛΜΑ ΓΟΥΕΝΤ
(Λονδίνο, 'Αγγλία)

Σύστημα

Στο 'Αμπακόλκι, της επαρχίας 'Ογ-
...κόνια της ανατολικής Νιγηρίας, τα το-
...πικά ταξί είναι ποδήλατα εφοδιασμένα
...με ένα πρόσθετο καθίσμα, πάνω από
...την πισινή ρόδα του ποδηλάτου. Οι ύ-
...περόφανοι νεαροί στους οποίους ανή-
...κουν τα ταξί, δέχονται πρόθυμα και
...τους βαρύτερους επιβάτες — με ειδικό
...όμως, πύξημένο, τιμολόγιο. 'Υπάρχουν
...τρεις κατηγορίες τιμολογίων:

Ο επιβάτης που πληρώνει τιμολόγιο
...πρώτης τάξεως, μεταφέρεται από το
...ποδήλατο καθ' όλη τη διάρκεια της
...διαδρομής.

Ο επιβάτης που πληρώνει τιμολόγιο
...δευτέρας τάξεως πρέπει να κατεβαίνει
...από τη θέσι του στους άνηφόρους και
...να πηγαίνει πεζή.

Ο επιβάτης που πληρώνει τιμολόγιο
...τρίτης τάξεως πρέπει να κατεβαίνει
...τους άνηφόρους — και να βοηθά στο
...σπρώξιμο του ποδηλάτου!

ΤΖΕΝΝΥ ΣΤΗΒΕΝ
(Χόνγκ - Κόνγκ, Κίνα)

Κάτι το καλό...

Στο Μάρ ντελ Πλάτα, ένα παραθα-
...λάσιο τουριστικό κέντρο της 'Αργεν-
...τινής, ένας φίλος μου είχε την εξαιρετι-
...κή τύχη να κερδίσει, ένα βράδυ, 70.000
...πέζος στη ρουλέτα του Καζίνο. Την
...επομένη, η γυναίκα του του είπε πως
...είχε μια εξαιρετικά ζωηρή διαίσθησι
...ότι «κάτι το καλό» θα της συνέβαινε
...και του έπρεπε να βάλουν στην τσέ-
...πη 5.000 πέζος από τα κερδισμένα, και
...να ξαναπάρνε στο Καζίνο το άπόγευμα.
...Ευχαριστήμενος από μέσα του για τη
...«διαίσθησι» της γυναίκας του — συ-
...νήθως οι γυναίκες, όταν κερδίσουν, προ-
...σπαθούν να σε πείσουν ότι δεν πρέπει
...να ξαναπαίξεις γιατί θα χάσεις το κέρ-
...δη σου! — ο σύζυγος συμφώνησε:

Καθώς, το άπόγευμα, έφθαναν στην
...πόρτα του Καζίνο, η γυναίκα του του
...είπε: «Δώσε μου έμένα τις 5.000 πέ-
...ζες» και εκείνος, συγκταταβτικά, έδω-
...λε τα χρήματα από το ποροφόλι του.

—Και τώρα — συνέχισε η γυναίκα
...του — πήγαινε να κάνει ένα περίπα-
...το και πες πως έχασες στο Καζίνο τις
...5.000 πέζες. 'Εγώ θα πάω στα μαγα-
...ζιά να ψωνίσω!...

ΜΑΙΡΗ ΓΚΡΑΝΤ
(Μπουένος 'Αϊρες, 'Αργεντινή)

Ο ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΘΗΛΑΣΜΟΣ

● Όπως υποσχεθήκαμε στο ύπ' αριθ. 1, η τευχος μας, δημοσι-
...εύουμε σήμερα λεπτομερή πίνακα για τον τεχνητό θηλασμό του
...μωρού, έως τον πέμπτο μήνα. Ο πίνακας αυτός έχει συνταχθή
...από το 'Υπουργείον 'Υγείνης της Γαλλίας. 'Αφορά δε το θηλα-
...σμό με γάλα άγελαδινό, γάλα όμογενοποιημένο δηλαδή, (γά-
...λα που με ειδική επεξεργασία το λίπος του είναι διάσπαρτο
...παντού) και γάλα συμπυκνωμένο με ζάχαρη. Ο πίνακας αυτός
...δεν υπορεί, παρά ν' άποδείχ' πολύ χρήσιμος, για όσες μητέρες
...είναι αναγκασμένες να καταφύγουν στον τεχνητό θηλασμό του
...βρέφους των. Δεν παραλείτουμε να επαναλάβουμε και πάλι, πως
...ο θηλασμός του βρέφους από τη νεαρή μητέρα του, είναι πάντα
...ο πιο καλός, ο πιο υγιεινός και, συνεπώς, ο πιο ένδεικτος.
...Δεν πρέπει, εν τούτοις, να λησμονάμε, πως υπάρχουν πολλές
...περιπτώσεις που, είτε γιατί η μητέρα αδεν έχει γάλα», είτε για
...κάποιον άλλο λόγο, ο φυσικός θηλασμός αποβαίνει αδύνατος.
...Σε τέτοιες περιπτώσεις, η καταφυγή στον τεχνητό θηλασμό είναι
...άναπόφευκτη. Και πρέπει η μητέρα να φροντίζη, ώστε να τον

κάνη όσο το δυνατόν πιο «πλήρη». Χωρίς αμφιβολία, οι πίνακες
...που δημοσιεύονται εδώ, θα τη βοηθήσουν σ' αυτή την προσπά-
...θειά της. Σύμφωνα με τα περιεχόμενα των πινάκων αυτών και
...με παραλλήλες συμβουλές του γιατρού που παρακολουθεί το
...βρέφος, θα γίνη η κανονική θρέψις, ως τη στιγμή που το διαι-
...τολόγιο του μωρού θα πλουτισθή και με άλλες ακόμη τροφές.
...Ο τεχνητός θηλασμός, που όπως είπαμε πρέπει να χρησιμοποιή-
...ται σε έσχατη μόνο ανάγκη, όταν η μητέρα δεν έχη δικό της
...γάλα, ή όταν άλλοι λόγοι απαγορεύουν να εκπληρωθή αυτό της
...τον προσισμό, περικλείει και χίλιους κινδύνους για το μωρό.
...Αυτό ακριβώς, ανάγκασε το 'Υπουργείο 'Υγείνης της Γαλλίας
...να μελετήσει ειδικότερα την περίπτωση και να δώση στις μητέ-
...ρες όλες τις συμβουλές εκείνες, που θα τις καταστήσουν ικανές
...να ανταποκριθούν κατά τον καλύτερο τρόπο σ' αυτό το λεπτό
...έργο. 'Εφ' όσον λοιπόν στη χώρα μας δεν υπάρχει μια απλή και
...έπιστημονική οδηγία πάνω στον τεχνητό θηλασμό, οι 'Ελληνίδες
...μητέρες δεν έχουν παρά να μελετήσουν τον κατωτέρω πίνακα.

Α' 'Ο θηλασμός κατά τον πρώτο μήνα

	'Αριθμός μπιπερών	Δόσις κατά μπιπερών (σε γραμμάρια)	Γάλα άγελαδινό			Γάλα όμογενοποιημένο			Γάλα συμπυκνωμένο με ζάχαρη	
			Γάλα (4)	Νερό	Ζάχαρη (1)	Γάλα	Νερό	Ζάχαρη (1)	Γάλα	Νερό
1η μέρα			Λίγο ζαχαρωμένο νερό							
2η μέρα	7	10	5	5	10%	2,5	7,5	10%	1,50	8,50
3η μέρα	7	20	10	10	10%	5	15	10%	3	17
4η μέρα	7	30	15	15	10%	7,5	22,5	10%	4,50	25,50
5η μέρα	7	40	20	20	10%	10	30	10%	6	34
6η μέρα	7	50	25	25	10%	12,5	37,5	10%	7,50	42,50
7η μέρα	7	70	35	35	10%	17,5	52,5	10%	11	59
14η μέρα	7	80	40	40	10%	20	60	10%	12	68
20η μέρα	6	90	45	45	10%	22,5	67,5	10%	14	76

Β' 'Ο θηλασμός από ένα ως πέντε μήνες

1 μήνα	6	100	70	30	7% (3)	35 (2)	65	7% (3)	15	85
1½ μήνα	6	110	80	30	7%	40	70	7%	17	93
2 μήνες	6	120	95	25	7%	47,5	72,5	7%	19	101
3 μήνες	6	130	110	20	7%	55	75	7%	21	109
4 μήνες	6	140	125	15	7%	62,5	77,5	7%	23	117
5 μήνες	6	150	140	10	7%	70	80	7%	25	125

1 κομμάτι ζάχαρη ζυγίζει περίπου 7 γραμμάρια. Χρειάζον-
...ται λοιπόν: 1 κομμάτι ζάχαρη για όλα τα μπιπερών της 2ης
...μέρας, 2 κομμάτια την 3η μέρα, 3 κομμάτια την 4η μέρα, 4 κομ-
...μάτια την 5η μέρα, 5 κομμάτια την 6η μέρα, και από την 7η
...μέρα ένα κομμάτι σε κάθε μπιπερών. 2) Πρέπει να έχετε υπ'

δψι σας ότι μ' αυτό το γάλα, οι χυμοί των φρούτων είναι άπο-
...λύτως άπαραίτητοι από το 2ο ή 3ο μήνα. 3) Χρειάζεται επομέ-
...νως ένα κομμάτι ζάχαρη για 100 γραμμ. γάλα. 4) Δόσεις που
...υπελογίσθησαν με άδραστο γάλα. Διαβάστε τη σημαντική πα-
...ρατήρησι στην πρώτη μεθοδο που θα σας βοηθήση αρκετά.

προκαλούσε την ελεφάντιση. Το 1897, ώριμένα είδη «νωφεληνών» διεπιστώθη ότι μεταφέρουν τους ελμύδες. Και το 1900, ένα άλλο είδος έζηγκριώθη ότι μεταδίδει τον κίτρινο πυρετό.

Το γεγονός ότι είναι τόσο λίγα τα είδη των κουνουπιών που μεταφέρουν θανατηφόρες ασθένειες αποτελεί εύχρηστο έργο για την ανθρωπότητα, αν αναλογισθούμε πόσο μεγάλη είναι ήδη η καταστροφή που προκαλούν τα ελάχιστα αυτά είδη: 20 περίπου είδη της ομάδας των ανωφελών είναι υπεύθυνα για τη μετάδοση των ελμύδων, που προσβάλλουν 250 εκατομμύρια κατοίκους της γης κάθε χρόνο — από τα οποία τα 100 στις 100 είναι. Έξ άλλου, το 1947 άκουη, υπήρχαν στην Ασία, την Αφρική και τη Νότιο Αμερική 147 εκατομμύρια κρούσματα «φιλαριάσεως», της ασθένειας που μεταδίδεται από το «Κιούλεξ κουνίκουεφ» σάτους. Τέλος, ένα άλλο είδος κουνουπιών κατηγορείται τελευταία ότι μεταφέρει διάφορες μορφές εγκεφαλίτιδος, της λεγόμενης και «ασθένειας του ύπνου».

Ερώτηση:
— Χρησιμοποιούν σε τίποτα τα κουνούπια;

Απάντηση:
— Οι έντομολόγοι λένε ότι τα κουνούπια είναι μια αξιόλογη και εύκολη τροφή για άλλα έντομα, πουλιά, ζώα και ψάρια. Υποστηρίζουν ότι, χωρίς τα κουνούπια, πολλά έντομοφάγα πουλιά και ζώα θα αντιμετώπιζαν κρίσιμο πρόβλημα διατροφής και θα μπορούσε ακόμα και να χαθούν από της γη — πράγμα που θα επέτρεπε ίσως σε άλλα έντομα, χειρότερα από τα κουνούπια, να πληθυνθούν και να αποτελέσουν πληγή για την ανθρωπότητα.

ΑΛΛΕΝ ΡΑΝΚΙΝ

ΕΦΘΑΣΕ

ΣΤΟΝ...ΑΓΙΟ ΠΕΤΡΟ!

Ένα νέου τύπου αεροπλάνο κατασκευάστηκε, έχοντας στις «Νιμένες Πολιτείες». Την ημέρα των εγκαινίων του, κάλεσε ο διοικητής τον πεπειραμένο πιλότο που εκλέχτηκε για να το οδηγήσει και του είπε:

—Να έχεις υπ' όψιν σου, ότι κανείς δεν ξέρει πόση ταχύτητα μπορεί να αναπτύξει αυτός ο διάβολος. Έμπρός, λοιπόν, φεύγα και καλή τύχη.

Ο πιλότος έλαβε υπ' όψιν του τις οδηγίες του διοικητού και απογειώθηκε με το αεροπλάνο, που άρχισε να κινείται με ταχύτητα βολίδας. Σε κάποια στιγμή γεμάτος έκπληξη για την τρομερή ταχύτητα που είχε αναπτύξει το αεροπλάνο, ρώτησε με τον ασύμμετρο του την πλησιέστερη αεροπορική βάση.

—Με πόση ταχύτητα τρέχω;

Κάποιος από κάτω του απάντησε γερμανικά.

—Με 1.200 μίλια την ώρα!

—Είσθε βέβαιος; Ξαναρώτησε.

—Φυσικά είμαι τρύ άπώνησε ρωσικά όμως αυτή τη φορά.

—Θέε μου! Έκανε ο πιλότος. Είναι δυνατόν;

Και τότε άκουσε μία κουνή φωνή που έλεγε:

—Ναι τέκνον μου... ναι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΡΑΒΙΑ

Β' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

ΧΑΔΙΤΖΑ, Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΥ.—Ο ΜΩΑΜΕΘ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΓΑΜΙΑ.—Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΥΕΙ.—Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ, ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑ, ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΟΥ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

ΕΝΑΣ μεγάλος σταθμός της ιστορίας των Αράβων, είναι η εμφάνισις του Μωάμεθ, που ήταν έμπορος στην αραβική ύπτερα έγινε προφήτης και ιδρυτής της νέας θρησκείας: του μωαμεθανισμού. Η μεγάλη αυτή αλλαγή έγινε γύρω στα 610 μ. Χ. Ως τότε σ' όλες τις αραβικές χώρες που τις ένωσε ο Μωάμεθ, η πολυγαμία ήταν νόμιμο καθεστώς, κι ακόμη η θέση της γυναίκας σε πολύ κατώτερη κατάσταση από τα παλαιότερα χρόνια. Οι άνδρες όχι μόνο έπαιρναν όσες γυναίκες ήθελαν αλλά και κακομεταχειρίζονταν κι' όλες τις γυναίκες τους, έδιωχναν τις ηλικιωμένες και γλεντούσαν με νέες. Η κατάσταση αυτή δημιούργησε μέσα σε ώριμους κύκλους γυναικών την αγανάχτησι που ξεσπούσε σε βίαιες σκηές. Κυρίως οι γυναίκες των γυρολόγων και φτωχών Αράβων ήταν οι πιο αδικημένες. Οι άνδρες τους γυρίζαν από χωριό σ' χωριό και από πολιτεία σε πολιτεία και όχι μόνο καλοπερνούσαν αλλά και γυρίζοντας έφεραν μαζί τους και θυμωμένους σκλάβους και κοπέλλες, ενώ αυτές μόνες δεν έβλεπαν στο κρεβάτι τους άνδρα.

Στην εποχή λοιπόν που δημιουργήθηκαν οι κατάλληλοι όροι για την ένωση των αραβικών φυλών και παρουσιάστηκε η ανάγκη να γίνουν ώριμες θρησκευτικές και κοινωνικοπολιτικές μεταρρυθμίσεις, ώριμες γυναίκες της Αραβίας, παρουσίασαν σημαντική δράσι για τη χειραφέτησι τους από τα κοινωνικά δεσμά.

Μια από τις γυναίκες αυτές ήταν και η Χαδίζα η σύζυγος του Μωάμεθ. Αυτή κάθε πρωί έλεγε στον άνδρα της πως έβλεπε στον ύπνο της τον άρχαγγελο Γαβριήλ που της έλεγε πως ήθελε ο καιρός ο Μωάμεθ να κηρύξει μία νέα θρησκεία και να άνωψή τη γυναίκα όπως ο Χριστός το έκανε στην Παλαιστίνη.

Ο Μωάμεθ στην αρχή νόμιζε πως η γυναίκα του δεν ήταν καλά, πως χόλασε το μυαλό της. Μά σιγά-σιγά πίστεψε στα λόγια της και παραδέχτηκε πως τα όραματά της Χαδίζας δεν ήταν παρακρούσεις, αλλά... θείες αποκάλυψεις.

Άρχισε λοιπόν να κηρύσσει τη νέα θρησκεία που ήταν άνακατα δόγματα χριστιανικά και ιουδαϊκά. Ήταν φυσικά οι φυλάρχοι να τότε θεωρήσουν άλλοι για παλαβό και άλλοι για άποστάτη. Ύστερα όμως από πολλές περιπέτειες και αντιδράσεις ο Μωάμεθ επέβληθηκε.

Ενώ όμως η Χαδίζα που τόσο τον βρήθηκε, αναδείχθη, περιέμενε να αλλάξει τους παλιούς θεσμούς της πολυγαμίας και να άνωψή τη θέση της γυναίκας, ο προφήτης έκανε το

νοητικό Κοράνιο που για τους Αράβες είναι το ιερό τους βιβλίο, δηλαδή το Ευαγγέλιο τους, τονίζει πως «οι γυναίκες είναι κατώτερες από τους άνδρες γιατί αυτή είναι η θέλησι του Άλλου—Θεού». Κι' ακόμα διδάσκει ο Μωάμεθ πως οι άνδρες έχουν όλο το βάρος της οικογένειας, γιατί οι γυναίκες δεν μπορούν να κερδίσουν χρήματα. Αφού λοιπόν οι γυναίκες «είναι κατώτερες από τους άνδρες όφειλουν τυφλή υπακοή σ' αυτούς». Η άπείθεια τιμωρείται.

«Αν καμμία γυναίκα—διδάσκει το Κοράνιο—δείξη ανυπακοή, τότε να την κλείνετε στο δωμάτιό της και να την δέρνετε ως που να βάλει μυαλό».

Η μόνη μεταρρύθμισι που επέβαλε ο Μωάμεθ προς το συμφέρον των γυναικών είναι η διάταξι πως οι άνδρες δεν πρέπει να παίρνουν παραπάνω από τέσσερις γυναίκες. «Εάν φοβάσθε μην αδικήσετε τα όρανα παίρνετε γυναίκες του γούστου σας, μόνο δυο ή τρεις, το πολύ τέσσερις».

Έπαιρνε λοιπόν τις γυναίκες της Τουρκίας. Η μεγάλη αυτή μεταρρύθμισι άμμεσα και έμμεσα είχε και την επίδρασι της στους Αράβες. Ίσως να μην είναι μακριά η μέρα που και στις χώρες αυτές θα καταργηθή η πολυγαμία και οι γυναίκες θα άποχτήσουν τα ίδια δικαιώματα που έχουν οι άνδρες σ' όλες τις εκδηλώσεις της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Η συζήτηση άναμεσα σ'ή νόστιμη δακτυλογράφο και στον καινούργιο υπάλληλο:

—Δεσποινίς...

—Ορίστε!

—Θα ήθελα να σας ζητήσω κάτι, αλλά δεν ξέρω πως να σας το πω...

—Ω, να μου το πητε!

—Να ξέρετε δεσποινίς, πόσο τα λόγια σας αυτά με συγκινούν... Έχετε να πείτε πουθενά το δαύτο;

—Κάπου είχα να πω, αλλά για το χατήρι σας θα το άναβάλω.

—Πόσο ευγενική είσαστε... Λοιπόν, να τι θέλω: Πάρτε αυτά τα χατιά που μου έδωσα να δακτυλογραφήσω ο προϊστάμενος και φτιάξτε τα εσείς γιατί εγώ έχω ένα ραντεβού!

—!!!...

Βγαίνοντας από τον θάλαμο του νοσοκομείου όπου είχε πάει να έπισκεφθή ένα φίλο του, ο έπισκεπτής ρώτησε την νοσοκόμα:

—Υπάρχει καμμία έλπίδα; —Καμμία άπολύτως, άπάντησε σταθερά εκείνη, ο φίλος σας δεν είναι ο τύπος μου...

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ

Ένας Γάλλος δικηγόρος επί τη βάση της πείρας του, διεπίστωσεν, ότι οι πιο άδύνατες και λεπτές γυναίκες είναι και οι καλύτερες σύζυγοι. Η εύτυχια και η διάσκησι του γάμου, κατά τον Γάλλο δικηγόρο ειδικόν επί των διαζυγίων εξαρτάται από το πάχος της συζύγου!... Όλες οι γυναίκες που έπαιρναν διαζύγιο και οι άνδρες τους το έδιναν ευχαρίστως, ήταν κατά κανόνα, μάλλον σωματώδεις.

*

Ενώπιον του δικαστηρίου του Ζολινγκερ δικάζεται κάποιος έργατης, ο οποίος επί 20 δόκλιηρα χρόνια παρουσιαζόταν με ψεύτικο όνομα. Όταν έωτήθηκε από τον πρόεδρο του δικαστηρίου για ποιο λόγο είχε καταφύγει σ' αυτό το μέσον, ο έργατης άπάντησε άφάλαστα: —Για να γλυτώσω απ' την καταδίωξι της πεθεράς μου... Προσπαθούσε, όπωσδήποτε, να με άνακαλύψη και να με τιμωρήσει, επειδή είχα χωρίσει απ' την κόρη της...

*

Στην Καλκούτα ένας μωαμεθανός πέταξε απ' το παράθυρο ένα τσουκάκι έξω στο δρόμο. Ένας από τους διαβάτες δρήςκε το θάνατο κι' άλλοι τρεις έτραυματίσθησαν έλαφρώς. Αιτία ήταν το ότι ο μωαμεθανός έθύμωσε, επειδή η... τέταρτη γυναίκα του δεν έπρόσεξε και «έπιασε» το καμηνίσιό κρέας, που έβραζε μέσα στο τσουκάκι.

*

Στα 1386 στη Νυρεμβέργη της Γερμανίας έγινε ο πιο περιέργος γάμος, που άναφέρει η ιστορία. Ο αυτοκράτωρ Κάρολος 4ος και ο δούξ της Νυρεμβέργης Φρειδερίκος έπαντρώσαν τα παιδιά τους Σιγισμόουνδο και Κατερίνα. Και οι δυο σύζυγοι δεν είχαν... γεννηθή την εποχή, που έγινε ο γάμος τους.

*

Στη Βοστώνη της Αμερικής, ένας νέος, άπογοητευμένος απ' τη ζωή, έδημοσίευσε στις έφημερίδες, ότι πήρε πια την άποφασι να πουλήσει τη ζωή του σε όποιονδήποτε έπιστήμονα, για πειράματα... Και δεν ζητούσε πολλά ο καυμένος... Μόνο 1500 δολάρια!...

Το άποτέλεσμα είναι ότι ο άπογοητευμένος νέος, αντί για άποδοχή της προσφοράς του, έλαβε τριακόσιες προτάσεις γάμου από γυναίκες που θέλησαν να του χαρίσουν το κέφι για τη ζωή.

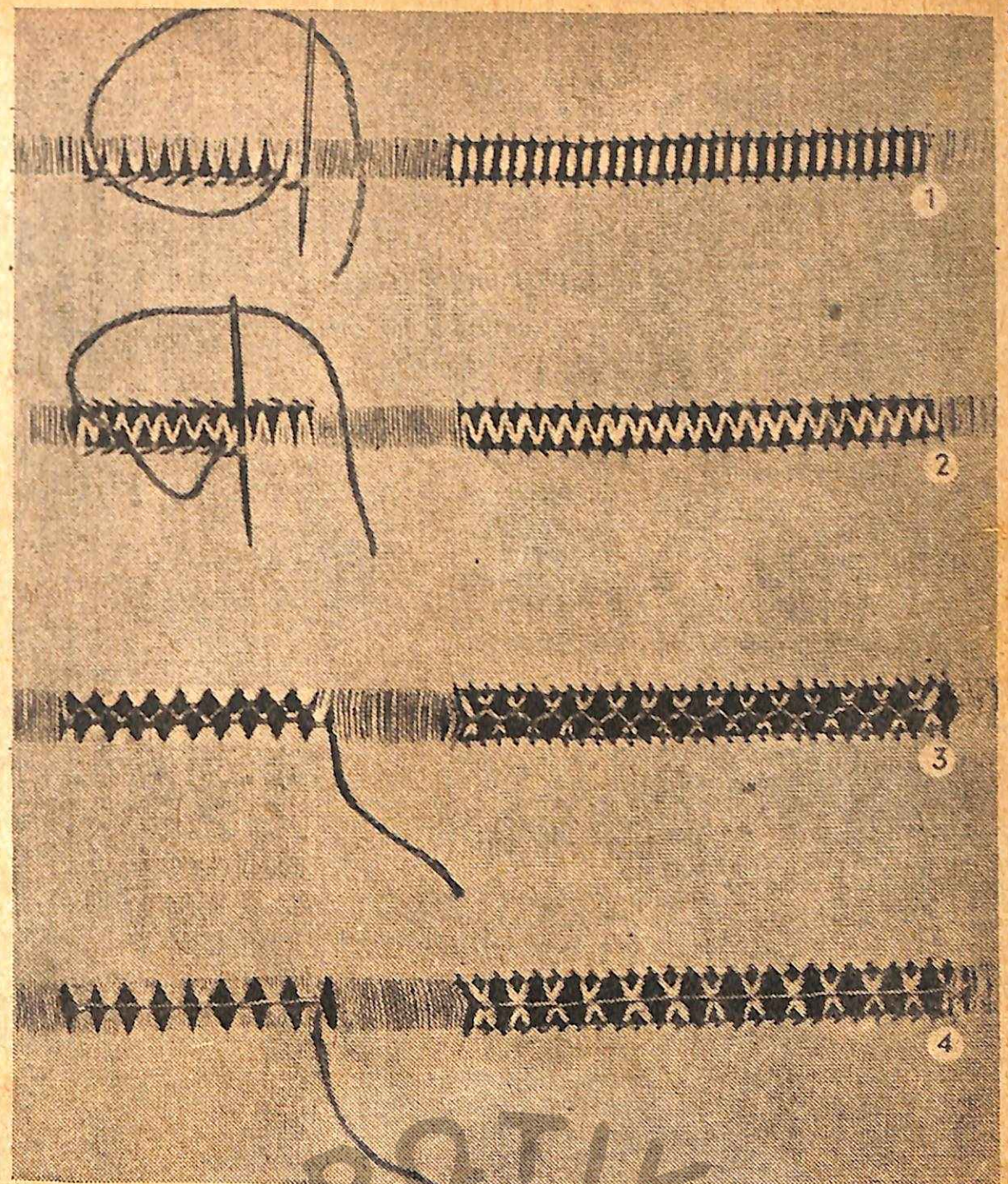
*

Ένας Νορβηγός ψαράς, ενώ θριασκόναν σ' άνοιχτά έστειλε έγγράφως χίλια φιλία στη μηνηστή του στο Όσλο, αλλά κατά τον έξης πρωτότυπο τρόπο. Πήρε ένα μικρό λεπτό έλασμα, χάραξε επάνω το περιεχόμενο της σύντομης έπιστολής και τη διέλυσε σ' έξι μυστησί του, και κατόπιν, το έδωσε, γρήγορα, σ' ένα σολομό, που άμέσως τον πέταξε πάλι στη θάλασσα!...

*

Το περίεργο είναι ότι ο ταχυδρόμος—ψάρι συνελήφθη άργότερα στα παράλια της Νορβηγίας, οι δε ψασόδες έστειλαν άμέσως το γράμμα στη μηνηστή του συναδέλφου των!

*

ΟΜΟΡΦΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΑΖΟΥΡ

1. Το άπλο άζούρ

Θα το κεντήσετε από τ' άριστερά προς τα δεξιά. Μπήγετε τη βελόνα σας προς τα έξω πιάνοντας δυο κλωστές από το ύφασμα. Ύστερα από δεξιά προς τ' άριστερά θα πάρετε στη βελόνα σας 4, 5 ή 6 από τις ξεφτισμένες κλωστές, ανάλογα με το πάχος του ύφασματος. Θα τραβήξετε την κλωστή σας και θα την ξαναμπήξετε προς τα δεξιά, πιάνοντας πάλι δυο κλωστές από το ύφασμα. Θα συνεχίσετε με αυτόν τον τρόπο. Το ίδιο θα επαναλάβετε και από την άλλη πλευρά.

2. Άζούρ σχήμα V

Κεντήστε τη μία πλευρά του άπλου άζούρ.

3. Άζούρ με τρίγωνα

Κεντάτε από τα δεξιά προς τ' άριστερά. Στο 1)3 περίπου του ύψους των ξεφτισμένων κλωστών πιάνετε περικές κλωστές, τις μισές απ' αυτές τις ενώνετε με τις έπίπεδες με πισωβελονιά. Πιάνετε τη δεύτερη αυτή δέσμη των κλωστών περνώντας τη βελόνα σας από

το άλοδο όπως ακριβώς κεντήσατε το άπλο άζούρ. Την άπέναντι πλευρά θα την κεντήσετε κατά τον ίδιο τρόπο. με τη διαφορά ότι θα πιάνετε μισή από τη μία δέσμη των κλωστών και μισή από την άλλη. Θα χωρίσετε τις δέσμες στα δυο.

Κεντάτε από τα δεξιά προς τ' άριστερά. Στο 1)3 περίπου του ύψους των ξεφτισμένων κλωστών πιάνετε περικές κλωστές, τις μισές απ' αυτές τις ενώνετε με τις έπίπεδες με πισωβελονιά. Πιάνετε τη δεύτερη αυτή δέσμη των κλωστών περνώντας τη βελόνα σας από

το άλοδο όπως ακριβώς κεντήσατε το άπλο άζούρ. Την άπέναντι πλευρά θα την κεντήσετε κατά τον ίδιο τρόπο. με τη διαφορά ότι θα πιάνετε μισή από τη μία δέσμη των κλωστών και μισή από την άλλη. Θα χωρίσετε τις δέσμες στα δυο.

Κεντάτε από τα δεξιά προς τ' άριστερά. Στο 1)3 περίπου του ύψους των ξεφτισμένων κλωστών πιάνετε περικές κλωστές, τις μισές απ' αυτές τις ενώνετε με τις έπίπεδες με πισωβελονιά. Πιάνετε τη δεύτερη αυτή δέσμη των κλωστών περνώντας τη βελόνα σας από

το άλοδο όπως ακριβώς κεντήσατε το άπλο άζούρ. Την άπέναντι πλευρά θα την κεντήσετε κατά τον ίδιο τρόπο. με τη διαφορά ότι θα πιάνετε μισή από τη μία δέσμη των κλωστών και μισή από την άλλη. Θα χωρίσετε τις δέσμες στα δυο.

4. Άζούρ σε σχήμα X

Θα το κεντήσετε στη μέση των ξεφτισμένων κλωστών. Θα ενώσετε δέσμες δέσμες τις κλωστές με κασινάκι. Στις δυο πλευρές θα κεντήσετε το άπλο άζούρ χωρίζοντας τις δέσμες στη μέση.

Ο. Ε.

Το περίεργο είναι ότι ο ταχυδρόμος—ψάρι συνελήφθη άργότερα στα παράλια της Νορβηγίας, οι δε ψασόδες έστειλαν άμέσως το γράμμα στη μηνηστή του συναδέλφου των!

Το άποτέλεσμα είναι ότι ο άπογοητευμένος νέος, αντί για άποδοχή της προσφοράς του, έλαβε τριακόσιες προτάσεις γάμου από γυναίκες που θέλησαν να του χαρίσουν το κέφι για τη ζωή.

Ένας Νορβηγός ψαράς, ενώ θριασκόναν σ' άνοιχτά έστειλε έγγράφως χίλια φιλία στη μηνηστή του στο Όσλο, αλλά κατά τον έξης πρωτότυπο τρόπο. Πήρε ένα μικρό λεπτό έλασμα, χάραξε επάνω το περιεχόμενο της σύντομης έπιστολής και τη διέλυσε σ' έξι μυστησί του, και κατόπιν, το έδωσε, γρήγορα, σ' ένα σολομό, που άμέσως τον πέταξε πάλι στη θάλασσα!...

Το άποτέλεσμα είναι ότι ο άπογοητευμένος νέος, αντί για άποδοχή της προσφοράς του, έλαβε τριακόσιες προτάσεις γάμου από γυναίκες που θέλησαν να του χαρίσουν το κέφι για τη ζωή.

Ένας Νορβηγός ψαράς, ενώ θριασκόναν σ' άνοιχτά έστειλε έγγράφως χίλια φιλία στη μηνηστή του στο Όσλο, αλλά κατά τον έξης πρωτότυπο τρόπο. Πήρε ένα μικρό λεπτό έλασμα, χάραξε επάνω το περιεχόμενο της σύντομης έπιστολής και τη διέλυσε σ' έξι μυστησί του, και κατόπιν, το έδωσε, γρήγορα, σ' ένα σολομό, που άμέσως τον πέταξε πάλι στη θάλασσα!...

Το άποτέλεσμα είναι ότι ο άπογοητευμένος νέος, αντί για άποδοχή της προσφοράς του, έλαβε τριακόσιες προτάσεις γάμου από γυναίκες που θέλησαν να του χαρίσουν το κέφι για τη ζωή.

Το άποτέλεσμα είναι ότι ο άπογοητευμένος νέος, αντί για άποδοχή της προσφοράς του, έλαβε τριακόσιες προτάσεις γάμου από γυναίκες που θέλησαν να του χαρίσουν το κέφι για τη ζωή.

• Τους έφερε από μέσα μια μεγάλη κουκουναρά.

Ο ΑΓΑΘΟΥΛΗΣ

Ένα όμορφο παραμυθάκι

ΡΑΙΑ φορά κι' έναν καιρό ζούσε σ' ένα τυκινό και σκοτεινό δάσος ένας αγαθός και καλός άνθρωπος, που την έλεγαν Αγαθούλη. Λά μέρα, που καθόταν έξω από το σπίτι του, που ήταν περιτριγυρισμένο από πελώρια ξύλα, ο άνθρωπος αυτός εσκέφθηκε:

«Αν κάτσω ακόμη πολύ καιρό εδώ, θα μου χλιασώ! Οι άχτινες του ήλιου δεν φτάνουν ως εμένα. Έχω για ούρα τὰ κλαδιά των δέντρων. Πρέπει να φύγω από εδώ».

Και την άλλη μέρα έβαλε όλα του τα πράγματα μέσα σ' ένα μεγάλο σακκούλι και ξεκίνησε να βρή ένα πιο κατάλληλο μέρος για να μείνει. Περιπάτησε μέρες πολλές ώπου καποτε βγήκε από το σκοτεινό και υγρό δάσος. Και πόσο χάρηκε όταν μπροστά του αντίκρουσε μια απέραντη λίμνη.

«Ω, τί όμορφα που είναι εδώ, είτε από μέσα, είτε από έξω! Αυτή η λίμνη θα είναι πολύ μεγάλη γιατί δεν φαίνεται η άλλη της όχθη. Εδώ θα μείνω».

Και αμέσως παρατήρησε κάτω το σακκούλι του και στρώθηκε στη δουλειά. Έκοψε ξύλα κι' έχτισε το καλυβάκι του κοντά στην όχθη της λίμνης, για να μπορεί να χαίρεται όλες τις ώρες το νερό. Κι' είναι αλήθεια, πώς τόσο νερό ποτέ του δεν είχε ματαδίσει ο Αγαθούλης. Το καλυβάκι δεν άργησε να τελειώσει και το δράδου ο Αγαθούλης έπεσε και κοιμήθηκε ευτυχισμένος.

Πόση όμως ήταν η στενοχώρια του όταν την άλλη μέρα, βγαίνοντας από την πόρτα του είδε την όχθη της λίμνης να βρίσκεται μακριά από το καλυβάκι του.

«Ω, σκέφθηκε, εδώ θα είναι το βασίλειό κάποιου μάγου. Αυτός θα μου σκασκε αυτό το παιχνίδι για να με πειράξει και να με αναγκάσει να φύγω από τούτο το

δράδυ. Μα θα φύγω πά- λι γιατί το μέρος είναι μαγεμένο.

— Μπά, είπε ο ένας ψαράς, πώς το κατάλα- βες;

— Νά, χτές το δρά- δυ, ή όχθη της λίμνης

Μεγάλα σκουλήκια

Σε ώρισμένες πε- ριοχές της Αυστρα- λίας, ζούνε σκου- λήκια που έχουν πάχος τρία εκατο- στάμετρα και μή- κος δύο μέτρα. Αυ- τὰ σκάδουν συνε- τας τη γη, ανοίγον- τας στέλιωτες στοές.

Όμο κρέας

Σε πολλά μέρη της Αβυσσινίας, οι κάτοικοι τρώνε ώμο το κρέας. «Ο- ταν ένας σάς, δη- λαδή ένας τοπικός άρχοντας, δίνει μια γιορτή, οι υπρέ- τες φέρουν, δεμέ- νου πάνω σ' ένα ξύ- λο, ένα φρεσκο- σφαγμένο και γδαρ- μένο αρνί. Οι προσ- κεικλεμένοι κόβουν κομμάτια από αυ- τὸ το κρέας και το τρώνε με μεγάλη ο- ρεξία, βουτώντας το σε κόκκινο πιπέρι. Κι' όμως αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τόσο αίμαδορά εν- στικτά. Βρίσκουν απλώς το ώμο κρέ- ας πιο νόστιμο ἀ- πὸ το ψημένο. Ό- μὸ σχεδόν το κρέ- ας το τρώνε και οι Αγγλοι. «Αν το μπιφτέκι δεν «σά- λη αϊμα», όπως λένε, δεν είναι κα- λὸ φαγητό. Τὸ ώμο κρέας είναι πιο θρεπτικό.

μέρος. Και κάθισε στο πεζούλι της καλύβας του με τὸ κεφάλι ἀνά- μεσα σ' τὰ χέρια του. Δεν ήξερε τί να κάνει. Σαφικά δ- μως, πρόσ- λαν μπροστά του δύο ψα- ράδες.

— Καλημέ- ρα, γείτονα του είπαν. Πότε έγκατα- στάθηκες ἐ- δὼ πέρα;

— Χτές το δράδου. Μα θα φύγω πά- λι γιατί το μέρος είναι μαγεμένο.

— Μπά, είπε ο ένας ψαράς, πώς το κατάλα- βες;

— Νά, χτές το δρά- δυ, ή όχθη της λίμνης

δρισκόταν έξω από την πόρτα μου και σήμερα το πρωί που ξύπνησα, το νερό τράβηξε πέρα. «Χά, χά, χά, γέλασαν από μέσα τους οι ψα- ράδες. Ο κακομοιρής δεν έχει ματαδί θάλασ- σα και την παίρνει για λίμνη. Και δεν ξέρει την άμπατι και την πα- λήρρα, που τὰ νερά ώ- ρισμένη ώρα αποτραβι- ούνται και ύστερα ξανα- γυρίζουν».

— «Οχι, να μη φύ- γης, είπαν στον Αγα- θούλη. Βλέπουμε ότι εί- σαι καλός άνθρωπος. Έμεις έχουμε τη δύναμι να ξαναφέρουμε τὰ νερά πίσω και θὰ το κάνου- με για τὸ χατήρι σου».

— Είσαστε μάγοι; ρώτησε τρομαγμένος ο Αγαθούλης.

— «Οχι, μα έχουμε αυτή τη δύναμι.

— Τότε, κάνετε ό,τι μπορείτε, γιατί ἐγὼ ἐγ- καταστάθηκα ἐδὼ για να χαίρομαι το νερό.

— Καλά, είπαν οι ψαράδες, αὐριο τὸ πρωί θὰ γίνη το θέλημά σου.

Τὸ πρωί χτύπησε πα- λμακία από την εὐχα- ρίστησή του όταν είδε το νερό να γλύφει σχε- δὸν την καλύβα του.

Σε λίγο φάνηκαν και οι ψαράδες.

— Λοιπόν, είσαι εὐ- χαριστημένος τώρα;

— «Ν, πάρα πολύ. Σας ευχαριστώ.

Και μπήκε στο καλύ- δι του και έφερε από μέσα μια μεγάλη κου- κουναρά.

— Δεν έχω τίποτα άλλο να σας χαρίσω, είπε στους ψαράδες, γι' αυτό που μου κάνατε.

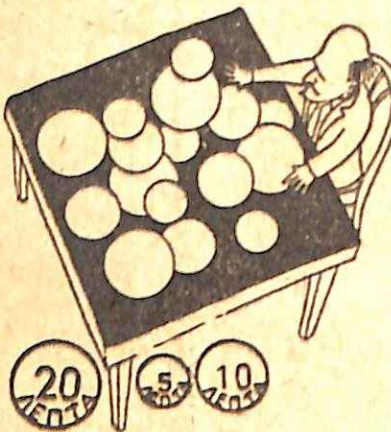
Οι ψαράδες έβαλαν στη θράκα την κουκου- ναρά κι' αυτή όταν ξε- στάθηκε καλά άνοιξε και τότε οι ψαράδες την τίναξαν και έπεσαν από μέσα τὰ καφετιά κου- κούτσια. Τὰ έπασσαν και έβαγαν τὰ αμύδα- λα. Τόσο πολύ τους ά- ρεσαν, που μετάνοισαν που είχαν κοροϊδέσει τὸν κακομοιρο τὸν Αγα- θούλη. Και τὸ εἶπαν ὅ- λη την αλήθεια. Ο Α- γαθούλης όμως δεν θύ- μωσε. «Ισα - ίσα που χάρηκε γιατί έμαθε ένα πράγμα που δεν ήξερε.

«Ότι κάτω από την επί- δραση της σελήνης και τὸυ ήλιου τὰ νερά της θάλασσας αποτραβι- ούνται για ώρισμένες ὥρες και ύστερα ξαναρχονται. Και ὅτι τὸ φαινόμενο αυτό λέγεται «άμπατις» όταν φεύγουν τὰ νερά και «παλήρρα» όταν ξαναγυρίζουν. Μάλιστα, ὁ Αγαθούλης χάρηκε ἀ- κόμα περισσότερο όταν οι ψαράδες τὸυ είπαν, πὼς τὰ νερά αποτραβι- ούνται τὰ νερά θὰ μπορῇ να βρῆσκη στην άμμου- διά ψάρια και ὁστρακα.

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Όλες οι λύσεις στη σελίδα 66)

ΤΟ ΜΕΤΡΗΜΑ

μέσα στους κύκλους που έχει το σχήμα μας.

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟ

«Αν προσθέσετε τὰ σύμφωνα που λείπουν, θὰ πά- ρετε μια γνωστότητα φράσι, που πολλές φορές, δεν μπορούμε να την προσφέρουμε γιατί υπερδέμεται η γλώσσα μας:

«α η ε α ε α η α ο ο η ι ο ε α ω ε η».

ΦΩΝΗΝΤΟΛΛΙΠΟ

«Αν προσθέσετε τὰ φωνήεντα που λείπουν, τότε, θὰ πάρετε μιαν από τὰς πιο γνωστές και σοφές παροιμίες του ελληνικού λαού:

«Κ λ λ γ δ ο δ ν π ρ γ δ ο γ ρ α».

ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Στο σχήμα βλέπετε πέντε βαρέλια γεμάτα, πέν- τε ημιγεμάτα και πέντε άδεια. Τὰ βαρέλια έχουν ὅλα τὸ ἴδιο μέγεθος, ανήκουν δὲ σε τρία αδέλφια που άπεφάσισαν να τὰ μοιραστούν. Βοηθήστε τους χωρίς να κάνετε ούτε μεταφορά κρασιού, ούτε με- τακίνηση βαρελιών, αλλά μόνο χαράζοντας τέσσα- ρες διαχωριστικές γραμμές. Τὸ κάθε αδέλφι πρέπει να πάρη ἴση ποσότητα κρασιού και ἴσα βαρέλια.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Ο Γιαννάκης μέ- νει με τους γονείς του στο δόγδο πάτω- μα μιας πολυκατοι- κίας. Όταν γυρίζει από τὸ σχολείο του ὁ Γιαννάκης παίρνει τὸ ασανσέρ, ἀντὶ ὅ- μως να βγαίνει στο δόγδο πάτωμα, ὅπου είναι τὸ διαμερίσμα- του, βγαίνει πάντα στο πέμπτο και συ- νεχίζει κατόπι με τὰ πόδια. Μπορείτε να εξηγήσετε σεῖς αυτό τὸ μυστήριο; Γιατί δεν ανεβαίνει με τὸ ασανσέρ ὡς τὸ δόγδο πάτωμα; Για να σας διευκο- λύνουμε σὰς λέμε πὼς όταν μεγαλώση λιγάκι ὁ Γιαννάκης, θ' άνε- βαινε στο δόγδο πάτωμα. Να κυττάτετε καλά τὴν εἰκόνα και να δοῦτε τὴ λύσι που περιμένουμε.

ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΥΝΟΥ

Α γάγνωσμα με εικόνες για τους μικρούς αναγνώστες μας

4 Ο Ντακότα Ντάν, πε- πατώντας με χίλιες-δύο προφυλάξεις και προ- σπαθείες να μη κάνει θόρυβο, πλησίασε από μέρος που είχε δὴ τὸν καπνὸ. Κοιμμένος τότε πίσω από τὸν κορμὸ ενός δέν- τρου χοντρού ἀντίκρουσε ένα τρομαχτικό θέαμα. Οι στρατι- ῶτες τοῦ ἀποσπάσματος ήταν δεμένοι σε πασάλους με σκοι- νία, ἐνὼ γύρω ἀπὸ μια μεγα- λή φωτιά οι ἐρυθρόδερμοι χό- ρευαν ἕναν άγριο πολεμικό χο- ρὸ κρατώντας τοκεορία.

«Αὐτὰ τὰ τέρατα έχουν ἀπο- φασίσει να τους κάψουν ζων- τανούς, είτε ἀπὸ μέσα του ὁ ἀρχηγὸς τὸν ἀνιχνευτὸν. Τώρα που ξεκίνησαν για πόλεμο ἔ- χουν γίνει τρομερά αἰμοδόροι και είναι ἱκανοί για όλα. Έ- φτασα ἐγκαίρως, μα τί θὰ κά- νω για να σώσω τὸς στρατι- ῶτες».

Εκείνη τὴ στιγμή τὸ πολε- μικό τραγούδι που συνόδευε τὸ χορὸ σταμάτησε και προχώρη- σε στη μέση τοῦ κύκλου ὁ ἀρ- χηγὸς τὸν Πάννις. Σηκώνοντας τὰ χέρια του ψηλά, ὁ ἐρυθρό- δερμος με τὰ μεγάλα φτερά

βῶς άκουσε τὴν ἐπίκλησι τοῦ ἀρχηγὸ τὸν Πάννις πὸς τὰ πνεύματα.

Με γρήγορες κινήσεις ἔδγα- λε όλες τις σφαίρες που είχε μέσα στις μπαλάσκες του και, με τὴ βοήθεια του προσκοπικοῦ του σουγιά, τις άνοιξε και ά- δειασε τὸ μπαρούτι στο μαν- τῆλι του. Δεν ήταν εύκολη δου- λειά, μα ὁ Ντακότα Ντάν ήταν πολὺ δεξιότεχνος και τὰ κατα- φερε μέσα σε λίγα λεπτά. Τό- τε ξάπλωσε χάμω μπρούμυτα και άοχισε να σέρνεται πρὸς τὸς ἐρυθρόδερμους ἀνάμεσα ἀ- πὸ τὰ ψηλά χόρτα. Όταν ἔφτα- σε σ' ένα σημείο που δὲν μπο- ρούσε να προχωρήσει περὶσσο- τερο χάμω να γίνη ἀντιληπτός ἀπὸ τὸς Πάννις σταμάτησε κι' άδειασε χάμω τὸ μπαρούτι. «Ε- πείτα έδγαλ ένα σπρίτο, τὸ ά- ναψε και τὸ πλησίασε στήν εὐ- φλεκτή ὕλη.

Μαζὶ μ' ένα ὑπόκωφο κρότο μια φλόγα πετάχτηκε και ὕστε- ρα ὁ τόπος γεμίσε καπνὸ. Σα- φνιασμένοι οι ἐρυθρόδερμοι, στράφηκαν πρὸς τὰ κεί και έ- δγαλαν μια κραυγή τρόμου. Ἀνάμεσα στὸν καπνὸ εἶχε προ- βάλει ἡ ψηλὴ σιλουέτα τοῦ Ντα-

κότα Ντάν. Ο λευκὸς ἀρχηγός! Ὁ λευκὸς ἀρχηγός! άοχισαν να φωνάζουν και να τρέχουν τρο- μαγμένοι.

Νόμιζαν πὼς ήταν τὸ πνεύ- μα τοῦ Ντακότα Ντάν που έ- χόταν να τὸς ἐκδιέκη γιὰ τὸ νομίζαν τὸν ἀρχηγὸ τὸν ἀνι- χνευτὸν σκοταμένο.

— Είναι τὸ πνεῦμα του! Είναι τὸ πνεῦμα του! Ἀς σω- θῇ ὁποῖος μπορεῖ.

Κι' έγινε τότε ἐκεῖ μεγάλη ἀναστάτωση. Οι ἐρυθρόδερμοι έτρεχαν πρὸς όλες τις μεριές μέσα στο δάσος ἐγκαταλείπον- τας τὸς αἰχμαλώτους τους και τὴ φωτιά.

Ο Ντακότα Ντάν χωρίς να χάσει καιρὸ έβγαλε τὸ μαχαί- ρι του κι' έτρεξε πρὸς τὸς αἰ- χμαλώτους.

— Ἀλό, Ντάν, τὸ φώναξαν αὐτοί μόλις τὸν είδαν, ἦρθες μες στήν ὥρα για να μάς σώ- σης!

Ο ἀρχηγὸς τὸν ἀνιχνευτὸν τὸς έκοψε τὰ δεσμά τους και τὸς είπε:

— Σκαρπίστε στο δάσος, έ- γὰ θ' ἀπασχολήσω ὅσο μπορῶ τὸς Πάννις. Φροντίστε να γυ- ρίσετε στο στρατόνω.

Πραγματικά οι Ἀμερικανεῖ στρατιῶτες έδγαλαν τρέχοντας πρὸς τὴ μεριά ἀπὸ τὴν ὁποία τὸς είχαν φέρει.

Δεν είχαν περάσει ὁμως πα- ρά δύο τρία λεπτά κι' άκού- στηκε ἡ φωνὴ τοῦ Φράνσις Λα- τούρ, τοῦ μιγάδα:

— Σταθετέ! Σταθετέ! Δεν είναι τὸ πνεῦμα τοῦ Ντακότα Ντάν, αλλά ὁ ίδιος ὁ Ντάν που γλύτωσε ἀπὸ τὸ φαράγγι. Σταθετέ!

Οἱ ἐρυθρόδερμοι κοντοστά-

• Είδαν τὸν Ντάν να τρέχη πρὸς τὸ άμάξι!

• Πήδησε σ' ένα άλογο και μαστίγωσε τὰ ὑπόλοιπα.

κότα Ντάν. Ο λευκὸς ἀρχηγός! Ὁ λευκὸς ἀρχηγός! άοχισαν να φωνάζουν και να τρέχουν τρο- μαγμένοι.

Νόμιζαν πὼς ήταν τὸ πνεύ- μα τοῦ Ντακότα Ντάν που έ- χόταν να τὸς ἐκδιέκη γιὰ τὸ νομίζαν τὸν ἀρχηγὸ τὸν ἀνι- χνευτὸν σκοταμένο.

— Είναι τὸ πνεῦμα του! Είναι τὸ πνεῦμα του! Ἀς σω- θῇ ὁποῖος μπορεῖ.

Κι' έγινε τότε ἐκεῖ μεγάλη ἀναστάτωση. Οι ἐρυθρόδερμοι έτρεχαν πρὸς όλες τις μεριές μέσα στο δάσος ἐγκαταλείπον- τας τὸς αἰχμαλώτους τους και τὴ φωτιά.

Ο Ντακότα Ντάν χωρίς να χάσει καιρὸ έβγαλε τὸ μαχαί- ρι του κι' έτρεξε πρὸς τὸς αἰ- χμαλώτους.

— Ἀλό, Ντάν, τὸ φώναξαν αὐτοί μόλις τὸν είδαν, ἦρθες μες στήν ὥρα για να μάς σώ- σης!

Ο ἀρχηγὸς τὸν ἀνιχνευτὸν τὸς έκοψε τὰ δεσμά τους και τὸς είπε:

— Σκαρπίστε στο δάσος, έ- γὰ θ' ἀπασχολήσω ὅσο μπορῶ τὸς Πάννις. Φροντίστε να γυ- ρίσετε στο στρατόνω.

Πραγματικά οι Ἀμερικανεῖ στρατιῶτες έδγαλαν τρέχοντας πρὸς τὴ μεριά ἀπὸ τὴν ὁποία τὸς είχαν φέρει.

Δεν είχαν περάσει ὁμως πα- ρά δύο τρία λεπτά κι' άκού- στηκε ἡ φωνὴ τοῦ Φράνσις Λα- τούρ, τοῦ μιγάδα:

— Σταθετέ! Σταθετέ! Δεν είναι τὸ πνεῦμα τοῦ Ντακότα Ντάν, αλλά ὁ ίδιος ὁ Ντάν που γλύτωσε ἀπὸ τὸ φαράγγι. Σταθετέ!

Οἱ ἐρυθρόδερμοι κοντοστά-

θηκαν και γύρισαν τὰ κεφάλια τους. Τότε είδαν πραγματικά τὸν Ντάν, με σάρκα και ὀστά, να τρέχη πρὸς τὸ άμάξι. Ὁ Λατούρ άοχισε να πυροβολῇ με τὸ πιστόλι του ἐναντίον τοῦ ἀρ- χηγὸ τὸν ἀνιχνευτὸν, ἐνὼ οἱ ἐρυθρόδερμοι τοῦ έρριχναν ἀ- πωνικά βέλη. Μα ὁ Ντακότα Ντάν ἀψηφώντας και σφαίρες και βέλη, έτρεξε ὅσο μπορούσε πρὸς τὸ άμάξι.

Πήδησε πάνω σ' ένα ἀπὸ τὰ πρῶτα άλογα και μαστίγωσε ἀνελέητα τὰ ὑπόλοιπα. Αὐτὰ τότε άοχισαν να τρέχουν σάν δαιμονισμένα και ὁ Ντακότα Ντάν, άδηγήσε τὸ άμάξι, ἀνά- μεσα ἀπὸ τὸς εξαγριωμένους αλλά ἀνιμωμένους ἐρυθρόδε- ρμους πρὸς τὸ δρόμο τοῦ φα- ραγγιοῦ. Με κίνδυνο να σπάση καμιά ρόδα ἡ να ἀνατρέψη ὁλόκληρο τὸ άμάξι, ὁ Ντακότα Ντάν μαστίγωνε συνεχῶς τὰ ά- λογα που έτρεχαν πρὸς τὸν τρελλὰ πάνω στὸν γεμάτο πέ- τρες δρόμο. Τὰ πυρομαχικά έ- πρεπε να φτάσουν στο Μεγά- λε Φοροῖο, προτεῦ οἱ ἐρυθρό- δερμοι άοχισαν τὴν καταδίωξή του και φτάσαν τὸν Ντακότα Ντάν με τὰ χογῶσα άλογα.

Στὸ μεταξύ ὁ Φράνσις Λα- τούρ μάεψε γύρω τοῦς ἐρ- υθρόδερμους, που δὲν είχαν συνελθεῖ ακόμα καλά ἀ- πὸ τὴν τρομάρα τους και τὸς είπε:

— «Έφτασε ἡ στιγμή να βά- λουμε σ' ἐφαρμογὴ τὸ μυστικό μας σχέδιο.

Ο Ντάν ὅμως έτρεχε με δαι- μονισμένη ταχύτητα και έπείτα ἀπὸ λίγη ὥρα, προβάλε μπρο- στά του τὸ Μεγάλο Φοροῖο.

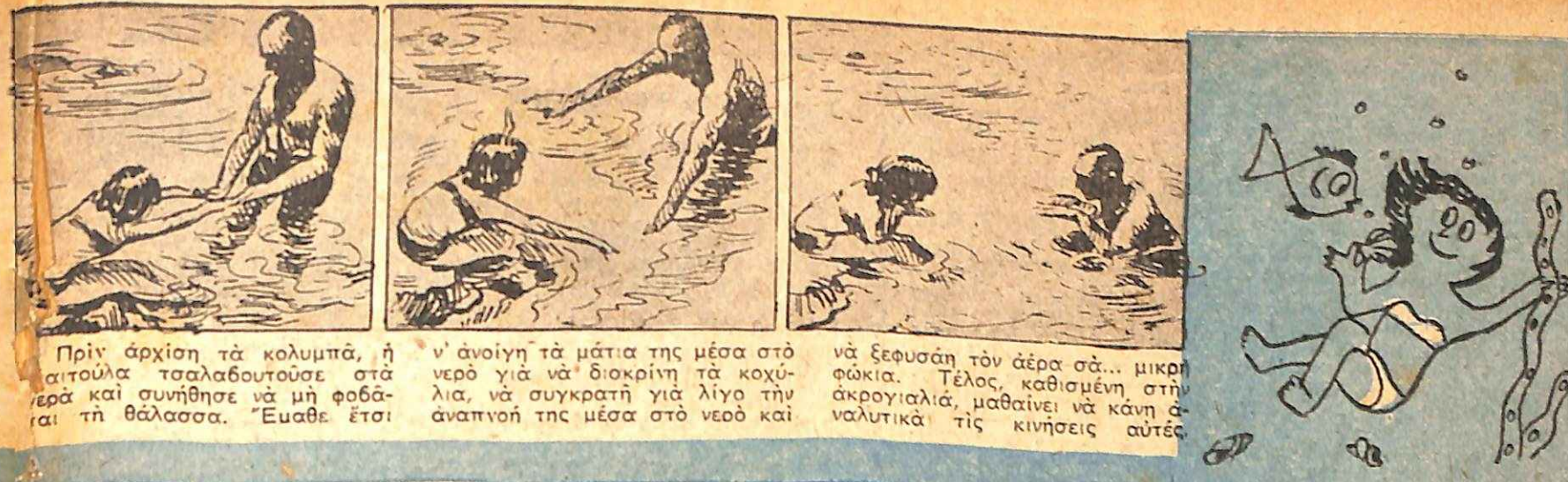
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

ΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ!

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

ΑΠΟ την ηλικία των τριών ή τεσσάρων ετών, το παιδί μπορεί ν' αρχίσει νά μαθαίνει κολύμπι. Μή το θιάζετε ποτέ, αν δείχνει κάποιο φόβο, αλλά αφήσατέ το νά τσαλαβουτήσει μόνο του, σ' αργά, όσο θέλει. Έτσι θα εξοικειωθεί με το νερό. Πάντως τα μπάνια και τα μαθήματα δεν πρέπει νά διαρκούν πάρα πολύ. Η κυκλοφορία του αίματος των παιδιών είναι πιο θραδεια και δεν τους επιτρέπει νά ξαναζεσταθούν γρήγορα. Όταν βγαίνουν απ' το νερό, τυλίξτε τα με μια χνουδωτή πετσέτα ή βάλτε τα νά τρέξουν επί μερικά λεπτά στον ήλιο. Στις εικόνες αυτές η Καϊτούλα μ'ας δείχνει τὰ πρώτα της κολυμητικά μαθήματα.

1. Η ΜΙΚΡΗ ΚΑΙΤΟΥΛΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Πριν αρχίσει τὰ κολυμπά, ἡ καϊτούλα τσαλαβουτούσε σ' αὐτὴν τὴ θάλασσα. Ἐυθεῖς ἔτσι

ν' ἀνοίγῃ τὰ μάτια της μέσα στο νερό γιὰ νὰ διοκρίνῃ τὰ κοχύλια, νὰ συγκρατῇ γιὰ λίγο τὴν ἀναπνοή της μέσα στο νερό καὶ

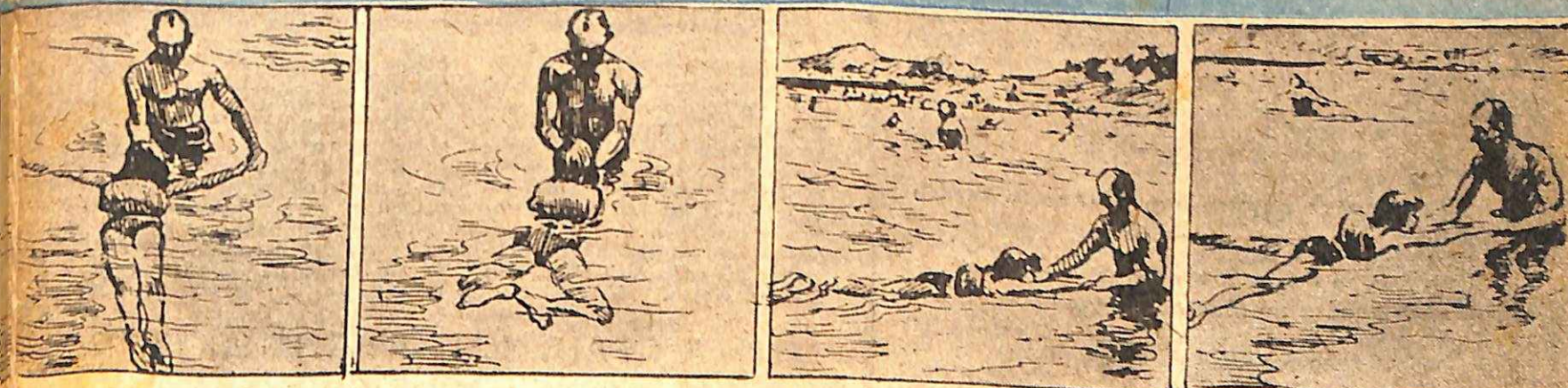
νὰ ξεφυσῇ τὸν ἀέρα σὰ... μικρὴ φώκια. Τέλος, καθισμένη στὴν ἀκρογιαλία, μαθαίνει νὰ κάνῃ ἀναλυτικὰ τὶς κινήσεις αὐτές.

2. "ΠΡΟΣΘΙΟ" ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΠΟΥ ΜΑΘΑΙΝΕΙ

1 Σῶμα τεντωμένο. Χέρια ἔμπρός, πόδια ἐνωμένα. Εἶναι τὸ ξεκίνημα γιὰ τὸ πρόσθιο. Ἐνα λαστιχένιο μαθηράκι κρατᾷ τὸν κορμὸ ψηλά.

Ἡ Καϊτούλα ἀκουμπᾷ τὰ χέρια πάνω στο νερό γιὰ νὰ ἐννοήσει νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι καὶ νὰ πάρῃ ἀναπνοή. Τὰ πόδια σπρώχνουν τὸ νερό.

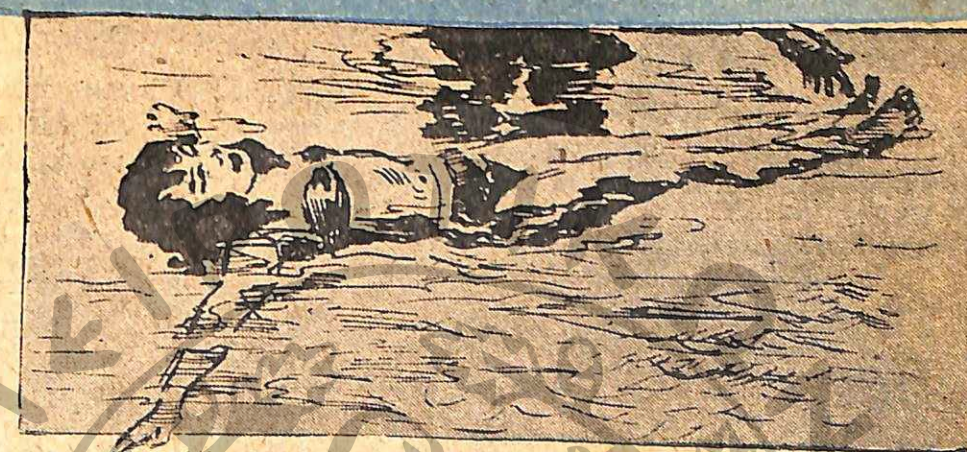
3 Πόδια καὶ χέρια μαζεύονται. Τὸ σῶμα ἐτοιμάζεται νὰ ξανατεντωθῇ. Τὰ χέρια ἐνωμένα κάτω ἀπὸ τὸ σῶμα. Τὰ πόδια λγισμένα. Ἀναπνοὴ κομμένη.

4 Μ' ἓνα ἀπότομο τίναγμα τὰ πόδια τεντώνονται σ' αὐτὰ πλάγια, ἀνοίχτῃ, ἐνῶ τὰ πέλματα σπρώχνουν τὸ νερό με δύναμη. Τὰ πόδια νὰ διατηροῦν εὐλυγισία.

5 Σχεδὸν ἀμέσως τὰ πόδια ἐνωμένοι πάλι στὶς φτέρνες, τεντωμένα. Τὴν ἴδια ὥρα τὰ χέρια ἐνωμένα τεντώνονται πρὸς τὰ ἔμπρός, σχίζοντας τὸ νερό.

3. ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΘΑΡΡΟΣ: ΤΟ "ΑΝΑΣΚΕΛΑ"

Με τὸ σῶμα τεντωμένο, ἀλλὰ χαλαρὸ καὶ τὰ χέρια ἀνοίχτῃ σ' αὐτὰ πλάγια, ἡ Καϊτὴ ἐπιπλέει ἀφοδᾷ. Ξερεῖ τώρα ὅτι τὸ νερό τὴν ὑποβάσκει καὶ εἶναι πρόθυμη γιὰ κάθε τι.

4. ΠΩΣ Η ΚΑΙΤΟΥΛΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ ΒΟΥΤΙΕΣ

1 Γιὰ τὴν πρώτη βουτιά ἡ Καϊτὴ ξεκινᾷ ἀπ' τὴν ἄκρῃ τοῦ βράχου. Γάμπες ἐνωμένες, κορμὸς σκυμμένος, τὸ κεφάλι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ χέρια πού τεντώνουν μπρός.

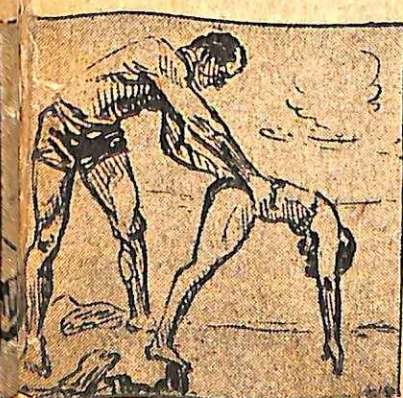
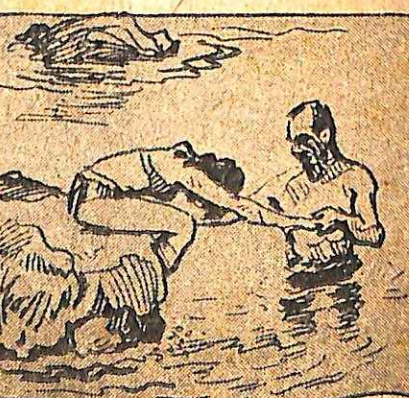
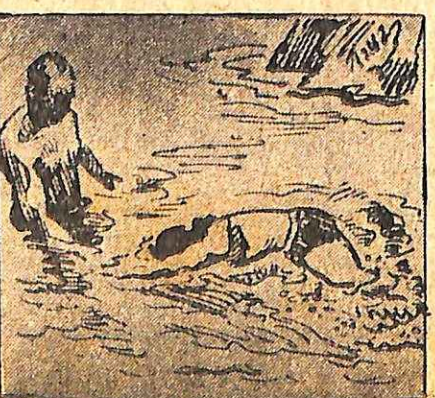
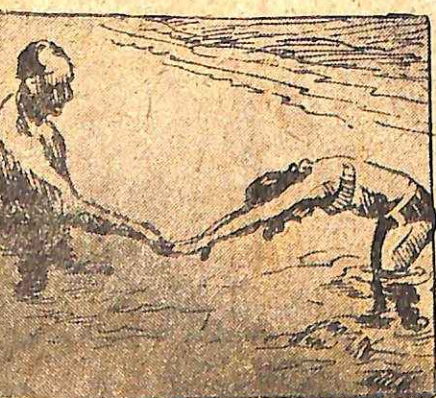
2 Μία βαθειὰ εἰσπνοὴ καὶ ἡ Καϊτούλα ἀφίεται νὰ πέσῃ με θάρρος ἔμπρός, ἐνῶ τὰ δύο πόδια ἀκολουθοῦν τὴν κίνησιν τῆς καμπύλης πού κάνει ὁ κορμὸς.

3 Δεύτερο στάδιο: ξεκίνημα ἀπὸ τὸ βράχο. Ἡ βουτιά ἀπαιτεῖ σχετικὸ θάρρος καὶ εὐλυγισία. Ὄχι γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ κι' ὅσα ἔχουν κρεατάκια στὴ μύτη.

Ἀφοῦ ἔμαθε νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ἀπόστασιν πού χωρίζει τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ νερό, δοκιμάζει τώρα μὴ βουτιά ὀρθία με τὸ κεφάλι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ χέρια.

5 Ὅταν ὁ κορμὸς ἔχῃ πέσει ἀρκετὰ ἔμπρός καὶ τὸ σῶμα ἔχῃ διπλωθῇ, μὴ ὤθησιν σ' αὐτὰ πόδια τῆς δίνει φόρα. Καθὼς βουτᾷ κρατᾷ τὰ πόδια τεντωμένα.

6 Β' ἔμπροσθεν πού, νεται θοὺν

Πρὶν στεγνώσῃ τὸ κεφάλι - γκλάσῃ καὶ ἀμύγδαλο.

ρωτούν για τον τρόπο που
θα μπορούσαν να φτιάξουν
παγωτό, σ' ένα τέτοιο ψυ-
γείο, καθώς και διάφορες
άλλες σχετικές οδηγίες.
Προς χάριν τους έγγραφε
αυτή η στήλη.

Βραστες μαζί τη ζάχα-
ρη, το νερό και το χυμό
του λεμονιού. Μόλις βγί-
ν το γλυκίσμα από το φούρ-
νο το περιχύσετε με το σι-
ρόπι. Το κόβετε όταν κου-
λίσουν τελείως, ή καλύτερα
ώσην έπομένει. Το γαρνίρε-
τε, εάν θέλετε, με κρέμα
σαντιγύ, ή γκλάσο φοντάν.

3 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
1 φλυτζ. τσαγιού χυμός λεμονιού

1 Κλασικό πουκάμισο με μακρύ μανίκι, για ψυχρά βράδια. Σας απαλάσσει από το δαχτύλιο λακέτας. Από ελαστικό μεταξωτό. Ψιλά πιετικά φάρμακα στα δύο μπροστινά.

2 Πρωτότυπη μπλούζα από λεπτό λινό, γαρνιρισμένη ωραία με διάφορα νταντελένια μοτίβα.

3 Τα δύο μπροστινά της μπλούζας αυτής γαρνίζονται επίσης με νταντέλα, αλλά του πλάτους. Τον περιγύρο πρέπει να τον εργασθείτε καταλλήλως, ώστε να καταλήγει σε ωραίο τελείωμα.

4 Μοντέρνο μπλουζάκι με μακρύ μανίκι που ανοίγουν προς τον ώμο. Έλαφριά σούρα με φαρδύ Ντεκολτέ ρελιασμένο με φιογκάκι, ρέλι και με ένα φιογκάκι.

5 Σκέπη μπλούζα με ιδιόρρυθμο ύφασμα που αντικαθιστά το μανίκι. Πολλές λεπτές λουρίδες (κατά προτίμηση λαξές), βελόνες σε κανονικές αποστάσεις.

6 Κάτω απ' το αυτερό κόψιμο του μπροστινού, ελαφρύ από ένα το μανίκι αποτελείται από ένα δολανάκι τοποθετημένο.

7 Το κόψιμο που σχηματίζεται κάτω απ' το στήθος, κλείνει με κουμπιά. Έλαφριά σούρα σε δολανάκι.

8 Μπλούζα με νεατικό γιγνικό και γανιτούρα από ζιγκζάγκ.

«ΕΚΔΥΣΙΑ»

Η ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΦΟΡΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΜΙΑΣ ΓΙΟΡΤΗΣ. — Η ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΜΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ. — Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΥ ΉΤΑΝ... ΚΟΡΙΤΣΙ! — Ο ΠΟΥ Η «ΑΛΛΑΓΗ ΦΥΛΟΥ» ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

ΑΝ ΑΝΟΙΞΕΤΕ κανένα μεγάλο λεξικό θα είδατε πως τα «Εκδύσια» ήταν μεγάλη γιορτή που γίνονταν κάθε χρόνο στη Φαιστό της Κρήτης στα χρόνια που βασίλευε ο Ξακουστός σ' όλη τη Μεσόγειο οι Κρητικοί σ' όλη την αρχαιότητα χόρευαν τα «Εκδύσια» με παράτες και

«Ας δούμε τώρα από ποιά αιτία ώργαζοντο οι Κρητικοί που έφεραν το παλαιό όνομα «Εκδύσια». Ιστορούσαν οι Κρητικοί πως εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια, στη Φαιστό, ο γιος του Πανδίωνος που τον έλεγαν Λάμπρο, άγαπησε τη Γαλάτεια. Την κόρη του Ευριπίου. Δεν ήταν αρχοντοπούλα, ήταν όμως δημοφιλής η πιο σωστά το πιο όμορφο κορίτσι της Φαιστού. «Εγιναν οι γάμοι με μεγάλες χαρές. Της πολιτείας τα κορίτσια και έξω από το νυφικό θάλαμο τραγουδούσαν και εύχονταν να ζήσει εύτυχισμένο το ζευγάρι και να φτιάσει παιδιά».

Ο Λάμπρος όμως, όταν ήρθε η ώρα να πλαγιάσει με τη γυναίκα του, αφού της έλυσε την παρθενική ζώνη είπε στη Γαλάτεια:

«Ακουσε, αγαπημένη μου, έχω όρκο στη στομάχια Δία πως μόνο αγόρια θα είναι οι απογονοί μου. Γι' αυτό να παρακαλέσεις και συ την Αθηνά, την Αρτέμιδα που ερωτάς να είναι αγόρι ο καρπός του έρωτά μας. Αν τυχόν είναι κορίτσι σε πληροφορώ πως δε θέλω να το ιδώ. Πρέπει την ίδια ώρα που θα γεννηθώ να το σκοτώσω, αλλιώς θα το σκοτώσω εγώ. Σου όρκίζομαι πως η απόφασή μου θα εκτελεστεί».

Η Γαλάτεια άκουσε τα λόγια αυτά αλλά δεν έδωσε και μεγάλη σημασία. Είπε με το νου της «ας τον κι' ας λήν». Αρπάξε τον Λάμπρο στην αγκαλιά της και με ξέχασια και τα χάρια της πέρασε μια άβρα.

Σαν πέρασε όμως καιρός κατάλαβε πως θα γίνονταν υντέρα. Το είπε στο Λάμπρο κι' αυτός δεν έλαβε κανένα μέτρο. «Αν γεννηθώ κορίτσι να το σκοτώσω...».

Η Γαλάτεια από τότε ζούσε μέρες αγωνίας.

Καλά να γεννηθώ αγόρι, μα αν γεννηθώ κορίτσι; Η σκέψη της ή Πασιφάη που την αγαπούσε πολύ κατάλαβε, πως κάποιος καυμός έτρωγε τα σωθικά της Γαλάτειας και μια μέρα της λείπει:

«Δεσποινά μου αγαπημένη, ξέρνα έχω εδώ στα ξένα που μ' έφερε η τύχη και μάνα και κυρά. Ξέρεις πόσο σ' αγαπώ και σε λατρεύω. Πες μου τι έχεις και αναστενάζεις, δημερί. Αν περνά από το χέρι μου θα σε βοηθήσω και ακόμη αν το καλέσω ή ανάγκη και τη ζωή μου θα δώσω για την εύτυχία σου».

Η Γαλάτεια αναστενάζει μια δυο φορές και είπε στη σκλάβά της:

«Έχεις δικιο, Πασιφάη. Δεν είμαι καλά. Πάω να χάσω το μωλό μου όσο σκέπτομαι τις μέρες της γέννας».

Μα δεν είναι η πρώτη... Οι μεγάλες θεές θα προυν τους πόνους και θα γεννήσεις καλά.

Δεν είναι αυτό που με βασανίζει, Ακουσε με. Σου ανοίγω την καρδιά μου. Μόνο εσύ θα μάθεις το μυστικό μου. Ο άντρας μου, Πασιφάη, αν γεννηθώ κορίτσι μου είπε πως αν δεν το σκοτώσω εγώ θα το σκοτώσει αυτός... Καλή μου κυρά, μη σκοτίζεσαι. Θα δούμε τον τρόπο να μη μάθω ο άντρας

Μικρά επιστημονικά νέα και περιπτώσεις από παντού.

ΜΟΥ ΤΟ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

Ένα παιδάκι «μάρτυς»

Ένα μικρό κοριτσάκι υπέφερε από τα νεφρά του. Το είσηγαν στο νοσοκομείο και εκεί διεπιστώθη ότι είχε τον ένα του νεφρό πολύ διατεταμένο (υδρο-νεφρός).

Ένα λεπτομερές ερωτηματολόγιο απέκαλυψε ότι το κοριτσάκι, με διαταγή των γονέων του, δεν είχε το δικαίωμα να ουρή παρ'όλο που φορούσε την ημέρα, Η μικρή άρρωστη γιατρούθηκε από την ώρα που μπορούσε να κάνει εκείνο που ο οργανισμός της έκανε αναγκαίο. Που μπορούσε δηλαδή να ουρή όποτε είχε ανάγκη. Η ιστορία δεν μας λέγει την αιτία αυτού του παθολογισμού των νεφρών. Μας διδάσκει όμως ότι δεν πρέπει να ωθαυμε την καλή εκπαιδευτική των παιδιών μέχρι που να τα φέρουμε σε αντίθεση με τις ανάγκες του οργανισμού τους. Πόσες ελαττωματικές λειτουργίες, όπως π.χ. χρόνιες δυσκολίες, δεν όφειλονται άραγε σε τέτοιες κακές συνήθειες.

Τράπεζα... σπέρματος

Μετά τις τράπεζες αίματος, οστών, οφθαλμών κ.λπ. των οποίων κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη χρησιμότητα, ιδού και τράπεζα σπέρματος στην πολιτεία Αϊδά των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τα σπέρματα φυλάσσονται σε γυάλινες φιάλες σε ψυγεία. Τρεις μικροί «τραπέζι-τικοί» ειδαν κιόλας το φως της ζωής μετά από σχετική τεχνική γονιμοποίηση. Άλλα

οφείλομε να αναγνωρίσουμε ότι αυτοί οι τολμοποι νεωτερισμοί δεν γίνονται εύνοικα δεκτοί από το δημόσιο αίσθημα. Αντίθετα, η κοινή γνώμη πολύ δυσμενέστατα δέχθηκε τις σχετικές περιπτώσεις. Το δικαστήριο του Σικάγου εξέδωσε μια τυπική απόφαση επί σχετικής περιπτώσεως. Τρία παιδιά έπρόκειτο να διανεμούν μεταξύ τους την περιουσία των γονέων τους που απέθαναν. Τα δύο όμως προσέβαλαν τη διαθήκη. Ίσχυρίσθηκαν και υπάρεσαν να αποδείξουν, ότι ο τρίτος ήταν το αποτέλεσμα τεχνητής γονιμοποίησης. Το δικαστήριο με την απόφασή του ανεγνώρισε ως γνήσια παιδιά μόνο τα δύο, έθεώρησε δε νόθο το τρίτο που γεννήθηκε με τεχνητή γονιμοποίηση.

Μιά ψεύτικη επιδημία πολιομυελίτιδος

Η συγκίνησι υπήρξε μεγάλη στους ιατρικούς κύκλους όταν άνηγγέλθη ότι, σε ένα νοσοκομείο του Κονσταντινούπολης, 13 αδελφές-νοσοκόμες προσεβλήθησαν από τη βαρεία και τοξική αυτή νόσο.

Οι άρρωστες παρουσίαζαν αμυγδαλίτιδα, πόνους στη μέση, πυρετό και ελαφρές παραλύσεις. Η εξέταση απέδειξε ότι έπρόκειτο για μια άρρωστη παρεμφερή προς την πολιομυελίτιδα αλλά χωρίς τα μοιραία επακόλουθμά της. Οι νοσοκόμες, πράγματι, θεραπεύθηκαν γρήγορα, χωρίς να διευκολυνισθώμεν ή φύσις και η αιτία της μυστηριώδους αυτής επιδημίας.

σου πως γεννησε κορίτσι. Θα σε ξεγεννήσω εγώ, όταν έρθει η ώρα ή καλή, κι' αν είναι κορίτσι, θα πούμε πως είναι αγόρι. Και όταν μεγαλώσει βλέποντας και κάνοντας.

Έτσι κι' έγινε, η Πασιφάη ξεγέννησε την κυρά της. Και όταν είδε πως ήταν κορίτσι δεν έχασε την ψυχραιμία της αλλά πήγε και πήρε τα «συχαιώματα», όπως θα λέγαμε σήμερα, απ' το Λάμπρο.

Εγιναν μάλιστα τα βαφτίσια και δώσανε το όνομα Λάμπρος. Όλη η πολιτεία δεν έμαθε τίποτα όσο ήταν μικρός γιατί η Γαλάτεια το είχε ντύσει με αγορίστικα ρούχα.

Μα τα χρόνια περνούσαν και όταν ο «Λάμπρος» πέρασε τα 15, άρχισε να σχηματίζεται το σώμα του και να δείχνει πως δεν ήταν αγόρι.

Δεν πήγαινε στην παλαίστρα και όλο τον άρρωστο έκανε ο «Λάμπρος». Η Γαλάτεια τα χρειάστηκε. Έξ' άλλου η κόρη της έβλεπε τώρα τ' αγόρι με τα όποια μεγάλα, αλλοιώτικα. Ο ερωτικός πόθος έπληνε.

Μια μέρα λέει στη μάνα της: Μιτέρα δεν μπορώ πια να παίζω αυτό το παιχνίδι. Πάω να πρελλαθώ. Λυτρώσε με γιατί θα σκοτωθώ. Τι τη θέλω τέτοια μαρτυρική ζωή;

Η Γαλάτεια έπεσε του πεδαμού. Δεν ήξερε τί να κάνει. Μα και αυτή τη φορά η σκλάβά της την έβγαλε από το αδιέξοδο αυτό.

Κυρά μου, πριν με φέρουν στο μεγάλο αυτό νησί, εκεί πέρα στην Αίγυπτο που ζούσα, άκουσα από τη μάνα μου πως πολλές φορές οι άντρες γίνονται γυναίκες και οι γυναίκες άντρες, όταν το θελήσουν οι μεγάλοι θεοί. Παρακάλεσε, λοιπόν, τη θεά Λητώ, τη μάνα του Απόλλωνα και

αυτή θα σε λυπηθώ. Μάνα είναι και υπέφερε και αυτή πολλά και θα σε λυπηθώ. Η Γαλάτεια πήγε στο ιερό της Λητούς και προσευχήθηκε με ανασφυλητά παρακαλώντας τη θεά να τη σώσει.

Μεγάλη θεά Λητώ, σύ που γεννήσες τον Απόλλωνα και έπειδή σε φθονούσαν οι άλλες θεές, είπαμε στα νησιά και στις στεριές να μη σε δεχτούν στα χωμάτα τους να γεννηθείς, εσύ που πέρασες πολλές πίκρες και βάσανες και το θαύμα σου και λυτρώσε με. Κάνε την κόρη μου αγόρι και σ' όλη μου τη ζωή θα γίνω ιέρεια σου...

Η Λητώ άκουσε την παράκληση της Γαλάτειας και την άλλη μέρα ή κόρη της κατέλαβε να σχηματίζεται στο κορμί της... Μέσα σε μια βδομάδα, αλλάξε το φύλο της κι' έγινε σωστός άντρας. Τότε η μάνα της πήγε το «Λάμπρο» στο ιερό της Λητούς όπου έδγαλε τον «παρθενικό ύμνο» και τον άφησε στο ιερό.

Φαίνεται όμως, πως η Λητώ είπανε πως άλλαξε φύλο η κόρη της Γαλάτειας κι' έτσι μαθεύτηκε σε λίγο ότι ο Λάμπρος γεννήθηκε κορίτσι και κορίτσι ήταν ως τα 17 του χρόνια.

Η αλλαγή του φύλου έκανε μεγάλη εντύπωση. Χαρακτηρίστηκε σε θαύμα και από τότε καθεν' ἑκείνη να γιορτάζονται προς τιμή της θεάς Λητούς τα «Εκδύσια», διότι ο Λάμπρος «έξεδύθη» τον παρθενικό πέπλο.

Ο παραπάνω θρύλος είναι φανερό πως έχει κάποιο ιστορικό πυρήνα. Όπως στα χρόνια μας, νησι και νέες αλλάζουν φύλο, έτσι στην αρχαιότητα παρατηρήθηκαν τέτοιες μεταβολές στη φυσιολογική διαπλαστική των γεννητικών οργάνων γι' αυτό πλάστηκε ο παραπάνω θρύλος και παράλληλα γίνονταν και τα «Εκδύσια».

Η «σχετική»
τῶν καλῶν τρόπων

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Πραγματικά, στις άσθμικές

«Όταν ταξιδεύουν στη Νότιο Αμερική, αλλά και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, οι Άγγλοσάβωνες καταπλήσσονται με το πόσο κοντά στέκουν οι άνθρωποι όταν κουβεντιάζουν, ενώ οι Νοτιοαμερικανοί και οι Μεσογειακοί χαρακτηρίζουν τους Άγγλοσάβωνες «κρύους» και «ανθρώπου που δε κρατούν σε απόσταση». Προσπαθούν πάντα να τους πλησιάσουν περισσότερο για να αισθανθούν άνετα και να μη μπορέσουν να μιλήσουν, οι Άγγλοσάβωνες... αποτραβιούνται, και έτσι και τα δύο μέρη νοιώθουν προσβεβλημένα, χωρίς να ξέρουν το γιατί!»

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

● Τα παιδιά σας θα παίξουν
ελεύθερα και ευχάριστα μόνο
αν τους φοράτε τα κατάλληλα
ρούχα. Ρούχα ειδικά για το
παιχνίδι που να μην εμποδίζ-
ουν τις κινήσεις και καμωμένα
από ύφασμα που να αντέχει σε
άρκετά συχνά πλύσιμα.

- 1 Παντελόνι για αγόρια και κορίτσια. Φοριέται με ποκάμισο ή άκομη και με σουέτερ.
- 2 Κостουμάκι για το παιχνίδι. Γίνεται από αλατζί, ήμιλινο ή ό,τιδήποτε άλλο ύφασμα.
- 3 Έλαφριά κοριτσίστικη φουφουλίτσα. Μονοκόμματα, ώστε να μη κόβει στη μέση.
- 4 Φουφούλα με μπουστό και γανιρισμένη προσεκτικά με λεπτό ζιγκζάγκ.
- 5 Ποδίτσα με μπροστέλα και γυμνή πλάτη. Η φούστα της είναι πλούσια.
- 6 Μια χαριτωμένη μπλουζίτσα τελείως ίσια, με τσέπες, σε τύπο μαρινιέρ.
- 7 Κοντή φόρμα για αγοράκι. Οι τράντες έχουν άγκράφες, ώστε να μακραίνουν ή να κονταίνουν κατά βούλησιν. Στη μέση μπαίνει λαστιχο περαστό.
- 8 Πολύ πρακτικό και απλό ντύσιμο. Παντελονάκι και ελεύθερο πουκάμισο.
- 9 Παντελονάκι με τσέπη και μπουστός ντεκολτέ. Ζακετάκι σε τύπο μπολερό.
- 10 Πολύ πρωτότυπο φόρεμα - ποδίτσα. Κουμπώνει στο πίσω μέρος με κουμπιά.

Η ΠΟΛΥΔΑΣΧΟΛΗ ΜΑΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ,

—Ναι, αν αφιερώσει 15 λεπτά την ημέρα
για την περιποίηση του προσώπου της

ΤΙ κατάσταση αντιμετωπίζετε μόλις σηκώνετε το πρωί, ως πούμε στις επτά;

Ο γαλάτας μπορεί να ξεχασε να φέρει το γάλα, και ο παγωπώλης τον πάγο. Ο αρχηγός της οικογένειας ίσως να ψάχνει να βρει δυο κάλτσες που να ταιριάζουν.

Ο μικρός γυιός παίζει τον Ρουμπέν των Δασών στην κουζίνα. Το μωρό, αν και μόλις αλλαγμένο, ουρλιάζει έπειδη θέλει να το σηκώσουν στα χέρια. Και καθώς τηγανίζετε να έτοιμάσετε μια φρυγανιά, το ηλεκτρικό «μάτι» σας κάνει ένα ελαφρό έγκλημα στο χέρι...

Για τις περισσότερες γυναίκες, η κατάσταση αυτή, με δι-
άφορες παραλλαγές συνεχίζεται
όλη την ημέρα. Και όμως, μέσα
σ' αυτές τις απεργίες δου-
λειάς, μέσα σ' αυτό το χάος
που αποτελεί το σύγχρονο νοι-
κοκυριό, πρέπει να είσαστε ώ-
ραία! Ναι, πρέπει ο άνδρας
σας να σας βρῖσκει κάθε στιγ-
μή γοητευτική, και πρέπει τα
παιδιά σας να μπορούν να λέ-
νε αργότερα—πολύ αργότερα:
«Είχα την ωραιότερη μητέρα
του κόσμου! Από τότε που τη
θυμάμαι, δεν φαινόταν ποτέ ά-
τημέλητη, δεν μύριζε ποτέ κου-
ζίνα, τα μαλλιά της ήταν πάν-
τα περιποιημένα, κι όταν την
πλησίαζα, ένιωθα ένα ωραίο,
γλυκό άρωμα...».

Για να το κατορθώσετε όμως
αυτό, πρέπει να οργανώσετε
την περιποίησή του έαυτού σας
όπως ένας λογικός οργανισμός
άσκησης των στρατιωτών του!
Ας δούμε λοιπόν τι πρόγραμ-
μα πρέπει να εφαρμόσετε για
να είστε ωραίες το πρωί και ω-
ραίες το απόγευμα:

Πρό μεσημβρίας:

Πριν αρχίσετε οτιδήποτε άλ-
λο, αφιερώστε τρία λεπτά στα
δόντια σας. Ρίξτε στο πρόσω-
πό σας κρύο νερό, πολύ κρύο
νερό, και κάντε του λίγο μασάζ
για να διευκολύνετε την κυκλο-
φορία και να συνέλθι το δέρμα
σας έπειτα απ' το νυχτερινό ύ-
πνο. Στεγνώστε το πρόσωπό
σας με μια χοντρή πετσέτα.
Χύστε ζεστό νερό στο χέ-
τι σας και ταχτοποιήστε όσο
μπορείτε καλύτερα τα μαλλιά
σας, προσέχοντας ιδίως τα μέ-
ση που πλαισιώνουν το πρόσω-
πό σας, έστω και αν πίσω δεν
είναι καλά χτενισμένα. "Αν έ-
χετε κοιμηθεί με μπιγκουντί και
δεν έχετε καιρό να τα βγάλετε,
φροντίστε να τα δέσετε μ' ένα
ωραίο χρωματιστό μαντήλι που
θα έχετε πάντα πρόχειρο, προ-
σέχοντας ώστε οι άκρες του να
ενωθούν πάνω από το μέτωπο
με όσο το δυνατό μικρότερο κό-
μμο, και χωρίς ποτέ να τις ά-
φινετε να κρέμονται, πράγμα
που θα κάνει και το πρόσωπό
σας πιο... κρεμασμένο.

Βάλετε έπειτα λιγάκι ρουζ
στα χείλη σας, για να δώσετε
λίγο χρώμα στην άτονη πρωινή
σας εμφάνιση. Φροντίστε, ώστε
το ρουζ να είναι όσο το δυνα-
τόν πιο ανοιχτόχρωμο και έλα-
φρό. Στην "Αμερική εμφανισθη-
κε—και σε λίγο θα υπάρχει ά-

σφαλώς παντού—ένα καινούρι-
ο ρουζ που διατηρείται όλη
τη νύχτα, ώστε το πρωί η γυ-
ναίκα που ξυπνά να έχη περι-
ποιημένο στόμα. "Επειτα, βά-
λετε στο πρόσωπό σας λίγο έλα-
φρό, ευχάριστο άρωμα και πη-
γαίνετε στην κουζίνα.

Η διαδικασία αυτή δεν πρέ-
πει να σας πιάσει πάνω από 3
λεπτά. "Αλλα μπορείτε να κά-
νετε κάτι άλλο: Να έχετε στην
κουζίνα ένα μικρό δίσκο, ή ένα
μικρό καθρέφτη, όπου να έχετε
τοποθετήσει μερικά στοιχειώδη
συνεργα για την όμορφη σας,
και να περιποιηθείτε το πρόσω-
πό σας αφού βάλετε νερό να
βράση για τον καφέ του άνδρα
σας ή για το γάλα του παιδιού
σας. Στο ράφι αυτό (που μπο-
ρεί κάλλιστα να είναι κι ένα
ράφι του μπουφέ της κουζίνας),
πρέπει να έχετε πάντα τα έξης
πράγματα: Λαστιχένια γάντια
ή γάντια νάυλον, για να μη χα-
λάτε τα χέρια σας στις διάφο-
ρες δουλειές της κουζίνας. Μία
λασινών των χεριών. Μία που-
δριέρα με δικό της καθρέφτη.
"Ενα ρουζ των χειλιών. "Ενα
μπουκαλάκι με άρωμα ή λί-
γη κολώνια. Μία χτένα με θη-
κή. Μπορείτε επίσης να έχετε
κι ένα βαποριζατέρ με άρωμα
για να κάνετε ευχάριστη την
ατμόσφαιρα της κουζίνας. Μία
δουρτσα των νυχιών—και ήτι,
δήποτε άλλο διαπιστώνετε ότι
σας χρειάζεται για την όμορ-
φιά σας και την όμορφη του
περιβάλλοντός σας.

Μετά μεσημβρίας:

Το απόγευμα θα πρέπει να
αφιερώσετε δέκα, το πολύ, λε-
πτά για την «οικίακή» σας ό-
μορφη.
Βάλτε στο πρόσωπό σας λί-
γη κρέμα κι απλώστε την κα-
λά. "Επειτα βάλετε μ' ένα μπα-
μπάκι ένα στυπτικό ύγρο, που
δοσάει στο προσωρινο κλεί-
σιμο των πόρων. Αυτή τη μάσκα
θα την αφήνετε στο πρόσωπό
σας ένα τέταρτο της ώρας. "Ε-
πειτα το καθαρίζετε και το ά-
λείφετε με μια κρέμα ύγρη
(καλλυντικό γάλα). "Αν το πρό-
σωπό σας φαίνεται πολύ λιπα-
ρό, σκεπάστε το με μια πετσέ-
τα του προσώπου ώστε ν' α-
πορροφηθεί ένα μέρος, ή σκου-
πίστε το με λίγο μπαμπάκι.

Στα μάγουλα μπορείτε να
βάλτε λιγάκι υγρό κοκκινάδι.
Κατόπιν βάλετε πούδρα, και
λίγο ρουζ των χειλιών. "Ελάχι-
στο ριμμελ, ίσα-ίσα για να
πάρουν κάποια ζωή τα μάτια
σας. Βρέξτε πάλι το χένι σας
με ζεστό νερό για να ταχτοποιή-
σετε τα μαλλιά σας, και βάλετε
λίγη μπριγιαντίνη, ύγρη ή κρέ-
μα, για να συγκρατήση όσα εί-
ναι ανυπόταχτα. "Επειτα ρίχνε-
τε στο πρόσωπό σας λίγο άρω-
μα με το βαποριζατέρ, και εί-
σαστε έτοιμη για το απόγευ-
μα...

Μ' αυτόν τον τρόπο—που
δεν χρειάζεται πολύν καιρό, άλ-
λά θέλουμε και συστημα—μπο-
ρείτε, παρ' όλες τις δουλειές
του νοικοκυριού σας, να είστε
πάντα μια όμορφη σύζυγος και
μητέρα. "Ελκυστική νοικοκυρά.

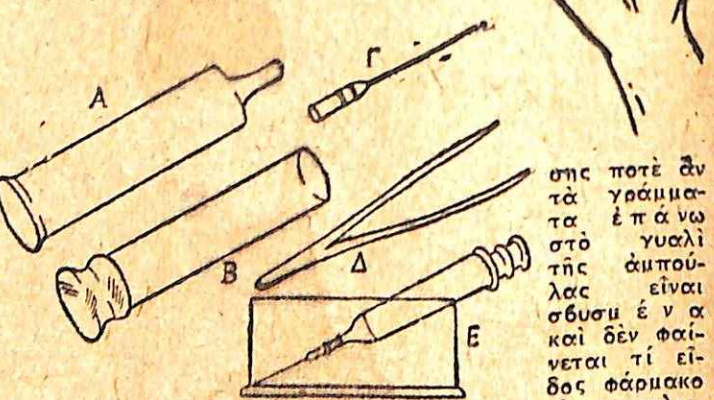
Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΞΗΓΕΙ:

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΕΤΕ ΑΝ ΠΟΝΑ ΤΟ ΑΥΤΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ;

Πρώτα πρώτα θα έχετε υπ' όψη σας πώς πρέπει να
το πάτε στο γιατρό για εξέταση, με την πρώτη ευκαιρία.
Κάθε πόνος του αυτιού, έστω και αν κρατάει λίγο, πρέπει
να σας βάλει σε έννοια και να πηγαίνετε στο γιατρό. Πο-
σοι δεν έμειναν βαρήκοοι ή και κουφοί, πόσοι δεν έχουν
τα αυτιά τους να «τρέχουν» χρόνια, ή δεν έπαθαν, σιγά-
σιγά ζαλάδες και ιλιγγούς, γιατί μικροί παραμέλησαν τα
αυτιά τους και δεν τους τα περιποιήθηκαν όπως έπρεπε.
Πολλοί άλλοι έπαθαν ως και υπνιγίτιδα έκομα από
τέτοιες αμέλειες. Κάθε πόνος του αυτιού λοιπόν, επιβάλ-
λει εξέταση από τον ειδικό γιατρό. "Ως τότε όμως: "Ως
τότε... Βάλετε το παιδάκι σας στο σπíti και δέστε το
αυτί του με ένα πανί με βαμβάκι γύρω από το κεφάλι,
ώστε να μη το παίρνει αέρας. Τοποθετήστε, πάνω από το
πανί με το βαμβάκι, μια θερμόφορα όχι πολύ ζεστή ή ένα
τουβλό ζεστό. "Αν το παιδί ανακουφιστεί από τον πόνο,
συνεχίστε τα ζεστά περιδικώς. "Αν αντίθετα δεν έχη α-
νακούφισι ή και αυξηθεί ο πόνος, βγάλτε το ζεστό και
βάλτε κρύσι πάγο. Το ζεστό ωφέλει τις περισσότερες
φορές. Συστήστε στο παιδί σας να μη φυσάει τη μύτη του
και αν ακόμη έχη συνάχι. Ρίξτε του δυο σταγόνες "Ωτιλ
στο αυτί. "Ο γιατρός θα σας πη τί άλλο θα κάμετε.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΜΙΑ ΕΝΕΣΙ;

Επιτρέπεται να κάμετε στο σπίτι το πολύ... πολύ
μια ένεσι υποδόρεια. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να
ξέρετε από άλλες
φορές τι είδος εί-
ναι ή ένεσι που κά-
νετε και αν ενδεί-
κνυται στην περι-
πτώσι αυτή. Μην
κάνετε ποτέ ένεσι
με πρωτοβουλία
σας αν δεν είσθε
νοσοκόμος εκπαι-
δευμένη. Και επι-

σης ποτέ αν
τα γράμμα-
τα έ πάνω
στο γυαλί
της αμπού-
λας είναι
σβυσμ ή ν α-
και δεν φαί-
νεται τί εί-
δος φάρμακο
είναι κλει-

σμένο μέσα, έστω και έαν γίλιες φορές στις εκατό είσθε
βεβαία για ποιά ένεσι πρόκειται. Σε εξαιρετικές περι-
πτώσεις μπο-
ρείτε να κά-
μετε και έν-
δομυϊκή ένε-
σι, κυρίως
όταν έχετε άρρωστο στο σπíti που
πρέπει να κάνει συχνά ένδομυϊκές ένε-
σεις. Οι ένε-
σεις γενικά
δεν είναι ά-
πλο πράγμα.
Σκεφθείτε ό-
τι αυτές
βάλετε ένα
φάρμακο κατ' ευ-
θείαν μέσα στον όρ-
γανισμό κι από
κει κι ύστερα ό,τι
έγινε, έγινε. Σκε-
φθείτε επίσης ότι υπαί-
νετε με μια βελόνα στο
έσωτετικό του όργανι-
σμού και γι' αυτό πρέπει να προσέξετε πάρα πολύ
καλά να μη τον μολύνετε. Για να κάμετε μια ένεσι υποδό-
ρεια ή ένδομυϊκή, χρειάζεστε τα παρακάτω πράγματα:

1) Μία σύριγγα, 2) Μία βελόνα, 3) Βαμβάκι, 4) Οινό-
πνευμα, 5) Την αμπούλα που περιέχει το φάρμακο, 6)
Μία καθαρή κατασαρόλα για το βράσιμο. Τα ακίτσα (1),
(2) και (3) δείχνουν πώς γίνεται μια ένεσι.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΑΡΠΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΨΥΧΡΕΣ

ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΠΛΕΚΤΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

Το σάλι αυτό θα σας
χρησιμεύσει πολύ, αγα-
πητές αναγνωστρίες,
για τα δρόμια και τις
μικρές ψυχρούλες. Πλέ-
κεται μακρόστενο. "Ε-
σείς θα το ντραπάρετε
γύρω από τους ώμους
σας.

ΥΛΙΚΑ: 125 γραμ.
μαλλί αίγος ή μος σε
χρώμα της άρεσκειας
σας. Βελόνες Νο 6. 1
βελονάκι και 1 βοηθη-
τική βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π =
13,5 έκατ. 20 βελόνες
= 12 έκατ.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙ-
ΜΑΤΟΣ: Φανταζιέτε πλέ-
ξις = "Ο αριθμός των
πόντων σας πρέπει να
είναι πολλαπλάσιον
του 8. "Επί πλέον θα
υπολογίζετε ό,π. "Από
αυτούς τους 6π, οι 2π

θα χρησιμεύσουν για
ούγιες. Θα παίρνετε
δηλ. τον πρώτο πόντο
σε κάθε βελόνα άπλε-
κτον. 1η Βελόνα = 1π
ούγια, * 4π καλή, 4π
ανάποδη. Συνεχίστε
από *. Τελειώστε την
βελόνα σας με 4π κα-
λή και τον 1π της ού-
γιας. 2η Βελόνα και
όλες οι ζυγές βελόνες
= Πλέξτε τους πόν-
τους όπως σας παρου-
σιάζονται. 3η Βελόνα
= 1π ούγια, * 4π κα-
λή που θα τους πλέ-
ξετε στριφτούς (δηλ.
θα πάρετε τους 2 πρώ-
τους πόντους σε μια
δοηθητική βελόνα. Θα
αφήσετε αυτήν την βε-
λόνα στο έμπρός μέ-
ρος του πλεκτού και
θα πλέξετε πρώτα
τους 2 επόμενους πόν

τους της άριστερης βε-
λόνας και ύστερα τους
2π της βοηθητικής βε-
λόνας). Κατόπιν θα
πλέξετε 4π ανάποδη
και θα συνεχίσετε ά-
πο *. Θα τελειώσετε
την βελόνα σας με 4π
καλή που θα τους πλέ-
ξετε στριφτούς και με
1π της ούγιας. 5η Βε-
λόνα = 1π ούγια, * 4π
ανάποδη, 4π καλή. Συ-
νεχίστε από * και τε-
λειώστε την βελόνα με
4π ανάποδη και 1π
της ούγιας. 7η Βελόνα
= 1π ούγια, * 4π ά-
νάποδη, 4π καλή, που
θα τους πλέξετε στρι-
φτούς. Συνεχίστε από
* και τελειώστε τη βε-
λόνα σας με 4π άνα-
ποδη και 1π της ού-
γιας. 9η Βελόνα = ό-
πως ή 1η βελόνα. Σε
όλο το μήκος του πλε-
κτού επαναλαμβάνετε
αυτές τις 8 βελόνες.

• ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αρχίστε από την
δεξιά άκρη. Βάλετε
στις βελόνες σας 86π
και πλέξτε μια λωρί-
δα ίσια που θα έχη μή-
κος 1,85 έκατ. Για να
περνούν τα χέρια θα
κάνετε δυο ανοίγματα
ίσια, που θα έχουν μή-
κος 20 έκατ. το κάθε
ένα. Το πρώτο ανοίγ-
μα θα το αρχίσετε 3-
ταν το πλεκτό σας θα
έχη γενικό μήκος 53
έκατ. Το δεύτερο θα
το αρχίσετε αφού πλέ-
ξετε 39 έκατ. από το
σημείο που θα έχη τε-
λειώσει το πρώτο ανοίγ-
μα δηλ. όταν το πλε-
κτό θα έχη γενικό μή-
κος 1,12 έκατ. Για

να σχηματίσετε το κά-
θε ανοίγμα θα πλέξετε
ως έξης: Στο ύψος
που είπαμε πάρα πά-
νω, αφού πλέξετε τους
56 δεξιούς πόντους θα
χαρίσετε το πλεκτό
στα δυο και θα πλέ-
ξετε κάθε μέρος χωρ-
στά επί 20 έκατ. Προς
το μέρος του ανοίγμα-
τος θα προσθέσετε ένα
καινούριο πόντο για
ούγια. Μετά τα 20 έ-
κατ. του ανοίγματος ό-
ποτε θα πλέξετε κα-
τάλυ ολους τους πόν-
τους συνέχεια, θα κλεί-
σετε τους πόντους που
έπροσθέσατε για ού-
για. "Αφού τελειώσετε
το πλεκτό κλείστε
τους πόντους, όπως
τους δρίσκετε.

"Αφού σιδερώσετε το
πλεκτό από την άνα-
ποδη, πολύ έλαφρά κά-
νετε σε κάθε άκρη το
κρόσι. Κόψτε μαλλί αρ-
κετό σε 30 έκατ. μα-
κρος. Παίρνετε αυτές
τις κλωστές άνα 2.
Μπήξτε το βελονάκι
σας στον 1ο πόντο της
πρώτης σειράς. "Αγκ-
στρώσετε από τη μέ-
ση τις 2 κλωστές και
φέρετε επάνω αυτή τη
θηλιά. Μέσα σ' αυτή
τη θηλιά περάστε τις
άκρες από τις δυο κλω-
στές. Το κρόσι αυτό το
σχηματίζετε αρκετά
πυκνά. Θα το επανα-
λάβετε το ίδιο και
στην άλλη άκρη. "Αφού
τελειώσετε και τις δυο
άκρες, θα ιώσετε τις
φράντζες με το ψαλίδι,
ώστε να έχουν τελειω-
μένες 12 έκατ. μήκος.

1 ΕΝΑ ΣΑΠΟΥΝΙ
τουαλέτας άγνό-
αρωματικό, διαφα-
νές, φθινό, μπορείτε να
το φτιάξετε σπíti σας
με τον παρακάτω τρό-
πο: Ψιλοκόβετε 150
δράμια άσπρο σαπούνι
της κουζίνας. Το βά-
ζετε μέσα σε μια μι-
κρή κατασαρόλα έμυγιέ.
Προσθέτετε 40 γραμ-
μάρια καθαρό οινό-
πνευμα του φαρμα-
κείου. Τοποθετείτε την
κατασαρόλα μέσα σε άλ-
λη, μεγαλύτερη, γεμά-
τη νερό. Βάζετε τη με-
γάλη κατασαρόλα να
δράση στη φωτιά. Το
σαπούνι λιώνει σιγά-
σιγά. "Όταν διαλυθεί
τελείως, αφαιρείτε τις
άκαθαρσίες που έχουν
ανεβεί στην επιφάνεια
του υγρού. Προσθέτετε
λίγο καρυμίνιο ο λω-
μένο σε μια σταγόνα
άλκοολ — τόσο ώστε
να πάρη το μίγμα ρόζ
χρώμα — καθώς και
μερικές σταγόνες έ-
σσανς λεβάντας. Βγά-
ζετε το μίγμα από τη
φωτιά όταν εξασπισθή
πιά όλο το περισευ-
ούμενο οινόπνευμα. Το
χύνετε άμέσως μέσα σε
μικρά χαρτονένια κου-
τιά, που χρησιμεύουν
για φόρμες. Και τ' α-
φίνετε να κρυσθαί και
να πήξη. Σε 5—6 μέ-
ρες είναι πιά έτοιμα
τ' αρωματικά αυτά σα-
πουνάκια.

2 ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΚΑ-
ΘΕ νοικοκυράς,
κουράζονται πολ-
ύ. Χρειάζονται ένα
εξουράσμα και αυτό
θα το δώση μια ειδι-
κή γυμναστική.

Σταθήτε όρθια και
ανυπόδητη πάνω σ' έ-
να χοντρό διδύλιο —
έναν τηλεφωνικό κα-
τάλογο π.χ. — και
κυρτώστε τα δάχτυλα
των ποδιών στην ά-
κρη του διδύλιου. Κα-
τόπιν τινάζετε τα. "Ε-
παναλάβετε αυτή την
κίνηση των δαχτύλων
πολλές φορές.

Μεταχειρισθήτε κα-
τόπιν τα γυμνά δάχτυ-
λα των ποδιών σας
για να πιέσετε διά-
φορα αντικείμενα —
ένα μολύδι κ.λ.π.

Ξαπλώστε στο κρε-
βάτι. Ψώστε πρώτα
το ένα πόδι και πε-
ριστρέψτε τον αστρά-
γαλό ώστε το πόδι (ή
πατούσα) να κάνει ένα
τέλειο κύκλο. "Επανα-
λάβετε την κίνηση αυ-
τή πολλές φορές και
στα δυο πόδια.

Πλένετε τα τακτικά
με χλιαρό νερό μέσα
στο όποιο να έχετε
ρίξει λίγο έλδι. Σκου-
πίζετε τα καλά ανά-
μεσα στα δάχτυλα με
μια σκληρή πετσέτα.
Μεταχειρίζεστε και
λίγη πούδρα.

Μη στέκεστε όρθια
όταν δεν χρειάζεται.

—'Ο Περδικας της άκουγε κι' όλοένα ή ασστιμάρα του με γάλωνε.
—Ποιά είσαι; ρώτησε παρα-
ζαλισμένος.
—'Η κόρη μου!-είπε ή 'Ο-
λυμπιάδα, καρφώνοντάς τον με
βλέμμα σταθερό κι' άκατανίκη-
το. 'Η Κλεοπάτρα. 'Η βασί-
λισσα της Μολοσσίδας. 'Η ή-
δελφή του μεγάλου βασιλιά,
που δεν υπάρχει πιά — του
'Αλεξάνδρου!

—Μά την 'Ηρα, ψιθύρισε ό
Περδικας σκεπτικός, ή πρότα-
σί σου δεν είναι κακή.

—Κακή; φώναξε ή 'Ολυμ-
πιάδα. Δεν βλέπω να υπάρχει
τίποτα πιο καλό, και για τό
δικό σου συμφέρον και για τό
συμφέρον της Μακεδονίας. 'Ο-
ταν ή Κλεοπάτρα γίνη ή γυ-
ναίκα σου, τότε κι' ή Μολοσσί-
δα θα γίνη ούσιαστικά, ένα
κράτος με τη Μακεδονία. Κρά-
τος πανίσχυρο κι' ανίκητο!

Υπήρχε στη φωνή της ένα
φλογισμένο πάθος, που τη δο-
γάζε παραέξανα κι' έδινε μιάν
αυθιγή στη δαυρύτητα σά' λό-
για της. 'Ο Περδικας, άγνός
πολεμιστής καθώς ήταν κι' ά-
πειρος από διπλωματικές σκο-
πιότητες, δέχτηκε τη λογική
της, με μιά ξαφνική έκρηξη έν-
θουσιασμού.

—Ναί, βασίλισσα! κραύ-
γασε. Οι συλλογισμοί σου εί-
ναι καθαροί, σαν τό κρύσταλ-
λο κι' άστραφτεροί σαν τόν κα-
ταγάλανο καλοκαιριτικό ούρα-
νό! 'Από τούτη τη στιγμή μό-
νη μου επιθυμία είναι, να κά-
μω την Κλεοπάτρα γυναίκα
μου!

Τά σκοτεινά μάτια της 'Ο-
λυμπιάδας γέμισαν φώς, σαν
να καθρεφτίστηκε μέσα τους ή
λάμψη του καινούργιου θριάμ-
βου της.
—Μείνε ήσυχος, Περδικά!
του είπε. Τούτη ή επιθυμία
σου, θα γίνη γρήγορα πραγμα-
τικότητα!

Η δολοφονία του Περδικά

Η 'Ολυμπιάδα, για δεύτε-
ρη φορά, είχε χτυπήσει τό
στόχο της, με άπόλυτη επιτυ-
χία. 'Ο 'Αντίπατρος αναγκά-
στηκε και πάλι, να παραδεχτή
την ήττα του. Την πρώτη φορά
τον νίκησαν, παίρνοντας με τό
μέρος της, τόν γιού της, τόν
τοδύναμο, κάνοντας γαμπρό
της, σχεδόν παιδί της, τόν έν-
τιμωλητή αυτοκράτορα — τόν
Περδικά!

Ο 'Αντίπατρος αναγκάστη-
κε ν' άποσυρθεί στην ιδιωτική
ζωή, τρίζοντας τά δόντια του
από λύσσα — ίδιος με θηρίο,
που τραβιέται κι' υποχωρεί σι-
γά-σιγά, γιατί αντιμετώπιζει
αντίπαλο, πιο ισχυρό κι' άκα-
τάβλητο. 'Ομως και στή φω-
λιά του άκόμα, δεν μπορούσε
να είναι ήσυχος. Με τόν Περ-
δικά, που είχε χιώσει από
την κόρη του, δεν μπορούσε
πιά να διατηρήσει φιλικές σχέ-
σεις. Κι' όσο για την 'Ολυμ-
πιάδα... — αυτήν πιά την
ήξερε καλά. Τό μέρος, που κό-
χλαζε μέσα της έναντιόν του,
δεν θα έσβηνε, παρά μόνον με
τόν θάνατό!

Ήταν σίγουρος, πως άμέσως σπύσει και
κατάσκοποι τόν παρακολουθή-
σαν κιόλας, σε κάθε του κίνη-
σι, έτοιμοι να του έκτεξέσουν
τη φοβερή κατηγορία, που θα
τον έστειλε στο θήριο. Γο κα-
τάβαινε πιά, πως κάθε μέ-
ρα, που περνούσε, τόν έφερνε
πιο κοντά στον 'Αδη. Γύρω
του άνάμεσα στο λαό της
Πέλλας, υπήρχαν πολλοί, πά-
ρα πολλοί φίλοι του. 'Ομως,
όλοι τούτοι θα σίπαιναν και
θάσκιζαν τό κεφάλι, τη σι-
γή που ή 'Ολυμπιάδα θα τόν
παράδινε στον θήριο. Μήπως
τό ίδιο δεν είχαν κάνει κι' οι ά-
παδοί του 'Ατταλου και της
Κλεοπάτρας;

Από τούτη τη στιγμή κι'
όστερα, ή μαύρη σκιά του θά-
νατου απλώθηκε σ' όλους τους
συλλογισμούς του 'Αντίπα-
τρου. Στη διαμάχη του με την
'Ολυμπιάδα δεν μπορούσε να
υπάρξει έλεος. 'Όταν μάχεσαι
με την τίγρη, δεν μπορεί παρά
να χυθεί γύρω σου αίμα. Τό
δικό σου ή τό δικό της. Και,
τότε, μέσα στους τρικυμισμέ-
νους συλλογισμούς του 'Αντί-
πατρου, ξεπήδησε ή πρώτη
σκέψις, που μίλαγε για τό θά-
νατο του Περδικά! 'Ετσι, ή
τίγρις θάμνε χωρίς νύχια. Κι'
ό Περδικας, που είχε διώξει
την κόρη του, με μιά τόσο βα-
ρεία κατηγορία, θάβρισκε την

αυτήν παρατετασμένη και
κουβαλούσε, ως εκεί, βραχνές
φωνές ανθρώπων, που έτραχαν
μέσα στη νύχτα φωνάζοντας:
—Χαίρε, ή 'Αντίπατρε, συ-
νεχιστή του έργου του Μεγά-
λου 'Αλεξάνδρου!

Τότε κάθε άγωνιστική διά-
θεσις εξατμίστηκε από την ψυ-
χή της. Κατέρρευσε μονομιάς,
σαν να την είχαν χτυπήσει με
τεσκούρι στη ραχοκοκκαλιά.
'Επεσε άβουλη στο χαμηλό ά-
νακλιντρο.

—'Όλα τελείωσαν! ψιθύρι-
σε πένθιμα. 'Ο 'Αντίπατρος
θρυσυβεί! 'Από τούτη τη
στιγμή, ή ζωή μας είναι σά'
χέρια του. 'Ομως, με τους 'Ο-
λυμπίους, δεν θα τολμήσω να
μιά παραδώσω στον θήριο. 'Η
Πέλλα δόκλιση, ή Μακεδονία,
ή 'Θράκη κι' ή μακρινή 'Ασία
είναι κατέμαστες από τόν μα-
κεδονικό στρατό, που άνάμε-
σα του πλανιέται άκόμα τ' έ-
ραμα του ήμίθεου βασιλιά, του
'Αλεξάνδρου! Ποιός θα είχε
την τόλην να θανατώσει τη
μητέρα του; Κι' άκόμα έσύ,
Κλεοπάτρα, είσαι ή νόμιμη βα-
σίλισσα της Μολοσσίδας. 'Αν
πάβαινε και μιά τρίχα του κε-

της 'Ολυμπιάδας. Είχε διαβή
ταχύντας, σαν έλλος, τους
κάμπους και τά βουνά, για να
φείση στη βασίλισσα του τό
μεγάλο νέο: ή 'Αντίπατρε εί-
χε κι' αυτός ακολουθήσει τη
μοίρα των θνητών. Τούτη τη
στιγμή ήταν νεκρός, άναπαύ-
ταν μέσα στην άγκαλιά της
μακεδονικής γής!

Τά μάτια της 'Ολυμπιάδας
άστραψαν. Τόσα χρόνια την
περίμενε τούτη τη στιγμή και,
τώρα που τη ζούσε, δεν ήξε-
λε να την πιστέψει!

—Είσαι σίγουρος; έναρώ-
τησε τόν άγγελιοφόρο.

—Πρώτα τόν είδα νεκρό
και, μετά, ξεκίνησα!

—Και, τώρα, ποιός πήρε
τή δική του θέση;

—'Ο στασιπγός Κάσσαν-
δρος! 'Ομως κι' αυτός δεν
βρίσκει, τώρα, στην Πέλλα!

—Γιατί τάχα;

—Τόν κάλεσε ή άνάγκη,
βασίλισσα! Οι κάτοικοι της
Τεγέας επαναστάτησαν, κι' ό
Κάσσανδρος, με τους καλύτε-
ρους φαλαγγίτες του βρισκε-
ται τώρα έξω από τή τείχη
της πόλεως και πολιορκεί τους
επαναστάτες!

μακεδονικό θρόνο, που άήκει
μόνο σε μένα και σε κανέναν
άλλο!

Η νίκη

Σιδερένιοι θώρακες άστρα-
ψαν κάτω από τόν ήλιο, χρε-
μετίσματα αλόγων άντηχού-
σαν, δάσος πυκνό από σάρι-
σες και δόρατα κι' άκόντια εί-
χε ξεφυτώσει, από τη μιά ως
την άλλη νύχτα, στον κάμπο
της Μακεδονίας.

Οι δύο αντίπαλοι στρατοί
είχαν παραταχθεί, έτοιμοι για
μάχη. Δυό γυναίκες στέκονταν
αντιμέτωπες, ίδιες άγοιμένες
ύαινες, έτοιμες να ξεχυθούν
στον άλληλοστρατό, και
στον θάνατό! ή 'Ολυμπιάδα,
απ' την πλευρά των Μολοσσών.
Κι' ή Εύρυδικη μαζί με τους
Μακεδόνες.

Η αύγή, που όπου και νά-
ταν θα χρυσίζε τόν ορίζοντα
σά' δαδή της ανατολής, θα έ-
δινε τό σύνθημα της άλλης α-
σφαγής. Τ' αλογα άδημονού-
σαν και χτυπούσαν τις όπλεις
τους στο χώμα, σά να μυρίζον-
ταν κιόλας την όσμη του αίμα-
τος. Χλωμοί κι' άποφασιστικοί
οι όπλίτες κρατούσαν στο ένα
χέρι την άσπίδα, στο άλλο τό
είφος ή τό δόρυ — και περι-
μεναν.

Και ξαφνικά, μέσα στο άμ-
φίβολο φώς, που πάλευε με τά
σκοτάδια της νύχτας, άκούστη-
κε μιá δυνατή φωνή. 'Ενας κή-
ρυκας είχε προχωρήσει από τό
στρατόπεδο των Μολοσσών.

—'Ανδρες Μακεδόνες! φώ-
ναζε κι' ή φωνή, που άντήχησε
κατακόρυφα, μέσα στην άπό-
λυτη σιγή. Γενναίοι φαλαγγίτες
και σαρισσοφόροι, έσείς που
ώδηγηθήκατε νικηταί και τρο-
παιοῦχοι, ως την Βαβυλώνα κι'
ως τά 'Εκβάτανα, από έναν ή-
μίθεο βασιλιά, πώς θα σηκώ-
σετε τώρα χέρι άνόσιο και ά-
νομο, για να χτυπήσετε την
'Ολυμπιάδα, τη γυναίκα που
γέννησε τόν 'Αλέξανδρο; Γεν-
ναίοι Μακεδόνες! Είναι, για
σας, χρέος ιερό, να πυκνώσετε
τις τάξεις ενός στρατού, που
τόν οδηγεί ή μητέρα του ισό-
θεου 'Αλεξάνδρου! 'Ελάτε! 'Η
'Ολυμπιάδα σας καλεί, να συ-
νεχίσετε μαζί της, τό λαμπρό
έργο, που άρχισατε με τόν τι-
μημένο γιού της!

—'Όπως ό άνεμος χύνεται μέ-
σα στο δάσος και ξεσηκώνει
ένα βαθύ θρόισμα άνάμεσα
στα δένδρα, έτσι και ή Εύρυ-
δικη, που άήκει
μόνο σε μένα και σε κανέναν
άλλο!

στις φυλλωσιές των δέντρων—
έτσι και τά λόγια του κήρυκα,
πέρασαν στις τάξεις του μα-
κεδονικού στρατού και προκά-
λεσαν ένα αδιάκοπο μουρμου-
ρητό άνάμεσα στους φαλαγγί-
τες και στους σαρισσοφόρους.

Μά τους 'Ολυμπίους, ή Εύ-
ρυδικη, ή γυναίκα του ήλίθιου
'Αρριδαίου, τους ώδηγούσε σ'
έναν πόλεμο άνιερο και άνόσιο.
Κι' αν ή 'Ολυμπιάδα έμπαινε
πρώτη, μπροστά στο στρατό
της, ποιός απ' όλους τους Μα-
κεδόνες, θα είχε την τόλην, να
σηκώσει χέρι ιεροσυλο εναντίον
της;

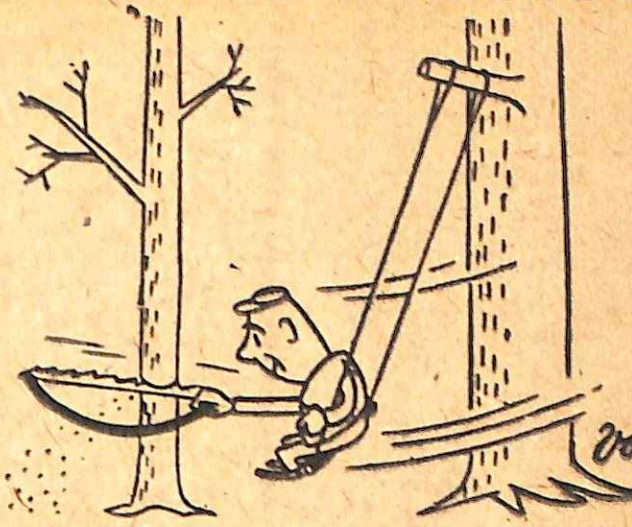
Με ταχύτητα άστραπής κυ-
κλοφόρησαν αυτοί οι ψιθύροι,
από στόμα σε στόμα, έκαναν
τό γύρο του στρατοπέδου κι'
έφτασαν ως τη βασιλική σκη-
νη.

Η Εύρυδικη τους άκούσε
κι' άμέσως πάγωσε από τόν
τόμο. Κατάλαβε, πως ήταν
άρκετά τά λόγια του κήρυκα
της 'Ολυμπιάδας, για ν' αλλά-
ξουν τά λογικά και τους συλ-
λογισμούς των Μακεδόνων. Λί-
γη ώρα αν περνούσε άκόμα,
θα την έχανε τη μάχη, προ-
τού καν να την άρχισή!

Σαν τρολλή χυθήκε έξω από
τή σκηνή της, ούρλιαζοντας:

—Οι σάλπιγγες και τά
δρόμικα του πολέμου να ήχη-
σουν άμέσως! 'Εμπρός! 'Εν ό-
νόματι του βασιλέως 'Αρριδαί-
ου, σας προστάζω να ριχτήτε
στη μάχη!

Δεν πρόλαβε, να τελειώση
τά λόγια της κι' άμέσως ήχη-
σαν τά πολεμικά σαλπίσματα.
'Ομως ή μάσα του μακεδονι-
κού στρατού, αυτή που άλλοτε
πετούσε στη μάχη, σαν νάχε
φερέα, φαινόνταν, τώρα, δυσκι-
νητη. Δισταχτική. 'Αδίκαια με-
ρικοί αξιωματικοί, άφωτισμένοι
στον νόμιμο βασιλιά της Μα-
κεδονίας, περιέτρεχαν τις τά-
ξεις των φαλαγγιτών και των
σαρισσοφόρων, παρατρεχόντάς
τους να μπουνε στη μάχη. Αυ-
τοί άπόμειναν ακίνητοι, καρφα-
μένοι στο έδαφος, σαν τά πει-
σματάκια τετραπόδα, που αΰ-
τε κι' αυτός ό θάνατος δεν μπο-
ρεί να τά πείση να κάνουν ένα
βήμα μπροστά! 'Αφρίσαν από
τή λύσσα και την όργή τους
οι αξιωματικοί της Εύρυδικής
κι' άρχισαν να ξεστομίζουν λό-
γι-βαρεϊά, άπειλές και φοβε-
ρες. Και, τότε, σαν κάποια άό-
ρατη και μυστηριώδης δύναμις

Δίπλωμα εύρεσιτεχίας Ξυλοκόπου.

να είχε δώσει τό σύνθημα, μιá
ταυτόχρονη ίαχη ξεχύθηκε από
τά στήθη των στρατιωτών κι'
απλώθηκε κυριαρχικά στην ά-
πόλυτη γαλήνη της αύγης:

—Χαίρε, ή 'Ολυμπιάδα, ή
μητέρα του Μεγάλου 'Αλεξάν-
δρου! Χαίρε, ή βασίλισσα των
Μακεδόνων!

Κατάχλωμη ή Εύρυδικη κύ-
ταξε γύρω της με μάτια γεμά-
τα πυρετό. Μέσα σε λίγες στι-
γμές, είχε βρεθεί μόνη, ολομό-
νηνη. Κι' επέρχονταν εναντίον
της οι Μολοσσοί, ένισχυμένοι
κι' από τους Μακεδόνες! Τότε
ήθε ό πανικός και της έδωσε,
φερέα σά' πόδια. Μ' ένα πύ-
δημα βρέθηκε στη ράχη ενός
αλόγου κι' άρχισε να καλπάζη
σαν τρελλή, μακριά από τό πε-
διό της μάχης, άπάνω στο
δόρυ που ώδηγούσε άνάμεσα
από λόφους και κάμπους, στην
προτεινόμενη της Μακεδονίας

—την Πέλλα.

Νύχτες φρίκης

Ήταν, τώρα, τό έτος 316
π.Χ. κι' ή Πέλλα ζούσε νύχτες
γεμάτες αίμα και φρίκη — νύ-
χτες ίδιες, ολόιδιες μ' εκείνες
που είχε ξαναζήσει, τότε που
ο Φίλιππος δολοφονήθηκε κι' ή
'Ολυμπιάδα έαναγύρισε θριαμ-
φευτικά στο θρόνο της Μακε-
δονίας.

Ο κόσμος κλείστηκε τρομα-
γμένος στο σπίτια του, τά
χωράφια εγκαταλείφθηκαν, οι
δουλειές σταμάτησαν και μό-
νον οι θήριοι δούλευαν χωρίς
ανάπαυλα, χωρίς διακοπή, με
ύπερβοριες.

Η τίγρις είχε και πάλι με-
θύσει από τη μυρωδιά του αί-
ματος. 'Αγρυπνεί, μέσα και νύ-
χτα, πηγαίνοντάς τον με-
γάλο θάλασο των άνακτόρων
της Πέλλας, άκούγε τους κα-
ταδότες, έπαινε πληροφορίες,
συγκεντρώνει όνόματα κι' αμέ-
σως στρέφεται στους έμπί-
στους της αξιωματικούς, που
στέκονταν στο κατώφλι κι' έ-
δινε, με ύψος ερρό κι' άπαθέ-
ς, διαταγές που μιλούσαν για αί-
μα, για δασανιστήρια και για
φυλακές. 'Οι στρατιωτών

έναντιόντων, τότε, από τ' άνα-
κτορα και γλυστρουσαν στους
σκοτεινούς δρόμους, για να
φέρουν τόν θάνατο στα μάτια
των ευγενών κι' επιφανών Μα-
κεδόνων. 'Ο ήλίθιος βασιλιάς
'Αρριδαίος άποκεφαλίστηκε. 'Η
γυναίκα του, ή νικημένη Εύρυ-
δικη, έπαινε πληροφορίες, συ-
γκεντρώνει όνόματα κι' αμέ-
σως στρέφεται στους έμπί-
στους της αξιωματικούς, που
στέκονταν στο κατώφλι κι' έ-
δινε, με ύψος ερρό κι' άπαθέ-
ς, διαταγές που μιλούσαν για αί-
μα, για δασανιστήρια και για
φυλακές. 'Οι στρατιωτών

έναντιόντων, τότε, από τ' άνα-
κτορα και γλυστρουσαν στους
σκοτεινούς δρόμους, για να
φέρουν τόν θάνατο στα μάτια
των ευγενών κι' επιφανών Μα-
κεδόνων. 'Ο ήλίθιος βασιλιάς
'Αρριδαίος άποκεφαλίστηκε. 'Η
γυναίκα του, ή νικημένη Εύρυ-
δικη, έπαινε πληροφορίες, συ-
γκεντρώνει όνόματα κι' αμέ-
σως στρέφεται στους έμπί-
στους της αξιωματικούς, που
στέκονταν στο κατώφλι κι' έ-
δινε, με ύψος ερρό κι' άπαθέ-
ς, διαταγές που μιλούσαν για αί-
μα, για δασανιστήρια και για
φυλακές. 'Οι στρατιωτών

δική, αυτοκτόνησε, ακολουθών-
τας έτσι τη μοίρα της Κλεο-
πάτρας του Φιλίππου. Τετρα-
κόσις αξιωματικοί της μακε-
δονικής αύλής, τους ακολουθή-
σαν στο δασίλειο του 'Αδη.
Ήταν μιá σφαγή άποτροπαία.
Βαρεία κι' άποκαυστική μυ-
ρωδιά από σαπισμένο ανθρώ-
πινο αίμα, σηκώθηκε στον αέ-
ρα της Πέλλας!

Τό άδυσώπητο φάσμα της
'Ολυμπιάδας κυκλοφορούσε με
σα στη νύχτα κι' έσπευνε τόν
τρόμο και τη φρίκη στις ψυ-
χές εκείνων, που δεν ήταν δη-
λωμένοι και φανατικοί όπαδοί
της.

Ποιός μπορούσε να την άν-
τιμετωπήσει; 'Ο στρατηγός
Κάσσανδρος, μαζί με τά πιο
έξοχά τμήματα του μακεδονικού
στρατού, ήταν άπασχολημένος,
όπως είδαμε, στην πολιορκία
της Τεγέας. 'Ο άδελφός του,
ό Νικάνωρ, που είχε μείνει
στην Πέλλα, αϊονιδίστηκε από
την άπροσδόκητη κι' άστραπι-
αία ήττα της Εύρυδικής. 'Ενώ
περίμενε τους άγγελιοφόρους,
που θα τον κατατότιζαν σχε-
τικά με την εξέλιξη της μάχης,
είδε, ξαφνικά, να εισορμή-
σουν στους δρόμους της μακεδονι-
κής πρωτεύουσας τό φ...ασμέ-
νο ήπικό των Μολοσσών, ά-
κολ...θούμενο από τους Μα-
κεδόνες ήπτες, που είχαν σύ-
τομολήσει στην 'Ολυμπιάδα!

Μιá αλλόκοτη ταραχή τόν κυ-
ρίεψε τότε. Μιá ταραχή, που
εξηγήθηκε, όχι τόσο από τό
φόβο, όσο από την κατάπληξη,
για την άπεριγραπτή ταχύτη-
τά, με την όποια είχε ολοκλη-
ρωθεί ό θρίαμβος της γριάς,
τώρα πιά, αλλά πάντα διαση-
μένης για αίμα 'Ολυμπιάδας.

—'Ακολουθούμενος από μερι-
κούς έμπιστους αξιωματικούς
του, ό Νικάνωρ άποτραβήχτηκε
στο σπίτι του. Τίς πρώτες
μέρες, όταν ό θάνατος κυνη-
γούσε άγρία τους άλλους έπι-
φανείς Μακεδόνες, κανείς δεν
άπασχολήθηκε μ' αυτόν και με
τους φίλους του. 'Ενα πρωί,
όμως, τού ήθε τό μήνυμα:

—Νικάνωρ, ή βασίλισσα
των Μακεδόνων ή μη-
τέρα του 'Αλεξάνδρου, θέλει να μιλήσει με σε-
να και με τους φί-
λους σου. Σας προ-
σμένει, λοιπόν, στην
αύλη των άνακτόρων..

ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

τιμωρία που του ταίριαζε!
'Από τη στιγμή, που πήρε
αυτή την άπόφασι, ή 'Αντίπα-
τρος κινήθηκε με ταχύτητα
άστραπής. Μιά νύχτα στάθηκε
άρκετη, για να δαγανωθεί ή
συνωμοσία και για να βρεθεί
ό άνθρωπος, που με τό μα-
χαίρι του θα κάρφωνε τόν θά-
νατο, στο στήθος του Περδι-
κά!

Η 'Ολυμπιάδα, τούτη τη
φορά, φάνηκε όκνη.

Μεθυμένη από τόν θριάμβό
της, άσχολήθηκε με την έδραι-
ωση της κυριαρχίας της σε δυό
ανάκτορα ταυτόχρονα: της
Μολοσσίδας και της Πέλλας.
'Εδωσε μιá μικρή άναβολή
στο όριστικό ξεκαθάρισμα των
λογαριασμών της με τόν 'Αν-
τίπατρο.

Και, ξαφνικά, μιá νύχτα
ώρμησε μέσα στο θάλαμο της
ό θρήνος κι' ό σπαραγμός.
'Ήταν ή κόρη της, ή Κλεοπά-
τρα, που έκλαιγε και τραβού-
σε τά μαλλιά της, για τόν ά-
προσδόκητο θάνατο και τόν
δευτέρου άντρα της — τόν
Περδικά!

Η 'Ολυμπιάδα πετάχτηκε,
σά να της μαστίγωσαν αλύπη-
τα τά πλευρά.

—Τόν δολοφόνησαν, λοι-
πόν; μούγκρισε βραχνά.
—Τόν είδα με τά μάτια
μου! θρήνησε άπορηγόσητα ή
Κλεοπάτρα. 'Ο θάνατος τόν
βρήκε στην καρδιά! 'Επεσε
χτυπημένος από τόν κεραυνό
του Δία!

Η 'Ολυμπιάδα στριφογύρι-
σε στον μεγάλο θάλαμο, ρι-
γώντας σύγκορη.

Ο θραύνας άνεμος ξεχνού-
ταν στους δρόμους της Πέλ-
λας, εισωμόυσε στις στοές
των άνακτόρων, φούσκωνε τά

φαλιό σου, τούτο θα ήταν ά-
φορηή για πόλεμο. 'Ο 'Αντί-
πατρος τά μελετάει όλα τού-
τα, τά σκέφτεται, τά ζυγίζει
και θ' άποφύγει καθετί, που θα
δημιουργούσε καινούργιο σά-
λο, στη μακεδονική αυτοκρα-
τορία!

Τά ίδια τά λόγια της έπε-
φταν, σαν τις άκτίνες του ή-
λιου, στην τρομαγμένη της
καρδιά και τη ζέσταιναν και
την έσανδιναν ζωή. Σηκώθηκε
πάλι από τό άνακλιντρο. Τώ-
ρα οι άποφάσεις της πειθαρχού-
σαν ξανά στη φωνή της λο-
γικής. 'Ο πανικός την είχε έγ-
καταλείψει.

Δεν έχουμε πιά καμιά θέσι
στην Πέλλα! είπε. 'Η Μολοσ-
σίδα είναι ή πατρίδα μας. Τό
δασίλειό της αίμα ρέει στις
δικές μου φλέβες και συ είσαι
ή νόμιμη βασίλισσά της! 'Ε-
κεί θα πάμε, Κλεοπάτρα!

—'Ενα σκοτεινό σύννεφο τύλι-
ξε τη μορφή της και την έκανε
στυγνή — της έδωσε μιá άψι
απαίσις.

—Και... ποιός ξέρει τις
βουλές των 'Ολυμπίων! ένα-
είπε. Μπορεί κάποια μέρα να
εαναγυρίσω. Και τότε...

Ολυμπιάδα και Εύρυδικη

Πέρασαν μερικά χρόνια...
Οι μακεδονικοί κάμποι
στάθηκαν και θεοίστηκαν
πολλές φορές, τ' άνήλικα παι-
διά ξεπετάχτηκαν σαν θλαστά-
ρια κι' οι γέροι Μακεδόνες πέ-
ρασαν την 'Αχερουσία, κάνον-
τας τό ταξίδι, που δεν έχει
γυρισμό.

Και, μιá μέρα, ένας κατα-
λάσας έφτασε κατασκονισμένος
στ' άνάκτορα της Μολοσσίδας.
'Ήταν Μακεδόνας, έμπιστος

—Ποιός κυβερνάει, λοιπόν,
στην Πέλλα; κραύγασε ή 'Ο-
λυμπιάδα με μιάν έκρηξη ά-
γριας χαράς. Μήπως ό τυπι-
κός βασιλιάς της, ό νόθος
γιός του Φιλίππου, ό ήλίθιος
'Αρριδαίος;

—Αυτός, βασίλισσα!
Πετάχτηκε επάνω, τόν άσπα-
ξε από τά δυό μπράτσα και
τόν κούνησε, σαν μανιακή, φω-
νάζοντας:

—Μά τόν 'Αρη! Πιστεύεις
αυτός ό ήλίθιος, θα μπο-
ρέσει να με νικήσει, αν ξεκινή-
σει να με νικήσει, αν ξεκινή-
σει να με νικήσει, αν ξεκινή-
σει με τά στρατεύματα των
Μολοσσών, για να κυριέψω την
Πέλλα;

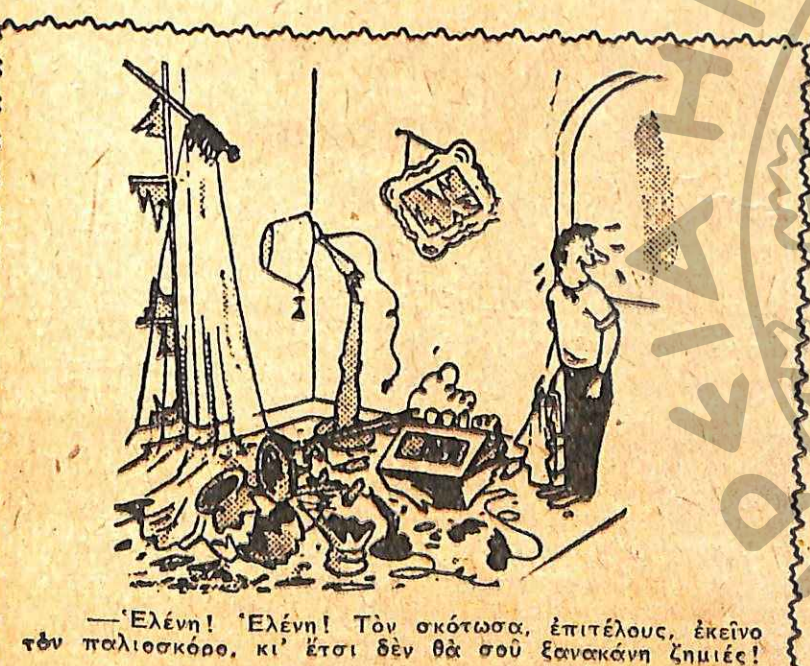
Ο άγγελιοφόρος ρίγησε.
Μιá τέτοια άπόφασι δεν μπο-
ρούσε να τη χωρήσει τό μυαλό
του.

—Θά... χτυπήσης την
Πέλλα; τραύλισε.
—Πές μου, ή 'Αρριδαίος
μπορεί ν' άναμετρηθί μαζί
μου! Θά τολμήσει; ή 'Αντίπα-
τρος, ή 'Αρριδαίος, όχι! μου
μύρισε σαστισμένος ό άν-
τρας. 'Ομως ή γυναίκα του,
ή Εύρυδικη, δεν θα σ' άφήση
να περάσης χωρίς πόλεμο!

—'Η Εύρυδικη, έκανε μ'
έναν άγριο καγχασμό ή 'Ολυμ-
πιάδα. 'Εμπρός, λοιπόν! Είμαι
περιεργή να γνωρίσω τούτη τη
γυναίκα, που θα τολμήσει τη
μου φράξη τό δρόμο! Μά τόν
ήξερε καλά. Τό μέρος, που κό-
χλαζε μέσα της έναντιόν του,
δεν θα έσβηνε, παρά μόνον με
τόν θάνατό!

Ήταν σίγουρος, πως άμέσως
σπύσει και κατάσκοποι τόν παρα-
κολουθήσαν κιόλας, σε κάθε του
κίνησι, έτοιμοι να του έκτεξέσουν
τη φοβερή κατηγορία, που θα
τον έστειλε στο θήριο. Γο κα-
τάβαινε πιά, πως κάθε μέ-
ρα, που περνούσε, τόν έφερνε
πιο κοντά στον 'Αδη. Γύρω
του άνάμεσα στο λαό της
Πέλλας, υπήρχαν πολλοί, πά-
ρα πολλοί φίλοι του. 'Ομως,
όλοι τούτοι θα σίπαιναν και
θάσκιζαν τό κεφάλι, τη σι-
γή που ή 'Ολυμπιάδα θα τόν
παράδινε στον θήριο. Μήπως
τό ίδιο δεν είχαν κάνει κι' οι ά-
παδοί του 'Ατταλου και της
Κλεοπάτρας;

Από τούτη τη στιγμή κι'
όστερα, ή μαύρη σκιά του θά-
νατου απλώθηκε σ' όλους τους
συλλογισμούς του 'Αντίπα-
τρου. Στη διαμάχη του με την
'Ολυμπιάδα δεν μπορούσε να
υπάρξει έλεος. 'Όταν μάχεσαι
με την τίγρη, δεν μπορεί παρά
να χυθεί γύρω σου αίμα. Τό
δικό σου ή τό δικό της. Και,
τότε, μέσα στους τρικυμισμέ-
νους συλλογισμούς του 'Αντί-
πατρου, ξεπήδησε ή πρώτη
σκέψις, που μίλαγε για τό θά-
νατο του Περδικά! 'Ετσι, ή
τίγρις θάμνε χωρίς νύχια. Κι'
ό Περδικας, που είχε διώξει
την κόρη του, με μιά τόσο βα-
ρεία κατηγορία, θάβρισκε την

—'Ελένη! 'Ελένη! Τόν σκότωσα, έπιτέλους, έκείνο
τόν παλιόσκόρο, κι' έτσι δεν θα σου ξανακάνη ζημίες!

Ο Νικάνωρ δεν βρήκε τίποτα το αφύσικο σε τούτη την πρόσκληση. Ήταν λογικό, να υπολογίσει η Ολυμπιάδα τον αδελφό του, τον Κάσσανδρο, που ήταν ένας από τους γενναιότερους Μακεδόνες αρχηγούς κι είχε στις διαταγές του τον πιο αξιόμαχο όγκο του στρατού. Κι' ήταν, ακόμα, φυσικό, να θέλη να συνεννοηθεί μαζί του, μετά την εξόντωση του Άρριδαίου και της Εύρυδικης.

Αυτές οι σκέψεις έφεραν τη γαλήνη και την αίσιοδοξία στην ψυχή του Νικάνωρα. Κι' άμέσως δέχτηκε την πρόσκληση.

Ο άπεσταλμένος της Ολυμπιάδας ανέλαβε να τον οδηγήσει κι' αυτόν και τους φίλους του, κοντά στη βασίλισσα. Τους πέρασε, πρώτα, από τις στοές των ανακτόρων, τους έμπασε μέσα στη μεγάλη αίθουσα των τελετών κι' εκεί τους παράτησε, λέγοντας:

— Σε λίγο θα σάς δει ή βασίλισσα!

Ο Νικάνωρ κι' οι αξιωματούχοί του, χωρίστηκαν σε μικρούς όμιλους κι' άρχισαν να συζητάνε, ν' αλλάζουν γνώμες και να κάνουν προβλέψεις, σχετικά με τα όσα θα τους έπρότεινε η Ολυμπιάδα. Καθένας είχε τις δικές του απόψεις, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να βρει την αλήθεια, γιατί κανείς δεν φαντάστηκε εκείνο, που έγινε λίγες στιγμές αργότερα. Γιγαντώσιμοι άντρες με άσπαστους μύες, εισώρμησαν στη μεγάλη αίθουσα απ' όλες τις πόρτες, σαν λυσσασμένοι λύκοι. Στα χέρια τους έκραδαιναν βαρεία σκευή, καλοσκαλισμένα με σπάθες και χύθηκαν ανάμεσα στους ανυπόπτους αξιωματούχους, σαν βροχή μέσα σε αγρό σπαρμένον στάχνα. Οι μισοί από τους φίλους του Νικάνωρα θρίστηκαν άμέσως! Πριν καταλάβουν καλά - καλά τι συνέβαινε, βρέθηκαν στο δάπεδο, άλλοι ανάσκελα, άλλοι μπρούμυτα, με φριχτές πληγές στο λαιμό, με κλαδεμένα χέρια και με μάτια ορθάνοιχτα, γυάλινα, γεμάτα από μίαν ασάλευτη έκπληξη, σα ν' απορούσαν, ακόμα και μετά θάνατον, για το τραγικό τέλος.

— Προδοσία! ούρλιασε ο Νικάνωρ. Μας παρέσυραν στη σφαγή!

Κι' έκανε να εϊφουλκήση. Την ίδια στιγμή ένα τεκούρι, άκονισμένο σαν ξυράφι, χάραξε μια λοξή άστραπή στον αέρα κι' έπεσε καταμεσής στον τραχηλό του, κόβοντός τον πέρα ως πέρα! Με μίαν ένστικτώδη κίνηση τα δύο του χέρια τινάχτηκαν ψηλά, σε αγωνιώδη προσπάθεια, ν' αρπάξουν το κεφάλι του και να το κρατήσουν στη θέση του. Άμέσως, όμως, σαν να το κατάλαβαν, πώς ήταν πιά αργά, ξανάπεσαν άψυχα και ακολούθησαν το άκεφαλο κορμί του.

Στυγνή η Ολυμπιάδα, με το ουτιδωμένο πρόσωπό της γεμάτο σκοτάδι, στεκόταν έξω απ' τη μεγάλη αίθουσα της σφαγής. Κι' όταν έπαψαν ν' ακούγονται, από μέσα, οι κραυγές της λύσσας, οι ρόγχοι κι' οι οίμαγες, κι' όταν στο κατώφλι φάνηκε να ξεχειλίζει και ν' άγογκυλάει η ανατριχιαστική πλημμύρα του αίματος, στράφηκε στους υπηρέτες των ανακτόρων και διέταξε, με μίαν ανήκουστη απάθεια:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

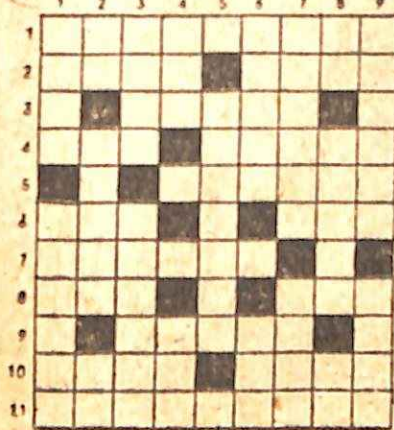
★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ
ΚΟΛΥΝΟΣ
Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

Ο Δρ Ν. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γενική Ίατρική Παθολογία
— Νευροπαθολογία
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 52
"Έχει νέον δισκίον ά-
οιθύν τηλεφώνου Ιατροείου
και κατοικίας 615-760.
Δένεται καθημερινώς 4.
30"—7.30" και το πρωί έ-
πί συνεντεύξει.

SHAMPOIL "LADAS" (ΣΑΜΠΟΪΛ)
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑΣ)
● Αρωματώδες έλαιον για το λουισμό της κεφαλής
● Διατηρεί το μαλλιά γερά και καθαρά
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΉΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΥΤΥΡΙΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

1. Γνωστότατον ποίημα του Βαλαωρίτου.
2. Δεξιός παραπτόσιμος του Ρήνου, άλλως Μοίγος.—Αυτός φταίει για τα δεινά μας.
3. Το νησί που έζησε και εϊλογάσθη ο μεγάλος Γάλλος ζωγράφος Γκωγκέν.
4. Σύνδεσμος. — Έπιφώ- νημα.
5. Ναός ξένης θρησκείας.
6. Νάπα.— Έπικλήσις κιν- δύνου.
7. Άν δέν προηγηθί δέν θα θεωρήσει.
8. Έπιφανής Γάλλος έπιστή μων δοηθός και συνεχιστής του Παστέρ.—Μόριον.
9. Έχει σχεδόν εξολειφθί χάρις στον Παστέρ.
10. Μάρκα σαμπουνίου.—Ξε- νικόν γυναικείον όνομα.
11. Αυτός ενδιαφέρει κάθε χώρα.

Καθέτως:

1. Συντιθέμενον έχει την έν- νοια από δύο μεριές, πλευρές.—Ποταμός της Δ. Γαλλίας.
2. Βυζαντινή νότα.— Τον προκαλούν πολλές φορές οι πα- ρείσαικοι.—Άρθρον.
3. Το μικρόν όνομα μιάς νύ- φης του Άγά Χάιν.— Ράτσα σκυλιού.
4. Πόλις της Μεσοποταμίας επί του Ευφράτου.—Πόλις της Φλάνδρας καταστραφείσα κατά μέγα μέρος στον Α' παγκόσμιο πόλεμο.
5. Έπιφανής κληρικός πολέ- μιος του Άρειανισμού (300— 366).
6. Χαρτοπαικτικός όρος.— Πόλις της Μ. Ασίας ή Φλαβι- ούπολις των Βυζαντινών.
7. Τών Άντικυθέρων είναι περίφημος.—Ποταμός της Β.Δ. Γαλλίας.
8. Κινεζικόν νόμισμα.—Πό- λις της Άθηνων.—Μόριον της δημοτικής.
9. Δέν επενόησε τον όμώ- λωμον χορόν.—Νήσος των Όλ- λανδικών Ίνδιών Δ. της Σου- μάτρας.

ΣΟΚΟΛΑΤΕΝΙΑ ΑΥΓΑ

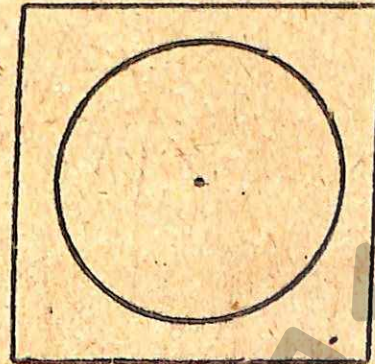
Ένα μεγάλο σοκολατένιο αυγό περιέχει πέντε άλλα αυ- γά. Τα μικρότερα αυγά είναι δύο, και καθένα από αυτά πε- ριέχεται μέσα σε δύο αυγά με- γαλύτερου μεγέθους. Πόσα εί- ναι συνολικά τα αυγά, μαζί με το μεγάλο;

ΑΝΑΡΩΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ;

Πόσο μικρό ήταν το παιδί που γεννήθηκε ποτέ; Έξυγιζε ακριβώς 150 δρα- μια όταν γεννήθηκε, πριν έλθε σχεδόν χρόνια, στο νοσοκομείο Νιού Ροσέλ της Νέας Υόρκης. Έμενε δέκα εβδομάδες μέσα στον ειδικό αναθρεπτήρα, για τα πρώτα ή αδύνατα παιδιά, και οι γονείς του τον πήραν ά- πό το νοσοκομείο στο σπίτι όταν έγινε 2 όκάδες 100 δρα- μια. Σήμερα, το παιδί αυτό εί- ναι γνωστό ως το μικρότερο παιδί που γεννήθηκε ποτέ και κατώρθωσε να επιζήση. Κατά τα άλλα, είναι ένα κανονικό παιδί που έπαθε ίλασα, μαγου- λίτες, ανεμοβλογιά και... έχει άνοιξει πέντε φορές το κεφάλι του από πεσίματα.

Μπορούν οι έπιστήμοντες να ανατινάξουν τη γη στον αέρα; Παρά την τεράστια δύναμη της βόμβας υδρογόνου, δέν ύ- παρχει κίνδυνος να δημιουργη- θη μιά αλυσίδα πυρηνικών άν- τιδράσεων, που θα μπορούσαν να καταστρέψουν τη γη ή τη ζωή επάνω σ' αυτή. Οι εκρή- ξεις της ατομικής βόμβας και της βόμβας υδρογόνου προκα- λούνται όταν το υδρογόνο, το όξυγόνο και το νάτριον του ά- ερος και του ύδατος μετατρα- πούν σε άλλα στοιχεία. Άφού όμως συμβή αυτό, ή βόμβα δέν περιέχει πιά άλλα στοιχεία Ι- κανά να δημιουργήσουν ό,τι δή- ποτε άλλο. Λοιπόν, μην ανησυ- χήτε!

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Ίδου ένας κύκλος ζωγραφι- σμένος επάνω σ' ένα φύλλο χαρτί. Πάρετε λοιπόν ένα φύλλο χαρτί και ένα μολύδι. Ση- μειώστε μιά τελεία, που θα εί- ναι το κέντρο του κύκλου και προσπαθήστε να δρήτε ένα τρόπο να ζωγραφίσετε τον κύκλο αυτόν ξεκινώντας από το κέντρο. Δέν έχει σημασία αν ο κύκλος σας δέν είναι απόλυτα στρογγυλός. Σημασία έχει να μη σπκώσετε το μολύδι από το χαρτί από την αρχή ως το τέλος της χαράξεως του κύ- κλου και, όταν τελειώση ή χά- ραξις να μην ύπαρχει ή παραμυ- κρή γραμμή που να ένώνη το κέντρο με την περιφέρεια. Υ- πάρχει πάντως ένας τρόπος που δέν είναι δύσκολος, φθάνει μόνο να τον σκεφθήτε.

ΤΑ ΥΨΗ

Πόσο ύψος έχει ένα δέντρο που είναι κατά 10 μέτρα χα- μηλότερο από ένα πύργο, ό ο- ποίος είναι τρεις φορές ψηλό- τερος από το δέντρο;

ΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

Οι τέσσερις αυτές καλλονές — γιατί πραγματικές καλλονές ύπήρξαν στην εποχή τους — ήταν τέσσερις από τις γνωστότερες γόσσες του παλιού κινηματογράφου — βωδού και όμιλούντες. Μπορείτε να τις αναγνωρίσετε; ή τουλάχιστον να καταφύγετε σε κάποιον μεγαλύτερό σας, αν είσθε πολύ νέα, που θα τις αναγνωρίση άσφαλώς;

ΝΑΙ Ή ΟΧΙ;

Άπαντήστε με ένα απλό ΝΑΙ ή ΟΧΙ στις θεταώσεις που ακολουθούν:

- 1) Οι Ρωμαίοι εγνώριζαν τον καφέ.
- 2) Οι αρχαίοι είχαν τζαμιά στα παρόια τους.
- 3) Οι αρχαίοι Έλληνες χρησι- μοποιούσαν όρυκτό κάρβουνο για να θερμαίνονται.
- 4) Οι Γα- λαταί ηξέραν το λαχαροκόλα- μο.
- 5) Η Ιδέα της κατεργα- σίας των αδαμάντων χρονολο- γείται μόνον από τον ΧΥον αιώ- να.
- 6) Στις άρχες της Χρι- στιανικής περιόδου χρησιμοποι- ούσαν ήδη μεταλλινές πέννες για το γραψίμο.
- 7) Την εποχή του Λουδοβίκου ΑΙΥ ένεφανί- σθη ή ποώτη άτμουρηανή.
- 8) Οι αρχαίοι άγνούσαν τη ζω- γραφική με λαδομπογιές.

ΜΕ ΤΟ ΑΜΑΞΙ

Κυττάζοντας το ρολόι του σταθμού, ό ταξιδιώτης διέπι- στώσε ότι είχε άκομη τριών ώ- ρων καιρό, πριν φύγη το τραί- νου του. Άπεφασισε λοιπόν να κινή ένα περιπάτο πεζή, όταν από ένα άμαξι περαστικό τον εφώναξε ένας φίλος του: «Θά σε πάρω με το άμαξι, του εί- πε και θα γυρίσης πεζή». Γνω- ρίζοντας ότι με το άμαξι κάνει 12 χιλιόμετρα την ώρα και με τα πόδια 4, σε ποιά απόσταση πρέπει να κατεβή από το άμα- ξι ώστε να είναι πίσω στο σταθμό ακριβώς στην ώρα του;

ΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

Ο δικτάτωρ μιάς φανταστι- κής χώρας καλεί ενώπιόν του τρεις καταδίκους σε θάνατο. Τους δείχνει πέντε στρογγυλά κομμάτια χαρτόνι: δύο μαύρα και τρία άσπρα — και τους λέει: «Θά κολλήσω στην πλά- τη σας τα χεστόνια αυτά. Ό- ποιος από σας μαντέψη σωστά τι χρώμα είναι το χαρτόνι που

βρίσκεται στην πλάτη του, θα τον άφήσω ελεύθερο. Όποιος όμως κάνει λάθος, θα εκτελεσται άμέσως».

Ο πρώτος κατάδικος βλέπει τις πλάτες των δύο άλλων και δέν λέει τίποτε. Ο δεύτερος βλέπει την πλάτη του τρίτου και δέν λέει τίποτε. Τότε, ό τρίτος λέει: «Τό δικό μου χαρ- τόνι είναι άσπρο». Είχε δίκιο. Πώς όμως το κατάλαβε;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΥΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 66

ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

1-2-3-4-5: Μια βδομάδα στη θάλασσα.

1 Χαριτωμένο φορεματάκι, κουμπωτό.
2 Ζακέτα της πλάζ. Φοριέται πάνω από μαγιό, σόρτε και παντελόνια. Γαρνιτούρα με έντυπωσιακές μεγάλες βελονιές.

3 Μαγιό πρακτικό με μπρετέλα που μπορείτε να βγάλετε κατά βούλησιν.

50

4 Παντελόνι ήμισυακρό (ή μεκρύ, αν δεν σας πάνε τα μέτρια μάκρη). Μπλούζα ζέρεσέ ή οποιοδήποτε κατάλληλο σουέτερ, για βοριάδες, ψυχρά δρόμια κ.λ.π.

5 Σόρτ μονοκόμματο, πολύ της μόδας. Σημ: Τα χρώματα της γκαρνταρόμπα αυτής για μια βδομαδιατική παραμονή στη θάλασσα, πρέπει να ταιριάζουν άπα-

σαιτήτως μεταξύ τους με αρμονικότητα.
6-7-8: Μερικές μέρες πάνω στο βουνό.
6 Ταγιέρ με ρηχτή ζακέτα. Κατασκευάζεται από μέλλινο ελαφρό ή καμπασινίνα.
7 Πουκάμισο δροσερό. (Πάρτε μαζί σας όμως και ένα πουλόβερ, ίσως χρειασθεί).
8 Σόρτ για καλοκαιρινή

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ «ΒΟΛΑΝ»

● Είναι γεγονός, πως οι γυναίκες είναι φιλάρεσκες και πολύ εύαισθητες στην ψυχή. Αυτές οι δύο ιδιότητές τους έχουν, άραγε, και μια επίδραση, όταν κάτσουν στο βολάν: "Ας δούμε, δύο πραγ- ματικές ιστορίες:

Στο Κέηπ Τάουν της Νοτίου Αφρικής, ένας μοτοσυκλετιστής της Τροχαίας συνέλαβε την κυρία Τζοάννα Μπέργκερ, γιατί την άντελήφθη να... βάφει το στόμα της με το κραγιόνι, ενώ το αυτοκίνητό της — που το ώδηγούσε η ίδια! — έτρεχε με ταχύτητα 100 χιλιομέτρων την ώρα!

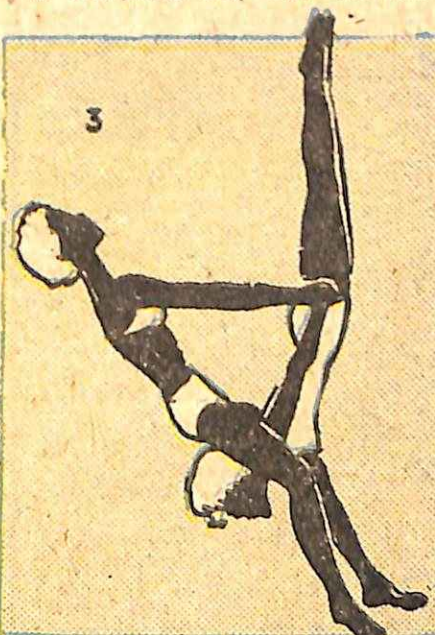
Κατά την διάρκεια της δίκης στο αυτόφωρο, όπου η, κάπως υπερβολικά κοκέτα οδηγός κατεδικάσθη σε πρόστιμο 25 λιρών στερλινών για τον απείρισκτο τρόπο που ώδηγούσε, απεκαλύφθη ότι η κυρία Μπέργκερ ήταν σύζυγος του διοικητού της Τροχαίας μιας γειτονικής πόλεως, και συγχρόνως πρόεδρος της επιτροπής λήψης μέτρων για την ασφαλή κυκλοφορία των πεζών! Φαντάζεται κανείς την υποδοχή που θα δόθηκε από τον άνδρα της όταν επέστρεψε στο σπίτι, η κυρία Τζοάννα!...

Ίδου και μια άλλη, όχι λιγότερο διασκεδαστική, ιστορία, από το Σύντνεϋ: "Ένας μοτοσυκλετιστής της Τροχαίας άντελήφθη στο δρόμο ότι ένα αυτοκίνητο ώδηγούμενο από μια κυρία δεν έπηγαινε και πολύ... ίσια στο δρόμο, σαν ή οδηγός του να ήταν κάπως ζαλισμένη! Έχοντας την έντύπωση ότι πιθανόν να ήταν και μεθυσμένη, ο αστυφύλαξ την κατεδίωξε και την έσταμάτησε. Και τότε άντελήφθη τον πραγματικό λόγο για τον οποίον το αυτοκίνητο δεν έπηγαινε όσο ίσια θα έπρεπε: Στο κάθισμα, δίπλα στην οδηγό, βρισκόταν — ούτε λίγες, ούτε πολλές! — δεκαεννέα γάτες, δύο σκυλιά, μια χελώνα και ένα ζευγάρι περιστέρια!

Όπως εξήγησε στο δικαστή η ζωόφιλη κυρία, μετέφερε τα αγαπημένα της ζώα από την παλιά της κατοικία στην καινούργια.

1 Το καρτσάκι. — Πιάστε τα πόδια της συντροφού σας, τεντωμένα, και φέρετε τα κάτω από τις μασχάλες σας υποβαστάζοντας το βάρος του σώματός της. Ενώ έκεινη περπατά ακουμπώντας κάτω, με τα μπράτσα καλά τεντωμένα. 'Η ίδια άσκηση μπορεί να γίνει υπό άλλη μορφή, αν κρατάτε με τα χέρια σας τους αστραγάλους της συντροφού σας που βαδίζει.

στην Πλάζ

● Οι καλοκαιρινές διακοπές αντιπροσωπεύουν για σας μια περίοδο αναπαύσεως και χαλαρώσεως. Μά η έλλειψη δράσεως σας ένοχλεί, σας κάνει να βαρύνεστε — και δεν έχετε διόλου άδικο! Έπωφεληθήτε λοιπόν από τη διαμονή σας τυχόν σε κάποιο παραθαλάσσιο μέρος. Η έστω από τις ημέρες που πηγαινετε στην πλάζ για υπαίθριο, για να δώσετε στον εαυτό σας την ευκαιρία να ανανεώση τέ- λεια τις έφεδρείες του σε όργανο και να αποκτήση μια καλύτερη νευρική ισορροπία. Τρέξτε, κολυμπήστε, παίξτε ούποτε, πόλο ή βόλεϋ, κάνετε υποβρύγιο ψάρεμα. Στις καρές αυτές, προσθέστε και μερικές καλοδιαλεγμέ- νες γυμναστικές ασκήσεις, που θα σας διασκεδάσουν και θα σας ώφελήσουν συ- γχρόνως. Διαλέξτε μια φίλη που να έχη ανάλογο με το δικό σας βάρος και άρχι- στε το συντομότερο αυτά τα γυμνάσματα — παιγνί- δια που δεν θ' άδωξη να μνησθή ασφαλώς και όλο το περιβάλλον σας...

3 'Η συντροφός μας γέρονει προς τα έμπρός, ακουμπά τους ώμους στα γονατά σας και τεντώνει τα χέρια στα πλάγια. Έσείς την πιάνετε στους γοφούς και την ανα- σκώνετε, γέροντας το σώμα σας προς τα πίσω. Τότε εκείνη θα τεντώση τα πόδια προς τα άνω.

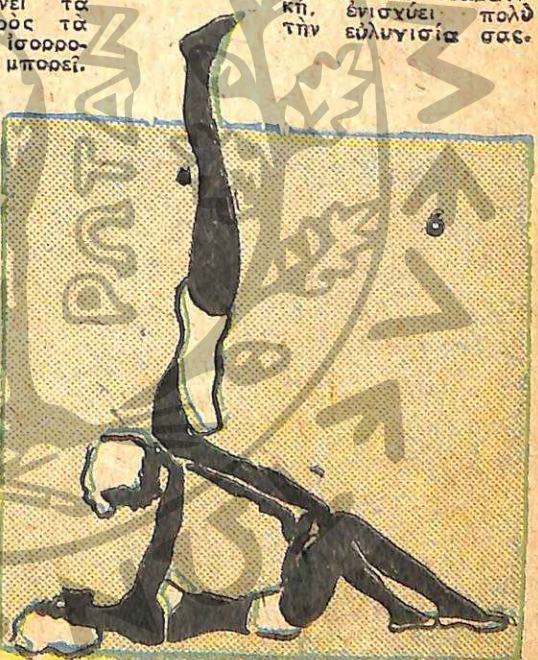

5 Έκτωθεν άνάσκειλα, με τα πόδια τεντωμένα κατακόρυφα, ελαφρά άνοιγμένα. 'Η συντροφός σας άκουμπά τα χέρια της στα πέλματά σας, τεντώνει τα μπράτσα, σκώνει τα πόδια τεντωμένα, κάθεται προς τα έμπρός, και συγκρατείται σε ισορρο- πία στη θέση αυτή όση ώρα μπορεί.

6 Έκτωθεν άνάσκειλα, με τα πόδια λυγισμένα, ακουμπισμένα κάτω και ελαφρά άνοιγμένα. 'Η συντροφός σας δρθία μπροστά σας, άκουμπά τα χέρια της έπάνω στα γονατά σας. Γέρονει έμ- πρός, προς έσας, και δέχε- σθε τους ώμους της στα χέ- ρια σας, διατηρώντας τα μπράτσα σας καλά τεντωμέ- να και πάντοτε κατακόρυφα. 'Από τη θέση εκείνη η σύν- τροφός σας τινάζει στον άε- ρα, προς τα έπάνω, τα δύο της πόδια τεντωμένα, και μέ- νει σε ισορροπία στη θέση αυτή όση ώρα θα μπόρεσι. Λίγο δύσκολο, — δά παρα- τηρήσετε. Ίσως. Είναι όμως κάτι που μπορείτε να το κα- τάρθετε με λίγη έξάσκηση.

2 Το άεροπλάνο. — Έκτωθεν άνάσκειλα γάμψ, με τα χέρια τεν- τωμένα κατακόρυφα. 'Η συντροφός σας, δρθία, με τα πόδια σπτοιγ- μένα δεξιά και άριστερά, άκουμπάει τους γοφούς της στα άνοιχτά νέδια σας, και σπτοιγμένη έτσι, σκώνει τα πόδια από το έδαφος και τα φέρονει, τεντωμένα, στην προέκτασι του κορμού. 'Από τη θέση αυτή, θα σκώση τα χέρια της από τους ώμους σας και θα τα τεντώση πλάγια — σαν ένα άληθινό, όλοζώνταν άεροπλάνο.

4 "Οοθία, με τα πόδια άνοιχτά και λυγισμένα. Πιάνετε με το άριστερό χέρι σας το δεξί χέρι της συντροφού σας και τη βοηθάτε να άνε- δή πάνω στον άρι- στερό σας μπρό- στρο. Γέροντε τον κορμό σας λοξά προς τα δεξιά και η σύντρο- φός σας, που τη συγκρατείτε με το νέοι σας, γέρονει και εκείνη ολόκληρο το σώμα της προς τα έξω, σκώνοντας συγχρόνως το άρι- στερό της χέρι στην προέκτασι του δεξιού της και τών δύο δι- κών σας χεριών. Εί- ναι μια άσκηση λί- γο δύσκολη. Με την συνεχή όμως προ- σπάθεια, θα την κα- τάρθετε. Και άξί- ζει τον κόπο γιατί, έκτός του ότι είναι άρραία και θεαματι- κή, όνισχύει πολύ την εύλυγία σας.

17. Ο... "ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΙΑΚΟΣ", ΑΝΔΡΑΣ

Η ΣΕΙΡΑ: «ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΑΡΡΩΣΤΩΝ» ΤΟΥ Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ που μου υπέβαλαν με γράμματα και τηλεφωνήματα τους πολλούς αναγνώστες είναι σε γενικές γραμμές αυτό: «Καλά, μς μιλήσατε για την κλιμακτηριακή γυναίκα που είδαμε και τα σοβαρά και τα άσπεια της ύψους». Δεχόμαστε όλα όσα μς λένε και παραδεχόμαστε ότι περνάμε μια τέτοια δύσκολη, για μς τις ίδιες και για το περιβάλλον μς, κατάσταση. Παραδεχόμαστε πως γινόμαστε στην περίοδο αυτή νευρικές και καμιά φορά ανυπόφορες, και πως σ' αυτό δεν φταίνε στ' αλήθεια μόνο οι ορμόνες μα και η παράδοσι που θέλει οι άντρες, οι άντρες μς, ως πούμε, για να μη γεννέσουμε το πράγμα, δεν έχουν καμιά ανάλογη τέτοια ηλικία; Περισσότερα και άσπια, και ήμεροι και γλυκομίλητοι και «λογικοί», χωρίς φωνητάκια και νευρικές κρίσεις είναι σε όλη τους τη ζωή οι άντρες; Γιατί μπορεί, βέβαια, να είστε σεις γιατροί και μς να μη μς πέφτει λόγος στα «περί δια την επίσημην κ.λ.π. κ.λ.π.» όμως κάτι ξέρουμε και μς οι καμένες. Και δε μιλάμε για τα συνήθη ανδρικά ελαττώματα, αυτά άσπια, είναι ο αιώνας λογαρια-

σμός ανάμεσα στα δυο φύλα. Μιλάμε όμως για κάποιον ηλικία, εκεί γύρω στα 50—55 χρόνια τους, και κυττάτε τι συμβπτωσι(!) είναι τον καιρό που συνήθως εμείς είμαστε στα 40—45 δηλαδή στην κλιμακτηρία, που οι άντρες μς αλλάζουν χαρακτήρα και γίνονται παράξενοι, νευρικοί, αφηρημένοι και πότε-πότε μέλαγχολικοί. Αλήθεια εκεί γύρω στα 55 που αρχίζουν να παχαίνουν, να παραπονούνται για φουσκώματα και συγχωρίες να πηγαίνουν συχνά στο γιατρό για την καρδιά τους και για κάτι άλλο, να γίνονται αδιάφοροι για τη γυναίκα και τα παιδιά τους, να μη έχουν ίσως φωνητάκια, αλλά θυμούς και καμιά φορά τρομερούς, και να... κοκορεύονται απελπισμένα με γαρβένιες από πέτο και φανταχτερές γραβάτες, ήσυχοι νοικοκυραίοι ως λίγο πριν, την ώρα που δεν είναι ίκανοί να... Αλλά ως μη προχωρήσουμε. Αλήθεια δεν έχετε τίποτα εσείς γι' αυτή την ανδρική ηλικία;...

Και βέβαια κάτι ξέρω. Και μπορώ να σάς πω από τώρα ότι ίσως ξέχασα να σάς πω από την αρχή. Ότι η κλιμακτηριακή ηλικία δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των γυναικών. Υπάρχει, και βέβαια υπάρχει μια ανάλογη ανδρική ηλικία, με τα χαρακτηριστικά της γνωρίσματα, τα συμπτώματά της και τις δυσκολίες της τις ψυχικές πού, σάς

θεωτώ κυρίες μου, είναι βαρύτερες και μεγαλύτερες από τις δικές σας. Μόνο που οι δικές σας εκδηλώνονται κάπως πιο θορυβώδεια και... δραματικά, ως πούμε. Άρκει να σάς πω πως την ηλικία αυτή που τη λέμε γενικά κρίσιμη ή κριτική ανδρική ηλικία, πολλοί Γάλλοι τη λένε στη γλώσσα τους... εμμηνοπαυσία από τον ανάλογο γυναικείο όρο που λέγεται περίπου όπως και στα ελληνικά «Μενοπαυσίς». Έτσι όμως μπλάνουμε σ' ένα μεγάλο θέμα που έχει αποφασιστική σημασία για τη ζωή και την ατομική του καθενός, είτε άντρας είναι κανείς είτε γυναίκα και την κοινωνική αλλά και κυρίως για τη συζυγική ζωή από την αρμονία και την κατανοήσιμη της οποίας εξαρτάται κατά ένα μεγάλο ποσοστό η εύτυχία των ανθρώπων. Είναι το θέμα ακριβώς της κρίσιμης ηλικίας που πρέπει όλοι καλά, άντρες και γυναίκες να το μάθουν, να το ξέρουν, να το κατανοήσουν, για να αντιμετωπίσουν την πραγματική αυτή δυσκολία με ψυχραιμία, με καλή καρδιά, όπως να περάσει, χωρίς να προκαλέσει ανεπανόρθωτα ψυχικά τραύματα ή και δράματα ακόμη στις ψυχές του καθενός και στις συζυγικές - οικογενειακές σχέσεις. Η γνώσις της αλήθειας βοηθάει πολύ στο να ξεπερνάμε τις δυσκολίες, γιατί τότε ξέρουμε πραγματικά τι συμβαίνει και δεν αμφισβητούμε τη φαντασία μς να δουλεύει ακατάστατα. Η γνώσις π.χ. ότι στη διάρκεια της κρίσιμης αυτής περιόδου μπορεί ένας άνδρας να πάθει μια κρίσιμη ανικανότητα, βοηθάει στο εύκολο ξεπέρασμά της με την ψυχική γαλήνη, που εξασφαλίζει η γνώσις αυτή, ενώ σύγχρονα έμποδίζει ένα σωρό άλλες ψυχικές και συζυγικές αναταραχές για να σάς αναφέρω μια μόνο λέει από το μεγάλο αυτό ζήτημα που θα προσπαθήσω να σάς αναπτύξω στο δεύτερο μέρος του άρθρου μου στο επόμενο φύλλο... Ελάτε όμως. Ας δούμε με τη σειρά τα πράγματα όπως ακριβώς τα καθορίζει η επιστήμη και η εμπειρία.

Ο άνθρωπος γεννιέται και φυσικά κάποτε πεθαίνει. Στην αρχή είναι παιδί (5—15, 18 χρόνια) ύστερα γίνεται νέος, μένει νέος, άρκετο καιρό με διάφορες δακρυματικές φυσικές, εκεί γύρω στα 50 αρχίζει να λέγεται ώριμος ή

Η "ΚΡΙΤΙΚΗ", ΗΛΙΚΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΥΟ «ΦΥΛΑ»

- Στη γυναίκα έρχεται ενωριότερα (45-50) από τον άνδρα (52-57). Έχει και στους δυο πολλά όμοια επακόλουθα στους διαφόρους ιστούς και τα όργανά τους και προκαλεί πολλά όμοια συμπτώματα.
- Η φυσιολογική των κυττάρων του οργανισμού τροποποιείται. Τα κύτταρα αρχίζουν να παθαίνουν λιποειδή και γλυκογονική εκφύλιση στο πρωτόπλασμα τους.
- Οι ιστοί επίσης αλλοιώνονται βαθμιαία: αύξηση του κολλογόνου, σκλήρυνση, λιπώδης διήθηση κ.λ.π.
- Το δέρμα χάνει την ελαστικότητά και τον τόνο του, γίνεται πιο σκληρό και λιγότερο «ζωντανό».
- Ο τόνος (ή δύναμη) των μυών, ελαττώνεται.
- Οι αρθρώσεις γίνονται πιο άκαμπτες και λιγότερο ευκίνητες.
- Εμφανίζεται ή προσδυσπία και η προσαρμογή των ματιών στις μεταβολές των αποστάσεων και του φωτός γίνεται δυσκολότερη.
- Βαθμιαία και προοδευτική σκλήρυνση των αρτηριών, διάτασις των φλεβών, αρτηριακή υπέρταση.
- Το αίμα εμφανίζει συχνά αύξημένες ποσότητες αορίας, χοληστερίνης ουρικού όξος.
- Τα ούρα γίνονται ολιγώτερα.

μεσόκοπος και, κάποτε, στα 65, στα 70, στα 75 γερνάει και γίνεται πια γέρος. Τρείς δηλαδή κυρίες περιόδους έχουμε στη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου. Η πρώτη περίοδος κρατάει

από τα 20 ως τα 45—50 χρόνια. Είναι η περίοδος της ακμής όλων των λειτουργιών του ανθρώπινου οργανισμού. Δες στο σχ. 1 την καμπύλη της γενικής ζωτικής, όπως της λέω. Ός τα 40, 45 όλα προς τα πάνω... κι ως τα 50 ακόμη. Ζωντανά, ενθουσιασμοί, προσπάθειες, το εργοστάσιο «άνθρωπος» σε πλήρη εργασία. Άδενες, δάγνα, λειτουργούν, μηχανισμοί. Και ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία με τον καθενός από τους τύπους, ρομαντικές ενομήσεις, προσπάθειες, ακαμάτη, εργασία, ξενόχλια, γλέντια κι όλα ρολοί... Καρδιά, νεφρά, σπλήν, κότι... Μιλάμε, βέβαια, για την υγεία και για την υπερίσχυση, περίπτωσι ότι θετική αρρώστια δεν υπάρχει αρρώστια δεν υπάρχει αρρώστια δεν υπάρχει αρρώστια... Η ζωή έχει τα 45—50. Η ζωή έχει πια φτάσει στο μέγιστο της θεωρητικής της δοκιμασίας. Ηδη οι αλλαγές των κυττάρων και οι αλλαγές των ιστών που θα δουν γίνουν στο γήρας έχουν αρχίσει και δεν είναι ανιχνεύσιμες. Η γενική οικονομία της ζωής και της φύσεως ξέρει ότι σ' αυτά τα άγρια, τα δραστηριοποιούνται, οι αδένες θα γαντα και οι μύες θα αρχίσουν να μη κάνουν, καλά τη δουλειά τους, αφού τα κύτταρά τους θα σκληρύνουν κι θέλει κουρασμένα, και θέλει προετοιμάση τον άνθρωπο σ' αυτή την καινούργια κατάσταση που πρόκειται να επακολουθήσει, την κατάσταση της ελαττωμένης ζωτικότητας και αποδόσεως του οργανισμού ή οποία προηγείται από όλα τα άλλα. Και πρώτα από όλα φροντίζει η αναπαραγωγή. Η ανατροφή ενός νέου οργανισμού έχει την πεντακτονία του ανθρώπινου είδους. Και αν οι άνθρωποι μπορούσαν απαγορεύουν άσφατα τη γέννηση τους (ή μητέρα κυρίως τους) και στα 75 που είναι και στα 75 γεννιέται, και στα 75 χρόνια τους, τι θα γίνονταν τα παιδιά τους; Παιδιά θα τα άνετρες; Σταματάει λοιπόν στη μήτέρα, την ικανότητα της αναπαραγωγής στα 45—50 χρόνια της ζωής, το αυτό ότι μήτε στο δεύτερο κύκλο της ζωής, στην περίοδο της ανωμότητας και της σπατάλης της γής της σπατάλης της ηλικιών. Σταματάει η αναπαραγωγή την κλιμακτηριακή περίοδο που διαδέχεται στην πρώην ανώμαλη στην περίοδο που έχει ήδη αρχίσει που τα χαρακτηριστικά

του γνωρίσματα τα είδαμε. Και δημιουργεί και στον άνθρωπο χρόνια συνήθως αργότερα μια ανάλογη περίοδο, ένα ανάλογο διαμεσοστάδιο. Βέβαια, στον άνθρωπο δεν υπάρχει κανένα πολύ φανερό διαλογικό σημάδι που να δείχνει το πέρασμα από τη μία περίοδο της ζωής στην άλλη. Υπάρχουν όμως, όλα τα άλλα γνωρίσματα και μερικά από το φύλο τους επίσης χαρακτηριστικά και

σπουδαία. Το διαμεσοστάδιο που λέγεται και «κρίσιμη» περίοδος της ζωής, είναι σύγχρονα ένα σημείο θορυβώδες, κινδύνου και προσοχής αλλά κι ένα στάδιο υποχρεωτικής προσαρμογής της ζωής του ανθρώπου στις καινούργιες συνθήκες που δημιουργεί η ελαττωματική ικανότητα των ιστών και των οργάνων. «ΣΤΟΠ!» είναι σ' αυτό το στάδιο αυτό, η κριτική ηλικία, στον άνθρωπο. ΣΤΟΠ!

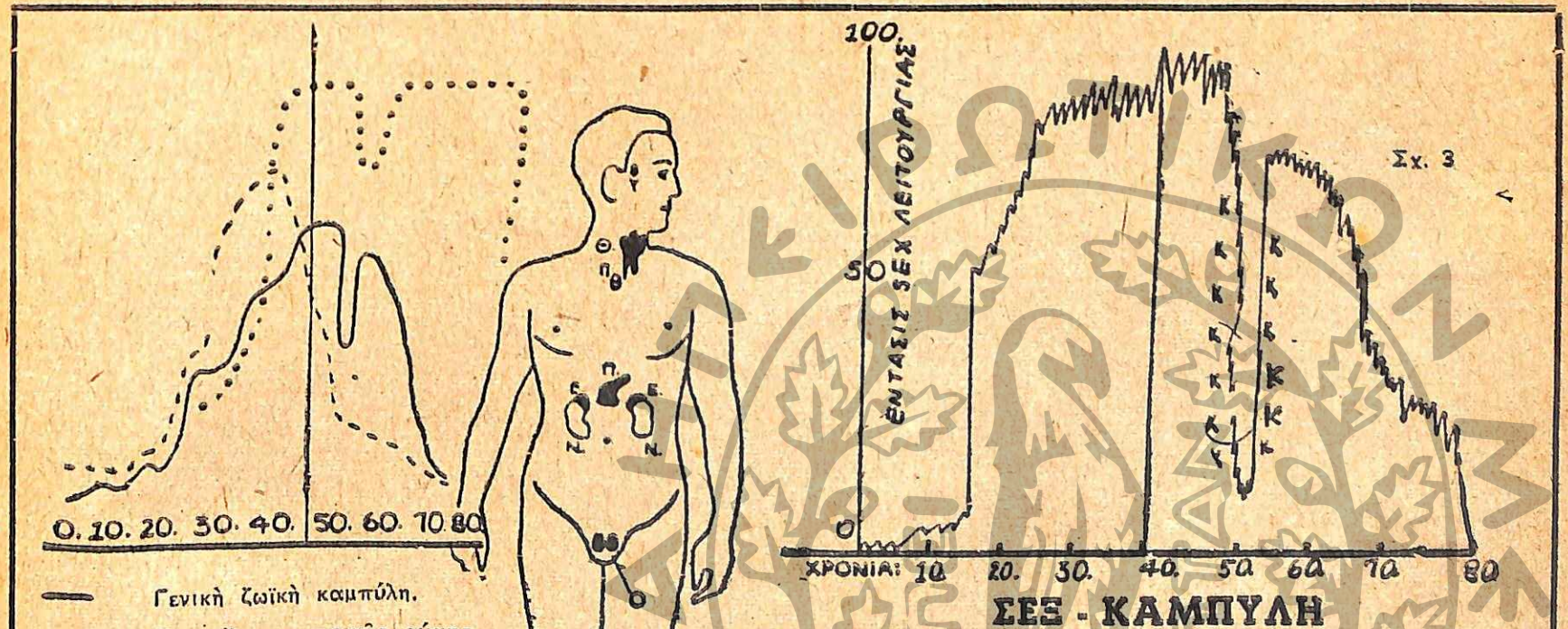
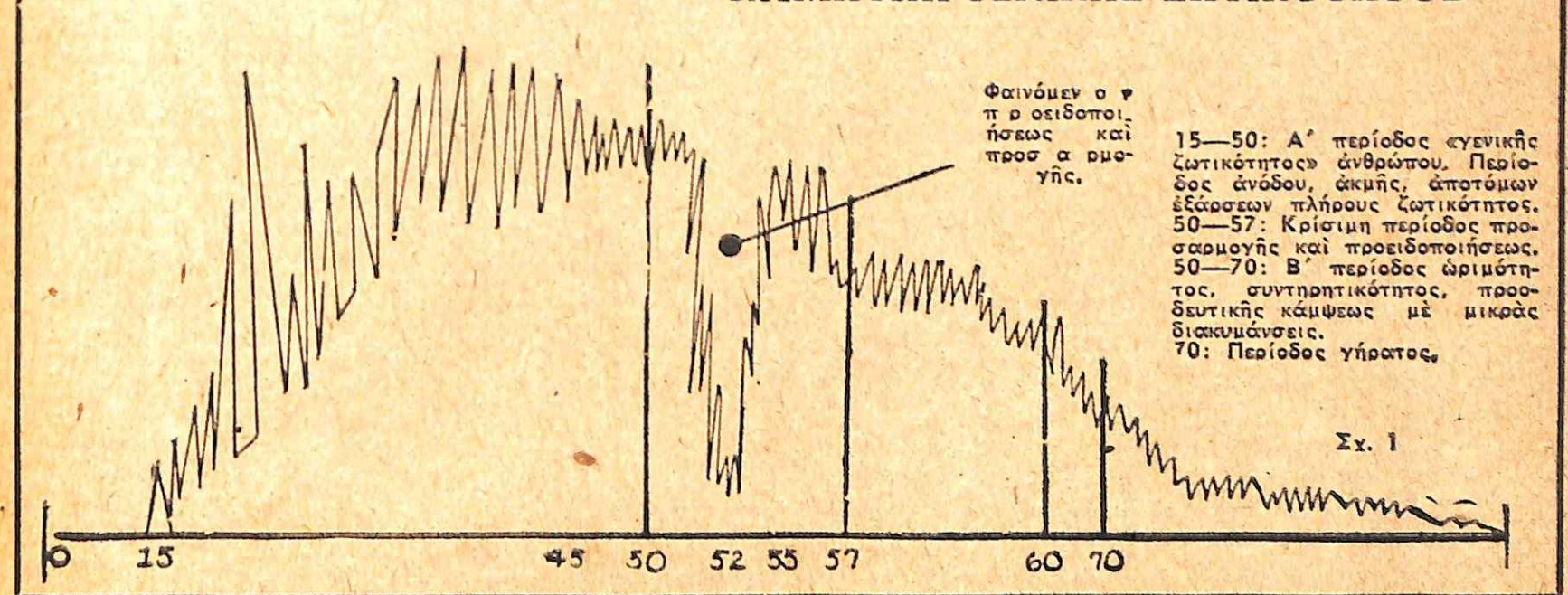
Σε προεδοποιώ(!) καιρός να αλλάξω τρόπο ζωής! Δεν αντέχουν πια τα κότσια μου να σε παρακολουθήσουν στο γοργό ρυθμό που είχες ως τώρα. Αν θέλεις να μη γεράσεις πρόωρα και να αρμογής της ζωής σου, δάλε νερό στο κρασί σου και άλλαξε ρυθμό. Όλα πιά άργα, πιο λίγο έντονα. Και το φαί, και το κρασί, και την κούρασι, και τη σεξουαλική δραστηριότητα, και όλα.

Πιά άργα και πιο ξεκούραστα... Τα λέει αυτά, και σύγχρονα προσπαθεί να προσαρμοσθεί στις καινούργιες συνθήκες των αγώνων αυτών της προσαρμογής, στη σύγκρουσι του παλιού που φεύγει και του καινούργιου που έρχεται, ή δάλε νερό στο κρασί σου και άλλαξε ρυθμό. Όλα πιά άργα, πιο λίγο έντονα. Και το φαί, και το κρασί, και την κούρασι, και τη σεξουαλική δραστηριότητα, και όλα.

στα δυο φύλα και ξεχωριστά για το καθένα. Ο πίνακας «2» σάς ενημερώνει στα κοινά αυτά συμπτώματα. Το σχ. 3 σάς δίνει μια γενική ιδέα για την πορεία των διαφόρων λειτουργιών της ζωής του άνδρα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η κρίσιμη ηλικία στον άνθρωπο και τα συμπτώματά της. Η κρίσιμη «ανικανότητα» και τα προβλήματα που γεννάει. Θεραπεία κ.λ.π.

ΚΑΜΠΥΛΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΖΩΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

- Γενική ζωική καμπύλη.
- Καμπύλη σωματικής ρώμης.
- ... Καμπύλη πνευματικής ικανότητας.

Αυτός είναι ένας άνδρας μέχρι 50 χρονών. Όλοι οι αδένες του «έσω έκκρισης» ή υπόφυσις (Υ), ο θυρεοειδής και οι παραθυρεοειδείς (Θ, ΠΘ), το πάγκρεας (Π), τα επινεφρίδια (Ε) και οι όρχεις (Ο) λειτουργούν κανονικά. Ο άνδρας αυτός, σύμφωνα βέβαια με την ιδιοσυγκρασία του, τη ρυθμική, κανονική. Όλα του, καρδιά, μύς, στομάχι, χυμοί, αγγεία, λειτουργούν κανονικά και με ζωτικότητα. Όλες του οι καμπύλες βρίσκονται στο ανώτατο σχεδόν όριό τους. Και η γενική ζωτική

Είναι καμπύλη με ζιγκζάγκ, γιατί η έντασις της δεν είναι ομαλή. Ποικίλλει ανάλογα με χίλιους δυο παρακρούς και εφέμερους παράγοντες. Στην κρίσιμη ανδρική ηλικία μπορεί να πέσει στο μηδέν. Ανερχεται όμως πάντοτε.

καμπύλη του και η καμπύλη της πνευματικής δύναμης, και η Σέξ καμπύλη. Μόνο η καμπύλη της σωματικής ρώμης έχει αρχίσει να γέρνει γύρω από τα 35—40. Μα αυτό δεν έχει καμιά σχεδόν σημασία για τη ζωή του. Η σωματική ρώμη, είναι σχεδόν το τελευταίο που παίζει ρόλο στη γενική «δύναμη» της ζωής. Η Σέξ καμπύλη πέφτει μετά τα 55 αναπόφευκτα σιγά-σιγά ενώ η πνευματική μπορεί να διατηρηθεί ως τα γηρατειά.

Λανθασμένες αντιλήψεις

σχετικά με την εμμηνοπαυσί

- Η εμμηνοπαυσίς σημαίνει αρχή γηρατειών: **ΟΧΙ!** Είναι απλά μια πρόνοια του οργανισμού για την προσαρμογή του στη δεύτερη περίοδο ζωής που αρχίζει. Τα γηρατειά είναι η τρίτη.
- Εμμηνοπαυσίς σημαίνει αυτόματη παύσι της αναπαραγωγικής ικανότητας της γυναίκας: **ΛΑΘΟΣ!** Πολλές γυναίκες γέννησαν και δυο και τρία χρόνια ύστερα από την εμμηνοπαυσί τους.
- Εμμηνοπαυσίς σημαίνει «γυναικεία» νέκρωσι: **ΟΧΙ!** Καμιά σχεδόν δεν έχει. Συχνά συμβαίνει μια πρόσκαιρη «ύφεσις» όμως επίσης συχνά μια πρόσκαιρη «έντασις» που ίσως είναι περισσότερο ενοχλητική για τη γυναίκα.
- Εμμηνοπαυσίς σημαίνει πάχος, παραμόρφωσι της σιλουέτας, απώλεια της κομψότητας: **ΛΑΘΟΣ!** Αν δεν τρώτε πολύ, δεν έχετε κανένα τέτοιο φόβο. Μη τρώτε πολύ και περιορίστε το αλάτι. Μ' αυτό τον τρόπο δεν θα παχύνετε.
- Τα «νεύρα» της εμμηνοπαύσεως δεν σταματούν με κανένα τρόπο και με καμιά θεραπεία: **ΛΑΘΟΣ!** Μια ορθολογική ορμονική θεραπεία και τακτική χρήση νευροκατασταλτικού (Κολομνευρίνη, Βαλιερίανη κ.λ.π.) άρκεούν τις πιο πολλές φορές για την καταστολή των «νεύρων».

την παρακαλέσει, ο Τζιμ ζήτησε συγγνώμη.

— Εύχαριστώ, είπε η Λούσυ. — Η Λούσυ ένοιωσε ξαφνικά μεγάλη κόυρασι. Έπειτα από τόσες συγκινήσεις. Κάθισε και συνέχισε με γλυκιά φωνή:

— Μου φαίνεται, Τζιμ, ότι καθαρίζουμε την ατμόσφαιρα... γύρω μας... Υπάρχει όμως ακόμα ένα σημείο που δεν υπερώ να εξηγήσω: για ποιο λόγο ή ιδέα ότι δρισκόμουν εδώ συντροφιά με τον Όλιβιέ σε αναστάτωση σε σημείο που να έρθης μόνος σου να βεβαιωθείς;

— Αφού σκέφθηκε μια στιγμή, ο Λάν απάντησε:

— Κανένας άντρας δεν δέχεται να διακρίνει να γελοιοποιηθεί... Αυτό είναι όλο!

— Η απάντησή αυτή έδειχνε καθαρά ότι ο Τζιμ επιθυμούσε να βάλει τέλος σ' αυτό το έρωτηματολόγιο, μά η Λούσυ δεν το έλαβε υπ' όψη της και ρώτησε:

— Είσαι πολύ βέβαιος, Τζιμ;

— Αυτό είναι όλο, σου είπα! απάντησε εκείνος με τραχεία φωνή.

— Η Λούσυ δεν έπαινε και άλλαξε συζητήσι. Συμφώνησαν να φάνε στο σαλόνι της Λούσυ.

— Πρέπει να φροντίσω για δωμάτιο, είπε ο Τζιμ.

— Λογαριάζεις να μείνης εδώ άπονη; ρώτησε εκείνη.

— Τον κτύπησε κοκκινίζοντας ένα φρά, κι' ύστερα πρόσθεσε:

— Το διπλό διαμέρισμα είναι ελεύθερο. Τηλεφώνησε στο γραφείο να σου φέρουν τη βαλίτσα σου.

Την ώρα που τρώγαμε κείνος τή ρώτησε τί ήταν όλα αυτά τα χαρτιά πάνω στο γραφείο της. Όταν η Λούσυ του εξήγησε, ο Τζιμ χαμογέλασε πικρά.

— Τώρα που διάβασες τα έγγραφα της δικής, πιστεύεις ακόμα ότι είμαι άδωτος;

— Περισσότερο παρά ποτέ, έβεβαιωσε η Λούσυ σκύβοντας πάνω από το τραπέζι: όλη η δική, Τζιμ στηρίζεται στην κατάσταση αυτού το απαίσιου Μακλίν.

— Πώς το ξέρεις ότι δεν είπα την αλήθεια;

— Το έρω. Μούφτασε που τον είδα. Αυτό το ψέμα έστρεψε όλες τις ενδείξεις εναντίον σου.

— Μά δεν σκέπτεσαι ότι πιθανόν να είπα εγώ ψέματα;

— Η Λούσυ έκανε όχι με το κεφάλι της και είπε:

— Τζιμ, γιατί δε βέλεις να μου πής ότι δεν είσαι ένοχος;

— Όχι ότι χρειάζομαι μια επιβεβαίωση, μά δεν μπορώ να εξηγήσω την αίσια της επιφυλακτικότητάς σου.

— Ο Λάν σηκώθηκε απότομα, έσπρωξε την καρέκλα του και πέταξε την πετσέτα του πάνω στο τραπέζι.

— Γιατί; Θέλεις να ξέρης γιατί;

— Ναί.

— Γιατί ή πίστι που έχεις στην αθωότητά μου... μου δίνει κουράγιο, απάντησε ο Τζιμ με πρόσωπο αλλοιωμένο από την συγκίνησή.

— Μόνο δάκρυα δεν ανέβηκαν στα μάτια της Λούσυ. Σηκώθηκε ζωηρά και πήγε κοντά του. — Υστερα, άκουμπώντας τα χέρια της στους ώμους του άντρας της, είπε:

— Τζιμ, Τζιμ... Είναι αλήθεια έτσι; Έστω και αν

προέρχεται από μένα; Σου δίνει κουράγιο. — Ό! Τζιμ! — Έχω απόλυτη πίστι σε σένα... Πιστεύω σε σένα, έχεις την αγάπη μου... Δεν είναι αυτό μια ικανοποίηση; Θάβελα αυτό το δάσκαλο να κλέβει την πληγή που σου άνοιξε το μαρτύριο των τριών χρόνων. Τζιμ, ανάμεσα στην εύτυχια και μίας, έμπόδιο μονάχα ορθώνεται: η έδω της έγκρίσεως σου... Η δίψη της έγκρίσεως δίνει μια πικρή γεύση σε ό,τι γλυκό, που με καθήσυχασε την ώρα της καταιγίδας. Αυτός ο Τζιμ είναι που δε μπορείς να υποφέρη την ιδέα ότι ήταν δυνατό η γυναίκα του να τον αγαπάει... άλλη γυναίκα... αγαπάει... άλλη γυναίκα...

— Ό! Τζιμ, τίποτα δε θα με τρώμαζε, απόλυτως τίποτα, αν έπαυες να με μάχεσαι, αν με αναγνώριζες σά φίλη...

— Στέκονταν όρθιος, ίσιος και αλύγιστος, και ξαφνικά την άρπαξε από το μπράτσο με τρόπο σχεδόν δυνωρικό:

— Μη προσπαθής, είπε με σφιγμένα δόντια, μη προσπαθής, μ' άκου; να με γοητεύσης. Σε προειδοποίησα ότι είμαι... απόλυτως ανασίθητος...

— Σε προειδοποίησα, Λούσυ... Σε προειδοποίησα...

— Απομακρύνθηκε από αυτήν. — Η Λούσυ αφέθηκε να πέσει σε μια κορδέλα σκεπάζοντας το πρόσωπό της με τα χέρια της.

— Ο Τζιμ έμεινε ακίνητος να την κιντάρει, με σφιγμένες γροθιές, ανασαίνοντας μόλις. — Ο Λούσυ απέκλεισε τον πρόσωπό της, τα μάτια της ήταν ήρεμα και είχε ψυχρά:

— Καλά, Τζιμ, θα το θυμάμαι.

— Έμειναν πολύ ώρα σιωπηλοί. — Έπειτα ο Τζιμ πήγε και χάθηκε σε μια πολυθρόνα. — Ένας υπηρέτης μήκε στο δωμάτιο για να σηκώσει το τραπέζι κι' έφερε ένα δίσκο με τον καφέ.

— Η Λούσυ σηκώθηκε τότε, έβαλε τον καφέ στα φλυτζάνια και ύστερα πλησίασε τον Τζιμ κρατώντας στο ένα χέρι ένα φλυτζάνι και στο άλλο τη ζαχαριέρα.

— Ο Τζιμ πήρε το φλυτζάνι χωρίς να σηκώσει τα μάτια του.

— Θέλεις ένα τσιγάρο;

— Εύχαριστώ, έχω.

— Η Λούσυ πήγε κι' άφησε τη ζαχαριέρα στο τραπέζι και ξαναγύρισε κοντά του, και ο Λάν άντελήφθηκε ότι τον παρουσίαζε ένα σπύρτο.

— Δε θα καπνίσω ακόμα...

— Αφού έχεις διάθεση να καπνίσης γιατί δεν το κάνεις άμέσως; Γιατί τυραννάς τον εαυτό σου; Είναι κρίμα να χαθεί το σπύρτο. Κάμε γρήγορα, Τζιμ, θα κάψω τα δαχτυλά μου.

— Άμα θέλεις να τα κάψης.

— Καλά θα δούμε πόση ώρα θέλει για να καί, είπε η Λούσυ ήρεμα.

— Ο Τζιμ άφησε γρήγορα το φλυτζάνι του κι' έβαλε ένα τσιγάρο που άναψε στη φλόγα του σπύρτου. — Η Λούσυ πέταξε το σπύρτο στη σταχτοθήκη κιντάροντας τον Τζιμ, κι' ύστερα είπε σιγά:

— Τι λές γι' αυτό, Τζιμ;

— Για ποιο πράμα μιλάς;

— Ένα σπύρτο... μια γυναίκα... καί...

— Δε βρίσκομαι στο σπύρτι μου, διέκοψε ο Λάν με ζωοπατητά. — μά σ' ένα ξενοδοχείο που

Τό αύγό κατάλληλο για τά μαλλιά

Λούζετε τακτικά τά μαλλιά σας με Glem, τό νέο Σαμπουάν με αύγό, για να τά κάμετε ωραιότερα

Τό αποτέλεσμα θα σας κάμη ευτυχισμένη. Τό ΓΚΑΕΜ (Glem) όχι μόνο καθαρίζει απόλυτα, αλλά με πά συστατικά του και εόν κρόκο του αύγου, δυνάμυνει τά μαλλιά και τους δίνει φυσικό χρώμα. Τά μαλλιά σας ξανανιώνουν και με κάθε λούσιμο κερδίζουν Όμορφιά, Έλαστικότητα, Στυλνότητα και Φρεσκάδα.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΤΟΥ ΤΕΤΕ-ΝΟΙΡΕ

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΙΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9

Λούζεσθε
ΜΕ ΤΟ ΑΡΩΜΑ
ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ

Καί καινούριο
PRETTY GIRL

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΚΙΝΙΝΗΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΕ ΚΡΕΜΑ ΜΕ 10 ΑΡΩΜΑΤΑ

★ Fougere
★ Lavande
★ Jasmin
★ Lilas
★ Violette

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΟΝΟΝ
ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΑΥΓΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΛΙΒΑΣ ΚΑΛΑΜΙΛΙΤΟΥ Δ' ΑΘΗΝΑ

είναι άνοιχτό για όλο τον κόσμο! Και σύ...
— Εγώ;
— Δεν είσαι γυναίκα μου. Είσαι μια γυναίκα που έχει

τόνομά μου, είπε ο ο Τζιμ γελώντας νευρικά. Τί άλλο θέλετε να προσθέψης στην απαντήσιν σου;
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΥ

AMAZONA. — Για τις πληροφορίες που μου ζητάτε για την έγγειση του σπένθους σας, να μου στείλετε την ακριβή διεύθυνσή σας. Ύπενθυμίζοντας και το ως άνω ψευδώνυμό σας. Έάν έπίσης ήτο δυνατό να είναι μια φωτογραφία από του λαιμού μέχρι θώρακα και ένα σχεδιάσμα για να έχω αντίληψη του όγκου καθώς και του βαθμού της πτώσεως των μασηών.

ANNAN Π. — Για τη θεραπεία των υμημικιών, σας συνιστώ τη λουσιό «Σουλφίν». Μαζί με αυτή θα σας σταλούν και όλες οι σχετικές οδηγίες. Στο μέση του δερματος όπου άοκίζουν να φαίνονται πόροι να γρηγορησούν ήτε σ' επαλήθευση γυμνών λευκινών δυο φορές την ημέρα. Ακολουθώντας καθώς και γενικά για την τόνωση του δερματος, σας συνιστώ την ειδική τσούφα του δερματος κρέμα «Κολντίνα».

ΜΠΕΣΣΗ 186. — Έπανελημένα έχω γράψει στο περφό κό για την τόνωση των μαλλιών. Ζητήσατε από τά γραφεία τό υπ' άρ 127 τεύχος ή άν προτιμάτε περάσετε να έξετασθήτε και να σας δοθούν όλες οι σχετικές οδηγίες.

ΘΕΡΜΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — Στα πόδια σας που σκάνε, μεταχειρίσθε δυο φορές την ημέρα γυμνών λευκινών ή επαλήθευση. Ακολουθώντας, άλκιφετε Λανολίνη τύπου «Μελάν» ή «Κολλάδε». Τό ίδιο και για τά χέρια σας. Για τό πρόσωπό σας συνιστώ την κρέμα «Κολντίνα». Θα σας δοθούν μαζί με αυτήν πλήρεις οδηγίες καθαρισμού και περιποίησης του δερματος του προσώπου.

ΡΕΝΑ Α. — Για να πάσουν τά μαλλιά σας τό πρώτο έντονο γάμμα τους, μεταχειρίσθε την έξες υπογλυκίνη: Ρετινολόδα σαφινισμένο τύπου «Κάστω» «Όιλ» και οινόπνευμα λευ-

DR. OETKER

100% Επιτυχία!

ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ
μόνον τό
ΜΠΑΙΚΙΝ
ΠΑΟΥΝΤΕΡ
του Δούτορος ΕΤΚΕΡ

Backin

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου «Αθηνών Γιάν Σμάτε 38, Τηλ. 611-009.

Έχετε τόσο ωραίο δέρμα όσο επιθυμείτε;

Εάν δώσετε στο δέρμα σας αυτό που χάνει καθημερινώς όχι μόνον από την επίδραση της ζέστης, της σκόνης και του αέρος, αλλά και από τό συχνό πλύσιμο, τότε δό διατηρήται πάντοτε τρυφερό και δροσερό.

Η Κρέμα NIVEA — μοναδική εις τό είδος της — περιέχει EUCERIT, ουσία συγγενή προς τά φυσικά λιπαρά συστατικά του δερματος, αυτή δε την ουσία έχει ανάγκη τό δέρμα σας για να διατηρήται πάντοτε νεανικό.

Πρωί και βράδυ
περιποιηθείτε
τό πρόσωπό σας με
Κρέμα NIVEA

Γνήσιον προϊόν
του Γερμανικού Έργοστασίου BEIERSDORF - Άμβουργον

ΚΛΑΙΡ

ΠΑΝΕΙ ΚΑΛΑ - ΠΑΝΕΙ ΧΩΡΙΣ ΘΟΡΑ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8 *Ακαδημίας 78 Τηλ. 25.226	Ο Νευρολόγος-Ψυχίατρος Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γενία Χαρ. Τηκούρη. Νέος άριθ. τηλεφ. 614.620.
--	---

Το μοτίφ που σας δίνουμε—κατάλληλο για τις γωνίες ενός μικρού τραπέζιου—μπορείτε να το στρώσετε στο πρόχειρο τραπέζι της έξοχης σας ή και στο τραπέζι παλαιού στυλ της τραπέζιας σας. Είναι πολύ πρακτικό.

ΑΠΛΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ

ΚΕΝΤΗΜΕΝΟ ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ

Κεντήστε αυτό το εύκολο και όπλο μοτίφ στις γωνίες ενός μικρού τραπέζιου, που είναι απαραίτητο για το σπίτι σας. Θα χρησιμοποιήσετε λινό ύφασμα πολύ μαλακό μπλε - σιέλ και θα κεντήσετε με χονδρό κοτόν περλέ Ντέ-Μι-Σέ κόκκινο και μαύρο.

Εξήγησις του κεντήματος:

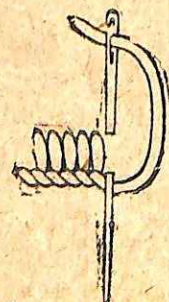
Σε φόντο μπλε - σιέλ θα κεντήσετε με τις γαλλικές κλωστές κοτόν περλέ Ντέ-Μι-Σέ (είδος 5). Με χρώμα κόκκινο No 666 το εξωτερικό τελείωμα με βελονιά φεστόνι. Τα στρογγυλά μοτίφ θα κεντηθούν με το φανταζι φεστόνι στο ίδιο κόκκινο. Το εξωτερικό των κύκλων θα κεντηθεί με μαύρο κοτόν περλέ (είδος 5). Το εσωτερικό των κύκλων φεστόνι, για να υπογραμμισθεί το κόκκινο φανταζι φεστόνι. Η κορδέλα που περνά ανάμεσα στους κύκλους είναι κεντημένη με τρεις σειρές από ριζοβελονιά, μία μαύρη, μία κόκκινη, μία μαύρη.

Βελονιές

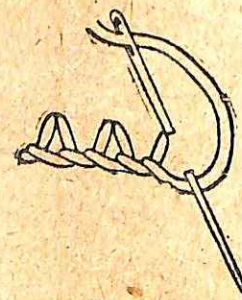
Το Σχήμα 1 σας δείχνει πώς θα κεντήσετε το φεστόνι.
Σχ. 2: Φανταζι φεστόνι που γίνεται με δυο βελονιές φεστονίου, οι οποίες ενώνονται στη βάση του.
Σχ. 3: Σπαστό φεστόνι, γίνεται όπως το απλό φεστόνι, με τη διαφορά ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα σε κάθε βελονιά.
Σχ. 4: Σας δείχνει τη ριζοβελονιά.

Παραλλαγές

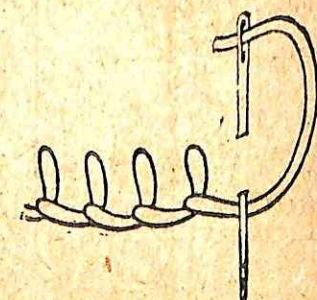
Το μοντέλο του μικρού μας τραπέζιου είναι κεντημένο όπως είπαμε σε λινό μπλε - σιέλ με κλωστές κοτόν περλέ Ντέ-Μι-Σέ κόκκινο No 666 και μαύρο No 310. Αν αυτός ο συνδυασμός δεν σας αρέσει, διαλέξτε έναν από τους επόμενους τρεις:
Α) Σε λινό πράσινο ανοικτό κεντήστε με μολινέ Ντέ-Μι-Σέ σε χρώματα άσπρο του χιονιού και μαύρο No 310.
Β) Κεντήστε με κοτόν περλέ Ντέ-Μι-Σέ (είδος 5) πράσινο No 909 και γκρι No 415 σε λινό κίτρινο ανοικτό.
Γ) Σε λινό μπλε - ρουά κεντήστε με μολινέ Ντέ-Μι-Σέ κόκκινο No 608 και άσπρο του χιονιού.

ΣΧ. 1

ΣΧ. 2

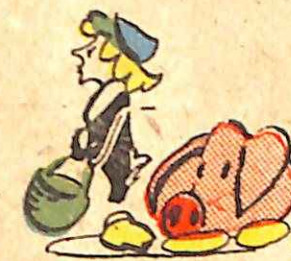

ΣΧ. 3

★ Πρακτικό ★ Απλό ★ Χρήσιμο

10 ΕΥΚΟΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΩΤΕ ΛΙΓΩΤΕΡΟ

1. Μην αφήνεσθε να μπητε σε πειρασμό, ακόμη και όταν κάνετε τα ημερήσια ψώνια σας. Αν παρασυρθείτε και ψωνίσετε πολλά πράγματα, θα παρασυρθείτε μοιραία και σε λουκούλεια γεύματα, που πρέπει να τ' αποφεύγετε για λόγους υγιεινούς.

2

2. Μην αφήνετε τα φαγητά πολλή ώρα στο τραπέζι: Θα νοιώσετε πειρασμό να ξαναφάτε.

3

3. Χρησιμοποιήστε μικρά πιάτα για το φαγητό, ώστε να μην έχουν μεγάλη περιεκτικότητα. Αυτό αποτελεί ένα σπουδαίο ψυχολογικό παράγοντα. Έχετε την εντύπωση πως το γεύμα σας υπήρξε πλούσιο, αφού σερβιρίστηκαν δυο ή τρία πιάτα, ενώ στην πραγματικότητα, φάγατε πολύ λίγο.

4

4. Στην αρχή του γεύματος, μασάτε πάντα πολύ σιγά, μεθοδικά. Έτσι, τρώτε λιγώτερο.

5

5. Αρχίστε το βραδινό φαγητό σας με μια νερούλη σούπα. Μια σούπα νερούλη, όπως είπαμε και χωρίς λίπη, δεν έχει μεγάλη θρεπτική αξία. Αντίθετα, γεμίζει πολύ γρήγορα το στομάχι σας.

6

6. Μια μικρή φρυγανιά με φρέσκο βούτυρο αντιστοιχεί με 50 θερμίδες. Μην βάζετε το βούτυρο πάνω στο τραπέζι: είναι πειρασμός ακαταμάχητος για όλους.

7

7. Χρησιμοποιήστε ζάχαρη καραμέλα: με τη ζάχαρη - σκόνη ρίχνει κανείς πάντα πιο πολλή. Αντίθετα, με την καραμέλα, μπορείτε να έχετε προϋπολογίσει, πόσα κομμάτια θέλετε στο τσάι σας, πόσα στο γάλα σας κ.λ.π.

8

8. Βάζετε μια πρέζα σόδα στο νερό που βράζετε τα φρούτα για να κάνετε κομπόστα. Κάνει καλό.

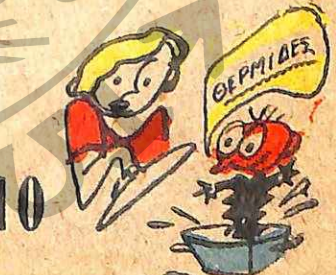

9

9. Μην βάζετε πολλά μπαχαρικά και νοστιμιές στα φαγητά σας. Ανοίγουν πολύ την όρεξη.

10

10. Δυσπιστήστε στις... καμουφλαρισμένες θερμίδες: τα διάφορα σαντιγύ, τα γλυκίσματα, τα λίπη, τα ζυμαρικά κι' ότι μπορεί να σας παχύνει, παρά την επιθυμία σας.

Οι αθλήτριές μας μεγάλων άποστάσεων, κατά σειράν: Μιχα-
λαρέα (Πανιώνιου), Σκριβάνου (Ολυμπιακού) και Βούλγαρη
(Ομίλου Αντισφαίρισης).

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ Ο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κέρδισε το πρωτάθλημα μπάσκετ γυναικών

Οι άγώνες μπάσκετ μπάλ-
όμαδων γυναικών που ώ-
ράνυνσε ο Ολυμπιακός στο
γήπεδό του, στο Παλαιόμυ-
νη, προκάλεσαν μεγάλο ενδιαφέρον.
Πήραν μέρος οι ομάδες του
Σπόρτιγκ, της Α. Ε. Αμπελο-
κήπων, του Τρίτωνος, της Αρ-
γούς και του Ολυμπιακού.
Τα ματς κράτησαν όλο σχε-
δόν τον Ιούλιο. Αρχίζαν στις
8 το βράδυ και τα παρκολύ-
θησαν πολλοί φίλαθλοι, που εί-
χαν την ευκαιρία να δουν ενδι-
αφέροντας αγώνες σ' ένα γήπε-
δο που βρίσκεται δίπλα στη θά-
λασσα.

Οι αθλήτριες του Ολυμπια-
κού σημείωσαν μία μεγάλη νί-
κη, που χάρισε πολλά χαρά
στον Πειραιώτη φιλάθλο.
Ο Ολυμπιακός κέρδισε δι-
πλούς τους αγώνες που έδωσε.
Τη δεύτερη θέση πήρε η Α. Ε.
Αμπελοκήπων με τρεις νίκες
και μία ήττα. Την τρίτη το
Σπόρτιγκ με δύο νίκες και δύο
ήττες. Την τέταρτη ο Τρίτων, με
μία νίκη και τρεις ήττες. Και
τη πέμπτη η Αργώ με τέσσε-
ρις ήττες.

Οι άγώνες άρχισαν με μία
έκπληξη: την ήττα του Σπόρ-
τιγκ, από την ομάδα της Α. Ε.
Αμπελοκήπων που βρίσκεται
σε συνεχή άνοδο.

Συναρπαστικό ήταν το ματς
Ολυμπιακού — Αμπελοκήπων.
Οι αθλήτριες του Ολυμπιακού
απέσπασαν τη νίκη στα τελευ-
ταία δευτερόλεπτα, με την α-
σχημανή διαφορά του ενός βαθ-
μού. Στο ματς αυτό ξεχώρισε
για το παίξιμό της η Λουκία
Σκριβάνου που μάλιστα τραυ-
ματίστηκε και συνέχισε τον ά-
γωνα ως το τέλος έτσι χτυπη-
μένη.

Τελευταίος αγών ήταν η συ-
νάντησις Ολυμπιακού — Σπόρ-
τιγκ. Το ματς ήταν αποφασί-
στικό για το τουρνουά. Αν η

κούσε ο Ολυμπιακός κέρδισε το
Κύπελλο, εάν έχανε, τότε τρεις
ομάδες — ο Ολυμπιακός, το
Σπόρτιγκ και οι Αμπελοκήποι
θα ισοβαθμούσαν στην πρώτη
θέση της βαθμολογίας και νέες
συναντήσεις θα έπρεπε να διε-
ξαχθούν μεταξύ των τριών α-
νών ομάδων.

Ο Ολυμπιακός προηγείτο

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ 'Η έφαρμογή του στην πράξι

ΔΙΑΦΟΡΗ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΩΝ

Η Βασίλισσα αξίζει όσο
δύο Πύργοι, ή τρεις μικρές φι-
γούρες (Ιππιοί, Αξιωματι-
κοί). Ο Πύργος αξίζει πεν-
σύντερο από μία μικρή φιγού-
ρα. Η διαφορά μεταξύ τους
καλείται ποιότης. Δύο μικρές
φιγούρες (Αξιωματικοί ή Ιπ-
πιοί) είναι πιο δυνατές από
ένα Πύργο. Οι Αξιωματικοί
και οι Ιππιοί είναι της αυτής
αξίας και αξίζουν το καθένα
τοια περίπου πόνια. Αυτή φυ-
σικά ή αξιολογία είναι θεο-
ρητική και έχει αξία μόνο για
τους αγώνες σκακιάς.

Στην πράξι ένας καλός σκα-
κιστής μπορεί να θυσιάσει κι
αυτή ακόμη τη Βασίλισσά του
για να πάρει ένα μόνο πόνι.
διότι έτσι κερδίζει την παρ-
τίδα. Πρέπει να ξέρουμε πως
στο σκάκι το πνεύμα νικά την
ύλη. Είναι κι' αυτό ένα από
τα στοιχεία του σκακίου που
το κατατάσσουν πάνω απ' όλα
τα πνευματικά παιχνίδια.

Τώρα που έμαθαμε τους κα-
νόνες του σκακίου, τον τρόπο
της γραφής του και τις συνι-
θεις εκφράσεις, έμεινα έτοιμοι

στο μεγαλύτερο μέρος του ά-
γωνα με 37—34. Ο κόσμος
χειροκρότησε τις αθλήτριες των
δύο ομάδων που αγωνίσθηκαν
άρετ' καλά αλλά και με προ-
λύ πείσμα.

Γενικά οι άγώνες έγιναν σε
ηλεκτροποιημένη ατμόσφαιρα.
Καλύτερες παίκτριες ήταν η
Σκριβάνου (Ολυμπιακού), Ζα-
πονίδου (Αμπελοκήπων) και
Καλπακού (Σπόρτιγκ).

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕ- ΝΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τις τελευταίες μέρες του Αύ-
γουστου θα διεξαχθούν στις Α-
θήνες οι ετήσιοι διεθνείς αγώ-
νες τένις της Μεσογείου με συμ-
μετοχή τριάντα περίπου φημι-
σιμένων ξένων τενιστών και τε-
νιστριών.

Οι άγώνες θα γίνουν στο γή-
πεδο του Ομίλου Αντισφαίρι-
σεως Αθηνών και θα διαρ-
χούν μία εβδομάδα.

Στους έφετερινους αγώνες θα
μετάσχουν παίκτριες τένις από
τις Ην. Πολιτείες, τη Μ. Βρε-
τανία, τη Γαλλία, την Ιταλία,
την Ισπανία, την Τουρκία και
την Αυστρία.

Οι δικές μας τενίστριες που
θα συναγωνισθούν τις ξένες δυ-
στυχώς υστερούν σημαντικά και
δεν έχουν καμμία ελπίδα νίκης.

Οι άγώνες τένις της Μεσο-
γείου, που γίνονται από 25 χρό-
νια τακτικά στις Αθήνας, έ-
χουν εξελιχθεί σε ένα από τα
μεγάλα τουρνουά της Ευρώπης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δίδα ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥ.
ΛΟΥ, Κων/πολιν. Τα σπορ
δικούνται σε κάθε χώρα, από
εξωστρέφους έθνικες Ομοσπον-
δίες. Υπάρχει χωριστή ελληνική
Ομοσπονδία αθλητισμού και
χωριστή τουρκική Ομοσπονδία.
Δεν είναι επομένως δυνατό να
αναμειχθούν σε ζητήματα που
αφορούν τα σπορ άλλες χώρες.
Πάντως, απ' ό,τι γνωρίζουμε, υ-
πάρχουν στην Κων/πολι σύλλη-
ποι που έχουν αθλητικά τμήμα-
τα γυναικών.

Advertisement for a shoe brand. It features a woman's face and the text: **Μη Διαπάρδε** ΓΙΑ ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΣΑΣ. **Πρωτότυπον** Μεταμορφωτική σόλη. **Επιστήμη** για το πόδι σας. **Λαίτ** J. Ισαυρόπουλος. Έρμολ 50 • Τηλ. 27.804.

ΣΥΣCLOTEST...

Το ειδικόν γυναικείον θερ-
μόμετρον διὰ την λήψιν
της βασικής θερμοκρα-
σίας. Επιτρέπει την διά-
γνωσιν των γυναικών και
στεριών ημερών με κατα-
πληκτικήν ακρίβειαν. Εί-
ναι ο απαραίτητος σύμ-
βουλος κάθε γυναίκας.
Φαρμακείον Ι. ΣΠΥΡΟ-
ΠΟΥΛΟΥ, 68ος Χαρ. Τρι-
κούπη 79, Αθήναι.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Μία γενική άποψις του Λουτρακίου.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Η όμορφη Λουτρόπολις του Κορινθιακού

ΚΕΝΤΡΟ ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ, ΥΔΡΟΠΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ-
ΘΕΡΙΣΜΟΥ. — ΜΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΟΥΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΦΘΙΝΕΙ. —
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΩΝ ΥΔΡΟ-
ΛΟΓΩΝ ΙΑΤΡΩΝ. — ΠΩΣ ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ Η ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΛΟΥ-
ΤΡΟΠΟΛΙ, ΕΙΝΑΙ Ο.ΤΙ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

Να η των ελληνικών λου-
τρόπολεων θα μπορούσε
να χαρακτηριζή κανείς το
Λουτράκι. Κτισμένη στην πα-
ραλία μιας ολόκαθαρης γαλα-
νής θάλασσας του Κορινθια-
κού, με επιβλητικά ξενοδοχεία,
ασφαλτοστρωμένους ίσιους δρό-
μους, πάρκο, δεντροστοιχίες,
και όμορφα καταστήματα, προ-
καλεί την ευχάριστη εντύπωση,
πως εδώ κάποτε κυριάρχησε
ένα δημιουργικό πνεύμα για να
οικοδομηθεί μια μικρή πόλη χα-
ράς και ευτυχίας. Ήταν η έ-
ποχή που το καλοκαίρι έσφυζε
από την κίνηση των λουμένων
και παραθεριστών και το χει-
μώνα από τους λάτρεις του
καζίνο. Όλος αυτός ο οικο-
δομικός οργανισμός που παρα-
τηρήθηκε στο παρελθόν, προ-
παντός σε ξενοδοχεία, για να
ικανοποιηθεί την πολυπληθή πε-
λατεία που κατέφευγε στο Λου-
τράκι χειμώνα — καλοκαίρι, μέ-
νει σήμερα τους περισσότερους
μήνες του χρόνου χωρίς κίνηση.
Το Λουτράκι φθίνει κι' ένας ο-
λόκληρος πληθυσμός που περι-
μένει μ' άνοιχτά τα χέρια να
ζήσει, βλέπει πως στους λίγους
μήνες του καλοκαιριού, άδικα
προσπάθησε να βγάλει τα έσο-
δα της χρονιάς του. Φταίει φυ-
σικά η οικονομική δυσχέρεια
της τάξεως εκείνης του πληθυ-
σμού που πήγαινε άλλοτε στο
Λουτράκι, με άλλο τόσο ίσως
να φταίνε ώρισμένες έλλείψεις
που παρουσιάζει η λουτρόπο-
λις.

λα, που την κάνουν χαρούμενη.
Τα θαλάσσια σπορ τα βρίσκει
ωστόσο κανένας και στις ακτές
του Σαρωνικού με καμπίνες, έ-
νώ εδώ δεν έχει ούτε από σύ-
τες. Φυσικά τα ξενοδοχεία εί-
ναι κοντά στη θάλασσα και δεν
δυσκολεύει τους λουμένους, η
έλλειψη των καμπινών.

Ο Δήμαρχος, οι γιατροί
των λουτρών και οι κάτοικοι
του Λουτρακίου, αποδίδουν το
μαρμασμό της λουτρόπόλεως σ'
αλλους σημαντικούς παρά-
γοντες.

Στην πρώτη σειρά δάζουν
την έλλειψη του Καζίνο. Στις
απαιτήσεις αυτού του κοινού,
που επισκεπτόταν άλλοτε το
καζίνο, η πόλις χρίστηκε στο
παρελθόν.

Η έμφιάλωση του ιαματικού
και έπιτραπέζιου νερού που έ-
ξάγεται και κυκλοφορεί σε ευ-
ρύτατο κρηνο είναι μία δεύτερη
αίτια.

● ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Ο Δήμαρχος του Λουτρακί-
ου κ. Μάτσης που φαίνεται να

κατανοή αυτές κι' άλλες ακό-
μη έλλειψεις της λουτρόπολε-
ως, με καταποτίζει για τα με-
λλοντικά έργα που είναι απα-
ραίτητα να γίνουν. Ο Δήμος
άλλωστε έχει προς εκμετάλλευ-
σι σχεδόν όλα τα λουτρά. Απ'
τα τέσσερα λουτροθεραπευτή-
ρια το ένα είναι πολυτελείας
με 44 λουτρες ευαγεί. Η τι-
μή για κάθε λούσιμο σ' αυτά
είναι 13 δραχ. και στα λουτ'
με ιδιαίτερο σαλονάκι 25 δρα-
χμές. Ένα δεύτερο λουτροθε-
ραπευτήριο με 104 μαρμαρί-
νους λουτρες Α' κα Β' κα-
τηγορίας. Η τιμή λουσίματος
σ' αυτά είναι 10 δραχ. και 6,
50 δραχμές. Ένα τρίτο των
ιδίων κατηγοριών με 44 μαρ-
μαρίνους λουτρες, που έχουν
έντος κι' ιδιαίτερη εγκατάστα-
σι ποσίου νερού έχει τις έ-
διδες τιμές με Α' και Β' κατη-
γορίας.

Ένα άλλο κατάστημα φυσι-
κών λουτρών με λουτρες ευα-
γεί που το νερό ανανεώνεται
σ' αυτούς για να παίρνει ο λου-
όμενος περισσότερα συστατικά
του, έχει τιμή για κάθε λου-
σιμο 6.50 δραχμές.
Με πολλή προθυμία ο κ. Μά-
τσης μας διέθεσε έναν υπάλλη-
λο του Δήμου κι' επισκεφθήκα-
με τις εγκαταστάσεις των λου-
τρών.

Μας έκανε εντύπωση ο άνε-
τος χώρος των λουτρών, η κα-
θαριότητα και οι υδραυλικές
εγκαταστάσεις στους λουτρες
με το ιαματικό και πόσιμο νε-
ρό και τα φυσικά λουτρά με
ανανεούμενο νερό. Δίπλα όμως
σ' αυτά είδαμε τα φυσικά λου-
τρά του Τουρισμού με τους πα-
λαιούς και άνθυγείνους λουτ-
ρες του. Αποτελούν πράγματι
ένα στίγμα για την λουτρόπο-
λι παρ' όλο που αποφασίστηκε
να καταβεταφισθούν από τον Του-
ρισμό.

Οι τιμές μονοκλινών δωμα-
τίων Α' τάξεως ξενοδοχείων εί-
ναι 54 δραχ., Β' 45 δραχ., Γ',
33 δραχ. και Δ' 28 δραχμές.
Των δικλινών δωματίων Α' τά-
ξεως 85 δραχ., Β' 67 δραχ.,
Γ' 52 δραχ. και Δ' 41 δρα-
χμές. Των τρικλινών Β' τάξε-
ως 77 δραχ., Γ' τάξεως 62
και Δ' 58 δραχμές. Των οίκι-
ων οι τιμές ακλουθούν της Α'
τάξεως τις τιμές της Γ' τάξε-
ως ξενοδοχείων και της Β' και
Γ' τις τιμές της Ε' τάξεως.
Οι τιμές αυτές είναι με την
προσαύξησι από 15 Ιουλίου
έως 15 Οκτωβρίου και συμπε-
ριλαμβάνονται τα ποσοστά της
υπηρεσίας.

Οι τιμές στα έστιατόρια εί-
ναι όπως των Αθηνών. Φρούτα
και ψάρια υπάρχουν πολλά και
διαλεχτά απ' την περιοχή της
Κορινθίας.

Εκτός των λουτρών ο Δήμος
έχει στη δικαιοδοσία του και
τα ιαματικά πόσιμα νερά κα-
θώς και τα έπιτραπέζια, που-
ναι το ίδιο που υδρεύεται η
λουτρόπολις μ' ένα σύγχρονο

δίκτυο υδραυλικών εγκαταστά-
σεων.
Εκτός από την ασφαλτό-
στρωση των δρόμων, που θα έ-
πρεπε, ο Δήμος απαλλοτρι-
ωσε περί τα 200 στρέμματα
γύρω απ' το χώρο της «πηγά-
δας», απ' όπου αντλείται το
πόσιμο νερό. Ο χώρος αυτός
θα χρησιμοποιηθεί για τη δη-
μιουργία ενός πάρκου.

Με τα έργα αυτά που επι-
διώκει να πραγματοποιήσει ο
Δήμος, λέει ο κ. Μάτσης, κα-
θώς και το άνοιγμα του παρα-
λιακού δρόμου μέχρι του Αρ-
χαϊκού χώρου «Ποσειδών» απ'
τον τουρισμό, η κίνηση των έ-
πισκεπτών στο Λουτράκι θα
πυκνωθεί. Ο δρόμος μάλιστα
προς το «Ποσειδών» είναι απα-
ραίτητο ν' άρχισι και να απο-
περατωθεί, αφού μ' αυτόν θα
συνδεθεί και η ώραία λίμνη της
«Βουλαγμένης» που συνδέεται
με τη θάλασσα με πλατύ αυ-
λάκι. Παρατηρείται εδώ, σ' αυ-
τό το αυλάκι, το φαινόμενο του
Ευρίπου της Χαλκίδας, με ξη-
ρές διαρκείας της παλίρροιας
και ξηθ της άμπώτιδας.

Το Λουτράκι παρουσιάζει με-
τά την Αϊδηπό άρκετή κίνηση.
Πολλοί έρχονται όχι μόνο για
λουτροθεραπεία και ποσειθε-
ρπεία αλλά και για να παραθε-
ρίσουν. Η πλάς παρουσιάζει
μία ζωηρή κίνηση τους θερινούς
μήνες και κατά τους μήνες Σε-
πτεμβρίου και Οκτωβρίου η δια-
μονή γίνεται ευχάριστη στο
γλυκό κλίμα της περιοχής. Α-
πό ξενοδοχεία και οικήματα
που ενοικιάζουν δαμάτια, το
Λουτράκι έχει άρετ' να ικα-
νοποιηθι διπλάσιους από αυ-
τούς που πηγαίνουν κάθε χρό-
νο με σύνολο κλινών 3.370.

ΚΟΣΤΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

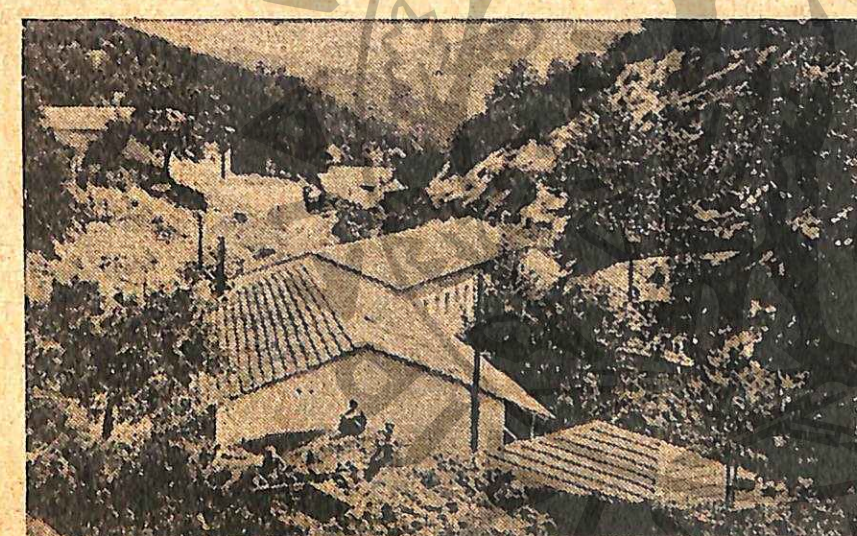
Οι τιμές μονοκλινών δωμα-
τίων Α' τάξεως ξενοδοχείων εί-
ναι 54 δραχ., Β' 45 δραχ., Γ',
33 δραχ. και Δ' 28 δραχμές.
Των δικλινών δωματίων Α' τά-
ξεως 85 δραχ., Β' 67 δραχ.,
Γ' 52 δραχ. και Δ' 41 δρα-
χμές. Των τρικλινών Β' τάξε-
ως 77 δραχ., Γ' τάξεως 62
και Δ' 58 δραχμές. Των οίκι-
ων οι τιμές ακλουθούν της Α'
τάξεως τις τιμές της Γ' τάξε-
ως ξενοδοχείων και της Β' και
Γ' τις τιμές της Ε' τάξεως.

Οι τιμές αυτές είναι με την
προσαύξησι από 15 Ιουλίου
έως 15 Οκτωβρίου και συμπε-
ριλαμβάνονται τα ποσοστά της
υπηρεσίας.

Οι τιμές στα έστιατόρια εί-
ναι όπως των Αθηνών. Φρούτα
και ψάρια υπάρχουν πολλά και
διαλεχτά απ' την περιοχή της
Κορινθίας.

● ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗ- ΤΕΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ

Το Λουτράκι αναφέρεται ά-
πό τον Ξενοφάντα ως «θερμά». Είναι η ιοναδική λουτρόπολις
που δεν θα ήθελε άναθεμα στο
δρόμο να κοιταζόνταν από τις
παθήσεις των ρευματισμών, έ-
πως τέτοιους συναντά κανείς
στις άλλες λουτρόπολεις. Για-
τί εδώ η θεραπεία είναι για
παθήσεις των έσωτερικών όρ-
γάνων του ανθρώπου. Είναι ο
κυριώτερος υδρομεταλλικός ρο-
διενεργός σταθμός θεραπείας
με υδροποσία, διουρησι και χο-
λέκρησι (παλχυολία). Τέτοιες
παθήσεις, όπως μας καταποτί-
ζει ο γιάτρος κ. Πανούσης, εί-
ναι: 1) Παθήσεις νεφρών: ψαμ-
μιάσεις, νεφρολιθιάσεις, νεφρι-
κές ανεπάρκειες, λευκωκα-
τουρίες, ούρική αρθρίτις.

Μία άποψις των κτιρίων της Λουτροπόλεως Συμοκόδου. 1

2) Παθήσεις ήπατος και

3) Παθήσεις πεπτικού συστήματος.

Δευτερεύουσες θεραπευτικές ενδείξεις: Χρόνιες νεφροπάθειες, υπερχλωροδρία άνευ έλκους, δυσκολιότης λόγω χολικής άνευσαρκίας, χρόνιες γαστρίτιδες, μικρές παχυσαρκίες, χρόνιον άρθριτικόν έκζεμα, κνίδωση.

6) Στις μη αντίσταθμιζόμενες παθήσεις της καρδιάς, στη μεγάλη σταθερή άσπασιακή υπέρταση, στην πρόσφατη έγκεφαλική συμφόρηση, στις προχωρημένες χρόνιες νεφρίτιδες (σκληρυνσι) νεφρική - ατροφικές καρδιές, στις πνευμονικές ή υδρονεφρώσεις, ταχυκαρδίες απ' τη νόσο του Μπαζεντάνφ, ή εξ υπέρπυρεσιδισμού.

δ) Στη φωσφορία (λευκή, ακαλική, φωσφορική ψαμμίσι ή λιθίσι).

ε) Στη μεγάλη υπερτροφία του πρόστατος με κατακράτησι του ούρου, στην κύστι.

ζ) Στις φυματώσεις των νεφρών, ουροφωφών οδών, στην ασκοήθη νεοπλασία αυτών, λοιμώδη νοσήματα σε όξεία κατάσταση, παροξυσμό του αρθρισμού και την χρόνια παραρρωφωτική αρθρίτιδα μετά κα-
ξίας.

Ὁ ἀσθενὴς πού ἐρχεται γιὰ ἐραπεία στὸ Λουτράκι εἶναι ἀρραίτητο νὰ ἐφοδιάζεται μὲ τοπικὸ φύλλο ὑγείας, εἰδικό, οὐ θὰ τοῦ τὸ προμηθεύσῃ ὁ ἀτρός του. Ἔτσι ὁ ὑδρολόγος γιάτρος τῶν λουτρῶν κατοπιστίζεται καὶ θὰ καταγράψῃ μὲ λεπτομέρειες τὸν τρόπο

Ἡ ὀ γιάτρος κ. Σπῆλ. Πα-
νοῦσης ἔχει τὴν γνώμη ὅτι τὸ
νερὸ ποὺ ἐξάγεται ἐμφυαλωμέ-
νο δὲν ἔχει τὴν ἴδια θεραπευ-
τικὴ ἰδιότητα. Ἀλλοστε στὶς
φίλδες δὲν ἀναγράφεται ἡ ἡμε-
ρομηνία ἐμφυαλώσεως καὶ κανέ-
νας δὲν ξέρει πόσο ἡμερῶν εἶ-
ναι τὸ ἐμφυαλωμένο νερὸ. Ἀνα-
γνωρίζεται κ' ἀπὸ τοὺς ἀρχαί-
ους ὡς χρησιμότητα τοῦ νεροῦ
στὰ λουτρά. Ἡ φράσι «ἐν ταῖς
ἰασηκαίαις πηγαῖς νύμφαι παρ'
οἴκοις, ἀπερχομένω δὲ τῶν υ-
δάτων, αὐταὶ οὐκ ἀπέχονται»
ποῦ σώζεται» σημαίνει πὼς οἱ
ἰδιότητες τῶν νερῶν δὲν διατη-
ροῦνται μακριὰ ἀπὸ τῆς πη-
γῆς. Ἀφ' οὗ τὸν εὐγενικό αὐ-
τὸν ἐπιστήμονα μὲ τὴν ἐντύπω-
σι, πὼς τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ
τὴν καταπότισι τῶν ἀσθενῶν,
ποῦ δὲ υποβλήθουν σὲ λουτρο-
θεραπεία, εἶναι ἐλκρινές.

Φέτος στο Λουτράκι ιδρύθηκε κι' ένας γυναικείος σύλλογος με την ονομασία «Εργάνη Αθηνά», με πρόεδρο τη δίδα Μαρία Βλάση. Νεοσύστατος, με 25 μέλη, κυριώτερος σκοπός του είναι, η ίδρυση σχολής ψαντριών, που θα αναπτύξει μια ντόπια παραγωγή ύφαντων με τοπικά η κομικά σχέδια αιχκής τέχνης. Πάνω από 100 αυτονόμες απασχολούν τα λουτρά του Δήμου, αρκετές καφιεριές τα ξενοδοχεία και άλλες που εργάζονται μόνο τους χειμερινούς μήνες θα βρουν στη σχολή αυτή μια απασχόληση. Ο Δήμος προσφέρει να τις νισχύσει με την αγορά άργασιών. Χώρο, όπως λείει η δι- λασση, έχουν από τώρα εξοι- νομήσει καθώς και διδασκα- λια ύφαντικής, από την κ. Πι- τίτσα Βλάση διευθυντρια άλλο- ρε της οικόκομικης σχολής «Περ- ιάλη».

Ἡ λουτρόπολις τοῦ Λουτρα-
 του φαίνεται πῶς στήριζεται
 ἐπὶ τοῖς ἰδίοις της δυνάμεσι. Οἱ ἀρ-
 θροὶ πρέπει νὰ δώσουν λύσι-
 μὰ ζητήματα ποὺ τὴν ἀπασχο-
 λοῦν γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἰσχυ-
 ρί νὰ προκοφῇ. Αὐτὸ τὸ κα-
 ρὶ τῶν ἑλληνικῶν λουτροπό-
 λων, δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλει-
 νῇ τὴν τύχη του καὶ στὶς μι-
 νύς δυνάμεις ποὺ διαθέτει.

Εδώ πάνω, μακριά απ' την πολυθρόνη ζωη και τη μουσική ατμόσφαιρα των μεγαλοπαικτών, σ' ένα περιβάλλον όρενης και ιβανικής φύσεως, διασκέπτεται στο όμοιο ήμερο διάστημα της λουτροθεραπείας του, χάρι αισθανθεί την πραγματική χαρά της απλής και ήπιης έννοιας της ζωής.

Μία άσπρευμένη φυσική καλ-
λονη περιβάλλει τὸ τοπίο, πού
ἀνακουφίζει καὶ καταπραΰνει
τὶς ψυχρὲς ἀνησυχίες. Ὁλόγυ-
ρα στὸ βάθος ἡ χαμηλὴ στη-
μικρὴ ρεματιά, ἀπὸ παντοῦ,
ἐρχομένη τὰ ἀρμονικὰ κελαρύ-
σματα τῶν νερῶν πού κυλοῦν,
οἱ μουσικοὶ λαρυγγισμοὶ τῶν
πυλινῶν πού πτερυγοῦν ἀν-
άμεσα στὰ φυλλώματα τῶν
δέντρων καὶ ἡ ὀργιώδης βλα-
στηρία, συνθέτουν μιὰ πραγμα-
τικὴ συμφωνία τῆς φύσης. Στὴ
καταπράσινη χαράδα καὶ
στοὺς γύρω λόφους, ὁ ὁριζῶς
φυσεῖ ὁροσπέρς καὶ ὅταν στὸ
θερσαλικὸ κάμπος ἡ στήν Ἀθή-
να ἡ θερμοκρασία εἶναι μεθῶ-
ν ἑξῆς εἶναι πάντα 5 ὥς 6 βα-
θμους χαμηλότερον.

● ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ
Κανένας από τους αρχαίους δεν αναφέρει τις θερμές πηγές του Σινοκόβου.
Μακρινά από συνοικισμούς, χωρά και από άρτηριες συγκοινωνίας, παρέμειναν άγνωστες για πολλούς αιώνες και μόνον οι βοσκοί και οι υλοτόμοι προσελκίσθηκαν ίσως από το θερμό και ελαφρά δύσσομο νερό. Έγιναν γνωστές από το 17ον αιώνα και κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας τις έπισκέπτονταν Ήπειρώτες, ὅ Ἀλβ-πασσάς και θεσσαλοί χωρικοί. Ξύλινα παραπήγματα για τή διαίτησιν τῶν λουμένων λαθόκτιστα οἰκήματα χωρίς παράθυρα, ὅπου συγκεντρώνονταν τὸ ἱαματικὸ νερό, χρῆσι- μεύονταν γιά λουτρες τὴν ἐποχὴν

Μία Έταιρία από το 1925
 ως το 1943 έκαμε αρκετά έρ-
 γασ, μα καταστράφηκαν από
 τους Γερμανούς στην περίοδο
 της κατοχής. Τα λουτρά από
 το 1952 παραχωρήθηκαν από
 τον Ε.Ο.Τ., με πολυετή μίσθω-
 σήν στον κ. Άθ. Παπαδημη-
 τρίου.

Στους δόρους της συμβάσεως
παρέλα ή ύποχρεώσι να οικο-
δομηθούη αρκετά έργα. Αυτά
να που πρόκειται μαζί με κεί-
νημένην περίοδου εντός της έρ-
μά αποτελέσουν, μια χτισθούη,
ουτρόπολι με τις πιο τέλειες
γκαταστάσεις, σύμφωνα με τα
σχέδια άριστων επιστημόνων
από τις γνώμες ειδικών ιατρών
του Κ. Μ. Πετρέση, του
Κρητικού κ.λ.π. Φυσικά τα
παιδιά αυτά από τα έργα αυ-
τά είναι έτοιμα, εντός του Αύ-
γουστου μάλιστα θα αρχίσουν
επιτελούντες εισημισμοθερα-
πειάς ασθμα και άλλες παθή-
σεις του στήθους. Τα είδικά
αυτά μηχανήματα που έχουν
σταχθεί από τη Γερμανία ει-
σιν για τελειότερα στην Ελλάδα.
Ο κ. Μιχ. Πετρέσης

...των γεωργοχημικών διεθνυν
...του Υπουργείου Βιομηχανίας,
...του το όνομα του είναι συνδε-
...μενο μ' όλες τις λουτροπη-
...ες της Ελλάδος, για τις α-
...λύσεις και τις έρευνες που

«Τὰ ὄσατα τῶν πηγῶν τοῦ Συκοδοῦ ἀνήκουν στὴν κατηγορία τῶν καθ' αὐτὸ ἀλλοτρίων θερμοπηγῶν, ἀπὸ εἰς μίαν κατηγορίαν ἱσχυαίων πηγῶν, ἡ ὁποία σπανιότερα ἐμφανίζεται, ὅχι μόνον πορ' ἡμῖν ἀλλὰ καὶ εἰς ἕνας χώρος. Εἰς τὴν Γαλλίαν π.χ., ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ διὰ τὸν πλούσιον τῶν μεταλλικῶν τῆς πηγῆς παρόντων μόνον τέσσαρα συγκροτήματα πηγῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι τῆς ἰδίας κατηγορίας μετὰ τὰς πηγὰς τοῦ Συκοδοῦ.»

«Εἰς τὴν Γερμανίαν πορεύ-
σονται Λοῦντι παρουσιάζοντες
ὕπο τὴν αὐτὴν τοπογραφίαν
διαφόρων καὶ ἐκκλησι-
σίων, ἀλλ' αὐταὶ εἰναι ἀπὸ
ὕποθεσις (20 - 29ο) ἐν
θεοκρατία τῶν πηγῶν τοῦ
Σκοπέου διακυμαίνονται μετὰ
ἐν 29ο καὶ 40ο.

Ο κατ' ἐξοχήν θεραπευ-
κός παράγων τῶν ὑδάτων τοῦ
Σμοκόβου ἔγκειται εἰς τὸν συ-
δρασμὸν τῆς ἀλκαλικότητος καὶ
ἐνῶσεων.

[illegible]

Ο κ. Μ. Περτέσης, για ποσοθεραπεία από τον υποπληγές του Σχοκούβου και έχει με τις αναλύσεις που έκανε ότι είναι καλύτερα από τα πρόσχημα ή ισχυρισμούς.

Επίσης τονίζει με
την εισπνευσιοθεραπεία με
υδροθειούχο νάτριο που σχημα-
τίζεται με τα νεοαφιεμένα μη-
χανήματα και τα όποια δεν α-
λλοιώνουν και τα υπόλοιπα συ-
στατικά της ιαματικής των πη-
γών.

Ἡ χημικὴ ἀνάπτυξ. αὐτῆς,
 γὰρ, χαρακτηρίσθη θειοπηγῆς.
 ἀλλ' ἀλλοτρίως τοὺς εἶναι.
 Ἡ θερμοκρασία 400 K.
 πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου 390 K.

Πηγή «Άλκυονας» 360 Κ.
 » «Ηρακλείους» 28,80 Κ.
 » «Πηλῆως» 29,30 Κ.
 δερματοπαθῶν 29,30 Κ.
 χλιδασού
 Ἡ πηγή ποσίομο νερού χα-
 ρακτηρίζεται ὡς ὑδροθερμικά-
 πηγή με 21,30 Κ. θερμικά-
 ρα

● ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΠΕΥΟΝΤΑΙ
Ο Δημ. Κρητικός Ένας πα-
'Ο Δημ. Κρητικός Ένας πα-
'Ο Δημ. Κρητικός Ένας πα-

1) Καταρροϊκές παθήσεις
 των οφθαλμών
 όπως είναι:

χρόνιες ρινίτιδες, χρόνιας
πυθναλγίας και φαρυγγίτιδας,
χρόνιες καταρροϊκές παθήσεις
των ὠτων, χρόνιας λαρυγγίτιδας,
βρογχίτιδες, χρόνιας πνευμονοκ
πύσηση και βροχεκτασίες, τ
σπασμα και πνευμονώσεως
οματιώσεις (ισχυ
είναι φρονήσι.

2) Ρευματοπάθειες
Αρθροαλγίες

3) Χρόνιες δερματοπάθειες: (σταφυλοκοκκιάσεις, ψώρα, έκζεμα όχι σε όξια κατάσταση, ψωρίασι, αλωπεκίες και κνίδω-
σ.)

5) Γυνακολογικές παθήσεις: (αιμυνδρορίες, δυσμηνόρριες, αίμορραγίες και υπερτασίες της εφηδικής ηλικίας, λευκορρίες από αναιμία ή αρθροϊτισμό, στειρώσι, χρόνιες υποτίτιδες, ανεπάρκειες ωοθηκών, ούθηθητιδες, ούθηθηποροτατίτιδες, κυστίτιδες, πυελοεφροτίτιδες).

Δεν είναι κατάλληλα για τις πνευμονικές φυσαλίδες, τις ρευματοπάθειες σε όξια κατάσταση, του έκζεματος σε όξια κατάσταση και γι'α τις γυναίκες.

κολογικές παθήσεις στις: α) άφθονες αιμορραγίες, β) έμπύρετες αιμορραγικές κρίσεις, γ) καχεξίες, δ) νεοπλασματικές καταστάσεις.

ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
 Ἡ διαμονὴ στὰ λουτρά Συμὸς στρατοῖζει λιγώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη λουτρόπολιν ποὺ διαθέτει τίς ἴδιες εὐκολίες καὶ τοῦ τοῖ γιατί στήν περιοχή ἀφθονοῦν τὰ κτηνοτροφικά προϊόντα, τὸ κρέας, τὰ αὐγά κλπ.

«Έχει ένα καλό ξενοδοχείο
«Τα Τέμπη με 43 δωμάτια Β',
καί Γ' τάξεως. Οι τιμές των
μονόκλινα δωματίων Β' τάξε-
ως είναι 36 δραχ. καί των δι-
κλινων 54 δραχμές. Τών Γ' τά-
ξεως, κυμαίνονται από 19 έως
27 δραχ. τα μονόκλινα, 40 έως
44 τα δίκλινα καί 45 έως
52 τα τρίκλινα. Άλλο ένα ξε-
νοδοχείο με 36 δωμάτια είναι
Δ' τάξεως με αντίστοιχες τι-
μές 22 δραχ. μονόκλινα, 34
δραχ. δίκλινα καί 45 δραχ. τρι-
κλινα δωμάτια.

«Υπαόχεις επίσης μια λαϊκή κατοικία ή «Πίνδος» 28 δωματίων και με τιμή 9 δραχμές το κρεβάτι.
Σ' ένα εστιατόριο Β' τάξεως πρώτεις κρέατα από 9 έως 11,70 δραχμές τη μερίδα και ψάρια ανάλογα με το τιμολόγιο της αγοράς. Φρούτα επίσης υπάρχουν στην περιοχή άφλεκτα, του Βόλου ή του βεσσαλικού κάμπου.

Τὰ ξενοδοχεία καὶ τὰ ἐστιατόρια ἔχουν ὑδραυλικὲς ἐγκαταστάσεις μὲ ἀφθονοὺν νερὸ ποὺ φιλτράρεται ὅπως τὰ νερά τῆς Οὐλν, μὲ παρόμοια μηχανήματα. Τὸ ἐστιατόριον διαθέτει θαν

τα, αθύνουν με ηλεκτρικό
μυσία. Μία ηλεκτρογεννητρια
μυνηύει. Είναι προωρισμένη για τις α-
νάγκες της ημέρας εκτός των
άλλων δύο που είναι για τη
νύχτα και παρέχουν άφθονο και
πλούσιο φως σε οικήματα και
πλατείες. Κοντά επίσης στις
λαϊκές κατοικίες υπάρχουν μα-
γείρεια που χρησιμοποιούνται
από κείνους που θέλουν να μα-
γειρεύουν μόνοι τους.

Μέσα στον έρχοµενο χρόνο
σύνµφωνα µε τους όρους του
συµβαλλοίου έκμισθώσεως θα
χτισθούν άλλα 3 ξενοδοχεία, Γ',
Δ' και Ε' τάξεως.
Η φιλότιμη προσπάθεια του
κ. Παπαδημητρίου διευθυντού
των λουτρών που µε ιδιαίτερα
ζήλο αξιοποίησε τις πηγές των

λουτρών της ιδιαίτερας του πα-
τρίδας, μαζί με την προοδευτι-
κή σύζυγό του, έφερε θετικά
αποτελέσματα. Πρό παντός η
ανέγερσι του συγχρονισμένου
υδροθεραπευτηρίου με 48 μα-
μαρίνους λουτρες, οι 6 πολυ-
τελείας, καθώς και του εισ-
πνευσιοθεραπευτηρίου, κίνησε
το ενδιαφέρον πολλών ασθενών,
ώστε φέτος ο αριθμός τους δι-
πλασιάστηκε. Περί τούς 6 έως
7 χιλιάδες το χρόνο επισκέπτον-
ται τα τελευταία χρόνια, τα
σπάνια αυτά λουτρά.

Η άξιοποίησις των λουτρών
συνετέλεσε, στο να βρουν έργα

και ξενοδοχείων, προχωρήσουν
με τον ίδια ρυθμό, θαχούμε σε
σία σ' αυτά πολλοί κάτοικοι
της περιοχής, λουτρονόμες, κα-
μαριέρες, καθαρίστριες, σερβι-
τόροι, χτίστες κ.λ.π. κι' ακόμα
να εδωθούνται επιτόπια τα προ-
ϊόντα των χωριών.

Ήγινε μία καλή αρχή: Σχέ-
διο, ηλεκτροδοτισμοί, υδραυλι-
κές εγκαταστάσεις, αποχετευ-
σις. Αν οι εργασίες για την
οικοδόμησι, δεινδροφύτευσι, το
άνοιγμα δρόμων και πλατειών,
τη διαρρύθμισι χώρων για κινη-
ματογράφο, την ανέγερσι νέων
εστιατορίων, καταστημάτων

λίγα χρόνια μιά απ' τις καλύ-
τερες, κομψότερες και συγχρο-
νες λουτροπόλεις της Ελλάδος.

Η ολιγόχρονη διαμονή τώ
επισκεπτών και παραθεριστώ
στο Σμόκοβο θα τους επιτρέ-
ψη άλλωστε να επισκεφθούν τα
σα αξιοθέατα και ιστορικά τό-
πια της Θεσσαλίας. Μετέωρα
Τάπησι, κλπ. εκτός από του
θαυμάσιους περιπάτους ανάμε-
σα στους λόφους και το ήσυχ
δάσος της περιοχής. Μένε
πράγματι αξέχαστη η ολιγό-
μηρη διαμονή στα λουτρά Σμό-
κοβου.

ΣΠ. ΖΗΣΗΣ

Σ τὸν ὁρεινὸ ὄγκο τῶν Ἀ-
γραφῶν, σὲ ὕψος 450 μ.,
ἀναμέσας εἰς μιὰ κατάφυ-
τῇ περιοχή ἀπὸ δρύς, κέδρα
οἷ ἄλλα δέντρα, βρίσκονται οἱ
λουτροπηγὲς τοῦ Σιμοκόβου.
Καμμιά ἄλλη ἐλληνικὴ λουτρό-
πολὶ δὲν ἔχει αὐτὸ το πρὸς
τοιαῖα μιὰ δροσερὴ διαμονή, ἀφ’
ἧς πᾶσιν ἀπὸ τὶς θερινὲς
ἑστέες.

Ἐξυπηρετική συγκοινωνία
 συνδέει τὰ λουτρά Σιμοκόβου
 πρὸς τὴν Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη
 καὶ Ἰωάννινα. Ἀπὸ τὴν Ἀθή-
 να ταξιδεύει κανεὶς μὲ αὐτομο-
 βίλιν εἰς αὐτοκίνητο.

YLOS

Τέλειο μακιγιάζ
για όλη
την ημέρα

ΜΕΪΚ - ΑΠ
(Πούδρα - Κρέμα)

Linnia

ΕΙΓΜΑ ΔΩΡΕΑΝ: Μέχρι της 15ης Αυγούστου μαζί με κάθε κραγιόν ZINNIA ή δύο ανταλλακτικά
αυτού, ο προμηθευτής σας θα σας παραδώσει ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ και ένα βαζάκι του ΜΕΪΚ - ΑΠ ZINNIA.